

Revija Magike za Novo Kurtoazijo

Pomlad, Leto Zakona 90. (1994 e.v.)

Slovenski tromesečnik, Ciklus I, Št. 1

IBIS

Glavni in odgovorni urednik:
JANEZ TROBENTAR

Izdajatelj: Društvo za Alkibernetiko, Šentjurij 82, 61290 Grosuplje, Slovenija.

Po mnenju ministrstva za kulturo št. 415-207/94 mb z dne 13.4.1994, se šteje revija N.O.X. med proizvode za katere se plačuje 5% davek od prometa proizvodov.
Cena enega izvoda: 1100 SIT.

Vsebina

N.O.X. REVIJA MAGIKE ZA NOVO KURTOAZIJO

N.O.X.

IZ TIŠINE

S pravico do Besede prekinjamo to neznosno, mračno, nevedno in bučno TIŠINO, iz katere izhaja vse zlo tega sveta, čeprav vemo, da je ni mogoče prekiniti. Beseda JE TIŠINA, ki vibrira znotraj maternice Časa. Ona ima pravico na življenje in smrt, in ...

»O generacija Blebetačev! Kdo vas bo odrešil gneva, ki se je zbral nad vas?«

(Ex Libro CCCXXXIII, cap. 52)

(Kdo tam spet govoriči?)

»Vi Kramljači, Gobezdala, Gostobesedneži, Govorci, Tapametni, Čvekači in Žvekači Rdeče Rute, ki razkači Apisa Odrešitelja, da pobesni.
Naučite se najprej, kaj je Delo, nakar VELIKO DELO ne bo več tako daleč!«

(Ibid.)

A nam je res potrebna apologija, ali pa lahko preidemo na delo?

»Mi smo kakor štrasburške goske; eleganca našega govora je zgolj posledica nelagodnosti naših teles.«

(Ibid.: cap. 85)

(Potem na delo, in brez vprašanj prosim!)

Nulta številka te naše nove Revije ali Magazina ali Zbornika, v kateri smo preučevali naklonjenost časa, ljudstva in Visoke Avtoritete, je bila izdana kot prospekt še pred jugoslovansko vojno, ko je Jugoslavija bila še pribrana, in sicer v hrvaškem jeziku, za katerega smo se odločili na podlagi dejstva, da hrvaščino bere večina jugoslovanov. Kmalu zatem so posli revije N.O.X. razpadli, kakor tudi naša prejšnja država. Kakorkoli že, ta Nulta številka je verjetno zgrešila vaša ugledna ušesa, Prva pa je tik pred tiskom doživela kolaps zaradi prekinitve na relacijah Ljubljana, Beograd in Split.

Tako se je inkubacija našega Magijskega Otroka zavlekla tja do uničenja Sarajeva, tega nevidenega Olimpijskega Mesta, s katerim so sile Mračnjaštva proslavile 1993. rojstni dan Krista, Mrtvega Boga. Kljub temu, da anarhija Evrope še ni dosegla svojega klimaksa in se vampirji še niso dodobra napojili ljudske krvi, smo se odločili, da končno porodimo to naše Dete, pa naj se zgodi pač, kar se mora zgoditi. Končno je tu, trikrat oboroženo, izkočilo iz Iacchusove glave, vam v zabavo in poduk, izziv in potuho vsem vašim razvadam in muhavostim.. Io Pan!.

Stalni Uvodnik, IZ TIŠINE naj vam predstavlja garancijo, da smo zavezani Njej, iz katere izhaja vse Stvarstvo in vsa Števila, in da je ne moremo in nočemo preglasiti. Kakorkoli že, vsaka rubrika in vsaka številka naše Revije je celota zase, tako da lahko zvezek odprete kjerkoli in začnete brati brez kompleksa, da niste prav začeli. Kar vam bo neznano in nerazumljivo, vedite, da je to zgolj v vaš komfort, da bi se na nekaterih mestih lahko globje poglobili v stvar, če se seveda prej seznanite z metodo in instrumentarijem Znanosti, ki je za to potrebna, n. pr. Kabala, Gimnozofija, Mistika.

Kar je v starih časih veljalo za ezoterično, posvečeno in celo sveto, TO mora danes postati skupna last, se pravi Znanost, v smislu Kolektivne Zavesti in Sistema jezika, ki nam je skupen, vsaj v grobem nosilcu ali strukturi. Drugačne poti napredka si ne predstavljamo.

Ta stalna ignoranca vladajoče kvaziinteligence, ki je nerešljivo zapletena v evropsko metafiziko, je v nas vzbudila pravi slovanski Bes, HYBRIS, ki je sicer lahko tudi ilirski, keltski ali germanski, celo židovski, skratka evropski, in poganski hybris, da smo se sploh spravili k poslu naše nove REVIJE MAGIKE ZA NOVO KURTOAZIJO.

Torej začeli smo šteti v neskončnost, in čeprav je vsaka številka neskončna, smo se omejili (samo) na Dvaintrideset Rubrik revije, kakor so Poti Modrosti šteli naši duhovni predniki, katere spoštujemo in se jih v srcu spominjamo.

Prvih Deset Glavnih ali Statičnih rubrik, ki predstavljajo deset Sfer naše Vesele Znanosti po vrsti, je:

1. Commentarii philosophici,
2. Grimoria Sanctissima Magica,
3. Gnosis,
4. Ritual,
5. Gimnozofija,
6. Elixir Vitae,
7. Etika Otroka,
8. Kabala,
9. Seksualna Magika,
10. Antropologika.

1. V prvi rubriki se bomo najprej zabavali s komentarji KNJIGE ZAKONA, (Liber AL vel Legis,) ki jo je zapisal Aleister Crowley, »Pisar Princev«, kakor ga imenuje ta Knjiga, ki se razglaša za Listino ali Čarter Svobode, in Zakon Kronanega in Zmagovitega Otroka Eona, Zakon TELEME. Mi smo ta alkemijski tekst pobliže preučili in smo prišli do zaključka, da je to zaenkrat po naše resnično najadekvatnejši izraz Duha Časa, Zeitgeista po srpski. V pisarjevih komentarjih smo našli inavguracijo filozofije za Novo Kurtoazijo, kar je po Heglu in Nietzscheju največji dosežek moderne filozofije. Volja, s katero sta bila obsedena Schopenhauer in Nietzsche, je v Telemi postala stvarna in aktualna, zmožna definirati duha Svobode, ki so ga sanjali heretiki, templarji, prostozidarji, tvorci Novega Sveta in avtorji renesančnih Utopij. Celovitost doktrine, ki izhaja iz praktičnosti Nove Magijske Formule, to je, Zakona Teleme, je ta, ki nam daje slutiti MAGNUM OPUS, ter Piramido in tisto Bestijo Sfingo za vsem tem. To smo našli v Knjigi Zakona in zato vam bomo v Prvi rubriki najprej prevedli Crowleyeve komentarje Nanjo.

Celovitost vsake prave znanosti je celovitost Univerzalne Znanosti. Stari orakelj Sfinge »Spoznaj Sebe« predpostavlja, kakor tudi mi danes predpostavljamo, Človeka kot celovitega in nerazdružljivo povezanega z Naravo in Bogom. Trojna delitev Znanosti na človeško, naravno in božjo, je minimalni pogoj vsake »bodoče metafizike« oz. teorije. Tisti, ki samo kritizirajo religijo na sebi, kakor Marx in Freud na primer, ne morejo upati na holizem ali katolicizem svoje teorije; zato morajo najprej dojeti Zofijo Hegla, ki je tako hrabro zapopadel Selbstbewustsein, kar je za Aristotela bila sophia, božanska ali celovita modrost, ki pripada samo Bogovom. Nietzsche je edini modernistični filozof, ki je dojel Hegla in je vedel, kaj njegovemu popolnemu sistemu Izpoljitve Duha manjka, namreč Volja, njegov glavni steber, kateri popolnoma abstrahira in destruira TA SISTEM.

V kolikor kritiziramo religijo, kritiziramo njeno bazično magijsko formulo, na kateri temelji njena kibernetika in demagogija. Sicer pa je za nas religija vsako TELO doktrine. Freud je naredil samo pol koraka tja, kamor smo se namenili mi, pa čeprav po čisto drugi poti, mimo močvirja psihopatologije do Svetišča Zofije, kjer prerokuje sibila Bacbuc svoj Poslednji Orakelj.

Končno nas je ta filozofija tako navdušila, da smo pri priči odvrgli stari način štetja let Eona Mrtvega Boga (Anno Christi) in začeli šteti znova od Nule Velikega Enakonočja Bogov, ko je nastala Knjiga Zakona in se je inavguriral Novi Eon Horusa, ob začetku pomladi 1904 A.D. ali vulgarne ere (E.V.), tako da danes štejemo že Devetdeseto Leto Zakona (Anno Legis ali A.L ali E.L., Era Legis).

2. Druga rubrika bo predstavljala Kraljevsko Umetnost v njenem najčistejšem izrazu in najbolj praktični obliki potom Najsvetejših Magijskih Grimoarjev preteklosti, kot so Liber Henokh, Ključ Kralja Salomona, Goetia, Sveta Magija Abramelina Maga.

Naš resen antropološki študij nas ni pripeljal do kritike vulgarnega dojemanja Magike, kot nečesa nestvarnega, ali estradnega ali kriminalnega, ker razumemo sram in strah starega Khema in Mizraima. Vendar bomo v tej rubriki obenem verno odslikavali našo resnično prakso ali ne-prakso, iz katere se nadejamo, da bo sledil kanček razumevanja Kozmosa v tem Kaosu in Zakladnici Podob Nezavednega. Naša komunikacija z entitetami Magijskega Kozmosa je navdihnjena z neutrudnim iskanjem Inteligence, od katere se lahko kaj naučimo o Misterijih Prirode (Neteru). Tako jezik kot tudi stvari jemljemo take kot so in nam pridejo pod roko. Edina modernistična veda, ki je dojela Magijski Univerzum, kjer vse objektivno Obstaja, je Kibernetika, zato smo njej posvetili posebno rubriko v Dodatku. Kibernetika je bila podana v teh Najsvetejših Grimoarjih ali Abecedarjih Magike preteklosti. Kriza kibernetike kakor tudi vseh drugih modernističnih teorij je posledica nevezanosti s preteklostjo oziroma antiko in pa respekt ali ignoriranje

religije. Skrb naše Druge rubrike je torej živi stik s Starino, tako v teoriji kot tudi praksi, ki sta v njih navidezno ločeni, kakor fizika in metafizika pri Aristotlu, torej čisto formalno.

Magika velja potemtakem za Mater, ki v našem kontekstu dopušča edino možno delitev dveh poti, Subjektivno (MISTICIZEM) in Objektivno (MAGIJA). POT je pot izkustva, pot spremembe, pot ljubezni in smrti, pot, ki je Znanost in Umetnost. Objektivno »Vse Obstaja« se postavlja vedno nasproti Subjektivnemu »Vse je Privid«. Pot in rast in gibanje je možno samo potom KOMPENZACIJE Znanja, Hotenja, Smelosti in Molčanja o TEM.

Magijski Univerzum je domena Magijske Dece --- Bogov, Titanov, Angelov in Demonov, to je svet magijskega Epa in Sage; to je svet Eleuzinskih in Gnostičnih misterijev, to je svet Hieroglifov in Run ter vseh Svetih Knjig starine. To je svet Druge rubrike Revije NOX.

Vsi bogovi in demoni in geniji so žejni ljudske krvi in mesa, željni Inkarnacije. V tej KOMUNIKACIJI je človek izzvan na nič kaj zabaven teren slepih sil Prirode, o čemer nam govori zgodba o Faustu. Magik je vladar obeh svetov, čeprav sam ni nič več od delca prahu na cesti. Priznamo, brez da bi gledali na levo oko, da je Magika mukotrpen, o da, izraz ljudske aspiracije za dosežkom VSEMOČI, se pravi, za izkustvom vseh možnosti ter stapljanja z VSEMIRJEM.

3. GNOSIS je prav tako eden od starih nazivov Modrosti ali Znanosti. V tej rubriki vam bomo pokazali, kako se je primitivna modrost in magijska kibernetika realizirala kot Religija na danem objektu v prostoru in času, in kako, v preteklosti, kot tudi danes ukazuje na svoje prvobitno Žensko, se pravi Pasivno Nezavedno. Resnično, Ona molči in ostaja po sebi, povsem ljudska, spreminjajoča se skozi zgodovino, a vedno varuh človečnosti in univerzalnega bratstva, še več, katolicizma v svojem vedno heretičnem latentnem potencialu.

V besedi Gnosis je idealno in za vedno združena Znanost z Religijo. V Njeni ekleziji so se vedno poučevali pravi, se pravi, znanstveni misteriji. Ona je Desetnica, ki jo je iz Templja izgnal Svet Bradačev kot Škrlatno Žensko, Veliko Hotnico in Mater »gnusob in nečistovanj«. Ona je sama omogočila Krščanstvo in v Njej lahko danes Evropa najde svojo lastno identiteto, kakor tudi vse njene nacije v njihovi poganski zgodovini.

Nedavno odkritje gnostičnih apokrifov je precej ugodno vplivalo na naše razpoloženje, češ, da bodo od zdaj naprej vedeli, da ne obstajajo samo krščanski evangeliji ali razodetja oz. " dobra oznanila" . Toda, ali vedo, da se evangeliji pišejo tudi danes? Težko, to mora biti vendar nekaj nezaslišano bogokletnega. To so težave naše Tretje rubrike, kakor tudi nezaupanje Ženske, da jo v naš in Njen Tempelj vabimo nazaj brez skritih zlih namenov; brez Nje ni možna nobena Gnoza niti Geneza.

Napake zgodovinskih gnostikov ne smemo ponoviti; mi smo iz drugega testa kot srednjeveški templarji! Namesto mučeništva vam in sebi ponujamo Brezsramnost.

4. Četrta rubrika se enostavno in po slovensko imenuje RITUAL. V njej vam bomo skušali prikazati celokupno Umetnost v njenem najkompleksnejšem in obenem najenostavnejšem izrazu. Ritualna Magika je nekaj najelementarnejšega v kulturi zunanje kurtoazije; od Kamna Modrosti, s katerim posameznik plaho izraža vsem bitjem na vseh nivojih bivanja svojo željo po udeležbi v Radosti Vesolja, žrtvujoč svoj individualni jaz v ljubezni do stapljanja; do najkompleksnejšega slavja Besede, ki v ritualu Živi in se prenaša ustno iz generacije v generacijo, ne da bi bila izrečena.

Ritual obstaja sicer zgolj v fargmentih Masonerije, in je na pol skrit; prav tako javen kot intimen, se pravi tako avtorski kot »masonski«.

Obstajajo črni rituali, ki so brezvredni, pa čeprav silno, silno popularni, a to je kritična tema, ki spada v Deseto Rubriko.

Ritual, kakor tudi dogma, je sine qua non kurtoazije. V njem se ona prepoznava in proslavlja, točneje, njena Volja za Moč in Avtoriteta Vladanja. Zato politika potrebuje umetnost, da ne bi bila zgolj demagogija.

5. GIMNOZOFIJA smo poimenovali Vedo vseh ved, ki se ukvarjajo s telesom na sploh in posebno z našim, da bi doumela njegovo funkcionalnost v vseh možnih ozirih. Veda, ki se je temu idealu najbolj približala je hinduistična Kriya Joga.

MODROST TELESA, kakor najraje prevajamo to čudno besedo, mora predvsem ukazati na neadekvatnost delitve duše od telesa, ali točneje: delitve telesa na več teles. Modrost telesa je v njegovi funkcionalnosti, kar je tudi predpogoj njegovega zdravja in prosperitete. Svetloba se nahaja v Telesu in ne obratno. Obstajajo pajčolani telesa ali njegove lupine, ki kot instrumenti funkcionirajo vsak na svojem nivoju vibracije, in ki ovijajo tisto Srž Svetlobe, ki je najresničnejše in najnotranjejše bistvo Bitja in Vesolja. Človek je zvezda, se pravi, svetlobni fenomen, kar je tudi edini možen približek in definicija Jaza, ki ga sicer ni mogoče definirati. Neupoštevanje tega je pripeljalo evropsko psihologijo in psihoanalizo v močvirje, kjer se nahaja, kar pa je sicer logična aplikacija dogme patriarhalnega Edinega Boga, ki je vedno nekje izven nas.

6. Šesta rubrika, ELIXIR VITAE, vam bo prinašala prevode najaktualnejših tekstov starih alkemistov in rosnokrižarjev, v katerih je na tako čuden način izrečeno VSE, da bi se razodelo NIČ; tako da bi deviško

zlato lahko sijalo v svojem pravem in naravnem sijaju. Te tekste smatramo za največji dosežek literature skrite dogme naše Znanosti. Mit o Univerzalni Medicini je stvarnost vsakega Magika, ki je zmožen dosežkov, o katerih popularna medicina lahko samo sanja.
Ti teksti so sila redki in jih je težko laiku prepoznati med silno množico ponaredkov, ki so bolj znani.

7. V Sedmi rubriki, ki se zagonetno imenuje ETIKA OTROKA, bomo skušali zapopasti tisto etiko, ki jo fundamentalni moralisti in t.i. človekoljubi imenujejo Imoralizem. Glavna značilnost otroške psihologije je Neubogljivost in Nejevera, kar teologi imenujejo satanizem, gledajoč dimetralno nasproti svojemu paternalizmu.
V katero smer se bo razvil OTROK Novega EONA, ki je danes v svojih devedesetih letih še dojenec in ki je s pojavom Rock'n'rolla doživel svojo prvo socializacijo. Zaenkrat se nam ta formula »seksa, droge in rock'n'rolla« zdi preveč poganska, celo grška, da bi jo preveč navdušeno sprejeli; nič novoveškega, mar ne? to je iskrena dilema Sedme Rubrike.
Zavest Novega Eona je zavest N.O.X., če se izrazimo s »Tajno Magično Formulo«. Gre za tisto Noč iznad dneva in noči, ki je kot večna noč izven orbite našega planeta, iznad »dobra in zla«, onstran »življenja in smrti«, »dneva in noči«. Kopernikanski preobrat moramo narediti v nas samih, svojo točko gledanja moramo prenesti na sonce, zvezdo. Naša introspekcija nas avtomatsko ekstrovertira, in obratno, v vesolju iščemo samega sebe; pa vedno naletimo na sovražnika ali partnerja, ki smo mi sami. Noč je črna samo za slepe, »toda zlato in plavo vidijo tisti, ki so zmožni videti.«
Za Otroka je vse, na kar naleti v svoji neprestani radosti, tudi smrt in preporod, zgolj novo izkustvo, ki ga sprejme z vso radostjo in ljubeznijo, ki odlikujeta njegovo nedolžnost in odsotnost krivde. Ne bodimo otročji, temveč možati v tej neubogljivosti! Mar ni ena od glavnih Pravic Človeka to, da se lahko upre svojim tiranom, in največji tiran v naši zgodovini je vedno bila neka fundamentalna in apriorna morala, ki se je vedno izkazala za neko naključno »kost običaja«, ki nas naj bi očiščevala »izvirnega greha« naših prednikov. Mi vemo, kaj je Izvirni Greh ali Napaka Začetka ali Nadutost Enice v Kabali, toda oni s tem mislijo čisto nekaj drugega. »Kristjane Levom!«

8. Mnogo bolj svetal je videti svet Osme rubrike, KABALA.

" a) Kabala je jezik, ki je sposoben opisati določeno vrsto pojavov ter izraziti določeno vrsto idej, ki sicer uhajajo običajni frazeologiji. Kakor v primeru tehnične terminologije v kemiji.
b) Kabala je nesektaška in elastična terminologija, potom katere je možno izenačevati mentalne procese različnih ljudi, različne omejenosti njihove literarne ekspresije. Kakor v primeru leksikona ali razprave o komparativni religiji.
c) Kabala je sistem simbolizma, ki mislečemu omogoča oblikovati svoje ideje kar se da točno, ter najti preprost izraz kompleksnih misli, posebno takih, ki vsebujejo prej nepovezane koncepte. Kakor v primeru simbolov algebre.
d) Kabala je instrument za interpretiranje simbolov, katerih pomen je postal nejasen, pozabljen ali nerazumljiv, potom ustvarjanja potrebnih zvez med bistvi oblike, zvokov, enostavnih idej (kot so števila) z njihovimi duhovnimi, moralnimi ali intelektualnimi ekvivalenti. Kakor v primeru razlage antične umetnosti smatrajoč lepoto določeno s fiziološkimi dejstvi.
e) Kabala je sistem klasifikacije raznoterih idej, z omogočanjem duhu, da razširi svoj slovar misli in dejstev v smislu njih organizacije in korelacije. Kakor v primeru mnemotehnike korenske modifikacije v arabščini.
f) Kabala je instrument za prehajanje od znanega v neznano, ki deluje po sličnih principih kot matematika. Kot v primeru rabe izrazov, kakršni so: $\sqrt{-1}$, x^4 itd.
g) Kabala je sistem meril, s katerim lahko testiramo resničnost stikov z namenom, da bi odkrili nova odkritja v luči njihovega skladanja s celovitim telesom resnice. Kot v primeru presojanja nravi in statusa potom izobrazbene in socialne konvencije."

(Liber 777, app. A)

Kabala je sinhronizacija vizije prihodnosti in odmeva preteklosti. Kakor v primeru »kibernetike«, ki smo ji dodali prefiks AL z namenom, da bi bila v skladu z izročilom antike, od koder izhaja, in nikakor ni nova izmišljotina oz. modernizem modernih filozofov. Večplastnost konotacij formule AL ali el ali la ali le, je povezana s kabalistično Šifro, Sifr ali Sefer, tudi Sfero naravnih števil in njihovih sklopov, Ena Tri, Trinajst, Enaintrideset. »Številke so bogovi. Z njimi je treba računati, jih ceniti in oboževati. Tima theous«, je rekel Pitagora.
Vsaka cifra ali hieroglif je najmanj troplasten. »Scriptis, Numeratis, Pronuntiatis.« Se pravi, slika, število in glas. Dočim je običajen jezik abstrahiran; »A« ne pomeni vola ali pluga ali jarma, kakor tudi ne števila 1. Iznajdba t.i. arabskih številk je zadnji kabalistični premik v naši zgodovini, ko številk nismo več označevali s črkami, kakor prej v hebrejščini, grščini in latinici. Vendar je za kabalista Nič še vedno lahko

Noč in vsaka številka prav tako Ena kot Nobena ali Neskončna. Kakor tudi opisni geometer lahko izrazi številke, vsaj naravne, s simboli geometrije.

»Nič je tajni ključ tega Zakona. Židje ga imenujejo enainšestdeset; jaz ga imenujem osem, osemdeset in štiristo osemnajst.«

(Liber AL, I 46)

Kabala je instrument za preučevanje, branje in testiranje svetih ali alkemijskih ali evangelijskih ali preroških spisov. Kakor v primeru vsake prave znanosti.

Kabale se ne da poučevati, temveč zgolj preučevati.

KABALA je najuniverzalnejši sistem divinacije.

9. V Deveti rubriki se bomo ukvarjali z erotiko kot načinom Magikalnega in Mističnega dosežka, kot Kraljevsko Umetnostjo. V njej bomo naredili naslednji korak od Freuda, izhajajoč iz njegovega odnosa do spolnosti kot telovadbe ali fiskulture, saj je zgolj tako mogoče, namreč praktično in osveščeno, razkriti globji smisel stvari in misterija, ki je bil vedno osrednji vzvod ideološke in religiozne fetišizacije. Primer Katoliške Maše je najbolj razvpit primer seksualnega simbolizma v religiozni praksi upravljanja, informiranja strukture in igre. Laus Priapo Deo! Vsi zakramenti Katoliške Cerkve so spolnega značaja, od Krsta ob rojstvu, do Birme v puberteti, preko Poroke Elementov, Belega Orla in Rdečega Leva, do smrti in Vnebovzetja v Zenit Slave Priapove ali Nadir Edenske Kače, ki je Mesija Lucifer-Satan ter Solza Vsevišnjega Slepega Očesa. Seksualni karakter Maše je njena antična Kabala, njeno Poganstvo. Kakor je tudi modernim Veneri, Dionizu in Apolonu ime Seks, Droge in Rock'n'roll.

Preseganje vulgarnega je intimna preizkušnja Aspiranta, ki je lahko zelo težavna pot njegove hiperpolitične in hiperseksualne eksaltacije.

Logika SEKSUALNE MAGIKE je seksualni pristop h komunikaciji s Svojim Genijem, celo Nadjazom, če hočete, odvisno od vaših erotičnih navad ali »misionarske« prakse. Enakopravnost (NE enakost!) spolov je glavni postulat Kraljevske Umetnosti, ki nakazuje političnost ali religioznost Njene prakse ali Simbolizma Rituala; spolnost je politika, pa naj to dejstvo še tako težko pade modernistom. SEKSUALNA MAGIKA pa nasprotno – Umetnost in Znanost; torej eksaltacija politike.

»Radost enega je rojevanje in ustvarjanje, radost mnoštva pa občevanje in stapljanje.«

(Liber CCCXXXIII, cap. 3)

»Praznovanje vsako noč v čast NU in užitek skrajne naslade.«

(Liber AL, II 43)

10. Končno se bomo v Deseti rubriki, ANTROPOLOGIKA, vedno znova prizemljevali k temeljem antropološke orientacije naše Vesele Znanosti. Čeprav odvisen svet, poln senc, prividov in fantomov, je Zemlja naše Edino Kraljestvo in Raj. Čeprav že skoraj ugasla iskra Sončevega Ognja, Njen Nebesni izvor nikoli ne bo pozabljen; naša Telesa, v katerih začasno prebivamo, bodo vestalske priče Svetovnega Devištva. Naj bo naše Telo kakor Pan in naš Duh kakor Artemis in naj se dogaja Poroka Mesa in Duha. Satan je Jezus, Devica je Hotnica. To, kar je zgoraj, ni tisto, kar je spodaj. To je logično vsakemu zdravemu razumu, toda prav tako je spodaj isto nebo kot zgoraj, saj nas od vseh strani povsem obdaja. Naš razum je ta, ki razlikuje in razdvaja, zato da bi naša Volja lahko to združila v svojo stvaritev, ki je Njej primerna. Razum je ta oblak oblakov in solza, ki nam skriva Krasoto N.O.X., in prav tako nas brani pred bleščavo in slepenjem L.V.X. ... Pa vendar je Noč tema materije in Luč sijaj razuma, in herald obeh je Lucifer ali Auroboros, če hočete bolj učeno.

Da bi zadostili svojo potrebo po razsvetljevalski funkciji manjšine in preko nje mnoštva, smo si izmislili našo Revijo N.O.X.. In da bi dosegli Njeno Slavo in Sijaj. Ta slava se odslikava v naši viziji ljudske Superstrukture, Akropole, Nadstavbe, Novega Jeruzalema, če hočete. To je zaveza tako religije kot tudi znanosti ter umetnosti. To VELIKO DELO je Prerokova Hiša in osrednja tema postmoderne antropologije. Žalosti in tragedije v preteklosti so minile in jih je konec; to, kar nam edino preostaja, je to DELO, ki mora biti osvobojeno grehov naših prednikov, se pravi njihove omejenosti in zmote. NEZAVEDNO je vodilo naše prednike in bo tudi nas, brez razlike. Sofisticirana magija modernizma je vkoreninjena v primitivnem ritualu naših prednikov. Mašna Hostija je povzdigovanje Žrtve prednikov. Cena je ista, kri Prvorojenca, Najljubšega in Najizbranejšega.

»Kakor svetloba, ki se jo vsrka. Eden vsrka malo, in se imenuje beli in blešččči; drugi vsrka vse, in se imenuje črni.

Zatorej, O moj dragi, si ti črn.«

(Liber LXV, I 18,19)

NOVA ANTROPOLOGIJA je dolg modernistične generacije, ki ga hočemo izpolniti mi. Namesto KRITIKE ZNANOSTI pa vam ponujamo Kritiko Religije z ozirom na njeno magijsko formulo, ki je, oz.

mora biti formula in Misterij Znanosti. To je namreč njena edina in najdražja in najljubša in Najizbranejša Hostija.

Antropologika je Govor Človeka, Govor Človeka pa je Njegova Beseda in Modrost ter Univerzalna Inteligenca. V Njegovi Magijski Pisavi so zapisana vsa izkustva človeštva, ki je bilo, je in ima za priti.

11. Na koncu Uvodnika smo dolžni še besedo o DODATKIH, ki jih bomo označevali s Črkami od Alef do Tau, od Alfe do Omege, od A do Ž. V dodatkih bomo detaljno prikazovali aplikacijo Postavk naše Vede:

א Alkibernetika; štiri bazične teorije kibernetike in humanizma.
ב Lekcija Magike za začetnike in Študente, Novince in Aspirante.
ג Astralni plan in njegova Kibernetika.
ד Dvorna Ljubezen in Vesela Znanost.
ה Pisma Bralcev in Recenzije.
ו Prerokova Služba.
ז Templarji Orienta.
ח Drama
ט Hotnica in Zver
י Askesis in Puščavništvo
כ Moderni Orakelj Iger na Srečo
ל Pravna Država
מ Mučeništvo in Kurtoazna Žrtev
נ Tanatologika
ס Poezija
ע Wicca
פ Vojna. Sveta in Nesveta
צ Stara in nova Kurtoazija
ק Čudne droge
ר Liberalizem in Anarhija
ש Simptomi Novega Eona ali New Middle Age
ת Arhitektura Templja.

Te rubrike so odprte kot predlog za debato ter vabijo k sodelovanju. Teme so lahko tudi druge, nove, odvisno od volje zainteresiranega avtorja in inspiriranega posameznika.

Klimaks Edukacije v vsaki znanosti ali umetnosti je dojetje, razumevanje univerzalnosti simbolov dotične znanosti ali veščine ter spoznanja pravil IGRE, ki se nahaja med nami in večnostjo oz. našo smrtjo. Karkoli človek počne, vse mora biti Kraljevska Umetnost in Kurtoazna Žrtev Posameznika ZOFIJI, njegovi Tajni in Slavni Gospodarici.

»Vsi ljudje po svoji naravi težijo k znanju; dokaz zato je radost, izzvana od doživljenega spoznanja."
(Aristotel: Metafizika, I, 1)

Radost je torej ta vzrok in posledica Znanja, njena slutnja, kakor tudi dosežek, tako njegova metafizika, kakor prej njena fizika, METODA ZNANOSTI in CILJ RELIGIJE.

Razcep med ciljem religije in metodo zanosti je Velika Sramota in Nelagodnost (v kulturi) naše civilizacije, ki je niti Viteška Vrlina vseh Umrlih Bogov Starine ni zmožna odkupiti.

Spoznanje ni možno brez stapljanja oz. identifikacije. Sveti Duh Človekov je neskončen in edino pravo jastvo, brezoblično in abstraktno; ni je namreč stvari pod soncem, s katero se On ne more poistovetiti; to je grenki napitek psihologije in njena univerzalna Medicina.

»Kakor kislina razje jeklo, kakor rak popolnoma izpridi telo; tak sem jaz spram človekovega duha.
Ne bom miroval, dokler ga vsega ne raztopim.«

(Liber LXV, I 16,17)

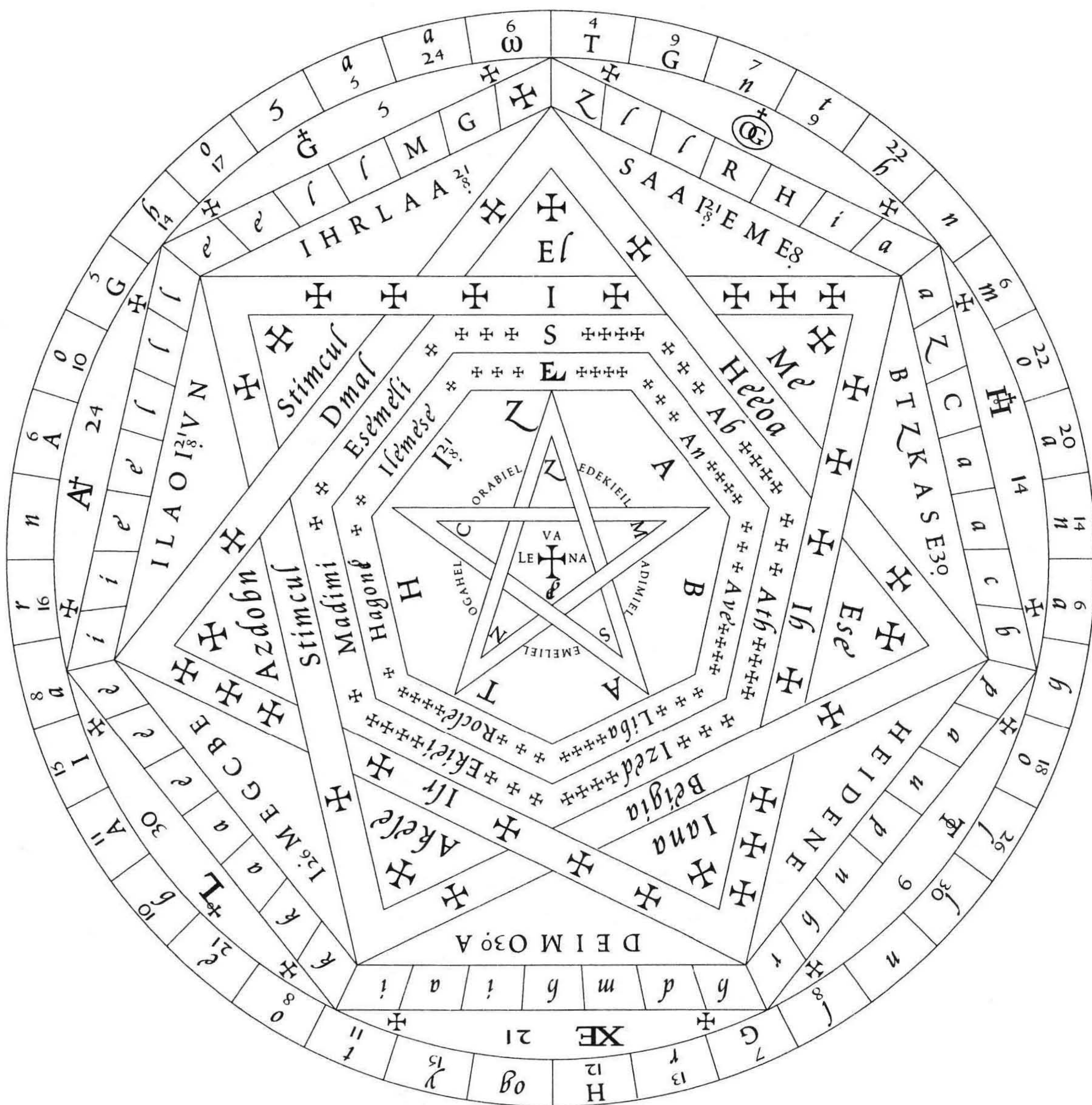
»Vekajte, O ljudstvo sive dežele, kajti popili smo vaše vino in vam pustili le grenke tropine.
Vendar iz njih vam bomo izdestilirali liker iznad nektarja Bogov.
Obstaja vrednost naše tinkture za svet Dišav in zlata.
Kajti naš rdeči prašek projekcije je iznad vseh možnosti.
Obstaja nekaj ljudi; zadosti jih je.
Imeli bomo polno točajev, in vina bo v izobilju.«

(Liber VII, 6/36-41)

Ljubljana, dne 21.3.1994 e.v

SAAI
EME
IHRLAA
BTZKASE
HEIDENE
DEIMO
ILAOI
VN
El
Me
Heēoa
Stimcul
Dmal
Esēmēli
Ilēmēsē
Ab
An
Ave
Ath
Ise
Ese
Liba
Izēd
Bēigia
Iana
Ekiei
Rocle
Ilr
Akele
Azdobn
Stimcul
Madimi
Hagonē
ORABIEL
EDEKIEIL
MADIMIEL
EMELIEL
OGAHEL
VA
LE
NA

R U B R I K A **1** *COMMENTARII PHILOSOPHICI*

FILOZOFSKI KOMENTARJI KNJIGE ZAKONA

(Aleister CROWLEY)

LIBER AL VEL LEGIS

Komentar:

V prvi izdaji te knjige je bila imenovana L. L je Sveta Črka s Svete Dvanajstere Table, ki tvori trikotnik, tako stabilizirajoč univerzum. Nadalje je to črka Tehtnice, Ravnovesja, in tudi »Pravica« v Tarotu. Verjetno je pravilneje AL, »El«, kakor sem uspel slišati preko Aivasovega glasu. Torej je AL pravo ime knjige. Ti dve črki, s seštevkom 31, predstavljata Glavni Ključ njenih Misterijev.

1. **Had! The manifestation of Nuit.**

Komentar: V Nu je skrit Had. Nu se manifestira preko Hada. (Glej prvi verz Drugega dela.)

Nu je 56, Had pa je 9, njuno sovpadanje je tako 65, kar je ADNI, Sveti Angel Varuh. Knjiga ima 65 strani.

Če računamo Had kot 10, potem v seštevku dobimo 66, kar je vsota vseh števil od 1 do 11, in pa mistično število Enajstice, generalne številke Magike ali Ekspanzije.

Had je nadalje središče ključne besede Abrahadabra.

Teogonija našega Zakona je v celoti znanstvena. Nuit je materija, Hadit pa gibanje, v njunem polnem fizičnem pomenu. Proton in elektron, v metafizičnem smislu, predstavljata sorodno analogijo.

Onadva sta Tao in Teh v kitajski filozofiji. Nadalje, če poenostavimo, samostalnik in glagol v gramatiki. Naša osrednja resnica – onstran ostalih filozofij – je ta, da ti dve neskončnosti ne moreta bivati ločeno ena od druge. Ostale informacije, ki se nanašajo na Nuit in Hadita, so podane nadalje tokom celotnega teksta. Onadva sta tudi Anu in Adad, najvišji sumerski božanstvi, velika mati in veliki oče.

Velja vzeti v obzir tudi to, da je Nu povezana s severom, dočim je Had z jugom. Slednji je tudi Sad, Set, Satan, Sat (sanskritsko »bivanje«). Tako je on Sonce, točka, ki koncentrira Vsemirje, kakor vsaka zvezda.

Prav tako se nahaja Nu v besedi Naus, ladja, vsebujoč tako ves simbolizem praznega prostora. Nu je istovetna tudi z On, Noah, Oanness, Joan, John, Dianus in drugimi. Vendar so te identifikacije samo delne, zgolj različne facete Diamanta Resnice. Lahko pustimo takšna vprašanja ob strani in ostanemo v enostavnosti Njene Knjige same.

2. **The unveiling of the company of heaven.**

Komentar: Ta knjiga je novo odkritje ali razodetje svetih. Drugi verz razloži glavno temo tega razodetja, podajajoč, tako rekoč, dramatis personae.
Kozmografsko bi bila to koncepcija dveh skrajnih postavk: prostora in tega, kar ta prostor nastanjuje.

Kasneje bo razvidno, kako se ti dve ideji lahko stopita v eno, namreč: v idejo materije, ki vključuje tudi njen »pogoj« ali »obliko«. Ideja »gibanja« je prepuščena Haditu, ki v medigri z Nuit ustvarja univerzum.
Čas lahko smatramo za eno vrsto ali dimenzijo prostora.
Ta verz naj se proučuje skupaj z naslednjim. »Nebesna druščina« je človeštvo, čigar »razodetje« predstavlja trditev o neodvisnem božanstvu vsakega moškega in vsake ženske.
Nadalje, Khabs je »zvezda«, kar še bolj razjasnjuje to trditev. Ta Knjiga hoče razkriti Skriti Jaz človeka, se pravi, ga hoče iniciirati.

3. **Every man and every woman is a star.**

Komentar: To moramo razumeti v spiritualnem smislu. To pomeni, da vsaka osebnost poseduje skrajno zvezdno naravo, zavest, ki jo je treba doseči s predpisanimi metodami. (A lahko pomeni tudi neko pravo vez neke osebe z neko zvezdo. Zakaj pa ne?)
Vsako človeško bitje je element kozmosa, najbolj vzvišen in samodelujoč, enak vsem ostalim bogovom.
Iz tega logično sledi Zakon »Delaj po svoji volji«. Ena zvezda vpliva na drugo s privlačnostjo, naravno, vendar gre pri tem za primere autopredestiniranih orbit. Obstaja tudi misterij planetov, ki krožijo okoli zvezd kot njih deli.
Človek je srednje kraljestvo. Veliko kraljestvo je nebo, z vsako zvezdo kot enoto. Malo kraljestvo je molekula, z vsakim elektronom kot enoto. (To troje, v pravilnem geometrijskem razmerju med seboj, je v odnosu deset na dvaindvajseto potenco večje oz. manjše od sosednjega kraljestva.)
Vsaka zvezda je torej središče celotnega univerzuma in ji kot taki, izvirni in absolutni, pripada vsemoč, vsevednost in vseprisotnost, brez izgubljanja same sebe; kar ona doseže, doseže potom izkustva, prihajajoč tako v kombinacijo, v kateri se njena prava narava začasno prikrije, tudi sami sebi. Na isti način lahko gre atom ogljika skozi nešteto svojih proteinskih faz, pojavljajoč se v kredi, kloroformu, sladkorju, rastlinskemu soku, možganih in krvi, ne da bi sebe razpoznaval kot takega, črnega trdega amorfnega, tako ozdravljajoč se skozi svoje avanture. Samo ta teorija nam lahko razloži, zakaj Absolut samega sebe omejuje in zakaj se ne razpoznava v različnih ciklusih svoje inkarnacije. Ona odstranjuje »zlo« kakor tudi izvor »zla«, ne da bi zanikala obstoj »zla«, niti sramotila naše vsakdanje uvidevanje ter naš zdrav razum.
»Vsi elementi se morajo enkrat razstaviti – kar se lahko zgodi v primeru skrajne vročine. Ko se atomi združijo v soncu, to povzroči veliko in ekstremno vročino, in tedaj vsi elementi spet postanejo oni sami, če predpostavljamo, da vsak atom vsakega elementa poseduje spomin na vse svoje avanture in kombinacije. Obenem ta atom, obogaten s svojim spominom, ne bi bil več taisti atom; toda kljub vsemu: on je isti, ker ni od nikoder ničesar pridobil, razen tega spomina. Zato lahko stvar (čeprav v bistvu neskončna) zaradi minulega časa ter vrline spomina postane nekaj več od same sebe; in tako je mogoča resnična rast. Tako lahko sprevidimo razlog, zakaj se neki element odloči iti skozi niz inkarnacij; namreč, samo zato in samo na ta način on lahko gre in pretrpi pozabo svoje resnice, svoje popolnosti, ki jo poseduje tokom teh avantur, zato ker ve, da bo to prestal nespremenjen.
Zato obstajajo nešteti bogovi, individualni in enaki, čeprav različni, izmed katerih je vsak vrhoven in neuničljiv. To je edina možna razlaga dejstva, da lahko bitje ustvari svet, v katerem obstaja vojna, »zlo« etc.. Zlo je samo utvara, namreč, ker kot tudi »dobro« ne more vplivati na samo substanco, temveč samo pomnožuje njene kombinacije. Isto implicira mistični monizem, ki mu sicer očitamo koncepcijo boga, ki ustvarja stvari, ki so vse le del njega, tako da medigra ni možna. Če predpostavljamo mnoštvo elementov, je njihova medigra naravna stvar. To, kdo je ustvaril te elemente, ne more biti ugovor – navsezadnje, oni so tu, toda Bog, ki ga iščemo, ni. Teizem je obscurum per obscurius.
Moška zvezda raste iz središča navzven, ženska pa iz oboda navznoter. To je tisto, na kar se misli, ko se reče, da ženska nima duše. To v celoti razjasnjuje razliko med spoloma.

4. **Every number is infinite; there is no difference.**

Komentar: Omejeno je zgolj maska; neomejeno je edina resnica.

To je veličastna in sveta skrivnost. Čeprav ima vsaka zvezda svoje število, je vsako število enako in najvišje. Vsak moški in vsaka ženska nista samo del Boga, temveč Skrajni Bog. »Središče je povsod, oboda pa nikjer.« Stara definicija Boga tako za nas pridobi nov pomen. Vsakdo izmed nas je Edini Bog. To lahko razume samo iniciat; doseči je treba določeno visoko stanje zavesti, da bi se lahko to presodilo.

V komentarju na prejšnji verz sem hotel to poenostaviti. Lahko dodamo to, da sem v transu, ki sem ga poimenoval »Zvezdna spužva«, to dojemanje sveta uvidel kot astralno vizijo. Začela se je kot »svetlikajoča se ničnost«. Vsaka zvezda je direktno povezana z vsako drugo zvezdo in ker je vsemirje brezmejno (Ain Soph, Telo Nuite), je vsaka zvezda prav toliko njegovo središče, kot vsaka druga zvezda. Vsak človek instinktivno čuti, da je središče Kozmosa, čemur so se filozofi rogali kot neki predrznosti; vendar je bil on ta, ki je imel prav. Kmet ni prav nič neznatnejši od Kralja, niti zemlja od sonca. Vsak najenostavnejši elemental je vrhunski, Sam Bog Samega Boga. Resnično, Resnica je v tej Knjigi domala nevzdržno sijajna. Človek se je namreč predolgo skrival pred svojo lastno slavo: on se boji Brezna, brezčasnega Absoluta. Toda Resnica ga bo osvobodila.

5. **Help me, o warrior lord of Thebes, in my unveiling before the Children of men!**

Komentar: Da bi se razodela, ji je potreben predvsem en smrtnik za posrednika. Ankh-f-n-khonsu, vojaški gospodar Teb, svečenik Men-Tuja, je v nekem bistvenem smislu identičen z Aivazom kot tudi z Zverjo.

Tu Nuit preprosto in direktno podaja vsaki zvezdi njenega telesa ločeno funkcijo. Čeprav je Vse Eno, ima vsak delček tega Enega svojo lastno posebno nalogo kot tudi vsaka zvezda svojo posebno orbito.

Nagovarjajoč me kot tebanskega vojaškega poglavarja, se zdi, da ona zaznava določeno kontinuiteto ali identiteto mene z Ankh-f-n-khonsujem, čigar Stela je vez tega razodetja s starino.

Razodetje (the unveiling, op. p.) pomeni razglas prej razložene resnice, da zavzema Nuitino Telo neskončen prostor; tako, da vsaka njegova zvezda predstavlja celoto v sami sebi, samostojno in absolutno enoto. One se razlikujejo med seboj, kakor se tudi ogljik in kalcij razlikujeta, vendar je vsak zase nesmrtna substanca, ali najmanj ena od oblik enostavnejše substance. Tako je vsaka duša absolutna, pojmi kot so »dobro« in »zlo« pa so samo izrazi za opis odnosa med trenutnimi kombinacijami. Kinin je toliko »dober« za malaričnega bolnika, kolikor je »zal« za bacile te bolezni. Vročina je »zla« za sladoled, a »dobra« za kavo. Nevidno bistvo stvari, njihova »duša«, je popolnoma indiferentna do katerih koli pogojev, ker nič ne more nanjo vplivati.

6. **Be thou Hadit, my secret centre, my heart & my tongue.**

7. **Behold! it is revealed by Aiwass the minister of Hoor-paar-Kraat.**

Komentar: Prejemnik tega znanja se mora identificirati s Haditom, da bi tako lahko v popolnosti izrazil misli svojega srca v samem njenem jeziku.

Aivas je 78, Mezla, Vpliv Najvišje Krone, in število Tarot kart ali Rote, vseobsegajočega Kolesa.

Aivas je poslanec Hoor-paar-Kraata, Boga Tišine, ker je njegova beseda Govor Tišine.

Pravzaprav je jasnovidka Ouarda tako poimenovala inteligenco, s katero se je komunikacija dogodila.

Hoor-paar-Kraat ali Harpokrat, Dete v Jajcu Modrine, ni samo Bog Tišine v konvencionalnem smislu. On predstavlja Resnični Jaz, Svetega Angela Varuha. Sorodni simbolizem najdemo v primeru palčka v mitologiji. On vsebuje vse v sebi, toda sam ni manifestiran.

On je prva črka abecede, Alef, katerega število je 1, in čigar karta v Tarotu je Norec, številka Nič. Alef predstavlja (po starem uvrščanju stvari) tudi element Zrak.

Torej, kot »eden« on predstavlja moški princip, prvi vzrok in svoboden dah življenja; zvok vokala »A« tvorimo z odpiranjem ust in grla.

Kot nula pa predstavlja ženski princip, plodno mater (katere staro ime je Maat, italijansko »matto«, norec, ali še od prej Maut, egipčansko jastrebjo boginjo mater); plodno, kot Modro Jajce, ki predstavlja Uterus in v makrokozmosu Nuitino Telo, ki ima v sebi še nerojeno dete, nemočno, toda zaščiteno in hranjeno napram krokodilom in tigrom, kar prikazuje Tarot karta, kakor se tudi maternica zapre za časa nosečnosti. On sedi na lotosu (Yoni), ki plava po Nilu (amniotični fluid).

V svoji absolutni nedolžnosti in nevednosti je on »Norec«; on je »Odrešenik«, Sin, ki bo poteptal krokodila in tigra in maščeval smrt svojega očeta Ozirisa. Najdemo ga kot »Svetega Norca« v keltskih legendah, »Čistega Norca« v prvem delu Parsifala in na splošno kot norega človeka, čigar besede so ljudje vedno jemali za preroške.

Vendar, da bi postal »Odrešenik«, se mora roditi in zrasti v moža; tako Parsifal dobi Sveto Kopje, ki je emblem moškosti. Običajno nosi obleko različnih barv, kot »sanjavi« Jožef; on je prav tako Zeleni Jurij pomladanskih festivalov. Toda njegova »norost« zdaj ni več nedolžnost, temveč pijanost; on pije iz Grala, ki mu ga daruje Svečenica.

Tako ga srečamo popolnoma oboroženega kot Bakhusa Difuesa, moškega in žensko v enem, kako nosi tirs, grozdje ali vinski meh, medtem ko ga tigri grizejo za noge.

Isti simbolizem predstavlja skrivni bog Templarjev, dvospolni Bafomet, kakor tudi Zeus Arhenotelos, ki je tudi dvospolen, Oče in Mati Vsega v Eni Osebi. (Najceloviteje je prikazan na Tarot adutu ATU XV, Hudič.) Zeus kot zračni Bog nas spet spominja na Alef, ki je črka Zraka.

Zrak je tudi »Blodni Norec«, kot čisti sproščeni dah, vendar ustvarjalen. Nekoč se je mislilo, da Zrak oplaja Jastrebjo Boginjo, ki je bila prav za to izbrana, da bi predstavljala Božansko Mater.

On je nadalje popotni vitez ali kraljevič iz pripovedk, ki se poroči s kraljevo hčerjo. Ta legenda izvira iz nekih običajev pri eksogamnih plemenih, v zvezi s čimer lahko konzultiramo Zlato Vejo.

Europa, Semela in ostale so trdile, da se jih je Zeus polastil v obliki zveri, ptice in koga vse ne; dočim Marija pa je svoje drugotno stanje pripisovala dejstvu duha (spiritus, dah) v obliki goloba.

Pritlikavec v indijskem misticizmu, nori palček, toda močan, iz mnogih pripovedk in dežel, je prav tako »Sveti Duh« ali človekov Skriti Jaz, njegov Angel Varuh.

Freudovo »nezavedno«, nespoznatno, tuje, nemi duh, je zelo blizu temu; »slavno, vendar se zanj nikoli ne ve, kdaj pride in kdaj odide«. On poveljuje z absolutno avtoriteto, ko sploh pride, navkljub zavestni presoji in rezonu.

Aivas je torej poslanec tega Hoor-paar-kraata, ki je Rešitelj sveta v širšem pomenu besede, in tudi moj lastni Skriti Jaz v ožjem. »Minister je nekdo, ki izvršuje neko službo, v tem primeru očitno službo razodevanja; on je bil razumljiv medij med Bogom Otrokom – Novi Eon na porodu – in menoj. Pričujoča Knjiga Zakona je glasilo Njegove Matere, Njegovega Očeta in Njega Samega. Vendar, ko se pojavi, prevzame aktivno obliko svojega, Harpokratovega, dvojčka Ra-Hoor-Khuita. Skrito Dete postane Zmagovito Dete, oboroženi Horus, ki bo maščeval smrt svojega očeta Ozirisa. Prav tako naš Skriti Jaz, ki se skriva v nas, nemočno in nespretno, hoče na dan, in če smo dovolj sposobni osvoboditi ga na svetlo, bo poln strasti in z bojnim krikom izšel na dan z besedo naše Resnične Volje.

To je posel Adepta, da doseže spoznanje in komunikacijo s Svetim Angelom Varuhom, da se zave svoje narave in svojega poziva, dovršivši to.

Zakaj se Aiwass tako izgovarja, ko bi bilo bolj naravno Ajvaz, se pravi 78? Verjetno zato, ker ni bil zadovoljen samo z identifikacijo s Telemo, Agape, Tarotom ipd., temveč je hotel svojo naravo izraziti s šestimi črkami (6 je število Sonca, Boga-Človeka), katerih seštevek bi po grški gematriji bil 418. A=1, I=10, F=6, A=1, S=200, S=200. To je numeracija besede Abrahadabra, ki je magijska formula Eona Otroka, t.j. Novega Eona! Primerno je tudi pripomniti, da sta črki I in V, črki Očeta in Sina, kakor tudi Device in Bika. Te dve črki pa ščitita črki Zraka in Ognja.

8. **The Khabs is in the Khu, not the Khu in the Khabs.**

Komentar: Tu se začne tekst.

Kabs je skrita Svetloba ali L.U.X.; Khu je človekova magijska entiteta ali imago. Khabs pomeni zvezda. Svetloba je najnotranjejši bistveni človek. Intra (ne extra!) Regnum Dei.

Sebe ne smemo smatrati za manjvredna bitja, izven katerih naj bi se nahajala Luč ali Bog. Naš duh in naše telo sta dva pajčolana svetlobe v nas. Neposvečeni predstavlja »temno zvezdo«, in mu Veliko Delo pomeni delo na tem, da svoje pajčolane naredi prozorne potom »prečiščevanja«. Ta purifikacija je v bistvu simplifikacija. Ni pajčolan umazan, vendar ga samo kompleksnost njegovih zavojev dela nejasnega. Tako Veliko Delo pomeni razreševanje kompleksov. Vsaka stvar je v sebi popolna, toda, ko se stvari pomešajo, postanejo »zle«. Doktrina je očitno skrajno pomembna, sodeč po njenem mestu kot prvega od Aivasovih »razodetij«.

Ta »zvezda« ali »najnotranjejša svetloba« je izvorna, individualna, večna srž. Khu je magijsko oblačilo, ki si ga ona sama sebi ustvari; je njena oblika, ker je sam izven vseh oblik, in s katero lahko izkuša skozi samozavest svojih možnosti. Khu je prvi ovoj, mnogo finejši od duha ali telesa, ali točneje, resničnejši. Njegova simbolna oblika je odvisna od narave njegove zvezde.

Zakaj nam je rečeno, da je Khabs v Khu in ne obratno? Smo mar smatrali obratno za resnično? Po mojem mnenju je to opozorilo pred koncepcijo Plerome, ognja, čigar iskre smo in kamor naj bi se vračali v svoji »dovršitvi«. To bi v resnici pomenilo, da je vsa ta nesreča razdvojenega bivanja ena neumna, nesmiselna in nepopravljiva blaznost. To bi nas vrglo nazaj v dilemo maniheizma. Ideja o inkarnacijah, ki »izpolnjujejo« izvorno popolno stvar, je po definiciji slaboumna. Edina modra rešitev problema je v predpostavki, da se Popolno raduje v izkustvu (prividne) nepopolnosti. (Obstajajo globje resolucije tega problema, ki pripadajo višjim stopnjam iniciacije; toda zaenkrat naj to zadostuje za običajno inteligenco.)

9. **Worship then the Khabs, and behold my light shed over you.**

Komentar: Ta Khabs je tu proglašena za Nuitino svetlobo. Čaščena v središču, svetloba prav tako izpolnjuje obod, tako, da je vse svetloba.

Pozornost moramo usmeriti na to najnotranjejšo svetlobo; ona izhaja iz svetlobe neskončnega vsemirja, katero ljudje smatrajo za temo, ker je njena narava nedoumljiva našim neposvečenim umom. Pajčolani ali ovoji, o katerih je bilo govora zgoraj, so ti, ki preprečujejo odnos med Nuit in Haditom.

Mi ne smemo častiti Khu in se zaljubljati v našo magijsko podobo. Delati to – vsi smo to počeli – pomeni pozabljati našo resnico. Če obožujemo obliko, postane ona motna v odnosu do bitja in lahko hitro postane lažna sama sebi. Khu v vsakem od nas vsebuje kozmos, ki ga on pozna in kakor ga pozna. Za mene je celo druga Khabs samo del mojega Khu. Naša lastna Khabs je naša edina edincata resnica.

10. **Let my servants be few & secret, they shall rule the many & the known.**

Komentar: To je pravilo Teleme, da morajo njeni Adepti biti nevidni vladarji. To je sicer vedno bil slučaj.

Narava magijske moči je vulgarnemu popolnoma nedoumljiva.

»Moji služabniki« – ne od gospodarja Eona. »Zakon je za vse«. V zvezi s tem ne obstajajo skrivnosti. Verz se nanaša na posebej izbrane »služabnike«, verjetno tiste, ki so, obožujoč Khabs, uzrli svetlobo, ki se preliva preko njih. Ti ljudje vsekakor konzumirajo svatbo Nuit in Hadita v sebi samih; v tem primeru se zavedajo določenih poti do moči.

Obstaja tudi mističen pomen tega verza; mi moramo celovito organizirati naše ume, namestivši nekaj tajnih vodij, ki bodo služili Nuit, da bi naredili poslušne različne oddelke naše zavesti.

11. **These are fools that men adore; both their Gods & their men are fools.**

12. **Come forth, o children, under the stars, & take your fill of love.**

Komentar: Čaščenje »mnoštva« in »znanega«, tako med Bogovi, kakor med ljudmi, je neumnost.

V dvanajstem verzu se nahaja ključ za oboževanje Nu; združitev zavesti z neskončnim vsemirjem z izvajanjem ljubezni, tako pastoralne kot tudi poganske.

Doktrina ljubezni je v celoti obdelana v Knjigi Norosti ali Modrosti (Liber Alef) in naj se tam proučuje. Vendar moramo poudariti, kako se ta verz ujema z gornjim komentarjem, kako mora vsaka zvezda razrešiti se svojih pajčolanov, da bi se lahko radovala v svetu zvezd.

To je spet klic k združitvi ali »ljubezni«, tako formulirajoč enačbo 1+(–1)=0, kar je generalna formula našega kozmosa.

»Pridite ven« – pred čem se skrivate? »Pod zvezde«, se pravi odkrito. In naj se to dogodi »izpod« (ali »k«) Nuit oz. njenega telesa. Vendar predvsem bodite odkriti! Kaj pomeni ta sram? Moramo ljubezen skrivati? Se mora mar človek odevati z lažmi? Je ljubezen tako posvečena, da se ne sme nihče vmešavati? Nikakor, »pod zvezde«, ponoči; katere oči kakor Njene, lahko vidijo? Ali pa, če nekdo vidi, mar ne bo tvoje čaščenje pretreslo zaporske zidove njegove duše, vzvračajoč odmev svetosti tako ljubkega in gracioznega dejanja.

13. I am above you and in you. My ecstasy is in yours. My joy is to see your joy.

14. Above, the gemmed azure is
The naked splendour of Nuit;
She bends in ecstasy to kiss
The secret ardours of Hadit.
The winged globe, the starry blue
Are mine, O Ankh-af-na-khonsu!

15. Now ye shall know that the chosen priest & apostle of infinite space is the prince-priest the Beast; and in his woman called the Scarlet Woman is all power given. They shall gather my children into their fold: they shall bring the glory of the stars into the hearts of men.

Komentar: 13. Ta doktrina predpostavlja neko mistično vez, katero po moje lahko razumemo samo potom izkustva. Ta ljudska ekstaza sovpada z božansko ekstazo.

Podobno doktrino najdemo v Bhagavad Giti.

14. Ta verz je direkten prevod prvega odstavka s Stele. V njem je skrit tajni ritual visokega ranga, ki je povezan z dvema prejšnjima verzoma.

15. Avtoriteta zveri bazira na tem verzu; vendar ga moramo jemati skupaj z nekimi prejšnjimi verzi, kar prepuščam študentom, da si sami razlagajo. Rad verjamem, da »Zver« in »Škrlatna Ženska« ne pomenijo nekih oseb, temveč da so titule služb Hierofanta in Prvosvečenice, sicer bi težko razumeli naslednji verz.

16. For he is ever a sun, and she a moon. But to him is the winged secret flame, and to her the stooping starlight.

17. But ye are not so chosen.

18. Burn upon their brows, o splendrous serpent!

19. O azure-lidded woman, bend upon them!

20. The key of the rituals is in the secret word which I have given unto him.

21. With the God & the Adorer I am nothing: they do not see me. They are as upon the earth; I am Heaven, and there is no other God than me, and my lord Hadit.

22. **Now, therefore, I am known to ye by my name Nuit, and to him by a secret name which I will give him when at last he knoweth me. Since I am Infinite Space, and the Infinite Stars thereof, do ye also thus. Bind nothing! Let there be no difference made among you between any one thing & any other thing; for thereby there cometh hurt.**

23. **But whoso availeth in this, let him be the chief of all!**

Komentar: 16. Krilati skriti globus je Hadit; nadvita svetloba zvezd je Nuit. To sta njuni pravi naravi in njuna prava funkcija je najvišji ritual, o katerem je bilo govora zgoraj.

17. »Ye« se nanaša na ostale častitelje Nuit, ki se morajo sami dokopati do izbranosti.

18. Kača je božanski in kraljevi simbol. Ona prav tako označuje Hadita, privezanega nad njiju.

19. Sama Nuit jih bo zasenčila.

20. To se nanaša nemara na besedo Abrahadabra, sveto besedo enajstih črk.

21. To se nanaša na podobo na Steli Razodetja. Nuit je koncepcija božanstva onstran vsega kar so si ljudje kdajkoli predstavljali kot Božansko. Ona ni samo boginja zvezd, temveč daleč bolj vzvišeno bitje, megleno zakrito v to neizrekljivo glorijo.

Adepti morajo doseči to znanje; drugim je to nemogoče.

22. Obljuba izpolnjena 1909 e.v., ko je bilo sonce v Strelcu!

Uničiti moramo sposobnost razlikovanja med iluzijami; kar nam je naloženo kot dolžnost.

23. Tisti, ki uniči ta občutek dvojnosti, je lahko in naj bo vodja ostalih.

24. **I am Nuit, and my word is six and fifty.**

25. **Divide, add, multiply, and understand.**

26. **Then saith the prophet and slave of the beauteous one: Who am I, and what shall be the sign? So she answered him, bending down, a lambent flame of blue, all-touching, all penetrant, her lovely hands upon the black earth, & her lithe body arched for love, and her soft feet not hurting the little flowers: Thou knowest! And the sign shall be my ecstasy, the consciousness of the continuity of existence, the omnipresence of my body.**

27. **Then the priest answered & said unto the Queen of Space, kissing her lovely brows, and the dew of her light bathing his whole body in a sweet-smelling perfume of sweat: O Nuit, continuous one of Heaven, let it be ever thus; that men speak not of Thee as One but as None; and let them speak not of thee at all, since thou art continuous!**

28. **None, breathed the light, faint & faery, of the stars, and two.**

29. **For I am divided for love's sake, for the chance of union.**

30. **This is the creation of the world, that the pain of division is as nothing, and the joy of dissolution all.**

31. **For these fools of men and their woes care not thou at all! They feel little; what is, is balanced by weak joys; but ye are my chosen ones.**

Komentar: NU = 6 + 50 = 56.

Delitev 6 : 50 = 0.12.

0 je obod, Nuit.

. je središče, Hadit.

1 je Enost, ki iz tega izhaja, Ra-Hoor-Khuit.

2 je koptski H, po obliki zelo sličen arabski številki 2, Dah življenja, vdih in izdih, ljudska zavest, Thoth, Logos.

Nadalje 5 + 6 = 11, Abrahadabra, itd.

Množitev, 6 x 50 = 300, Shin in Ruah Elohim, sveti duh.

Verjamem, da tu obstaja globoka skrivnost, nemara v zvezi s steviloma 418 in 666, ki sta dve veliki kabalistični števili, ki sta mi sploh omogočili raztolmačiti znake, ki so me privedli do tega velikega Razodetja. (Glej knjigo Templja Kralja Salomona.)

26. Prerok zahteva znamenje svoje misije, ki mu je bilo obljubljeno: namreč Samadhi na Neskončnost. (Glej spet Tempelj Kralja Salomona.)

27–35. Tu se nahaja visoka filozofska dogma, verjetno v smislu elaboracije in odkritja, ki je podano v spisu Berashit.

Dijada (ali univerzum) je ustvarjena z majhno bolečino, da bi se omogočila blaženost stapljanja. Tako je lahko bol življenja odkupljena z blaženostjo smrti.

Ta naslada je kljub vsemu temu za izbrane služabnike Nu. Oni lahko gledajo na ostale na način, kakor kartezijanci gledajo na živali.

Vse zgodbe o »trpljenju človeštva« so v principu nesmiselne čenče, ki bazirajo na zmoti prenašanja svoje psihologije na druge. Zlato Pravilo je neumnost. (Gre za kategorični imperativ, op. p.) Če bi Lord Alfred Douglas (na primer) drugim počel tisto, kar bi on želel, da počnejo njemu, bi bilo mnogim to odvratno.

Adept se dovršuje z razširjanjem – iz Nuit – v vse smeri enako. Mali človek ima malo izkušenj, majhno zmožnost, tako za bolečino kot za užitek. Buržuj je ena klada. V mislih imam vse kaj boljšega (vsaj), kot pa da bi mislil, da bi trpinčenje bilo njemu v dobro ali meni v zabavo.

Ta zveza, v zvezi z sočutjem, je nadvse pomembna v etiki Teleme. Mi moramo, enkrat za vselej, prenehati s tem nevednim mešanjem v posle drugih. Vsakemu posamezniku mora biti prepuščeno, da sledi svojo lastno pot! Amerika je še posebej bolna, kar se tega tiče. Američani se obupno trudijo, da bi Cejlonci nosili krzno in da bi Tibetanci glasovali in da bi ves svet žvečil žvečilni gumi ter sploh nočejo slišati dejstva, da druge nacije, posebno Francozi in Angleži, smatrajo njihove institucije za najnižje barbarstvo, kakor tudi pozabljajo na okoliščine, v katerih je izvorna zastava ameriške svobode, – ki je v resnici bila svoboda, – vsebovala predpis, da naj se druge narode pusti čisto same, da bi se tako zagotovila možnost razširitve njenega plapolanja do vsakega človeka.

32. **Obey my prophet! follow out the ordeals of my knowledge! seek me only! Then the joys of my love will redeem ye from all pain. This is so: I swear it by the vault of my body; by my sacred heart and tongue; by all I can give, by all I desire of ye all.**

Komentar: To je pravilo in smisel Reda: obljuba Nuit njenim izbrancem.

Primerno je ubogati Zver, kajti Njen Zakon je čista svoboda, in Ona ne bo dala drugačnega povelja kot le pravilno interpretacijo te svobode. Vendar je za voblikovanje svobode same potrebno imeti organizacijo; vsaka organizacija pa mora imeti visoko centraliziran nadzor. To je še posebej nujno v času vojne, česar so se naučile celo tudi tako imenovane demokratske nacije potom izkušnje, če se že niso tega naučile iz primera Nemčije. Tako je naš čas predvsem »vojni čas«, še posebej zdaj, saj je naša naloga ta, da zvrnemo suženjske bogove.

Opozorilo »samo mene iščite« je nadalje potrjeno s prisego, v zvezi s katero je podana še posebna obljuba. Kadar iščemo manjše ideale, delamo s tem razliko in tako s tem potrjujemo tisto dvojnost, od katere želimo pobegniti. Pripomniti je treba še to, da besedica »me«, lahko pomeni tudi grško »MH«, se pravi »ne«, negacijo. Beseda »only« je lahko 156, prepisano na grško, kar je skrivno ime Nuit ali Babalon. Obstajajo tudi nadaljne razlage v ključni besedi »all« (vse, op. p.).

33. **Then the priest fell into a deep trance or swoon, & said unto the Queen of Heaven; Write unto us the ordeals; write unto us the rituals; write unto us the law!**

Komentar: Prerok potem zahteva inštrukcije: preizkušnje, odredbe, zakon.

Zakon, v običajnem pomenu besede, naj bi bil v formuliranju ljudskih običajev, kakor so tudi Evklidove predpostavke formulacija geometrijskih dejstev. Vendar ima moderna hinavščina v mislih umetni zakon, kakor da bi hoteli kvadrirati krog s tiranijo. Zakonodajalci prisiljujejo ljudi v menjanje njihovih običajev, tako da bi »poslovneži«, ki so podkupljeni služabniki pohlepa, lahko povečali svoje profite.

Grški NOMOS striktno pomeni nekaj naznačenega, kar nekdo poseduje in uporablja. Enako židovska TORA posredno pomeni »Vrata Kraljestva« ali »Knjiga Modrosti«.

34. **But she said: the ordeals I write not: the rituals shall be half known and half concealed: the Law is for all.**

Komentar: Prava zahteva je zavrnjena, ali pa se nekako sporoča na en drug način kot s pisanjem.

(Bila je sporočena.)

Druga se podaja delno; ali, če je v celoti podana, se ne publicira v celoti.

Tretja zahteva je uslišana brezpogojno.

Preizkušnje se zaenkrat izvajajo nezavedno za kandidata potom skrivne magijske moči Zveri. Tisti, ki jih On sprejema za iniciate, izpričujejo, da so te preizkušnje pogosto neodvisne od Njegove zavestne pozornosti. One niso, kakor tradicionalne preizkušnje, formalne ali enake za vse; kandidat se znajde v okoliščinah, ki ponujajo pravi test in pravilno vedênje, ter ga prisilijo v odkritje svoje lastne narave, da bi se osvestil samega sebe z iznositvijo njegovih skrivnih motivov na površje.

Neki od ritualov so dostopni; se pravi, da je magijska formula bila publicirana. Glej »Eleuzinske Rituale«, »Ojačani Zanos«, »Magiko v Teoriji in Praksi« in druge.

Bodimo pozorni na namig »not« in »all«. Beseda »known« vsebuje tudi koren GN, »zaploditi«, »spoznati«; dočim »zakriti« (concealed, op. p.) naznačuje drugo polovico človeške skrivnosti.

35. **This that thou writest is the threefold book of Law.**

36. **My scribe Ankh-af-na-khonsu, the priest of the princes, shall not in one letter change this book; but lest there be folly, he shall comment thereupon by the wisdom of Ra-Hoor-Khu-it.**

37. **Also the mantras and spells; the obeah and the wanga; the work of the wand and the work of the sword; these he shall learn and teach.**

Komentar: 35. Definicija te knjige.

36. Prvi striktni nalog, da se ne smemo vtikati niti v eno samo črko te knjige.

Komentar mora biti napisan »z modrostjo Ra-Hoor-Khuita«, se pravi, odprto, ne pa s posvečeno modrostjo.

37. Učiti in poučevati se mora čisto nov sistem magije, kakor se tudi zdaj počne.

Vsaka zvezda je edinstvena in vsaka zvezda ločena; vsekakor, je to temeljni kamen mojega učenja: ne imeti standardnih ciljev in standardnih načinov, nobenih pravoverstev in predpisov.

Zvezd ne moremo spraviti v krdelo ali v stajo in jih oskubiti, kakor je to mogoče z mnogimi volilci! Jaz sem nagnjen h kolovodji, ker sem rojen lev! Jaz nočem biti kuli, ker prej ugriznem kot zalajam. Zavračam službo pastirja, ki nosi pastirsko palico prej kot gorjačo.

Modre v svojem pokoljenju ste, vi ovčad, ki blejajoč bežite, ko v vetru zaslišite moje rjovenje! Mar niste negovane, pitane in varovane – do povelja iz ograde?

Zame je levje življenje! Pustite me, da živim svobodno in umrem v boju!

Še nekaj v zvezi z obeah in wanga, dejanjem in besedo magike. Magika je umetnost povzročanja sprememb v obstoječih pojavih. Ta definicija vključuje oživljanje mrtvih, začaranje živine, delanje dežja, pridobivanje dobrin, fasciniranje sorodnikov in ves ostali program. V redu: toda vsebuje tudi vsakršno drugo dejanje? Da; jaz jo nameravam tako narediti. Nemogoče je izgovoriti besedo ali narediti delo, ne da bi proizvedli temu primeren in natančen efekt, ki temu nujno sledi. Magika je umetnost življenja samega.

Magika je management vsega, kar rečemo in storimo, tako, da proizvajamo spremembo tistega dela naše okolice, ki nas ne zadovoljuje, vse dokler temu ni več tako. »Preoblikujemo ga bližje želji našega srca.«

Prikladne magijske ceremonije so zgolj organizirani in koncentrirani poskusi imponiranja naše volje nekim predelom kozmosa. Oni so samo posebni slučaji splošnega principa.

Vendar se vse, kar rečemo in naredimo, sešteva v več, mnogo več kot so naše najbolj prizadevne operacije. »Brigaj se za centim in se bo tolar brigal zase.« Tvoje vsakdanje kapljanje napolni večje vedro, kakor tvoji gejziri magijskega naprezanja. »Devetindevedesetina, ki varno leži v senci obora« sploh nima organizirane volje; in njihov karakter, zgrajen iz njihovih besed in dejanj, je kup smeti.

Prav tako si zapomnite, da, če ne veste, kaj je vaša Resnična Volja, je možno, da svojo najizvrstnejšo energijo posvečate temu, da uničite sami sebe. Vedite, da je vsaka beseda in akcija verna priča misli in da mora biti vaš um popolnoma organiziran ter da je njegova

edina dolžnost tolmačiti okoliščine v izrazih volje, da bi govor in akcija bila pravilno usmerjena, da izrazita voljo v skladu z dano priložnostjo. Zapomnite si, da vsaka beseda in vsako dejanje, ki nista dokončni izraz vaše volje, štejeta proti njej, kar je nemarnost, ki je slabša kot sovražnost. Vaš sovražnik je vsaj zainteresiran za vas in z njim lahko sklenete prijateljstvo, ki ga nikoli ne morete z nekom, ki je indiferenten. Zapomnite si, da je magika umetnost življenja, potemtakem povzročanje sprememb v skladu z voljo; potemtakem je njen zakon »ljubezen v skladu z voljo« in vsak njen gib je dejanje ljubezni.

Zapomnite si, da je vsako dejanje »ljubezni vsklajene z voljo« zakonito kot tako; toda tisto, ki ni usmerjeno k Nuiti, ki je tu neizogiben rezultat celotnega početja, je izguba, in rodi v vas konflikt, tako da »kraljestvo Božje v vas« zruši civilna vojna.

Začetniku bi predlagal tale program:

- Opremi svoj um, popolno, kot se le da, z znanjem, kako se ga ogleduje in nadzoruje.
- Izuri svoje telo, da uboga um in da mu ne vleče pozornosti nase.
- Nadzoruj svoj um, da se bo v celoti posvetil odkritju tvoje Resnične Volje.
- Razišči tok te volje, dokler ne dosežeš njenrga izvora, tvojega Tihega Jaza.
- Združi zavestno voljo z Resnično Voljo in zavestni ego z Tihim Jazom. Moraš biti skrajno neusmiljen z razkrinkavanjem vsakega atoma zavesti, ki je sovražen ali nevtralen.
- Naj se to dogaja svobodno v tebi, vendar se ne oziraj na okolico, da ne bi delal razlike med stvarmi. Kakorkoli naj že to je, mora postati eno s teboj potom ljubezni.

38. **He must teach; but he may make severe the ordeals.**

39. **The word of the Law is Θελημα.**

40. **Who calls us Thelemites will do no wrong, if he look but close into the word. For there are therein Three Grades, the Hermit, and the Lover, and the man of Earth. Do what thou wilt shall be the whole of the Law.**

41. **The word of Sin is Restriction. O man! refuse not thy wife, if she will! O lover, if thou wilt, depart! There is no bond that can unite the divided but love: all else is a curse. Accursed! Accursed! be it to the eons. Hell.**

Komentar: 38. Običajni nalog je delo te vrste.

Vsakdo ima pravico doseči; a prav tako je dolžnost Adepta uvideti ali zasluži nagrado in da testira in izuri svoje zmožnosti in moč.

39. Primerjaj Rabelaisa. Lahko prevedemo tudi, naj bosta volja in dejanje v harmoniji. Toda Telema pomeni tudi voljo v višjem smislu magijske osredotočenosti na eno stvar, kakor tudi v smislu Schopenhauerjevega in Fichtejevega pojmovanja.

40. Θε, nevidni Jod, vendar razsvetljujoč, A.·.A.·.

λη, Ljubimec, vidni Vav, kakor Blisk, kolegij Adeptov.

μα, Človek Zemlje, Peh, Prekleti Stolp. Ti trije Tarotovi Ključi dajejo vsoto 31, kar je LA=Ne in AL=Bog. Tako je Telema v celoti ekvivalent Nuiti, vseobjemajoči.

Glej Tarot Adute za nadalnji študij teh razredov.

Vsi pomeni so resnični, če je le razlagalec razsvetljen; a če ni, potem so vsi zmotni, kakor je tudi on zmoten.

Prva misel 41-ega verza je splošna definicija greha ali zmote. Katerakoli stvar, ki veže voljo, jo ovira ali odvrača, je greh. Se pravi, greh je pojav dvojnosti. Greh je nečistost.

Ne moremo ugovarjati, češ, da se Nič omejuje v obliki Dve in da je to greh; nasprotno. Temveč je greh upirati se povratku v Nič. »Teža greha je smrt.« Življenje je namreč neprestana in usklajena naravna sprememba. Glej Liber 418 in Liber Aleph.

Greh (namreč »sin«, op. p.) je v angleščini povezan s korenom »es«, biti, kar meče novo luč na ta odlomek. Greh je omejevanje, se pravi, je »bitje« nasproti »postajanju«. Bazična ideja zmote je statična, kot nasprotje dinamični koncepciji sveta. Razlaga ni v skladu s splošnim učenjem Knjige Zakona, temveč prikazuje globino in prefinjenost avtorjevega razumevanja samega Sebe.

Drugi del odstavka nam ponuja poseben primer. Ne obstaja lastnina v ljudskem mesu. Seksualni instinkt je eden od najgloblje situiranih ekspresij volje; ta ne sme biti omejevan bodisi negativno, z onemogočanjem njegove svobodne funkcije, bodisi pozitivno z vztrajanjem na njegovi lažni funkciji. Kaj je brutalnejše od pohabljanja naravne rasti ali deformiranja? Kaj je bolj nesmiselno od razlage tega naravnega instinkta kot grobega animalnega dejanja

in ločevanja le-tega od duhovnega zanosa, brez katerega je tako neumen, da celo vključenih oseb ne zadovoljuje?

Seksualni akt je zakrament volje. Profanirati ga pomeni velik prestopek. Vsaka resnična ekspresija je zakonita; vsako potlačevanje ali izkrivljanje nasprotuje zakonu svobode. Uporaba zakonitega ali finančnega pritiska za izsiljevanje vzdrževanja ali poslušnosti je v celoti grozovita, nenaravna in nesmiselna. Fizična prisila do določene točke ni tako resen prekršek; kajti ta izvira v prvotnem spolnem konfliktu, ki ga vidimo pri živalih in dostikrat rezultira v vzburjanju ljubezni v najvišjem in najplemenitejšem obličju. Neke od najstrastnejših in najtrajnejših zvez so se začele s posilstvom. Rim je bil dejansko zgrajen na njem. Enako je lahko umor nevernega partnerja moralno opravičljiv v določenem smislu, kajti obstajajo tudi zvezde, katerih narava je skrajno nasilna. Povrh tega je lahko karambol galaksij izvrsten spektakel. A v obisku advokata ni nič navdihujočega. Seveda gre samo za moje osebno mnenje; zvezda, ki je slučajno advokat, bo stvari gledala nemara drugače! Vendar nam narava v svoji neizrekljivi raznolikosti, čeprav dopušča krutost in sebičnost, ne ponuja primera puritanizma in snobizma!

Kakorkoli že, za duh zakona obstaja vrstni red potekanja; in stroj je lepši, razen za dete, ko deluje, kot pa, ko se razbije. Toda stroj, ki je gibajoča se materija, je eksploziven stroj s pirotehničnimi efekti; a to so samo slučaji.

Zakon proti prešuštvu bazira na ideji ženske kot nepremičnini, tako da ljubezen s poročeno žensko pomeni prikrajšanje soproga za njene usluge. To je najiskrenejša in najbolj neumna postavka suženjske institucije. Za nas je vsaka ženska zvezda. Tako ima ona absolutno pravico potovati po svoji lastni orbiti. Ni vzroka, zakaj ne bi bila idealna gospodinja, če je slučajno to njena volja. Toda družba nima pravice vztrajati na tem standardu. Iz praktičnih razlogov je bilo nujno postaviti take tabuje v manjših združbah, divjih plemenih, kjer ženska ni bila nič drugega kot obča sužnja, kjer je varnost ljudstva bila odvisna od visoke natalitete. Toda ženska je danes ekonomsko neodvisna in postaja to vse bolj. Rezultat tega je, da ona takoj zahteva pravico imeti toliko mož ali otrok, kolikor jih hoče in zmore imeti, in tako je izzvala svet, da ji kljubuje. Še več moči njenemu naslonjalu!

Med vojno (prvo svetovno, op. p.) je v štirih letih ta emancipacija vzcvetela. Primitivni ljudje, avstralske čete na primer izjavljajo, da nočejo poročati Angležinj zato, ker one zahtevajo ducat moških na teden. Dobro, kdo pa se hoče z njimi poročiti? Rusija je že formalno ukinila zakon. Nemčija in Francija sta hoteli »obvarovati svoj ugled« na povsem kitajski način, s poročanjem nosečih starih devic z mrtvimi vojaki!

Anglija je bila pregloboko hipokritska, seveda, da bi naredila kaj več kot »potlačila govorice«; in se pretvarjala "v poslih kot običajno", čeprav z vsake prižnice lijejo kriki o otopelih škofih in cviljenje o grozni nemoralnosti vseh, razen sebe in svojih zborovodij. Angležinje nad tridesetimi imajo volilno pravico; ko jo bodo dobile mlade punce, adijo stari poročni sistem.

Amerika je naredila iz zakona farso z množitvijo in zmedo ločitvenih zakonov. Mojo prijateljico, ki se je ločila od svojega moža, je on dejansko tri leta kasneje tožil zaradi ločitve!

Toda Amerika nikoli ne čaka na zakone; Američani gredo naprej. Emancipirana, samovzdrževana Američanka tako ali tako že deluje na način »neporočenega fanta«. Včasih izgubi glavo in spodrsne v zakon in si skrha zobe. A se bo kmalu utrudila svoje neumnosti. Spoznala bo kako bedasto je pretegniti se, da bi ustrezala želji svojih staršev ali da bi legalizirala svoje otroke ali utišala svoje sosede.

Vzela si bo moža, ki ga hoče, tako preprosto, kot bi kupila časopis; in če ne mara uvodnika ali humorne strani, je vrgla stran samo par centov in bo kupila drugega.

Slepi osli, ki si umišljajo, da je ženska po naravi verna! Vzhodnjaki vedo bolje; vse omejitve harema, javnega mnenja in tako dalje, temeljijo samo na dejstvu, da je ženska verna samo takrat, ko ni nikogar blizu. Ona bo ugrabila dete iz zibelke ali izvlekla psa iz njegovega obcestnega jarka, da bi dokazala star pregovor: Natura abhoret a vacuo. Kajti ona je podoba duha narave, Velika Mati, Velika Vlačuga.

Zelo dobro je znano, da so velike ženske v zgodovini izvajale neomejeno svobodo v ljubezni. Sappho, Semiramis, Messalina, Kleopatra, Ta Chhi, Pasiphae, Klitaimnestra, Helena Trojanska, in bolj nedavno Jean d'Arc (po Shakespearovem poročilu), Katarina Druga, Kraljica Elizabeta Prva, George Sand. Nasproti jim lahko postavimo samo Emily Bronte, katere spolna zavrtost je bila posledica okolja, in je tako vzcvetela v neverjetno nasilje

njene umetnosti; in običajne religiozne mistike kot so Sveta Katarina, Sveta Terezija in druge, katerih spolno življenje je bilo skrbno zakrinkano v interesu suženjskih bogov. A kljub temu je bilo njihovo seksualno življenje intenzivno, kajti pisanje teh žensk je prepolno seksualnega izrazoslovja, strastnega in pervertiranega, celo do morbidnih halucinacij.

Seks je glavni izraz človeške narave; veliki karakterji so seksualno močni; in zdravje kogarkoli bo odvisno od svobodnosti te funkcije.

(Glej Liber CL »de Lege Libellum«, pogl., IV.)

42. **Let it be that state of manyhood bound and loathing. So with thy all; thou hast no right but to do thy will.**

Komentar: Vmešavanje v voljo drugega je velik greh, ker izjavlja obstoj »drugega«. V tej dvojnosti obstaja žalost. Po moje se vzvišen pomen nanaša na »voljo«.

»Omejeno in gnusno Mnoštvo.« Organizirana država je svobodna povezava v splošno korist. Moja osebna volja, da prečkam Atlantik, se na primer realizira potom sodelovanja z drugimi ob določenem terminu. Toda prisiljena povezava sužnjev je čisto druga stvar.

Človek, ki ne dela svoje volje, je kakor človek, ki boluje za rakom, ki se razvija v njem neodvisno od njega in ki se ga ne more znebiti. Ideja samo-žrtvovanja je moralni rak v natančno istem smislu.

Podobno lahko rečemo, da je ne-delanje svoje volje simptom mentalne ali moralne bolanosti. Kadar »dolžnost nalaga nekaj in nagib nekaj drugega«, je to dokaz, da nisi eden, temveč sta dva. Nisi osredotočil svojega nazora. Ta dihotomija je začetek konflikta, ki lahko povzroči shizofrenijo. Stari modreci so že davno vedeli za to bolezen. Toda ime take "vladavine" je Choronzon, pravilo mase, razen če vsak posameznik ni do popolnosti izdisipliniran služiti svojemu in skupnemu smotru brez trenja.

Seveda je bolje izgnati ali uničiti nespravljivce. »Če tvoje oko greši, si ga izruvaj.« Napaka v razlagi te doktrine je bila, da se ni jemala tako, kakor je napisana. Brali so jo: Če tvoje oko zagreši kak umeten standard častitljive morale, potem se drži morale črede. Človek bi si mislil, da bi zgolj bežen pogled na naravo zadostoval, da odkrijemo kako si je ona zamislila individualnost po naročilu.

43. **Do that, and no other shall say nay.**

Komentar: »Nihče ne bo oporekal« lahko pomeni: No-other (=Nuit) bo izrekel besedo »no«, tako združivši aspiranta s Sabo z zanikanjem in z uničenjem tega, kar on je.

Splošen smisel tega verza je, da je tako velika moč zahteve po pravici nekoga, da se kmalu ne bo potrebno več prepirati o tem. Kajti z zahtevo po svoji pravici se nekdo sklicuje na Zakon. V praksi se je pokazalo, da so ljudje, ki so se pripravljeni boriti za svoje pravice, spoštovani, in se jih pušča na miru. Suženjski duh izziva zatiranje.

44. **For pure will, unassuaged of purpose, delivered from the lust of result, is every way perfect.**

Komentar: Priporočanje »ne-vezanosti«. Študent bo razumel, kako je v meditaciji misel, ki samo sebe veže na upanje na uspeh, prav tako vezana, kakor običajno na neko bazično materialno idejo.

To je okovanost; cilj pa je prostost. Priporočam resen študij besede »unassuaged«, ki je videti precej zagonetna.

Najbolje bi razložili ta verz z definiranjem »čiste volje« kot prave ekspresije narave in primernega ter svojstvenega gibanja dotične tvari. Nenaravno je stremljenje h kateremu koli cilju. Študenta napotujemo h knjigi Tao Teh King, nadalje k Liber LXV, pogl. II, v. 24. To postane še posebej važno na višjih stopnjah. Ne prakticiramo Joge in ostalega, da bi dosegli Samadhi, kakor to počnejo šolarji in trgovci, temveč zaradi nje same, kakor umetniki.

(»Unassuaged« pomeni »razrabljene« ali »otopljene«. Čist študent ne misli na rezultat izpita.)

45. **The Perfect and the Perfect are one Perfect and not two; nay, are none!**

46. **Nothing is a secret key of this law. Sixty-one the Jews call it; I call it eight, eighty, four hundred & eighteen.**

47. **But they have the half: unite by thine art so that all disappear.**

48. **My prophet is a fool with his one, one, one; are not they the Ox, and none by the Book?**

49. **Abrogate are all rituals, all ordeals, all words and signs. Ra-Hoor-Khuit hath taken his seat in the East at the Equinox of the Gods; and let Asar be with Isa, who also are one. But they are not of me. Let Asar be the adorant, Isa the sufferer; Hoor in his secret name and splendour is the Lord initiating.**

Komentar: 45. Nemara pomeni, da prištevanje popolnosti k popolnosti rezultira v enosti in končno v ničnosti.

A zdi se mi, da je v tem mnogo več kot to.

46. 61=Ain. Toda pravi Nič Nuite je 8, 80, 418. Osem je Het, ki je v celoti (Het, Jod, Tau) 418, kar pa je Abrahadabra, beseda Ra-Hoor-Khuita. 80 je Peh, črka Ra-Hoor-Khuita.

47. Primerjaj z verzom 24 in 25.

8+80+418=506. Plus (židovski) 61=567. Toda 506 lahko kabalistično pišemo tudi kot 605, tako da potem dobimo 666=6 x 111. 111 je Aleph v Tarotu, Nič in Vol.

666 je seveda Številka Zveri in Človeka, kakor tudi vsota številk Magijskega Kvadrata Sonca, 1+2+3.....+36.

Če vzamemo Tarot Ključe: VII+XVI+VII=XXX. 30+61=91, Amen. To združuje Nuit z Amounom, negativnim in skritim, vendar gre za mnogo pomembnejšo koncepcijo, katere je Amoun zgolj odsev.

48. Glej zgoraj v zvezi s 111.

»Moj prerok je norec«, t.j. ima najvišji rang od vseh – Aleph.

Redukcija teh Številk na Nič nemara naznačuje neko praktično mistično metodo izničenja oz. Nibbane. Vendar to na noben način ne more biti dokončna rešitev problema, ki ga vsebuje ta sijajen verz.

49. Razglasitev novega sistema magije ali iniciacije. Stara formula magike, ki jo predstavljajo Oziris, Adonis, Jezus, Marsyas, Dionysus, Attis etc. – formula mrtvega boga – ni nič več dejavna. Ona temelji na praznovernem prepričanju, da sonce vsak dan umira in vsako leto prav tako, in da je njegov preporod mirakelj.

Formula Novega Eona prepoznava Horusa, kronanega in zmagovitega Otroka, kot Boga. Mi smo vsi udi Božanskega Telesa; Sonce in naš sistem obdaja ocean vsemirja. Torej je ta formula utemeljena na dejstvih. Naše »zlo«, »tema«, »iluzija«, kakorkoli že to imenujemo, je preprosto pojav slučajne ali začasne ločitve. Če tavaš v temi, nikar ne poskušaj z žrtvijo povzročiti vzid sonca, temveč počakaj v zaupanju na zoro in se veseli užitkov, ki jih ponuja noč.

Obča aluzija je namenjena Ritualu Enakonočja Zlate Zore, kjer je oficir predstavljal Horusa, ki nadomesti Ozirisa (Asar), katerega je predstavljal Hierofant.

Isa je legendarni Jezus, v zvezi s katerim glej mojo razpravo v Liber 888, Evangelij po G. B. Shawu.

Asar-Isa ni Kandidat, niti Hierofant. Hoor (glej III pogl.) je Initiator.

50. **There is a word to say about the Hierophantic task. Behold! there are three ordeals in one, and it may be given in three ways. The gross must pass through fire; let the fine be tried in intellect, and the lofty chosen ones in the highest. Thus ye have star & star, system & system; let not one know well the other!**

51. **There are four gates to one palace; the floor of that palace is of silver and gold; lapis lazuli & jasper are there; and all rare scents; jasmine & rose, and the emblems of death. Let him enter in turn or at once the four gates; let him stand on the floor of the palace. Will he not sink? Amn. Ho! warrior, if thy servant sink? But there are means and means. Be goodly therefore: dress ye all in fine apparel; eat rich foods and drink sweet wines and wines that foam! Also, take your fill and will of love as ye will, when, where and with whom ye will! But always unto me.**

Komentar: Naš sistem inicijacije mora biti trojen.

Za zunanje, testi dela, truda etc.

Za notranje, intelektualni testi.

Za izbrane, ki pripadajo A∴A∴, spiritualni testi.
Nadalje, Red ne vzdržuje lož, temveč ima verižni sistem.
Kandidat se uvede skozi svoje preizkušnje na različne načine.
Red naj tvorijo svobodnjaki in plemenitaši.
»Be goodly therefore«, namig na iniciacije, ali celo iniciacijo na sploh.
Palača je nemara »svetišče« ali univerzum iniciata Novega Zakona. Štiri vrata so nemara Light, Life, Love and Liberty — glej De Lege Libellum. Lapis Lazuli je simbol Nuite, Jaspis pa Hadita. Redke dišave so nemara različne ekstaze ali Samadiji. Jasmin in vrtnica simbolizirata dva glavna zakramenta, dočim se emblemi smrti lahko nanašajo na neke skrivnosti znane ezoterične šole iniciacije, katere člani, z redkimi izjemami, sploh ne vedo, za kaj gre. (T. i. društva Rože in Križa. Op. p.)
Pojavlja se vprašanje, če bo iniciat sposoben stati sredi tega prostora eksaltiranosti. Meni se zdi, da se to nanaša na asketsko življenje, ki se obče smatra za glavni pogoj za udeležbo misterijev. Odgovor se glasi, da obstajajo »načini in načini«, se pravi, da ni nobeno pravilo glavno. Kar je tudi v skladu z našim občim tolmačenjem Zakona; ta ima toliko pravil, kolikor je posameznikov.
To besedo »torej« zlahka lahko razumemo. Radovati se moramo življenja na popolnoma normalen način, tako kakor so to vsi svobodni in veliki ljudje vedno počeli. Edino, česar ne smemo pozabiti, je to, da smo »udje Božanskega Telesa«, zvezde v Telesu Nuit.
Ko nam je to zagotovljeno, potem lahko do popolnosti razširimo svoje naravne danosti, s posebno pozornostjo na tiste užitke, ki ne le izražajo naše duše, temveč nam pomagajo doseči najvišje dovršenosti te ekspresije.
Akt ljubezni je za buržuja (kakor se "kristjan" dandanes imenuje) surova animalna gesta, ki sramoti njegovo razvpito humanost. Apetit ga privleče iz njegovega kritja, ga utruja in zgraža, dela bolanega in smešnega celo v njegovih lastnih očeh in je izvor skoraj vseh njegovih nevroz.
Proti tej pošasti je iznašel dvoje zavarovanj. Prvo, domišlja si, da je preoblečen pravljični princ, ki ga opremlja s cunjami in lažnim bliščom romance, sentimenta in religije. To imenuje ljubezen, zanika njeno moč in resničnost, ter časti te svoje voščene figure z vsemi vrstami ljubke lirike in pretkanosti.
Drugo, prepričuje se, navkljub vsemu teatralnemu kostumiranju, da je to požrešna pošast in se pritožuje z bolestno silovitostjo nad obstojem ljudi, ki se smejejo njegovemu strahu in ki mu dopovedujejo, da ta pošast v resnici ni ogenj bruhajoči črv, temveč živahen konj, dobro izurjen za jahanje in uzde. Oni mu govorijo, naj ne bo čenčavi strahopetec, temveč naj se uči jahati. To je zanj seveda najgrenkejša žalitev, zato kliče maso naj kamenja bogokletnika. Tako se še posebej tudi strašilo pusti nedotaknjeno. Razglasitev, da je ljubezen splošna pasija, sama po sebi čista, in Rešiteljica vseh, ki zaupajo Vanjo, pomeni odpreti čir njegove duše.
Mi iz Teleme nismo sužnji ljubezni. »Ljubezen pod voljo« je Zakon. Zavračamo interpretacijo ljubezni kot sramežljive in ponižujoče, kot pogubo za telo in dušo. Mi je ne sprejemamo kot predanost božanskega živalskemu; za nas je sredstvo, s katerim žival pretvorimo v zlato sfingo, ki bo človeka ponesla visoko v domovanje Bogov.
Še posebej skrbni smo v zanikanju ideje, da je objekt ljubezni goli fiziološki objekt, ki je slučajno naravno opravičilo zanje.
Ploditev je zakrament fizičnega rituala, s katerim ustvarjamo sebe na novo v naši lastni podobi, ko tkemo eno novo meseno tapiserijo romance zgodovine naše lastne duše. Vendar je ljubezen tudi zakrament transsubstanciacije, s katerim iniciiramo svoje duše; to je omamno vino, kakor tudi hranitveni kruh. »Za svečenika ni določen tisti, ki se samo na en način udeležuje.«
Zatorej srčno negujemo tiste oblike ljubezni, v katerih se ne pojavlja vprašanje ploditve; stimulirajoči učinek fizičnega zanosa uporabljamo za moralni in duhovni navdih. Izkustvo nas uči, da tako koriščena strast služi prefinjanju in eksaltaciji celotnega bitja moškega in ženske. Nuit naznači edini pogoj: »A vedno k meni.«
Epikurejec ni požrešna pošast, niti ni ljubitelj Beethovna degeneriranec »normalnega« človeka, kateremu je muzika tam-tama edina glasbena zvrst. Tako tudi strupi, ki šokirajo buržuja, niso vdajanja užitkom, temveč čiščenja; surovež, ki mu potuhnjena sla narekuje, da se opija in se v mraku predaja svojemu sramu in da se spreneveda o tem z idiotskim mrmranjem vselej poslej, bi težko bil najboljši sodnik niti Frine. Koliko manj naj si potem upa kritizirati može in žene, katerih domišljija je tako povsem osvobojena surovosti, da je

element privlačnosti, ki služi za naelektritev njihovega magnetnega naboja neodvisen od fizične oblike? Bistvo ljubezni je za nas dejstvo, da je to zakrament za Nuit, vrata miline in cesta privlačnosti do Njene vzvišene palače, ki je dom edinstvene čistosti, katere luči so zvezde.

»Kakor želite.« Nadvse jasno mora biti potemtakem, da ima vsak posameznik absolutno in neodtuljivo pravico uporabljati svoj spolni nosilec v skladu s svojim lastnim karakterjem in da je odgovoren samo samemu sebi. Vendar ne sme škoditi sebi in tej svoji pravici; delovati zavojevalno naspram istih pravic drugega posameznika pomeni naznačevati samo-nasilje. Tat se težko brani na teoretičnih tleh, kadar je sam okraden. Dejanja kot so posilstvo, napeljevanje ali nasilje nad otroci, se tako po pravici smatra za prekrške proti zakonu svobode ter se jih zatira v interesu tega zakona.

Prav tako se iz »kakor želite« izključuje kompromitiranje nekogaršnje svobode na posreden način, kot v primeru okoriščanja z nevednostjo ali lahkovernostjo druge osebe, da bi le-ta bila izpostavljena bolezni, revščini, socialnemu zapostavljanju ali nosečnosti, če ta oseba ni dovolj obveščena in se dela pritisk na njeno svobodno voljo.

Ne smemo drugim delati krivice z deformiranjem njihove narave; na primer, šibanje otrok v puberteti ali blizu nje lahko pohabi občutljiv in razvijajoč se spolni karakter, ter ga zapečati z mazohizmom. Prav tako lahko homoseksualne prakse med dečki v določenih primerih te oropajo njihove moškosti, psihično in celo fizično.

Strahovanje mladoletnikov v zvezi s spolnostjo s strašili pekla, bolezni in blaznosti lahko izkrivi moralni karakter za vedno in ustvari hipohondrijo ali druge mentalne hibe s pervertiranjem spodnesenega in oslabljenega instinkta.

Zatiranje naravne zadovoljitve lahko rezultira v nagnjenju k skrivnim in nenaravnim razvadam, ki lahko uničijo svojo žrtev, ker pomenijo umeten in nenaraven odklon. Taki moralni pohabljenci so podobni tistim prosjakom, ki so s pritiskanjem na določeni del telesa povzročili prav pošastno povečavo na drugi strani.

Na drugi strani pa nimamo pravice vmešavati se v kakršnokoli manifestacijo seksualnega impulza a priori. Mora nam biti jasno, da je lezbijsko nagnjenje čutnih žensk, katerih prefinjenost se upira surovosti običajnih moških, tako neovrgljivo stabilno v pravičnosti, kot enaki in vzporedni užitki angleške aristokracije in duhovščine, katerih estetskemu čutu se ženska gabi in katerih samospoštovanje zahteva od ljubezni, da presega animalni gon, vzburja intelektualno intimnost in navdihuje duhovnost z usmerjanjem na objekt, katerega doseg ne more prizadeti propad familiarnosti in bestialnost nosečnosti.

Vsakdo mora odkriti z izkušnjami različnih vrst obseg in smoter svojega, lastnega seksualnega univerzuma. Naučiti ga je treba, da so vse poti enako kraljevske in da je edino vprašanje zanj »Katera pot je moja?«. Vsak detajl enako je lahko bistvo njegovega osebnega plana, vsi enako pravični po sebi, njegova lastna izbira, tako pravšnja zanj (in neodvisna od sosedove nagnjenosti) kot za drugega.

Ne sme se sramovati ali bati svoje homoseksualnosti, če že slučajno tako v srcu čuti, ne sme poskušati posiljevati svoje lastne narave, če javno mnenje ali srednjeveška morala ali religiozni predsodek želi drugače. Ostriga ostaja zaprta v svoji školjki, navkljub vsemu govorjenju Darwina o njenem »nizkem evolucijskem stadiju« ali puritancev o priapičnem karakterju ali idealistov o njihovi nezmožnosti civilnega vladanja.

Advokati homoseksualnosti, vztrajno kot Herkules, obdelujejo in poudarjajo duhovne, socialne, moralne in intelektualne prednosti kultiviranja ljubkovanja s tovariši, ki v sebi kombinira Apolona, Ahila in Antinousa, na račun bega od Himere s Kirkino glavo, Kleopatrinega telesa in Kresidinega karakterja.

Zakaj ne pustijo ljudi na miru? Jaz se ne strinjam s strinjanjem; jaz se samo pogajam, da bi mi dopustili biti protisloven. Izpovedoval bom njihovo prepričanje, vse dokler bom lahko igral vlogo Petra – do trenutka, ko bo petelin trikrat zakikirikal.

Še bolj goreče zagovarjajo ambicije homoseksualizma, da bi pozdravili rane in grozote človeštva. Na tej točki se strinjam, da dokazujejo nekaj neovrgljivega, z zmernim občutkom in trpečim stresom, da bi jih vzpodbujal. Oni dokazujejo, da heteroseksualnost uvaja neskončno število bolezni: ljubosumje, splavitev, detomorstvo, izsiljevanje, splektarjenje, kreganje, revščino, prostitucijo, preganjanje, lenost, samorazvajanje, socialni stres, prenaseljenost, nasprotje spolov. Oni dokazujejo, da sta Jezus in Pavel zadala udarec v srce pekla, ko sta proglasila poroko za šibo božjo, predlagajoč pričevanje Janeza in Timoteja, da bi podprla Platonov zagovor v prid pederastični strasti. Mark Antonij se je prikradel iz sodišča s svojo togo čez obraz; kot eden iz legije izgubljenih duš, ki jih je pogubila ženska; za njim tipa slepi Samson, pa razdedinjeni Adam, ki stopa vzdolž mize, na katero so nakopičili mnoge papiruse, popisane s

kletvami od ženske uničenih kraljev in modrijanov, ter mnoge mape mest in templjev, porušenih in poteptanih pod nogami ljubezni, katerih pepel še vedno tli in pesem dima še vedno priča, kako jih je Astartin dah zažgal in konzumiral. Izvrstna cesarstva priznavajo, da je bilo njih prekletstvo izum Venere in njenega maščevanja nad njihovo možatostjo.

Poleg Pavla sedi Buda in se smehlja z roko Anande okoli vratu, medtem ko Mohamed nestrpno hodi gor in dol med dvema bojnima tovarišema, z železnim ključem za pasom, bičem in mečem, da bi z njimi omejil žensko svobodo, ljubezen in življenje, da ga ne bi njemu v škodo zvabile v past.

Zver je tudi tu, vzvišena in pozorna. Ona ne dodaja uteži na vago, da bi dajala prednost čemurkoli. Ona ne priznava nobenega standarda za določanje Absoluta. Zanjo najneznatnejša osebna kaprica prevaga vsako modrost, vsako filozofijo, vsako privatno korist in vsako javno previdnost. Seksualni obol, ki pripada najzlobnejšemu, je zapečaten z njegovo lastno suvereno dušo, zakonit in veljaven kovanec, nič manj kot zlati talent njegovega soseda. Zapuščena luna ima isto pravico, da potuje okrog zemlje, kot jo ima Regulus, da se blešči v srcu leva.

Trčenje je edini kriminal v kozmosu.

Zver torej zavrača odobravanje kateregakoli argumenta, ki si ga lasti neka navada naznačevanja duše v simbolih seksa. Predpisi niso nič manj smrtonosni v ljubezni kot v umetnosti ali literaturi; njih upoštevanje duši stil in njihovo vsiljevanje pogasi vsako iskrenost.

Bolje je za nekoga, ki je heteroseksualne narave, da trpi bedo kot direkten rezultat evokacije okolja, potom realiziranja njegove Resnične Volje, kot pa, da bi užival zdravje, blagostanje in srečo potom zatiranja celotne spolnosti ali njenega izpridenja v službi Sodome ali Gomore.

Pravtako je bolje za androgina ali njegove ženske dvojnike, da izdržijo privatno in javno izsiljevanje, teror policije, vulgarno negodovanje, prezir in mržnjo ter samotrpinčenje s pričakovanjem, da je nenavadnost simptom degenerirane narave, kot pa, da črtijo svojo dušo z zaklinjanjem v pekel vzdrževanja ali njenim oskrunjanjem s prezirljivimi objemi antipatičnih rok.

Vsaka zvezda mora izračunati svojo orbito. Vse je volja in vendar tudi nujnost. Skreniti je končno nemogoče; poskušati skreniti pomeni trpeti.

Zver 666 predpisuje s svojo avtoriteto, da mora biti vsak moški, vsaka ženska in vsak vmesnospolen posameznik absolutno svoboden v interpretiranju in izražanju samega sebe potom kakršnekoli spolne prakse, posredno ali neposredno, racionalno ali simbolno, fiziološko, legalno, moralno ali religiozno potrjeno, ali pa ne, zgolj pod pogojem, da se vsak udeleženec v celoti zaveda vseh posledic in pripadajočih odgovornosti, ter se z njo iskreno strinja.

Še več, on svetuje, da naj se vsi otroci že od najzgodnejše mladosti navadijo in prisostvujejo vsaki vrsti spolnega akta, kakor tudi procesu rojstva, da ne bi zmota meglila in mistifikacija osupljala ter poneumljala njihovega uma, katerega zmotnost lahko onemogoča in napačno usmerja rast njegovega podzavestnega sistema simbolizma duše.

»Kadar, kjer in s komerkoli želite.«

Fraza »s komerkoli« je bila praktično obdelana s komentarjem na »kakor želite«. Treba je le upoštevati, da prejšnja fraza dovoljuje kakršnokoli vrsto dejanja, dočim slednja vključuje vse partnerje. Naj ne bi obstajale furije za Ojdipa, katastrofe za Othella, Romea, Periklesa iz Tyre, Laona in Cythno, če bi se le strinjali v tem, da se pusti ležati speče pse, naj se brigajo za svoje posle. V resničnem življenju smo v naših časih bili priče Oscarju Wildeu, Sir Charlesu Dilkeu, Parnellu, Canonu Aitkenu in neštetim drugim, izmed katerih so bili mnogi vpleteni v delo velike vrednosti za človeštvo, pa vse zaman, ker mora masa na vsak način verjeti, da so »moralni«. Pričujoča fraza ukinja enajsto zapoved, »Ne razkrivajte«, z avtoriziranjem incesta, prešuštva in pederastije, kar vsakdo zdaj prakticira s ponižujočo premetenostjo, ki ovekoveča učenčevo veselje za pobeg in dela sram, potuhnjenost, strahopetništvo in hipokrizijo za pogoje uspeha v življenju.

Prav tako je dejstvo, da nagnjenost k nepravilnostim v spolnosti povečuje preokupacija s stvarjo vsled njene ponarejene važnosti v moderni družbi.

Opaziti moramo, kako je olika zanemarila kakršenkoli neposreden namig na spolnost, da bi tako zagotovila nič bolj srečnejši izid kot ta, da je pripustila Sigmunda Freuda in druge, ki so dokazali, da je vsaka naša misel, beseda in gesta, zavestna ali nezavestna, posreden namig!

Razen če nočemo razdejati soseščine, je najbolje razstreliti svoj smodnik nekje v neomejenem prostoru.

Obstaja zelo malo primerov »sprevrnjenega instinkta lakote« v zmerno zdravih družbah. Omejitve hrane med vojno ustvarijo potuhnjene izume za oskrbo s slaščicami in umetne prakse za umiritev bolečine apetita s kemičnimi ponaredki.

Otočani južnega morja, pogani, nemoralni in goli, so zmerni ljubimci, osvobojeni kriminalne histerije, obsedenosti s seksom in puritanske manije preganjanja; sprevrženost je praktično neznana in monogamija splošna navada.

Celo civilizirani psihopati v mestih, pehani v vsake vrste izgrede potom vseprisotnosti erotičnih namigov in stikov s poblaznelo množico, utopljeno v zavrto spolnost, niso v celoti brezupna pomoč našemu prirodoznanstvu.

Če se hočejo osvoboditi stalnega pritiska, morajo pobegniti nekam, kjer prebivalci tretirajo reproduktivne in dihalne organe enako nedolžne, tako začenjajo neboleče pozabljati na svoje »fiksne ideje«, ki jim jih je vsilila sirena morale, in njihove sprevrženosti izginejo, tako kakor se tudi uviti potoček zravna, ko se umakne zunanja pregrada. Oni se vrnejo nazaj v svoj naraven spolni karakter, ki le v redkih primerih ni preprost, čist in rafiniran. Še več, seks sam preneha igrati prvo vlogo v pantomimi življenja. Drugi interesi zavzamejo svoje primerne dimenzije.

Zdaj lahko raziščemo, zakaj se Knjiga tako trudi dopustiti nam, da ljubimo »kadar« in »kjer« hočemo. Redki, vsekakor, so si delali resne probleme v zvezi z omejitvijo časa in prostora. Pomislimo samo na ljubimce, ki živijo v skrbnih družinah ali negostoljubnih stanovanjih ali v deževnih nočeh, ustrahovani od policije, prebijajoč se od enega hotela do drugega.

Namen te pripustitve je nemara naznačiti primernost izvedbe spolnega akta, namreč brez strahu ali sramu, brez čakanja na mrak ali iskanja skritosti, pri dnevni luči in na javnih mestih, in sicer brezbrižno, kakor da bi to bil naraven incident podoben jutranjemu sprehodu.

Navada bo kmalu nasitila kurioziteto in kopulacija bo privlačila manj pozornosti kot nova modna obleka. Kajti izzivalni interes v spolnih stvareh je v glavnem posledica temeljitega skrivanja kljub običajnosti dejanja. Nihče se ne vznemirja, če vidi nekoga jesti. »Opolzka« knjiga je tako dolgočasna, kakor knjiga pridig; samo genij lahko obe oživi.

Onstran vsega tega, ko se bo ljubezen jemala kot zagotovljena, bo fascinacija njene misterioznosti izginila. Zvodnik, prostitutka in parazit bodo ostali brez zaposlitve. Oboljenec bo odšel naravnost k zdravniku, namesto k mazaču kot danes; oltarji gospe Grudy so rdeči od krvi njenih vernic! Nevednost ali nemarnost neizkušenega mladeniča ne bodo več preganjali tja do pekla. Uničena kariera ali razsuta konstitucija ne bodo več kazni za trenutke živahnosti. Nadvse pa, svet bo začel zaznavati resnično naravo spolnega procesa, njeno fizično nepomembnost kot enega od ostalih delov telesa, njeno transcendentalno važnost kot nosilca resnične Volje in prvega od ovojev jastva.

Toda naši seksualni tabuji so mnogo »naprednejši« kot Gilbertovi in Sullivanovi. Ljubezen smo naredili za lakaje imovine, kakor da bi bilo možno plačati rento s kihanjem. Zamotali smo jo v oliko, kot bi Boga opozarjali, naj pazi na travo. Pomešali smo jo z moralo, kot bi na eni strani mrko gledali na Himalajo in na drugi uravnavali svoje obnašanje v skladu z mravljiščem.

Zakon Teleme je tu!

(Zdi se mi primerno dodati, da so zgolj nevedne etične teorije izdržale praktični test. Eksperiment je pokazal, da je popolen umik – na najradikalnejši način – vseh omejitev obnašanja rezultiral, po kratkem obdobju nelagodnosti raznih vrst, v tem, da je stvar v celoti zdrsnila v ozadje; dotične osebe so postale naravne in naprej zaživele, kakor bi se lahko reklo, »striktno moralno« življenje, ne da bi se tega sploh zavedale.)

(Se nadaljuje)

R U B R I K A **2** GRIMORIA SANCTISSIMA MAGICA

MANIFEST MAGIKE (Liber ABA, Uvod v Magiko v Teoriji in Praksi)

Εσσεαι αθανατος θεος , αμβροτος, ουκ ετι θνητος[1]

Pitagora.

"Magija je Najvišje, Najabsolutnejše in najbolj Božansko Znanje Naravne Filozofije, napredna v svojem delu in čudovitih operacijah, s pravilnim razumevanjem notranjih in okultnih vrlin stvari; tako da resnično delujoča sila, uporabljena na primernem Objektu, povzroči neznane in čudovite efekte. Magi, temeljiti in prizadevni v proučevanju Narave, potom svoje veščine vedo, kako pričakati učinke, ki se preprostemu ljudstvu zdijo čudeži."

Goecija[2] Lemegetona Kralja Salomona.

"Kjerkoli se simpatetična magija nahaja v svoji čisti, nepokvarjeni obliki, se predpostavlja, da enemu dogodku nujno in nespremenljivo sledi drugi in to brez duhovnega ali osebnega posredovanja.

Tako je osnovni koncept Magike identičen s konceptom moderne znanosti; osnova celega sistema je vera, brezpogojna, resnična in čvrsta, v red in enotnost narave. Magik ne dvomi, da isti vzroki vedno povzročijo iste efekte, da izvajanje primernih obredov ob spremljavi ustreznih urokov neizogibno spremljajo zaželjeni rezultati, razen če njegovih urokov ne prepreči in izsledi močnejša čarovnija drugega maga. On ne zaklinja nikakršne višje sile: ne prosi za naklonjenost nestanovitnih in samovoljnih bitij: ne ponižuje se pred kakšnim strašnim božanstvom. A vseeno njegova moč, kolikor že on verjame, da je velika, ni neomejena in v nobenem pomenu samovoljna. Z njo lahko razpolaga le toliko časa, dokler se striktno prilagaja pravilom svoje umetnosti, zakonom narave ali kakorkoli jih že poimenuje. Če zanemarja ta pravila, če prekrši te zakone v najmanjši podrobnosti, bo to povzročilo neuspeh, mag pa se s tem izpostavi skrajni nevarnosti. Čeprav zahteva suverenost nad naravo, je ta suverenost strogo omejena s svojim namenom in nalogo ter natančno vsklajena s starodavno uporabo. Tako je podobnost med magičnim in znanstvenim konceptom sveta zaključena. V obeh

[1] On bo nesmrten bog, božanski, nič več umrljiv.
[2] V skladu s Crowleyem pomeni Goecija "Tuljenje". Izraz označuje nevarnejšo vrsto zaklinjanj.

je zaporedje dogodkov popolnoma točno in določeno ter omejeno z nespremenljivimi zakoni, delovanje pa je predvidljivo in izračunljivo; elementi muhavosti, naključja in nesreče so odgnani iz naravnega toka. Obe odpirata navidez neomejeno perspektivo možnosti za tistega, ki pozna vzroke stvari in se lahko dotakne skritih izvorov, ki ženejo ogromen in zapleten mehanizem sveta.

Zato sta tako magija kot znanost močno privlačili človekov um; zato je močna vzpodbuda obeh v službi znanja. S svojimi neskončnimi obljubami vabita utrujenega iskalca skozi puščavo razočaranj v sedanjosti: povzdigneta ga na vrh nadvse visoke gore in mu pokažeta, preko temnih oblakov in valečih se meglic pod nogami, vizijo božanskega mesta, ki je mogoče res zelo daleč stran, a žarči z nadzemeljsko lepoto, okopano s svetlobo sanj."

J. Frazer, Zlata Veja.

"Doslej je bila magija kot javna služba ena od poti, potom katere je lahko človek prejel božansko moč. Prispevala je k emancipaciji človeštva iz suženjstva tradicije ter ga dvignila k višjem, svobodnejšem življenju, s širšim pogledom na svet. To je vsekakor velika pomoč človeštvu. In če se nadalje spomnimo, da je magija tlakovala pot znanosti, smo prisiljeni upoštevati, ne glede na to, da je črna umetnost naredila veliko slabega, da je povzročila tudi mnogo dobrega; če je otrok zablod, je še vedno mati svobode in resnice."

ibid.

"Preizkusi vse stvari; trdno se oprimi tega kar je dobro."

Sv. Pavel.

"Tudi mantre in uroki, obeah in wanga, delo palice in delo meča: tega naj se nauči in nato poučuje."

"On mora poučevati; a lahko naredi preizkušnje stroge."

"Beseda Zakona je ΘΕΛΗΜΑ ."

LIBER AL

Ta knjiga je za

VSE:

za vsakega moškega, žensko in otroka.

Moje dosedanje delo je napačno razumljeno in njegov namen omejen z mojo uporabo tehničnih izrazov. Mikavno je samo za premnoge diletante in ekscentrike, slabiče, ki v "Magiji" iščejo pobeg od realnosti. Sam sem se prvič zavestno približal predmetu na ta način. In to samo preveč odbija znanstvene in praktične ume, tiste, na katere jaz zelo načrtno vplivam.

Toda

MAGIKA

je za

VSE:

Napisal sem to knjigo, da bi pomagal bankirju, boksarju, biologu, pesniku, kopaču, špeceristu, tovarniški delavki, matematiku, stenografistu, igralcu golfa, ženi, konzulu in vsem ostalim, da se popolnoma izpolnijo, vsak v svoji funkciji.

Naj z nekaj besedami razložim, kako je prišlo do tega, da sem razglasil besedo

MAGIKA

na Praporu, katerega sem nosil pred seboj vse življenje.
Še preden sem prišel v puberteto, sem se zavedel, da sem Zver, katere število je 666. Niti najmanj nisem razumel, kaj to pomeni; to je bil strasten, ekstatičen občutek identitete.
V mojem tretjem letu na Cambridgu sem se zavestno predal Velikemu Delu, ki sem ga razumel kot Delo, s katerim postaneš Duhovno Bitje, svobodno od pritiskov, nesreč in zmot materialnega obstoja.
Nikakor nisem mogel najti primerne označitve za moje delo, prav tako kot H.P. Blavatsky nekaj let prej. "Teozofija", "Spiritualizem", "Okultizem", "Mistika", vsi ti pojmi vsebujejo neustrezne konotacije.
Zatorej sem izbral ime

"MAGIKA"

kot najbolj vzvišen in pravzaprav najbolj obrekovan od vseh primernih pojmov.
Prisegel sem, da bom rehabilitiral

MAGIKO

s svojim lastnim primerom, z identifikacijo s svojo kariero, in da bom prisilil človeštvo k spoštovanju, ljubezni in zaupanju do tega, kar prezirajo, sovražijo in česar se bojijo. Držal sem svojo Besedo.
Toda prišel je čas, da ponesem svoj prapor med gnečo človeškega življenja.
Narediti moram

MAGIKO

za osnovni faktor v življenju

VSAKOGAR.

V predstavitvi te knjige svetu moram razložiti in opravičiti moje stališče s formulacijo in definicijo

MAGIKE

in položiti njene temeljne principe tako, da bodo

VSI

lahko neposredno razumeli, da so njihove duše, njihova življenja, vsak odnos s katerimkoli drugim človeškim bitjem in vsaka okoliščina odvisne od

MAGIKE

in zato od njenega pravilnega razumevanja ter uporabe.

I. DEFINICIJA

MAGIKA

je Znanost in Umetnost povzročanja Sprememb v skladu z Voljo.
(Primer: Moja Volja je, da informiram Svet o nedvoumnih dejstvih v okviru svojega znanja. Zatorej vzamem "magična orožja" : nalivnik, tinto in papir; napišem "zaklinjanja": te besede; v "magijskem jeziku": jeziku, ki ga razumejo ljudje, ki jih želim poučiti; skličem "duhove":

tiskarje, založnike, knjigarnarje itd. in jih prisilim, da ponesejo moje sporočilo ljudem. Napisati in posredovati to knjigo je torej dejanje

MAGIKE,

s katerim povzročam Spremembe, da zavzamejo svoje mesto v skladu z mojo Voljo).

II. POSTULAT

VSAKA zahtevana Sprememba se lahko izvrši z uporabo ustrezne vrste in stopnje Sile na primeren način, skozi primerno sredstvo, na primernem objektu.

(Primer: Želim pripraviti unčo klorida zlata. Vzeti moram pravo vrsto kisline, nitro-hidrokloridno in ne katere druge, v zadostni količini in ustrezni koncentraciji, ter jo dati skupaj z ustrezno količino Zlata v celo, nekorozivno posodo na tak način, da ne povzroči nezaželjenih rezultatov: in tako naprej. Vsaka Sprememba ima svoje lastne pogoje.

V sedanjem stanju našega znanja in moči nekatere spremembe v praksi niso možne; npr., ne moremo povzročiti mrka ali spremeniti jekla v cink ali ustvariti človeka iz gobe. Toda, teoretično je mogoče pozročiti na kateremkoli objektu spremembo, za kakršno je ta objekt sposoben po svojih naravnih predispozicijah; pogoji se gibljejo v okviru tega postulata.)

III. TEOREMI

1. Vsako namerno dejanje je Magično Dejanje.[3]

(Ilustracija: glej definicijo zgoraj.)

2. Vsako uspešno dejanje ustreza postulatu.

3. Vsak neuspeh dokazuje, da ena ali več zahtev postulata niso bile zadovoljene.

(Primer: Lahko gre za napačno razumevanje situacije; kot če zdravnik napačno diagnosticira simptome in njihovo zdravljenje poškoduje pacienta. Napaka je lahko v uporabi nepravilnega tipa sile; kot če butalec poskuša s pihanjem ugasniti električno luč. Napaka je lahko v uporabljeni stopnji sile; kot če gremo s topom nad mravljo. Napaka je lahko v uporabi sile na nepravilen način; kot če nekdo poskuša vnovčiti ček pri napačnem okencu v banki. Napaka je lahko v uporabi medija, kot če Leonardo da Vinci odkrije, da njegova mojstrovina propada. Sila je lahko uporabljena na neustreznem objektu, kot če nekdo poskuša streti kamen, misleč, da je oreh.

4. Prva predpostavka povzročanja sprememb je popolno kvalitativno in kvantitativno razumevanje pogojev.

(Primer: Najbolj običajen vzrok neuspehov v življenju je ignoranca svoje Resnične Volje ali sredstev, s katerimi to Voljo uresničevati. Človek se ima lahko za slikarja in porabi celo svoje življenje v trudu, da bi to postal; ali pa je resničen slikar in ne zna pravilno oceniti specifičnih pogojev take kariere.)

5. Druga predpostavka povzročanja sprememb je praktična sposobnost pravilnega aktiviranja energije.

(Primer: Bankir ima lahko perfektno razumevanje dane situacije, manjka pa mu sposobnost odločanja ali aktiva, s katero bi lahko operiral.)

6. "Vsak moški in vsaka ženska je zvezda." [4]

To pomeni, da je vsako človeško bitje po naravi neodvisen individuum s svojim lastnim karakterjem in gibanjem.

7. "Vsak moški in vsaka ženska ima svojo orbito, ki je delno odvisna od sebstva in delno od okolice, ki je naravna in nujna za vsakogar. Vsak, ki iztiri, ne glede na to ali zaradi lastnega nerazumevanja samega sebe ali zaradi zunanjih opozicij, pride v konflikt z redom univerzuma in temu ustrezno trpi.

(Primer: Človek lahko misli, da je njegova dolžnost delovati na določen način, tako da ima lepo podobo o sebi, namesto da bi raziskoval svojo resnično naravo. Ženska si lahko uniči življenje s tem, da daje prednost družbenemu položaju ali obratno. Druga ženska lahko živi z neprivlačnim možem, medtem ko bi bila resnično srečna na nekem podstrešju z ljubimcem. Tretja se lahko slepi z romantičnimi pobegi, njeno resnično zadovoljstvo pa je imeti

---

[3] Z "namernim" mislim "voljnim". Toda celo na videz nenamerna dejanja v resnici to niso. Tako je dihanje dejanje volje za Življenjem.

[4] Knjiga Zakona.

elegantno vodilno funkcijo. Ali, dečku instinkt pravi, da bi šel na morje, njegovi straši pa vztrajajo, da postane doktor. V tem primeru bo neuspešen in nesrečen v medicini.)

8. Človek, čigar zavestna volja je skregana z resnično voljo, zapravlja svojo moč. On ne more upati, da bo lahko dejansko vplival na svoje okolje.

(Primer: Če je narod v državljanski vojni, nima pogojev, da bi izpeljal invazijo na druge narode. Človek, ki ima raka, s prehranjevanjem hrani tako sebe kot svojega sovražnika, ki je del njega. Kmalu izgubi odpornost. Človek, ki v praktičnem življenju deluje v nasprotju s tem, kar mu veleva vest, funkcionira zelo okorno. Na začetku!)

9. Človek, ki deluje v skladu s svojo Resnično Voljo, ima vso inercijo univerzuma na svoji strani.

(Primer: Prvi princip uspešne evolucije je, da je človek v skladu s svojo resnično voljo in da je obenem sposoben prilagoditi se svojemu okolju.)

10. Narava je kontinuiran fenomen, čeprav v vsakem primeru ne vemo, kako so stvari povezane.

(Primer: Človekova zavest je odvisna od lastnosti protoplazme, katere obstoj je odvisen od neštetih fizičnih pogojev specifičnih za ta planet; in ta planet je determiniran z mehanskim ravnovesjem celega univerzuma. Potem lahko rečemo, da je naša zavest vzročno povezana z najbolj oddaljeno galaksijo. A še vedno ne vemo, kako naša zavest nastaja iz - ali z - molekularnih sprememb v možganih.)

11. Znanost nam omogoča napredek v razumevanju kontinuitete Narave z empiričnimi aplikacijami določenih principov, katerih medigra vključuje različne vrste idej, povezanih med seboj na način, ki ni dostopen našemu razumevanju.

(Primer: Sposobni smo osvetljevati mesta s pritiskom na gumb. Ne vemo pa, kaj je zavest ali kako je povezana z mišičnimi akcijami; ne vemo, kaj je elektrika in kako je povezana s stroji, ki jo generirajo. Naše metode temeljijo na izračunih, ki vključujejo matematične ideje, ki nimajo nobenih korespondenc v univerzumu kot ga poznamo.[5])

12. Človek ignorira naravo svojega lastnega bitja in svojih moči. Celo ideje o njegovih omejitvah temeljijo na preteklih izkušnjah, medtem ko vsak korak v njegovem napredovanju razširi njegovo oblast. Zato je nesmiselno teoretizirati o omejitvah[6], kaj on je in kaj bi lahko delal.

(Primer: Generacijam pred nami se je zdelo teoretično nemogoče, da bi človek lahko spoznal kemijsko sestavo fiksnih zvezd. Znano je, da so naša čutila sposobna zaznavati samo neskončno majhen del obstoječih vibracij. Moderni instrumenti so nam omogočili zaslediti nekaj teh supersenzibilnih vibracij s posrednimi metodami in njihove posebne kvalitete celo uporabiti v službi človeštva, kot v primeru Hertzovih in Röntgenovih žarkov. Kot je rekel Tyndall, človek se lahko v vsakem trenutku nauči zaznati in izkoristiti vse možne vibracije. Vprašanje Magike je vprašanje odkrivanja in uporabe do sedaj neznanih sil narave. Vemo, da obstajajo, in ne dvomimo v možnost mentalnih in fizičnih instrumentov, ki so nas zmožni z njimi povezati.)

13. Vsak človek se bolj ali manj zaveda, da njegova individualnost vsebuje več nivojev obstoja, tudi če meni, da so njegovi subtilni principi samo simptomi sprememb na njegovem grobem nosilcu. Podoben red je, kot lahko domnevamo, razširjen skozi celo naravo.

(Primer: Nihče ne meša zobobola z zobno gnilobo, ki ga povzroča. Mrtvi objekti so senzitivni na določene fizične sile kot so električna ali termična prevodnost; toda ne mi ne oni - vsaj kolikor jaz vem - ne zaznavamo teh sil zavestno. Nezaznavni vplivi so torej povezani z vsemi materialnimi fenomeni; in nobenega razloga ni, zakaj ne bi na materijo delovali skozi te subtilne energije, kot to delamo skozi njihove materialne baze. Dejansko mi uporabljamo magnetno silo, da premikamo železo, in sončno žarčenje, da reproduciramo podobe.)

14. Človek je sposoben biti in uporabljati vse, kar zaznava, zato ker je vse, kar zaznava, del njegovega bitja. Tako lahko on podjarmi cel Univerzum, ki ga ima v svoji zavesti, svoji individualni Volji.

(Primer: Človek lahko uporablja idejo Boga, da mu diktira njegovo osebno vedenje, da mu daje moč nad privrženci, da opraviči njegove grehe in za nešteto drugih razlogov, vključujoč tega, da se sam realizira kot Bog. On uporablja iracionalne in nerealne matematične

[5] Na primer izrazi kot so "iracionalno", "nerealno" in "neskončno".

[6] Razen v primeru logično absurdnega vprašanja kot je Schoolmenova diskusija v zvezi z "Bogom".

koncepcije, da mu pomagajo pri konstrukciji mehaničnih priprav. Uporablja svojo moralno silo, da vpliva na vedenje celo divjih živali. Uporablja svoj pesniški genij za politične namene.)

15. Vsako silo v Univerzumu lahko z uporabo primernega sredstva transformiramo v katerokoli drugo vrsto sile. Tako imamo neizčrpen vir katerekoli sile, ki jo potrebujemo.

(Primer: Vročina je lahko transformirana v svetlobo in moč, če jo uporabimo za pogon dinama. Vibracije zraka se lahko uporabi za ubijanje ljudi z govornim ukazom, kot je to primer v vojni. Halucinacije, povezane s skrivnostnimi energijami seksa, rezultirajo v večnosti vrst.)

16. Uporaba katerekoli sile vpliva na vse vrste bitij, ki obstajajo v objektu, na katerem je bila sila uporabljena, ne glede na to, na katere vrste bitij je bila direktno uporabljena.

(Primer: Če napadem človeka z nožem, ne reagira samo njegovo telo, ampak tudi njegova zavest; čeprav nož kot tak nima nobene direktne relacije z njo. Podobno lahko moč mojih misli vpliva na um drugega človeka in v njem povzroči daljnosežne fizične spremembe ali v drugih preko njega.)

17. Človek se lahko nauči uporabljati katerokoli silo v službi kateregakoli cilja s tem, da napreduje v razumevanju gornjih teoremov.

(Primer: Človek lahko uporabi britev, da bi postal sposoben kontrolirati svoj govor in sicer na ta način, da se z njo ureže, kadar izgovori izbrano besedo. Ista metoda mu lahko razreši katerikoli problem v njegovem življenju, tako da naredi vsako impresijo za začetno točko verige misli, ki se konča v izbranem objektu. Vso energijo lahko posveti temu objektu s tem, da se odloči, da ne bo delal ničesar, kar ni v skladu z izbranim objektom, in tako obrne vsako dejanje v smeri objekta.)

18. Človek lahko pritegne k sebi katerokoli silo Univerzuma, če se naredi za primernega prejemnika. S silo mora vzpostaviti vez in tako urediti pogoje, da jo njena narava usmeri k njemu.

(Primer: Če želim piti čisto vodo, moram izkopati vodnjak tam, kjer tečejo podzemni tokovi; zaščititi jih moram pred odtekanjem in njihov tok usmeriti v skladu z zakoni hidrostatike.)

19. Človekov občutek opozicije in ločenosti od Univerzuma je ovira njegovemu vodenju poteka dogodkov. Izolira ga.

(Primer: Popularni vodje so najbolj uspešni, ko pozabijo nase in imajo v mislih samo "Stvar". Samopovzdigovanje povzroča ljubosumje in razkroj. Kadar nas telesni organi opozarjajo na svojo prisotnost, je to znak njihove bolezni. Edina izjema so organi reprodukcije, in še v tem primeru je njihova samopotrditev priča njihovega nezadovoljstva s seboj, dokler ne izpolnijo svoje funkcije tako, da se dopolnijo s svojim dvojnikom v drugem organizmu.)

20. Človek lahko pritegne in uporabi samo tiste sile, za katere je resnično primeren.

(Primer: Svilene mošnje ne morete narediti iz svinjskega ušesa. Resnični človek znanosti se uči iz vsakega fenomena. Toda Narava je nema za hipokrita; zato, ker v njej ni nič lažnega.[7])

21. V bistvu ni nobenih omejitev v razširitvi človekovega odnosa z Univerzumom, kajti takoj, ko se človek poistoveti z neko idejo, meje nehajo obstajati. Toda njegova moč izkoriščanja teh fenomenov je omejena z njegovimi mentalnimi močmi in sposobnostmi ter z okoliščinami človeškega okolja.

(Primer: Ko se človek zaljubi, vidi cel svet kot brezmejno ljubezen; toda njegovo mistično stanje zavesti ni nalezljivo; njegovi tovariši so zmedeni ali pa vznemirjeni. Na druge lahko razširi le efekte svoje ljubezni, ki ga je ta imela nanj, in sicer potom svojih mentalnih in fizičnih kvalitet. Tako so Catullus, Dante in Swinburne naredili iz ljubezni mogočno gibalo človeštva, s svojo vrlino so postavili svoje misli v muzikalen in izrazit jezik. Ali pa Kleopatra in ostali ljudje avtoritete, ki so oblikovali usodo številnih drugih ljudi s tem, da so dovolili, da ljubezen vpliva na njihove politične akcije. Kolikor že je Magik uspešen pri vzpostavljanju kontaktov s skritimi viri energije v naravi, jih lahko uporabi samo do meje svojih moralnih in intelektualnih kvalitet. Mohamedov stik z Gabrielom je bil uspešen samo zaradi njegovih

[7] To, da je hipokrit del narave, ni nikakršen ugovor. On je "endotermičen" produkt, v nasprotju s samim seboj in zato teži k razpadu. Hipokrit vidi svoje kvalitete vsepovsod, zato so njegove sodbe o fenomenih radikalno napačne. Večina religij preteklosti se je motilo, ker so pričakovala, da se bo Narava prilagodila njihovim idealom.

vladarskih in vojaških sposobnosti ter skrajnega obvladovanja arabščine. Hertzovo odkritje žarkov, ki jih sedaj uporabljamo za brezžično komunikacijo, je bilo sterilno, dokler se ni reflektiralo v umih in voljah ljudi, ki so spoznali njihovo resnico, ter jo prenesli v svet akcije z mehanskimi in ekonomskimi instrumenti.)

22. Vsak individum je v bistvu samozadosten. Vendar je nezadovoljen s seboj, dokler ne vzpostavi prave relacije z Univerzumom.

(Primer: Mikroskop, kakorkoli popoln, je neuporaben v rokah divjaka. Pesnik, kakorkoli vzvišen, mora ostvariti svoj vpliv na generacijo, če hoče razumeti samega sebe in biti zadovoljen s samim seboj.)

23. Magika je znanost razumevanja samega sebe in svojih pogojev. Je umetnost uporabe tega razumevanja v akciji.

(Primer: Umetnost golfa je usmerjanje posebne žogice v določeni smeri pod določenimi pogoji. S palico "Niblick" ne moremo poslati žoge čez kupček peska ali s palico "Brassie" čez sipino. Uporaba katerekoli palice zahteva spretnost in izkušnjo.)

24. Vsak človek ima neodtuljivo pravico biti to, kar je.

(Primer: Obsojati nekoga zaradi njegovih načel je zločin, zato ker sta obe strani enako rojeni iz nujnosti.)

25. Vsak človek mora vršiti Magiko vsakič, ko deluje ali celo misli, kajti misel je samo notranji akt, ki končno vpliva na akcijo, čeprav na videz to ni očitno.

(Primer: Najmanjša kretnja povzroči spremembo v človekovem telesu in v zraku okoli njega; zmoti ravnotežje celotnega Univerzuma in njegovi vplivi se nadaljujejo skozi ves prostor. Vsaka misel, kakorkoli naglo zatrta, ima svoj vpliv na um. Je vzrok vsake naslednje misli in njena tendenca je vplivati na naslednje dejanje. Igralec golfa lahko izgubi nekaj jardov pri svojem udarcu, nekaj več pri drugem in tretjem, ostane lahko borih šest inčev od luknje stran, toda končni rezultat teh nepomembnih nezgod je razlika v končnem številu udarcev in verjetno razlika med zapolnitvijo ali izgubo luknje.)

26. Vsak človek ima pravico, ki je pravica do samoohranitve ter do skrajne izpolnitve samega sebe .[8]

(Primer: Nepopolno izpeljana funkcija poškoduje ne samo sebe ampak vse, kar je povezano z njo. Če si srce ne upa biti, da ne bi motilo jeter, so jetra neprekrvavljena in se srcu maščujejo s pokvarjeno prebavo, kar zmeša dihanje, od katerega je odvisno srčno blagostanje.)

27. Vsak človek naj bi imel Magiko za glavno načelo svojega življenja. Naučil naj bi se njenih zakonov in živel po njih.

(Primer: Bankir naj odkrije resnični smisel svojega življenja, resnične motive, ki so ga vodili, da je izbral ta poklic. Razume naj bankirstvo kot nujen pogoj ekonomskega bivanja človeštva in ne kot zgolj posel, ki nima zveze s splošnim blagostanjem. Nauči naj se razlikovati med lažnimi in resničnimi vrednostmi ter delovati, ne zgolj na podlagi slučajnih vplivov, ampak na podlagi upoštevanja bistvenih stvari. Tak bankir se bo izkazal kot superiornejši od ostalih zato, ker ne bo samo nek individum, omejen na prehodne stvari, ampak bo sila narave, tako neosebna, pravična in večna kot gravitacija, tako potrpežljiva in nepremagljiva kot plima. Njegov sistem ne bo podvržen paniki nič bolj kot je zakon kvadratnega korena moten z volitvami. Zato ga ne bodo skrbeli njegovi posli, ker to ne bodo njegovi posli; sposoben jih bo usmerjati z mirnim, hladnokrvnim zaupanjem, kot gledalec, z inteligenco, nezamegljeno z lastnimi interesi in z močjo, neoslabljeno s strastmi.)

28. Vsak človek ima pravico zadovoljiti svojo lastno voljo brez strahu, da bi se ta lahko križala z voljami drugih, kajti če je on na pravem mestu, so drugi krivi, če se mešajo z njim.

(Primer: Če je bil Napoleon resnično usodno določen, da zavzame Evropo, ga ne moremo kriviti za izvajanje svojih pravic. Nasprotovati mu, bi bilo napačno. Kdorkoli bi tako postopal, bi naredil napako, razen če ni zanj nujno, da dobi lekcijo poraza. Sonce kroži po Univerzumu brez vmešavanja. Red narave vsaki zvezdi priskrbi svojo orbito. Trčenje dokazuje, da je eden ali drugi zašel izven svoje orbite. Toda bolj ko se človek drži svoje orbite, bolj čvrsto deluje in manj se drugi vmešavajo v njegova pota. Njegov primer bo prepričal druge in jim pomagal, da najdejo svojo pot. Vsak človek, ki postane Magik, pomaga drugim, da

[8] Ljudje kriminalne narave so preprosto v neskladju s svojo resnično Voljo. Morilec ima Voljo za Življenjem; njegova volja moriti je lažna, ker je v nasprotju z njegovo resnično Voljo, saj tvega smrt v rokah družbe s tem, ko posluša svoje morilske impulze.

postanejo Magiki. Bolj ko se človek giblje čvrsto in sigurno in bolj, ko so njegova dejanja sprejeta kot moralni standardi, manj konfliktov in zmede bo motilo človeštvo.)

Upam, da bodo gornji principi dokazali

VSEM

da je njihovo blagostanje in njihovo celotno gibanje povezano z

MAGIKO.

Trdno sem prepričan, da bodo razumeli, ne samo upravičenost, ampak tudi nujnost osnovne resnice, ki jo posredujem človeštvu: -
"Delaj po svoji volji in to naj ti bo ves Zakon."
Upam, da bodo sebe izjavljali kot absolutni individuumi, da bodo dojeli dejstvo, da je njihova pravica in dolžnost, ne samo do samih sebe ampak tudi do drugih, potrjevati se, da je ta dolžnost osnovana na univerzalni nujnosti, in da se ne bodo izmuznili na račun slučajnih okoliščin, ki lahko to načelo pokažejo v luči neudobja ali celo krutosti.
Upam, da bodo zgoraj podčrtani principi pomagali razumeti ljudem to knjigo (Liber IV vel ABA, Magika v teoriji in praksi, op.p.) in jih odvrnili od tega, da bi se ustrašili njenega preučevanja ter bolj ali manj tehničnega jezika, v katerem je napisana.
Bistvo

MAGIKE

je dovolj preprosto zadovoljitev. Nič drugače ni z umetnostjo vladanja. Cilj je preprosto blaginja; toda teorija je zapletena, praksa pa trnova.
Na isti način je

MAGIKA

enostavno biti in delovati. Lahko dodam še "trpeti". Kajti Magika je glagol; in to je del Treninga, da se uporablja pasivni način. Vendar je to bolj stvar Iniciacije kot Magike v vsakdanjem pomenu. Nisem jaz kriv, če so bitja zmedena in obupujejo! Vendar, ko so gornji principi enkrat trdno zasidrani v umu, je možno zelo hitro preučiti situacijo. Vsak zase mora z gotovostjo odkriti, kdo je, kaj je in zakaj je. Ko to stori, lahko z besedami, ali raje z Eno Besedo, izrazi Voljo, ki je vsebovana v "Zakaj". Ko se tako zaveda poteka lastnih prizadevanj, je naslednji korak ta, da razume nujne pogoje in da jim sledi. Zatem mora odstraniti iz sebe vse elemente, nesposobne in sovražne uspehu, ter razvijati tiste dele sebe, ki so potrebni za obvladovanje prej navedenih pogojev.
Naredimo primer: narod se mora zavedati svojega značaja, preden lahko rečemo, da obstaja. S tem znanjem mora predvideti svojo usodo. Nato mora pretehtati politične pogoje v svetu; kako lahko ostale dežele pomagajo ali ovirajo. Potem mora znotraj sebe uničiti elemente disharmonije s svojo usodo in končno mora razvijati kvalitete, ki ga usposobijo za uspešen boj z zunanjimi okoliščinami, ki grozijo nasprotovati njegovim namenom. Kot svež primer lahko vzamemo mlado nemško cesarstvo, ki je, poznavajoč sebe in svojo voljo, discipliniralo in izurilo sebe tako, da je podjarmilo svoje sosede, ki so ga zatirali mnoga stoletja. Toda po 1866 in 1870, 1914! Napačno je razumelo sebe kot nadčloveško, želelo je nemogoče, ni uspelo eliminirati svoje lastne notranje zavisti, ni uspelo razumeti pogojev za zmago, ni se izurilo v obvladovanju morja, in se tako, kršeč vse principe

MAGIKE,

zrušilo ter razbilo na koščke potom provincializma demokracije, tako da niti osebna odličnost niti meščanska vrlina ni mogla več pripomoči, da bi se zopet dvignilo v tisto veličastno enotnost, ki je tako smelo klicala k gospostvu nad človeškim rodom.[9]

---

[9] Angliji so Nemci vsaj omogočili, da je odkrila njihove namene in združila svet proti njim.

Iskren študent bo za tehnično simboliko te knjige odkril praktično metodo, kako lahko postane Magik. Opisani proces mu bo omogočil, da bo ločil med tem, kaj on v resnici je in kaj si domišlja, da bi lahko bil.[10]

Svojo dušo mora zagledati v vsej njeni strašni goloti, ne sme se bati pogleda na to prestrašeno sedanjost. Odvreči mora neokusna oblačila, v katera ga je skrila njegova sramežljivost; sprejeti mora dejstvo, da ga nič ne more narediti za karkoli drugega, kar je. On si lahko laže, se omamlja, skriva; toda on je vedno tam. Magika ga bo poučila, da mu njegov um igra izdajalca. To je tako, kot če človek reče, da so krojaške krojne pole predpis človeške lepote, tako da se poskuša narediti brezobličnega in neizrazitega kot le-te in dregeta od groze ob ideji, da bi Holbein delal njegov portret. Magika mu bo pokazala lepoto in dostojanstvo osebnosti, ki jo poskuša zatreti in prikriti.

Ko bo odkril svojo identiteto, bo kmalu zaznal njen namen. Drugi proces mu bo pokazal, kako naj naredi namen čist in mogočen. Potem se lahko nauči, kako ceniti svoje okolje, kako ustvariti zaveznike, kako narediti sebe takšnega, da bo lahko prevladal vse sile, katerih zablode so povzročile, da hodi mimo svoje poti.

Potom tega treninga se bo naučil izkoriščati Skrite Misterije Narave in odkril bo nova zaznavanja in sposobnosti v sebi, s katerimi bo lahko komuniciral in kontroliral Bitja in Sile, ki pripadajo redu obstoja, ki je bil doslej nedostopen posvetnim znanstvenikom in dostopen samo neznanstveni in empirični

MAGIJI

(tradicije), katero sem prišel uničiti z namenom, da bi jo izpolnil.

To knjigo sem poslal v svet z namenom, da bi vsakdo lahko "zgrabil" življenje na primeren način. Nič zato, če je njegova hiša iz mesa sedaj koliba ovčarja; z vrlino moje

MAGIKE

bo postal tak ovčar kot je bil David. Če je to atelje kiparja, naj kleše marmor toliko časa, dokler ne bo postal nič manjši mojster kot Rodin.

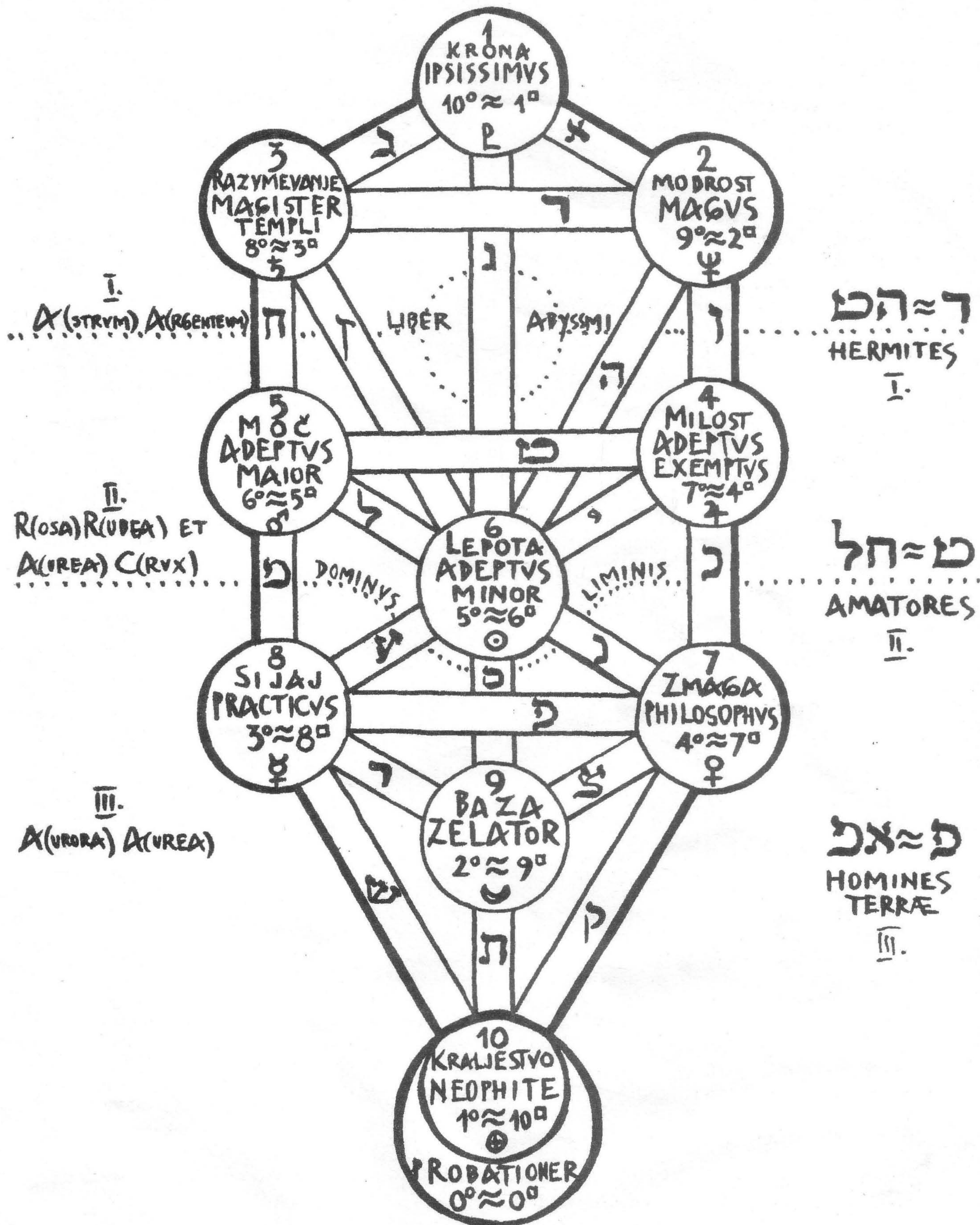
Podpisani: TO ΜΕΓΑ ΘΗΡΙΟΝ (תריון)*: ZVER 666; MAGUS 9°=2▫ A.·. A.·. , ki je beseda Eona TELEMA; katerega ime je V.V.V.V.V. 8°=3▫ A.·. A.·. v Mestu Piramid; OU MH 7°=4▫*[11]*; OL SONUF VAORESAGI 6°=5▫A.·. A.·. in .... 5°=6▫A.·. A.·. na Gori Abiegnus: toda FRATER PERDURABO v Zunanjem Redu A.·. A.·. in v Svetu ljudi na Zemlji Aleister Crowley iz Trinity Collegea, Cambridge.*

---

[10] Profesor Sigmund Freud in njegova šola so v preteklih letih razkrili del tega telesa Resnice, ki se je poučevala mnogo stoletij v Svetiščih Iniciacije. Toda zgrešili so razumevanje polnosti Resnice, še posebej te, vsebovane v mojem šestem teoremu (zgoraj) in njegovih zaključkih, in to jih je vodilo, prav tako tudi njihove pristaše, v napako, da so upoštevali samomorilskega "Cenzorja" kot pravega razsodnika v obnašanju. Uradna psihoanaliza torej podpira prevaro, čeprav je temelj znanosti bilo opazovanje katastrofalnih efektov na posameznika vsled lažnega odnosa do njegovega Nezavednega, čigar "pisanje na zid" v jeziku sanj je zapis vsote bistvenih tendenc resnične narave posameznika. Rezultat je bil ta, da je psihoanaliza napačno interpretirala življenje in naznanila, da je vsako človeško bitje v bistvu nesocialno, kriminalno, noro in živalsko. Jasno je, da napake Nezavednega, nad katerimi se psihoanaliza pritožuje, niso nič drugega kot "izvirni greh" teologije, ki jo ona tako silno zaničuje.

[11] To so nekatera od Crowleyevih magijskih imen v različnih stopnjah Velikega Belega Bratstva (A.·.A.·.): OU MH (gr.NIKAKOR NE), ime Nuit, boginje Neskončnega Prostora, Praznina. OL SONUF VAORESAGI ("Vladam nad teboj"), iz Prvega Ključa v Enohianskem Sistemu. Abiegnus je Sveta Gora Rozenkrojcarjev.

ORDO A∴A∴

1
KRONA
IPSISSIMVS
10° ≈ 1°
2
MODROST
MAGVS
9° ≈ 2°
3
RAZUMEVANJE
MAGISTER
TEMPLI
8° ≈ 3°
I.
A(STRVM) A(RGENTEVM)
LIBER
ABYSSMI
HERMITES
I.
4
MILOST
ADEPTVS
EXEMPTVS
7° ≈ 4°
5
MOČ
ADEPTVS
MAIOR
6° ≈ 5°
II.
R(OSA) R(UBEA) ET
A(UREA) C(RUX)
6
LEPOTA
ADEPTVS
MINOR
5° ≈ 6°
DOMINVS
LIMINIS
AMATORES
II.
7
ZMAGA
PHILOSOPHVS
4° ≈ 7°
8
SIJAJ
PRACTICVS
3° ≈ 8°
III.
A(URORA) A(UREA)
9
BAZA
ZELATOR
2° ≈ 9°
HOMINES
TERRÆ
III.
10
KRALJESTVO
NEOPHITE
1° ≈ 10°
PROBATIONER
0° ≈ 0°

GNOSTIČNI MANIFEST

***

NI BOGA RAZEN LJUBEZNI, VSE NJEGOVE POTI SO LJUBEZEN IN NI POTI DO BOGA KOT LE LJUBEZEN.

POT DO BOGA NI ZGOLJ LJUBEZEN DO BOGA, TEMVEČ TUDI LJUBEZEN DO ČLOVEKA, IN LJUBEZEN DO VSEH USTVARJENIH STVARI IN LJUBEZEN DO PRIJATELJEV, DO LJUBLJENIH, IN LJUBEZEN DO SEBE IN DO SVOJEGA TELESA, KATEREGA JE BOG USTVARIL, IN DO UMA, KATEREGA JE BOG USTVARIL, IN DO DUHA, KATEREGA JE BOG USTVARIL, IN DO VSEH NJEGOVIH POTI, MISLI IN ŽELJA, ZAKAJ LJUBEZEN DO VSEGA JE POT BOGA.

KAJTI BOG VEČNO PREBIVA V HARMONIJI LJUBEZNI SOFIJE, KI JE HČI BOGA IN V NJUNI ZDRUŽITVI, KI JE BOG.

IN TA NAŠA TELESA SO TEMPELJ BOGA, ZATO V LJUBEZNI DRUG DO DRUGEGA DOSEŽEMO NESMRTNOST IN SLAVIMO ZDRUŽITEV Z BOGOM, KI JE VEČEN.

ZATO PRAZNUJMO NAŠO LJUBEZEN DO BOGA IN DRUG DO DRUGEGA; PRAZNUJMO LETNE ČASE IN SPREMEMBE, SETEV IN ŽETEV, PRIHAJANJE IN ODHAJANJE, ZAČETEK IN KONEC, KAJTI V VSEM TEM JE LJUBEZEN.

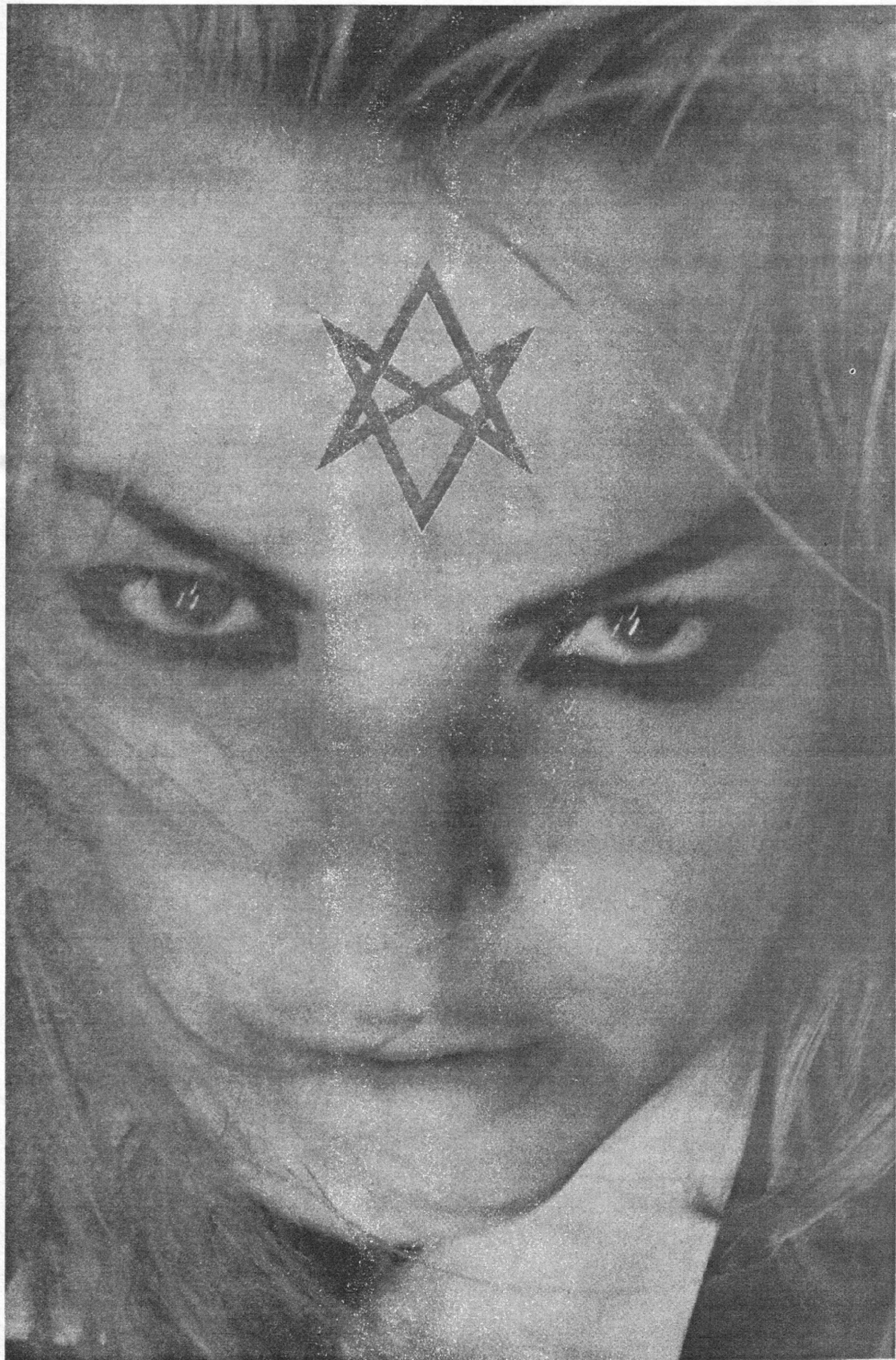
OBOŽUJMO V SEMENU, V CVETU IN SADU, V POROČNI KAMRICI IN NA BANKETU, NA TRŽNICAH IN SKRITIH MESTIH, DA BI SE LAHKO UDELEŽILI ZAKRAMENTA LJUBEZNI, KI JE VEČEN.

PRAZNUJMO V PETJU IN PLESU, V PRIJATELJSTVU IN LJUBLJENJU IN V VSEH SORTAH VESELIH, OBILNIH IN LEPIH STVARI, KI SO PRIMERNE ZA LJUBEZEN IN OBOŽEVANJE BOGA, KI JE USTVARIL VSE STVARI.

IZKORENINIMO IZ SRCA STRAH IN ZAVIST IN SOVRAŠTVO IN NESTRPNOST IN MISLI KRIVDE IN GREHA, DA BI DOSTOJNO PRAZNOVALI NAŠE BRATSTVO Z VESELJEM IN LJUBEZNIJO.

V IMENU KRISTA, KI JE SIN BOGA, IN SOFIJE, KI JE HČI BOGA, IN NJUNE ZDRUŽITVE, KI JE BOG - AMEN.

John W. PARSONS
(1914 - 1952e.v.)

LIBER XV
O.T.O.
ECCLESIÆ GNOSTICÆ CATHOLICÆ CANON MISSÆ

I
O OPREMI TEMPLJA

Na Vzhodu, to je v smeri Hiše Preroka ali Kaabe ali Popka Sveta, kakorkoli že imenujete svoj »psihični« VZHOD, se nahaja Visoki Oltar (kakor n.pr. Televizor v vaši dnevni sobi; op.p.). Njegova baza je Pastos ali Relikviarij. Pokrit je s škrlatnim prtom, na katerem so izvezeni zlati emblemi Vsevišnjega, n.pr. lilije ali Sonce ali Rosni Križ. Na vsaki strani naj stoji po en steber ali Obelisk, črn in bel. Pod njim so tri stopnice eksaltacije, in iznad njega tabernakelj za Stelo Razodetja s po štirimi svečami na vsaki strani; pod Stelo je prostor za Knjigo Zakona, s po šestimi svečami na vsaki strani. Pod tem je še Sveti Gral z rožami v vazah na vsaki strani. Na vsaki strani vaz sta še dve veliki sveči.

Vse to zastira veliki zastor.

Če povlečemo enakostranični trikotnik z bazo na liniji med dvema stebroma, se na njegovem vrhu nahaja mali kvadratni oltar, ki ga sestavljata dve kocki, ena vrh druge. Če ponovimo ta geometrijski postopek navzdol proti Zahodu od linije z malim oltarjem na sredi, se vrh naslednjega trikotnika nahaja krožna fontana ali krstni kamen. In če še enkrat ponovimo, se vrh tretjega trikotnika nahaja pokončna grobnica.

II
O OFICIRJIH MAŠE

SVEČENIK nosi Sveto Kopje in je sprva oblečen v belo haljo.

SVEČENICA mora biti Virgo Intacta ali pa posebno posvečena službi Velikega Reda. Oblečena je v belo, modro in zlato ter nosi meč za rdečim pasom. Ona nosi Pateno s hostijami ali Kolački Luči.

DIAKON je oblečen v belo in rumeno. Nosi Knjigo Zakona.

OTROKA, črni in beli. Eden nosi vrč vode in solnico s soljo, drugi pa kadilnik in parfume.

III
VSTOPNI OBRED (Introitus)

DIAKON odpre vrata Templja in dovoli pristop občestvu, nakar se namesti med mali oltar in fontano. Pri vstopu se nahaja straža.

DIAKON stopi naprej in se pokloni pred odprtim svetiščem, kjer je povzdignjen Gral. Trikrat poljubi Knjigo Zakona, jo odpre in jo položi na nadoltar. Obrne se na Zahod.

DIAKON: Delaj po svoji volji in to naj ti bo ves Zakon. Razglašam Zakon Svetlobe (Light), Življenja (Life), Ljubezni (Love) in Svobode (Liberty) v imenu I A Ω.

LJUDSTVO: Ljubezen je zakon, ljubezen v oblasti volje.

DIAKON se postavi na svoje mesto med malim oltarjem in fontano ter se obrne na Vzhod. Naredi korak in dá znak Človeka in Brata. Vsi ga v tem oponašajo.

DIAKON IN LJUDSTVO: VERJAMEM V EDINEGA SKRITEGA IN NEIZREKLJIVEGA GOSPODA; IN V ENO ZVEZDO V DRUŽBI ZVEZD, IZ KATERE OGNJA SMO USTVARJENI IN V KATERO SE BOMO POVRNILI; IN V ENEGA OČETA ŽIVLJENJA, SKRIVNOST SKRIVNOSTI, V NJEGOVEM IMENU KAOS, EDINEGA PRESTOLONASLEDNIKA SONCA NA ZEMLJI; IN V EN ZRAK, KI HRANI VSE, KAR DIHA.

IN VERJAMEM V ENO ZEMLJO, MATER NAS VSEH, IN V ENO MATERNICO, V KATERI SO SPOČETI VSI LJUDJE IN KAMOR BODO POČILI, SKRIVNOST SKRIVNOSTI, V NJENEM IMENU BABALON.

IN VERJAMEM V KAČO IN LEVA, SKRIVNOST SKRIVNOSTI, V NJEGOVEM IMENU BAFOMET.

IN VERJAMEM V ENO GNOSTIČNO KATOLIŠKO CERKEV SVETLOBE, ŽIVLJENJA, LJUBEZNI IN SVOBODE, KATERE BESEDA ZAKONA JE ΘΕΛΗΜΑ.

IN VERJAMEM V DRUŠČINO SVETNIKOV.

IN, KAKOR SE HRANA IN PIJAČA VSAKODNEVNO V NAS SPREOBRAČATA V DUHOVNO TVARINO, VERJAMEM V ČUDEŽ MAŠE.

IN IZPOVEDUJEM SE ZA EN KRST MODROSTI, POTOM KATEREGA DOVRŠUJEMO ČUDEŽ INKARNACIJE.

IN IZPOVEDUJEM SVOJE ŽIVLJENJE, INDIVIDUALNO IN VEČNO, KI JE BILO, JE IN PRIHAJA.

ΑΥΜΓΝ, ΑΥΜΓΝ, ΑΥΜΓΝ.

Glasbeni del naznanja svečano otvoritev. Vstopi Otrok z vrčem in soljo. Nato Devica z Mečem in Pateno. Nato Otrok z kadilnikom in dišavami. Obrnejo se proti Diakonu, postavljeni med dvema oltarjema.

DEVICA: Pozdrav Zemlje in Neba!

Vsi dajo znak Magika, za Diakonom. Svečenica, z negativnim otrokom na levi in belim na desni strani, se povzpne na Visoki Oltar; otroka jo počakata spodaj. Postavi Pateno pred Gral. Se pokloni in sestopi; nakar z otrokom izza sebe, najprej belim, nato črnim, obkroži Tempelj v obliki serpentine tri in pol krat: naokrog oltarja v aktivno stran (solarno v smeri urnega kazalca), v pasivno (lunarno v nasprotni smeri) okrog fontane, aktivno okrog obeh, pasivno okrog oltarja in tako do Grobnice na Zahodu. Nato izvleče svoj Meč ter z njim razpre črn Zastor grobnice.

SVEČENICA: Pri Moči ✚ Jekla te rotim, da Vstaneš. V imenu našega ✚ Gospoda Sonca, in našega Gospoda ✚, da bi pripomogel vrlinam Vernikov. (Vrne meč nazaj za pas.)

SVEČENIK pride iz grobnice in nosi Kopje pokončno v svojih rokah, z desno iznad leve, pred svojimi prsmi; naredi prve tri regularne korake, izroči nato Kopje Svečenici, da bi lahko pokazal tri kazenske znake. Nato poklekne in obožuje Kopje z obema rokama. Žalostna glasba.

SVEČENIK: Samo človek med ljudmi sem. (Vzame Kopje in ga poniža, nato vstane.)

Kako naj bom vreden, da pripomorem vrlinam Vernikov?

SVEČENICA vzame od otroka vrč in sol ter ju pomeša v fontani.

SVEČENICA: Naj sol Zemlje opomni Vodo, da bo nosila vrlino Velikega Morja! (poklekne) Mati, bodi oboževana!

(Vrne se na Zahod in prekriža Svečenika z odprto dlanjo po čelu, na prsih in čez vse telo.)

Bodi Svečenik čist po telesu in duši!

(Vzame od otroka kadilnik in ga postavi na mali oltar. Nato da vanj dišavo.)

Naj Ogenj in Zrak osladita svet! (poklekne) Oče, bodi oboževan!

(Vrne se na Zahod in prekriža Svečenika trikrat, kakor poprej.)

(Vrne se na Zahod in prekriža Svečenika trikrat, kakor poprej.)
Bodi Svečenik goreč v telesu in duši!
(Otroka vzameta nazaj svoja orožja. Nato Diakon vzame posvečeno oblačilo z Visokega Oltarja in ga prinese Svečenici. Ona ogrne Svečenika s Škrlatno zlato haljo.
Bodi Sončev Plamen tvoj Obod, Ti Svečenik Sonca!
(Diakon ji nato prinese še krono z Oltarja, da bi kronala Svečenika z njegovo Ureus Krono.)
Bodi Kača tvoja Krona, Ti Svečenik Gospodov!
(Poklekne in prime v dlani Kopje ter ga nežno podrgne enajskrat gor in dol.)
Naj Gospod bo prisoten med nami!
(Vsi dajo Znak Pozdrava.)
LJUDSTVO: Zgodi naj se!

IV
O OBREDU ODSTIRANJA PAJČOLANA

SVEČENIK: Tebe zatorej, ki Te častimo, tudi prizivamo! Pri moči Vzdignjenega Kopja!
(Poviša Kopje, vsi ponovijo Pozdravni Znak. Fraza triumfalne glasbe. Svečenik prime *Svečenico z levo roko za njeno desno, držeč Kopje pokonci.)*
Jaz, Svečenik in Kralj, te vzamem, čisto in brez madeža; te povzdignem; odvedem na Vzhod, in postavim na vrh Zemlje. *(Ustoliči Svečenico na oltar. Diakon in otroka mu sledita po vrsti, navzdol. Svečenik dá Kopje Diakonu v pridržek, vzame od Otroka vrč z vodo in poškropi Svečenico petkrat po čelu, po ramenih in stegnih. Svoj palec ima vedno med kazalcem in sredincem, razen, ko drži Kopje. Nato vzame kadilnik in z njim naredi pet križev tako kot poprej. Nato otroka spet vzameta svoja orožja. Svečenik poljubi Knjigo Zakona trikrat. Poklekne v čaščenje z rokama skupaj v zgoraj opisano mudro. Nakar vstane, zastre Zastor Oltarja, medtem ko vsi vstanejo. Svečenik vzame od Diakona Kopje in ga drži v pozi Ozirisa ali Ptaha. Tako obkroži Tempelj Trikrat v solarni smeri, sledijo mu Diakon in Otroka. (Oni, ko imajo proste roke, jih držijo prekrižane spredaj čez prsa.) Med zadnjim krogom ga zapustijo in se postavijo na svoj prostor med malim oltarjem in fontano, kjer poklekneje v oboževanju, z rokami sklenjenimi nad glavo. Ljudstvo posnema to gesto. Svečenik se vrne na Vzhod in stopi na prvo stopnico Visokega Oltarja.)*
SVEČENIK: O, krožnica Zvezd, ki ti je naš Oče le mlajši brat, krasota onkraj domišljije, duša neskončnega prostora, pred katero je Čas osramočen, um podivjan in razumevanje mračno, ne moremo te doseči drugače razen v Podobi Ljubezni.
Zato te kličemo pri semenu in korenini, steblu in popku, listu, cvetu in sadu!
Svečenik nato odvrne ter nagovori Kraljico Vsemirja, poljubljajoč njeno ljubko čelo, medtem ko rosa njene svetlobe okopa vse njegovo telo v sladko-dišečem parfumu znoja:
O Nuit, neprekinjena, Nebeška, naj bo vedno tako, da ljudje ne govorijo o Tebi kot Eni, temveč kot Nobeni; in naj sploh ne govorijo o Tebi, dokler si neprekinjena.
(Med tem govorom se Svečenica povsem sleče.)
SVEČENICA: A ljubiti me je najbolje na vsem svetu; če pod nočnimi zvezdami brez obotavljanja prižgeš moje kadilo predme, klicoč me čistega srca s plamenom Kače v njem, boš prišel malo leči v moje naročje. Za en poljub boš pripravljen dati vse; toda kdor bo dal en drobec prahu, bo izgubil tedaj vse.
Naberite si dobrin ter obilo žena in dišav; nosite bogate dragulje; prekosite narode na zemlji v blišču in ponosu; toda vedno v moji ljubezni, tako boste dosegli mojo radost.
Resno te zadolžujem, da prihajaš predme v enojnem oblačilu in pokrit z razkošnim pokrivalom na glavi. Ljubim te! Želim si te! Bled ali purpuren, zakrit ali razvnet, jaz, ki sem vsa škrlat in purpur in pijanost najnotranjejšega čuta, si te želim. Razpni krila in zbudi zviti speči sijaj v sebi: pridi k meni! K meni! K meni! Poj mi ekstatično pesem ljubezni! Prižigaj mi kadila! Okiti se z dragulji za me! Pij mi, kajti jaz te ljubim! Ljubim te! Jaz sem modroveka hči Sončnega zatona. Jaz sem razgaljena krasota sladostrastnega nočnega neba. K meni! K meni!
SVEČENIK: *(stopi na drugo stopnico)* O skrivnost skrivnosti, ki si skrita v biti vsega živega, ne častimo mi Tebe, kajti ta, ki časti, si prav tako Ti.
Ti si To in To sem jaz.
Jaz sem plamen, ki gori v srcu vsakega človeka in v srži vsake zvezde.

Jaz sem življenje in tisti, ki daje Življenje, vendar je zato poznavanje mene, poznavanje smrti. Jaz sem sam; in kjer sem, tam ni Boga.

(Diakon in vsi ostali vstanejo in dajo Pozdravni Znak.)

DIAKON: Toda vi, O moje ljudstvo, vstanite in se predramite. Rituali naj se pravilno izvajajo, z veseljem in lepoto!

Obstajajo rituali elementov in obletni prazniki.

Praznik prve noči Preroka in njegove Neveste!

Praznik treh dni pisanja Knjige Zakona.

Tahutijev praznik in praznik Prerokovih otrok – skrivnost, O Prerok!

Praznik Vrhovnega Rituala in praznik Enakonočja Bogov.

Praznik ognja in praznik vode; praznik življenja in še večji praznik smrti!

Praznik vsak dan v vaših srcih in radovanje mojega vzhičenja!

Praznik vsako noč za Nu in užitek skrajne naslade!

(Svečenik se povzpne na tretjo stopnico.)

SVEČENIK: Ti Edini naš Gospod Univerzuma, Sonce, naš gospod v nas samih, ki ti je ime Skrivnost Skrivnosti, skrajna bit, čigar žar, ki osvetljuje svetove, je tudi dah, pred katerim vsak Bog celo in Smrt trepetajo. – Pri Znamenju Svetlobe se pojavi veličasten na prestolu Sonca.

Odpri ustvarjalne poti in poti inteligence med nami in našimi umi. Razjasni naše razumevanje.

Opogumi naša srca. Naj se tvoja svetloba izkristalizira v naši krvi, zagotavljajoč nam Preporod.

A ka dua
Tuf ur biu
Bi a hefu
Dudu ner
Af an nuteru

SVEČENICA: Ni zakona iznad Delaj Po Svoji Volji.

(Svečenik razpre zastor s svojim Kopjem. Svečenica se je med tem govorom oblekla nazaj, kakor se spodobi za barbarske dežele.)

SVEČENIK: ΙΩ ΙΩ ΙΩ ΙΑΩ ΣΑΒΑΟ ΚΥΡΙΕ ΑΒΡΑΣΑΞ ΚΥΡΙΕ ΜΕΙΘΡΑΣ ΚΥΡΙΕ ΦΑΛΛΕ. ΙΩ ΠΑΝ ΙΩ ΠΑΝ ΠΑΝ ΙΩ ΙΣΧΥΡΟΝ ΙΩ ΑΘΑΝΑΤΟΝ ΙΩ ΑΒΡΟΤΟΝ ΙΩ ΙΑΩ. ΧΑΙΡΕ ΦΑΛΛΕ ΧΑΙΡΕ ΠΑΜΦΑΓΕ ΧΑΙΡΕ ΠΑΓΓΕΝΕΤΟΡ. ΑΓΙΟΣ, ΑΓΙΟΣ, ΑΓΙΟΣ ΙΑΩ.

(Svečenica sedi in drži v desni roki Pateno, v levi Kupo. Svečenik ji daruje Kopje, ki ga ona enajskrat poljubi, nakar ga obdrži na prsih. Svečenik pa pade pred njo in ji poljubi kolena, svoje roke pa razpre vzdolž njena bedra. V tem čaščenju ostane za časa litanij. Ostali stojijo v vrsti v pozi Božje Straže: stopala pravokotno, roke sproščeno sklenjene s palci.)

V
O LITANIJSKEM SLUŽENJU
(DIAKON)

SONCE

Vidni in nevidni Gospod, čigar zemlja je le iskra zmrznjena, obračajoča se okrog Tebe v letnem in dnevnem ciklusu, izvor svetlobe, izvor življenja, naj Tvoj neomahljivi žar nas ohrabri za neprestan trud in veselje; tako da bomo, kakor smo stalno deležni Tvojega izobilja, mi v naših posebnih orbitah lahko podarjali svetlobo in življenje kot hrano radosti tistim, ki se obračajo okrog nas, ne da bi nam za vedno pošla substanca in sijaj.

LJUDSTVO: Zgodi naj se!

GOSPOD

Skriti in najsvetejši Gospod, vir svetlobe, vir življenja, vir ljubezni in vir svobode, bodi vedno stanoviten in mogočen v nas, sila energije, žar gibanja; marljivo naj se trudimo s Teboj, da bi lahko ostali v tvojem obilnem veselju.

LJUDSTVO: Zgodi naj se!

LUNA

Gospodarica noči, ki stalno se obračaš okrog nas, zdaj vidna zdaj nevidna ob svojem času, prizanašaj lovcem in ljubimcem in vsem ljudem, ki na zemlji garajo, in vsem mornarjem na morju.

LJUDSTVO: Zgodi naj se!

GOSPA

Dajalka in prejemnica radosti, vrata življenja in ljubezni, bodi vedno voljna, kakor tudi tvoja služabnica, v svoji službi zadovoljstva.

LJUDSTVO: Zgodi naj se!

SVETNIKI

Gospodar Življenja in Veselja, ki si človeška moč, ki je esenca vsakega pravega boga na površini Zemlje, neprekinjena veda iz generacije v generacijo, ki te častimo na goljavah in v gozdovih, na planinah in v votlinah, odkrito na trgih in skrito v sobah naših hiš, v templjih iz zlata, slonovine in marmorja, kot tudi v teh drugih templjih naših teles; mi se jih dostojno spominjamo, ker so od nekdaj te oboževali in izkazovali tvojo slavo ljudem;

LAO-TZE in SIDDARTHA, Krišna in TAHUTI, Mojzes, DIONYSOS, MOHAMMED in TO MEGA TERION, kakor tudi Hermes, HERAKLEJ, Orfej in Odisej; Vergil, KATUL, Martialis, RABELAIS, SWINBURNE in prenekateri sveti bardi; APOLON iz TIANE, Simon Čarodej, Mani, PYTAGORA, Bazilid in Valentin, BARDEZAN in HIPOLIT, ki so prenesli luč Gnoze nam, svojim naslednikom in dedičem; zatem Merlin, Artur, Kamuret, Parsifal in mnogi drugi, preroki in svečeniki in kralji, ki so nosili Kopje in Kupo, Meč in Disk nasproti poganom; kakor tudi: Karl Veliki s svojimi paladini, nato Viljem Širenski, Friderik Hohenstaufenski, Roger Bacon, JAKOB BORGUNDSKI MOLENŠKI MUČENIK, KRISTJAN ROSSENKREUZ, Urlich von Hutten, Paracelzus, Mihael Majer, PAPEŽ RODERIK BORGIA ALEKSANDER ŠESTI, Jacob Böhme, Francis Bacon Lord Verulamski, Andrea, Robert Fludd, John Dee, SIR EDVARD KELLY, Thomas Vaughan, Elias Asmole, Molinos, Adam Weisshaupt, Wolfgang von Goethe, Ludvik Drugi Kralj Bavarije, Richard Wagner, Eliphas Levi, Friedrich Nietzsche, Hargrave Jennings, Karl Kellner, Dux Forlong, Sir Richard Burton, Sir Richard Payne Knight, Paul Gauguin, Papus, Dr. Teodor Reuss in Sir ALEISTER CROWLEY... O, Sinovi Leva in Kače! –

To tvoji so svetniki, ki dostojno se jih spominjamo, ki so bili, so in prihajajo.

Naj bo njih Bit zdaj tu prisotna, močna, silovita in očetovska, da izpolni tole praznovanje!

(Za vsakim imenom Diakon naredi križ.)

LJUDSTVO: Zgodi naj se!

ZEMLJA

Mater plodnosti, na katerih prsih leži voda, katere lica boža veter in v katere srcu se nahaja sončev ogenj, maternica vsega živega, ki venomer povračaš milino letnih časov, ugodno usliši molitev truda ter prizanašaj pastirjem in poljedelcem.

LJUDSTVO: Zgodi naj se!

PRINCIPI

Misteriozna trolična energija, misteriozna Materija, v svoji četverni in sedmerni delitvi; katere medigra bitij plete ples Pajčolana Življenja na Obličju Duha, naj harmonija in lepota prevladujeta v tvojih mističnih ljubeznih, da bi bili deležni zdravja in blagostanja in moči in božanskega užitka v skladu z Zakonom Svobode; da bi vsakdo sledil svoji Volji kot močan človek, ki se raduje na svojih poteh, kakor Zvezda na svoji orbiti, ki nenehno žari sredi vesele druščine Neba.

LJUDSTVO: Zgodi naj se!

ROJSTVO

Naj naklonjena bo ura in se vrata življenja odpro v miru in blagostanju, da bi se porodnica radovala svojih otrok in bi dete z obema rokama zagrabilo življenje.

LJUDSTVO: Zgodi naj se!

POROKA

Naj na vse tiste, ki se danes združujejo v ljubezni pod oblastjo volje, pade uspeh; naj moč in veščina združno rodijo ekstazo in lepota naj ustreže lepoti.

SMRT

(vsi vstanejo pokončnih glav in odprtih oči) Meja vsega živega, ki Zagonetna tvoje je ime, prizanesi nam v svoji uri.

LJUDSTVO: Zgodi naj se!

KONEC

Tistim, ki pajčolan življenja padel je z oči, naj bo zagotovljena izvršitev njihovih resničnih Volja; najsibo njih volja, da bi jih vsrkala Neskončnost, ali da bi se združili s svojimi izbranimi in zaželjenimi, ali da bi ostali v kontemplaciji, ali v spokoju, ali pa da bi dovršili trud in herojstvo inkarnacije na tem planetu ali katerem drugem, ali na katerikoli Zvezdi, ali karkoli drugega, naj jim bo dana izvršitev njihovih Volja.

ΑΥΜΓΝ, ΑΥΜΓΝ, ΑΥΜΓΝ.

LJUDSTVO: Zgodi naj se!

(Vsi sedejo. Diakon in otroka asistirajo Svečeniku in Svečenici in so vseskozi pripravljeni poprijeti katerokoli orožje po potrebi.)

VI
O POSVETITVI ELEMENTOV

Svečenik naredi pet križev, tri nad pateno in kupo, enega samo nad pateno in enega samo nad kupo.

SVEČENIK: Življenje človeka na zemlji, sad garanja in vzdrževalec naprezanja, bodi tako hrana Duhu!

(Dotakne se Hostije s Kopjem.)

Z vrlino Palice naj bo
Tale kruh Božje Telo!

(Vzame Hostijo.)

ΤΟΥΤΟ ΕΣΤΙ ΤΟ ΣΟΜΑ ΜΟΥ.

(Poklekne, obožuje, vstane, se obrne in pokaže Hostijo Ljudstvu, se obrne nazaj, vrne Hostijo ter obožuje.

Glasba. Nato vzame Kupo.)

Prinašalec radosti Človeku na Zemlji, olajševalec garanja in navdih naprezanja, bodi tako ekstaza Duha!

(Dotakne se Kupe s Kopjem.)

Z vrlino palice bodi
Tole Vino Božja Kri!

(Vzame Kupo.)

ΤΟΥΤΟ ΕΣΤΙ ΤΟ ΠΟΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΜΟΥ.

(Poklekne, obožuje, vstane, se obrne in pokaže Kupo Ljudstvu, nakar se obrne nazaj in spet obožuje. Glasba.)

Kajti to je Zaveza Vstajenja.

(Naredi pet križev nad Svečenico.)

Sprejmi, O Gospod, to žrtev življenja in radosti, ki sta pravi jamstvi Zaveze Vstajenja.

(Ponudi Kopje Svečenici, da ga poljubi; nato se je dotakne med prsmi in po telesu. Nato razprostre svoje roke, kakor bi zaobjel ves tempelj.)

Naj ta daritev se rodi na valovih Etira našemu Gospodu in Očetu Soncu, ki potuje prek Neba v svojem imenu ON.

(Roke spet zapre, poljubi Svečenico med prsi ter naredi tri velike križe čez Pateno, Kupo in samega Sebe. Udari se po prsih, kar vsi prisotni ponovijo.)

Poslušajte vi vsi svetniki prave starodavne cerkve, ki ste v svoji biti tule zdaj prisotni, da zahtevamo od vas vašo dediščino, da hočemo z vami komunicirati in da pričakujemo vaš blagoslov v imenu **I A O** .

(Naredi tri križe skupaj nad Pateno in Kupo. Odkrije Kupo, poklekne, vzame Kupo v levo roko in Hostijo v desno. S Hostijo naredi pet križev nad Kupo. Nato povzdigne oboje. Zvonovi zazvonijo.)

ΑΓΙΟΣ, ΑΓΙΟΣ, ΑΓΙΟΣ, Ι Α Ω !

(Vrne nazaj Hostijo in Kupo ter obožuje.)

VII
HIMNA

SVEČENIK Ti, ki si jaz, kar sem onstran tega,
ki nimaš ne lastnosti ne imena,
ki si, ko vse drugo se konča,
Ti središče in skrivnost Sonca,
Ti skriti izvor vsega, kar poznamo in tudi
ne poznamo, Ti vzvišeni, osamljeni,
Ti pravi ogenj v trsju, valeč se
in porajajoč vir in seme
življenja, ljubezni, svobode in luči,
Ti, ki onstran govora in vida si;
Tebe kličem, moj medli sveži ogenj,
ki vnemaš se ob vzniku mojih hotenj.
Tebe kličem, stanovitni,
ki središče in skrivnost Sonca si
in tisti misterij najsvetejši,
ki jaz nosilec sem njegov!
Prikaži se, najstrašnejši in najmilejši,
kakor zakonito je, svojemu otroku!
ZBOR Kajti Očetu in Sinu
Duh Sveti je pravilo,
Moški-Ženska, eno v svojem bistvu,
moško bitje, ki se v žensko obliko je zavilo.
V višavah Tebi bodita čast in slava,
Golobica, ki pobožuješ rod naš človeški,
da prebiti bi se mogel veličastno skozi vihrava
zimska neurja v sončni sij pomladanski.
Slava in čaščenje Tebi naj velja,
Drevo čudes, sok pepela sveta.
PRVI POLZBOR: MOŠKI: Slava Tebi iz Pozlačene Grobnice!
DRUGI POLZBOR: ŽENSKE: Slava Tebi iz Čakajoče Maternice!
MOŠKI: Slava tebi z zemlje nezorane!
ŽENSKE: Slava tebi od device zaver'vane!
MOŠKI: Slava tebi naj velja,
Edinost Trojstva večnega!
ŽENSKE: Tebi slava, ki rodnica si in prednik
Jastva, ki samo sebi je posrednik!
MOŠKI: Slava Tebi, ki onstran vseh meja naval
je tvojega semena, tvoja kal!
ŽENSKE: Slava tebi Sonce vekovečno,
ki Troje v Enem in v Treh si Eno!
ZBOR: Slava in čaščenje Tebi naj velja,
drevo čudes, sok pepela sveta!

(Te besede naj tvorijo srž himne, a lahko je drugačna, vendar odobrena s strani Očeta Cerkve. In naj se jih uglasbi, kakor se za umetnost spodobi.)

VIII

O MISTIČNI POROKI TER KONZUMACIJI ELEMENTOV

SVEČENIK vzame Pateno med kazalec in sredinec desne roke. Svečenica pokrije Kupo z desno roko.

SVEČENIK Najtajnejši Gospod, blagoslovi to duhovno hrano za naša telesa, darujoč nam zdravje in blagostanje, moč in radost in pa mir ter izpolnitev tiste volje in ljubezni v skladu z voljo, ki je neprestano zadovoljstvo.

(Naredi križ s Pateno in jo poljubi. Odkrije Kupo, poklekne in vstane. Vzame Hostijo in jo nad kupo prelomi.)

SVEČENIK: ΤΟΥΤΟ ΕΣΤΙ ΤΟ ΣΠΕΡΜΑ ΜΟΥ. Ο ΠΑΤΗΡ ΕΣΤΙ Ο ΥΙΟΣ ΟΙΟΝ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΑΓΙΟΝ.

ΑΥΜΓΝ. ΑΥΜΓΝ. ΑΥΜΓΝ.

(Levi košček hostije vrne nazaj. Svečenica z vrhom Kopja v levi roki sprejme desni kos.)

SVEČENIK in SVEČENICA : Ε Ρ Ι Λ Ι Υ.

(Svečenik vzame Kopje. Svečenica pokrije Kupo. Svečenik poklekne, vstane, se pokloni, sklene roki, nakar se udari po prsih.)

SVEČENIK O Lev in O Kača, ti uničevalec uničevalca, bodi mogočen med nami.

O Lev in O Kača, ti uničevalec uničevalca, bodi mogočen med nami.

O Lev in O Kača, ti uničevalec uničevalca, bodi mogočen med nami.

(Svečenik sklene svoji roki na prsih Svečenice ter vzame Kopje nazaj. Obrne se k ljudstvu, spusti in dvigne Kopje ter naredi križ nad njih.)

SVEČENIK Delaj po svoji volji in to naj ti bo obči Zakon.

LJUDSTVO Ljubezen je zakon, ljubezen pod oblastjo volje.

(Spusti Kopje in se obrne na Vzhod. Svečenica vzame Kopje v svojo desno roko, s svojo levo pa ponudi Pateno. Svečenik kleči.)

SVEČENIK Naj v mojih ustih bo esenca življenja Sonca.

(Vzame Hostijo z desnico, z njo naredi križ nad Pateno ter jo poje.)

(Tišina.)

(Svečenica prime, odkrije in ponudi Kupo, kakor prej.)

SVEČENIK Naj v mojih ustih bo esenca radosti Zemlje.

(Vzame Kupo, naredi Križ nad Svečenico, srkne in jo vrne.)

(Tišina.)

(Vstane, vzame Kopje in se obrne k ljudstvu.)

Niti delčka mene ni, ki bi ne bil od Bogov.

(Tisti, ki se nameravajo udeležiti konzumacije, kar so prej tudi najavili, ostanejo ter storijo tako kot Svečenik, le da je bil za njih pripravljen Cel Kolač Svetlobe in polna kupa vina za vsakega. Diakon jih razporeja tako, da eden po eden prihajajo pred Oltar. Otroka jim dajeta elemente. Vsak izgovarja iste besede v pozi Vstajenja, kot Svečenik:

»Niti delčka mene ni, ki bi ne bil od Bogov.«

SVEČENIK Gospod vas blagoslovi. ✚

Gospod naj vam razjasni duha, poteši vaša srca in nahrani vaša telesa. ✚

Gospod naj vas privede do izpolnitve vaših resničnih volja, Velikega Dela, Največjega Dobra, Prave Modrosti in Popolnega Zadovoljstva. ✚

(Nato odide iz templja, za njim Diakon in otroka, v Grobnico na Zahodu. Glasba po želji.
OPOMBA: Svečenica in oficirji nikoli ne konzumirajo elementov, saj so del Svečenika samega. Določene formule te Maše se sporočajo Svečeniku ob njegovi Posvetitvi v Službo.

finis

PROLEGOMENA
(ZA VSAKO BODOČO VESELO ZNANOST)

0. UVOD. Težko bi našli znanost (če je To sploh znanost bomo videli na koncu tega našega truda!), ki deli in posteljo in delavno mizo s tolikimi drugimi znanostimi, kot je to v primeru Gimnozofije ali, recimo, Modrosti Telesa (sic!). V zgodovini je bilo mnogo poskusov, da bi se jo osvobodilo od suženjstva drugim vedam in da bi postala Samozavestna, a se je temu cilju najbolj približala v hinduistični Hata-jogi (točneje Radja-jogi kot svoji istočnici ali svojem Ljubljenem, s katerim se stopi in v katerem umre). Njene dogme in njeni rituali se od stare Grčije do danes skorajda niso spremenili, bodisi zaradi njene lastne nezmožnosti, bodisi zaradi obče antropološke ignorance ter tragike ljudskega bivanja. Po naši tezi, kakorkoli je že bilo, je prišel čas Gimnozofije, kakor mi imenujemo Veselo Znanost, o kateri je sanjal naš stric Friedrich Nietzsche; dokončno in povsem se moramo namreč posvetiti našemu Telesu, v katerem bivamo po ne vem kakšni božji previdnosti, da bi ga lahko naredili za popoln instrument Spoznanja o tem našem Telesnem Bivanju, ob čemer bomo zavrgli vsako staro ali novo teorijo o duši in duhu, o dušah in več telesih, ki nas je do nedavnega preprečevala v naši Gimnozofiji in nas spodbujala v mnogovrstnem begu v svet iluzij iz stvarnosti in bolečine telesnega bivanja. Razkriti nameravamo vse tabuje preteklosti, katerih skriti in podli namen je bil, da nas odvrnejo od stvarnosti v "onostranstvo", od telesne "omejenosti" v duhovno "svobodo", od življenja v smrt, od bolečine v anestezijo, od človeka k bogu, ki naj bi bil nekje daleč stran in iznad.

Vsak človek zdravega razuma ve, da zdrav duh lahko prebiva samo v zdravem telesu, vendar je ta dogma slaba usluga samemu Telesu in njegovi samoosveščenosti. Zakaj pa ne bi bilo bolje reči: zdravo telo je lahko samo hiša zdravega duha. Kakorkoli že, mi nameravamo iti dlje od te "zdravorazumske" modrosti; namreč v svet Gimnozofije, ki bo temeljil na popolnem ravnovesju Mesa in Duha, kar je Njuna Enost in Neločljivost. Naše telo je Mikrokozmos, se pravi, popoln instrument, ki mu ne manjka nič in mu ni mogoče ničesar dodati, niti duše, kaj šele kakšen pametnejši raz-um, ki bo vedno bolj vedel, kaj naj bi bila volja telesa, kot pa telo samo. Naše telo je najuniverzalnejši komputor in voz za potovanje kamorkoli, če je pač potreba. Naše telo je fenomen svetlobe in ne mrtva materija, ono se venomer spreminja in preoblikuje v skladu z našo najresničnejšo Voljo, pa čeprav si tega nikakor ne moremo vselej priznati. Ono je adekvaten izraz naše Skrite Volje. Ono ima svoj ZAKON in svoje ZADOVOLJSTVO v TEKSTU, kakor pravi Rolland Barthes, ta zmedeni, a verni bralec in slednik " imaginarnega repa Teksta" , zgolj repa nekega neizmerno bolj živega tkiva, to je, Teksta, ki je vedno Onstran spoznatnega.

Ali Gimnozofija obstaja? Ali je njen svet resničen svet Vesele Znanosti? Na to vprašanje si mora najprej odgovoriti pisec teh vrstic, brat Lucius iz Opatije Teleme, ki si je Gimnozofijo izbrala za svojo tezo o novi Supervedi, ker je obvezna naloga v njegovem napredovanju na Akademiji Tajne Modrosti. To je dvom, ki ga bega, namreč, da ni morda to samo še ena "nova" metafizična mreža za poneumljanje in samodomišljanje "brezrepe opice" v njenem

SOLVE
COAGULA
ELIPHAS
LEVI DEL.

spopadanju z Drugim. On je obseden z Gimnozofijo in jo hoče vsiliti tudi nam. Se mu bomo pustili? No, kaj še pravi v svoj zagovor?

Gimnozofija je zagonetna in mistična, kar se le dá, zato se varujte pohlepa po rezultatu. Sistem jezika oziroma simbolov, kar je sicer sine qua non vsake prave znanosti, je v primeru Gimnozofije samo TELO ali Tekst, katerega Alfabet moramo najprej osvojiti. Nadobudni brat nam ponuja tole osnovno shemo, za katero nam bo moral dati še podrobnejša pojasnila za njeno praktično aplikacijo: Imenuje jo "Geneza Vesolja" (kakor se jo spominja):

0 Začetka ni, kakor tudi konca ni. Boga ni, kakor tudi duše ne.

1 Ego je neulovljiv, kakor je tudi Eno zgolj Nobeno. Ego ima sicer vse atribute, ki jih ljudstvo pripisuje svojemu Edinemu Bogu. Točka gledišča je v prostoru nedoločljiva.

2 Linija ali odnos do Drugega. Dve točki se definirata v odnosu do druge, a samega odnosa še vedno v prostoru ni možno definirati. To je zgolj Beseda, ki je bila na Začetku (ki ga ni, ki je bila pri Bogu in z Njim, ki ga Ni).

3 Ploskev ali površina, na kateri se ena točka lahko določi v odnosu do drugih dveh. Sveta Trojica, ki je Eno in Nobeno. Prav tako Znanost, ki je Edina Superveda, ki je v resnici ni. Ta Trojica je: Subjekt, Objekt in Tekst ali Tkivo znanosti. Prav tako Religija-Znanost-Umetnost, ki je Ena in Nobena.

4 Nastanek Telesa, Piramide v Vesolju, statične, a brez smeri oz. baze. Ima samo notranjost in zunanjost, pa še to je zgolj videz njene omejenosti in mrtvosti oz. temote.

5 Gibanje. Življenje. Izkustvo. Zavest. Telo je možno imenovati na podlagi njegove smeri, ki je sama po sebi poljubna oz. nepravilna.

6 Gibanje okrog samega sebe. Samozavest. Gimnozofija.

7 Radost v gibanju.

8 Inteligenca. Um.

9 Bit oz. zavest Točke o Bivanju.

10 Popolno Telo in instrument Spoznanja, ki je obenem vrnitev v Tišino Nule, tako da smo spet na Začetku, ki ga Ni. Rojstvo Primata ali Brezrepe Opice.

11 Tkanje Teksta in razmnoževanje "te tinte in papirja" v Neskončnost. Odgovoren Brat Lucius iz Opatije Teleme. Plačljivo na račun njegove Karme. (Ergo bibamus. Ed.)

1. SVETI PENTAGRAM. Učitelji antike so nam razložili v svoji zmoti, da pravzaprav posedujemo (najmanj oz. približno) pet teles, ki ustrezajo petim nivojem bivanja ali vibracijam materije-svetlobe. To učenje je v skladu z učenjem o petih elementih ali delitvah Prvotne Materije.

1 Zemlja ustreza fizičnemu telesu.

2 Zrak ustreza Duhovnemu Telesu ali Duši.

3 Voda ustreza Astralnemu Telesu ali Telesu Želje.

4 Ogenj ustreza našemu Svetlobnemu Telesu, ki je naša najnotranjejša identiteta, obdarjena s spominom o naših inkarnacijah.

5 Sveti Duh v nas, ki je onstran vsega znanega. To je naša najskrivnostnejša Volja, večna in nespremenljiva, absolutna.

Vse stare teorije o več telesih, ki so naše različne preobleke, imajo skupno to, da so metafizične in plod naše lastne zavesti, ki naj bi vedno vedela bolje od našega telesa. Vendar vsa ta telesa lahko smatramo za več oblik enega telesa, ki ga bomo imenovali, tako kakor stari egipčani, KHU (sic!). Tako kakor vseh pet elementov lahko smatramo za hipotetično in navidezno delitev Prvotne Materije, iz katere vse izhaja in ki vse obdaja in prežema in sploh je Najprimernejša, torej najbolj resnična in aktualna. To mora imeti na umu vsak gimnozof, kakor se v tem trudi tudi dotični primat, ki zlaga tele črke in znake in številke, ki so iz ene tinte, na enem papirju, ki je iz iste Prasnovi kot tinta in vse ostalo, kar se ga dotika. Navzdol obrnjeni Pentagram je tudi osnovni simbol Gimnozofije. Navzdol zato, ker je naš namen vso znanje antike obrniti na glavo in združiti duha z materijo v obljubljeno in nikoli izvršeno nerazvezljivo poroko Nebes in Pekla, kar nekateri razumejo kot prekletstvo, pa je vendar to najsvetejša obljuba – tudi Gimnozofije.

A je Pentagram lažen tudi zato, ker je neločljiv od svojega Heksagrama, kakor je tudi Mikrokozmos dejansko neločljiv del Makrokozma. Obema pripada lasten Ritual in prikladna Dogma, v čemer gimnozof lahko zajame vso gimnozofsko znanje antike.

2. SVETI HEKSAGRAM. Kakor je s Svetim Pentagramom gimnozof pridobil moč nad avtomatskimi silami Narave, ki jih teologi imenujejo peklenske, tako je s Svetim Heksagramom zavladal nad Bogovi, ki domujejo na nebu. Bog, ki ga ljudstvo smatra za Edinega in ki so ga teologi abstrahirali iz nam najbližje zvezde, Sonca, imenujoč ga Beseda, ki ni več Meso oz. Telo Sonca, temveč samo Luč in Amen; torej ta abstraktum je Eden samo v smislu, kakor v primeru elementov, da bi ponazarjal Prvo Materijo. Za gimnozofa je to njegov " Astrum Argenteum" , kamor on projicira svojo Voljo po stapljanju in Izničenju, a o tem bo govora kasneje, ko se bo dokončno znebil vse metafizične navlake preteklosti, in sicer z zadobitvijo Enajsterega Pečata Gimnozofije, ki predstavlja tudi gimnozofovo adeptstvo. Do tja pa je še dolga pot, ki jo bomo imenovali Pot Kače in Draguljev, a je lahko tudi trnova; odvisno od gimnozofove narave in inteligence, ne svetosti niti božanske naklonjenosti.

3. AUM MANI PADME HUM. Stari Grki so gimnozof(ist)e spoznali, prihajajoče z vzhoda, iz toplih krajev, kjer je (bila) navada biti gol in oborožen s Tirsom ali Svetim Kopjem ter z Beraško Skodelo ali Svetim Gralom. Tisti, ki so se tedaj najbolj navdušili za njihovo gimnozofijo, so bili gnostiki in kiniki; slednji so jih zgolj posnemali, prvi pa so bili deležni njihove posvetitve v Ritual, ki ga danes v skorumpirani obliki poznamo kot Sveta Maša ali Konzumacija Boga.

Kakorkoli že, ker ne poznamo še dovolj dobro egipčanskih hieroglifov, kjer se bojda skriva taisto znanje Vzhoda in Zahoda, se raje poslužujemo vzhodnjaške teorije o skrivnostni energiji kraljevske Kače Kundalini ali Ureusa.

Odvečen je strah, da se bomo zgubili v zverinjaku mitologije in pesništva, a dobro je vedeti, da gre pri Edenski Kači za isto idejo in tabu, za isti misterij, ki ga gimnozof mora dojeti, da ga ne bi preveč navdušeno razodeval, kar ga bo gotovo pripeljalo v nesrečo in zmoto. S tem ni šale, kakor vemo iz zgodovine Grmade in Natezalnice ter Obešanja za Testise, o čemer je shranjena bogata literatura v Vatikanski knjižnici.

4. ASANA. Asana je katerikoli položaj telesa, v katerem se počutimo tako udobno, da v njem lahko izdržimo najmanj eno uro brez napora. Za začetek velja samo ena omejitev, namreč, da mora biti hrbtenica v pokončnem položaju. Za lažji izbor lahko izbiramo med kraljevskim Faraonom, svečeniško Strelo, bojevniškim Zmajem in filozofskim Ibisom. Asana je dragulj neprecenljive vrednosti in prva lekcija za vsakega gimnozofa, s katero se že na samem začetku loči od običajnega športnika. Iz nje naravno rastejo vsi ostali " udje Joge" , kakor lahko spoznamo v praksi, ki je gimnozofov daleč najboljši učitelj.

Torej – naš KHU potrebuje svojo Asano, da bi se lahko zavedal samega sebe. Svojo pravo vitalnost mora iskati v mirovanju, nadalje v pravilnem ritmu dihanja ter v popolni zbranosti, ki je sama po sebi že tista iskana ekstaza, v kateri se mu začenja svitati Njegova Resnična Volja, namreč, ko se zbudi iz spanja, ki ga običajni ljudje imenujejo budnost.

5. KHABS. Khabs ali Svetloba se nahaja v KHU ali Telesu, pa vendar je prva zgolj ime hiše naše Svetlobne Kače, ki je naše Življenje, naša Ljubezen in naša Svoboda. Tako gimnozofi, ki smo s tem izčrpali vse aktualne možnosti stare metafizike in se izgubljamo v bleščečih in dramatičnih vrhovih poezije. Pesniki vseh časov in klim so izpeli vse svoje rime v opisovanju zanosa in čudežev na Poti Kače in Draguljev, a je bila za ureditev te Veščine in tega Zakona potrebna nadčloveška pamet, ki nam je razodela Knjigo Zakona, ta temeljni kamen novega Templja in rdečo nit novega Teksta. Poglejmo samo nekaj namigov iz te Najsvetejše Knjige tudi za gimnozofa.

6. CITATI iz Prvega dela Knjige Zakona, v katerem se razodeva ŽENSKA:

> 8. *Khabs je v Khu, ne Khu v Khabs.*
> 9. *Obožuj zatorej Khabs in boš videl mojo svetlobo, kako se bo razlivala prek tebe! (...)*
> 26. *(...) In znamenje bo moja ekstaza, zavest o neprekinjenosti bivanja, vseprisotnost mojega telesa. (...)*
> 57. *Prikliči me pod mojimi zvezdami! Ljubezen je zakon, ljubezen vsklajena z voljo. In ne dopusti norcem napačno razumeti ljubezeni; kajti obstajata ljubezen in ljubezen. Obstaja golob in obstaja kača. Izberite dobro! On, moj prerok, je izbral, ker pozna zakon trdnjave in veliko skrivnost Hiše Boga. (...)*

58. Jaz dajem nepredstavljive radosti na zemlji: gotovost, ne vero, za časa življenja, ob smrti; mir neizrekljiv, počitek, ekstazo: in ne zahtevam ničesar za Žrtev. (...)
60. Moja številka je 11, kakor vse številke njih, ki so naši. Peterokraka Zvezda s Krogom v Sredini, in ta krog je Rdeč. Moja barva je črna za slepe, toda modra in zlata sta vidni tistim, ki vidijo. Prav tako imam skrito slavo za tiste, ki me ljubijo.
61. A ljubiti me je boljše kot vse na svetu: če pod nočnimi zvezdami v puščavi nemudoma prižgeš moje kadilo pred menoj, klicoč me s čistim srcem in Kačjim plamenom v njem, boš prišel malo leči v moje naročje. Za en poljub boš pripravljen žrtvovati vse; a kdor bo daroval en drobec prahu, bo izgubil vse v tej uri. Naberite si blaga ter obilo žensk in dišav; nosite bogate dragulje; prekosite narode na zemlji v blišču in ponosu; toda vedno v ljubezni do mene, in tako boste deležni moje radosti. Resno te zadolžujem, da prideš predme v enojnem oblačilu in pokrit z dragocenim pokrivalom. Ljubim te! Hrepenim po tebi! Bled ali škrlaten, sramežljiv ali pohoten, jaz, ki sem ves užitek in škrlat in pijanost najnotranjejšega čuta, si te želim. Nadeni si krila in predrami zviti speč sijaj v sebi: pridi k meni! (...)
63. Poj mi navdušeno pesem ljubezni! Prižigaj mi kadila! Okiti se z dragulji zame! Pij zame, kajti jaz te ljubim! Ljubim te!
64. Jaz sem modroveka hči Sončnega zatona. Jaz sem razgaljena krasota sladostrastnega nočnega neba.
65. K meni! K meni! (...)

7. CITATI iz Drugega dela Knjige Zakona, v katerem se razodeva MOŠKI:

6. Jaz sem plamen, ki gori v srcu vsakega človeka in v srži vsake zvezde. Jaz sem Življenje in darovalec Življenja; in prav zato je znanje o meni znanje o smrti. (...)
22. Jaz sem Kača, ki daje Spoznanje in Naslado in razkošen sijaj ter vzburja ljudska srca s pijanostjo. Meni v čast uživajte vina in nenavadne droge, o čemer bom še govoril mojemu preroku, in se opijajte z njimi! Ne bodo vam škodila. To je laž, ta neumnost zoper sebe. Izpostavljanje nedolžnosti je laž. Bodi močan, o človek, poželi si in se raduj v vseh stvareh čutnosti in zanosa. Ne boj se, da bi te katerikoli Bog zavrgel radi tega!
26. Skrita Kača sem, v krog zvita za naskok: v mojem zvijanju je radost. Če vzdignem glavo, sva jaz in moja Nuit eno. Če spustim glavo in brizgnem strup, potem je to navdušenje zemlje, in sva jaz in zemlja eno.
50. Moder sem in zlat v svetlobi moje neveste: toda rdeč sijaj je v mojih očeh in lesketam se škrlatno in zeleno.
51. Vijoličasto onkraj vijoličastega: to je svetloba iznad vidnega polja.
61. Pred tvojimi očmi je svetloba, o prerok, luč nezaželjena, najbolj poželjenja vredna.
62. Povzdignjen sem v tvojem srcu in poljubi zvezd silovito bijejo po tvojem telesu.
63. Izčrpan si v nasladnem obilju navdiha: izdih je slajši od smrti, bolj deroč in krohoten od objema samega Peklenskega črva. (...)
67. Počakaj! Počakaj! Zadrži svoje navdušenje; ne predaj se omedlevici odličnih poljubov!
68. Močneje! Obdrži se! Pokonci Glavo! ne dihaj tako globoko — umri! (...)
70. Pomoč in upanje je v drugih formulah. Modrost pravi: bodi močan! Tako boš lahko prenesel več radosti. Ne bodi žival; prečisti svoj zanos! Če piješ, pij po osemindevetdesetih pravilih umetnosti: če ljubiš, prekašaj z nežnostjo; če počneš karkoli z veseljem, naj bo v tem bistroumnosti!

8. CITATI iz Tretjega dela Knjige Zakona, v katerem se razodeva OTROK:

1. Abrahadabra! Ra-Hoor-Khutova nagrada. (...)
62. Mene častite! K meni pridite skozi bridkost preizkušnje, ki je blaženost. (...)
64. Naj gre skozi prvo preizkušnjo in mu bo kakor srebro.
65. Skozi drugo, zlato.
66. Skozi tretjo, kamenje plemenitega sijaja.
67. Skozi četrto, skrajne iskre intimnega ognja. (...)
69. V tem je uspeh.
70. Jaz sem Sokolje-Glavi Gospodar Tišine in Moči. (...)
72. Jaz sem Gospodar Dvojnega Žezla Moči, žezla Sile Coph Nia (...)

9. MISTIČNA FIZIOLOGIJA TELESA. KHU je tako energija kot materija, tako telo kot duša, in oboje hkrati, kar je eno in Amen. Prikladno je, da to našo najskrivnejšo energijo, ki nas oživlja, pa še sami ne vemo kako, razdelimo na tri vidike: pasivni, aktivni in posredni; ali drugače povedano, lunarni, solarni in medialni ali ognjeni. V skladu s tem se ta energija pretaka po treh kanalih v našem KHU, ki jih hinduisti imenujejo ida, pingala in šušumna. Šušumna je osrednji kanal vzdolž hrbtenice, ida in pingala pa se ovijata okoli nje kakor dve ovijalki. Stičišča teh treh kanalov se imenujejo čakre ali energetski vozli. Prikladno je, da si čakre predstavljamo kot cvetove ali popke, odvisno od njihove vitalnosti. Zaprti popki izločajo strup, kakor v primeru navadnih ljudi, odprti pa zbirajo roso nesmrtnosti, kakor v primeru Adepta gimnozofije. Vitalne in zdrave čakre si bomo predstavljali kot dragulje, ki so darovi našega zdravja. Naše delo se torej sestoji v tem, da priskrbimo tem popkom ustrezno sončno svetlobo ter jih aktiviramo, ob čemer bomo deležni določenih vrlin, ki so nam potrebne za dovršitev Velikega Dela (kakor je najprikladneje to imenovati, namreč herojski trud gimnozofa v smislu, kakor piše v Knjigi Zakona: "Prebudi zviti speči sijaj v sebi!" in "Okiti se z dragulji zame!") v čast naši Gospodarici.

V Muladhara čakri, ki je na samem dnu hrbtenice, v sacrumu, torej spi Kača Kundalini, ki jo nameravamo prebuditi in z njo tudi vse naše čakre. Naslednja je Svadistana, nekje v višini popka. V solarnem pleksusu je Manipura, pri srcu Anahata, v grlu Višudi, med očmi v sredini glave Ajna in na temenu Sahasrara, ki predstavlja našo Krono ali Tisoč in Enolistni Lotus. Za detaljno razlago in predstavo čaker še malo počakajmo; kar je najvažnejše, je to, da moramo te centre v našem KHU začutiti in se jih osvestiti, najbolje v svoji Asani.

10. REGULARIZACIJA DIHANJA. Tudi ime za mistično umetnost dihanja smo si sposodili pri hinduizmu, kakor teozofi – Pranajama. Zavoljo uravnovešanja pasivnega in aktivnega principa, to je ide in pingale, bomo morali izmenoma dihati zdaj z eno zdaj z drugo nosnico iz čisto preprostega razloga, ker nikoli nista obe enako odprti; in če dihamo z obema nosnicama hkrati, potem dihamo vedno neuravnovešeno. Popolna Asana sploh ni možna brez regularnega dihanja, zato nas praksa Asane sama po sebi navede na Pranajamo, ki je tako Drugi Ud Joge.

Brez Asane je Pranajama lahko nevarna stvar, zato je treba za enkrat o Pranajami povedati samo to, da nas mora predvsem poučiti o tem, da se osvestimo Edinega Zraka, ki ga dihamo in ki nam je tako nujno potreben za življenje. Gimnozof lahko postane pesnik in celo fanatik Edinega Boga Zraka in že v samem spremljanju ritma izdiha in vdiha doživi Ekstazo združitve s svojim Izbranim Bogom; zakaj pa ne? Poslušajte tole himno Pranajami, karkoli že to je, našega brata Perduraba:

"Za duha in prav tako za telo ni boljšega čistila kot je Pranayama, ga ni čistila kot je Pranayama. Za duha, za telo, za duha in prav tako za telo – prav tako! ga ni, ga ni, ga ni čistila kot je Pranayama, Pranayama! Pranayama! zares, tako za duha, kot za telo ga ni čistila, ni čistila, ga ni, ni čistila (tako za duha kot tudi za telo), ga ni čistila, čistila, čistila kot je Pranayama; ga ni čistila kot je za telo in duha kot je Pranayama, kot Pranayama, kot Prana – Prana – Prana – Prana – Pranayama! – Pranayama!

Amen.

(Morda iz te himne ni videti, toda brat Perdurabo je bil velik pesnik, celo največji v svojem času. Resnično, tako je to s Pranayamo. Bralec, postani že gimnozof in boš videl svetlobo, ki te bo požrla!)

11. PRANAJAMA je v Jogi nekakšna meja med Telesnim in Duhovnim, meja, ki smo se jo namenili preseči ali porušiti, preleteti ali poteptati; zato skoraj v celoti predstavlja gimnozofsko prakso, kakor se jo lahko uči in poučuje. Naprej razlike med teorijo in prakso (gimnozofije) več ni. Samo naše Gledanje (Teorija) je že Delovanje ali Proizvajanje (Praksa ali Edukacija).

"Nihče, je vdihnil čudežno zvezdno svetlobo; in Dvoje. Kajti razdvojena sem zavoljo ljubezni, za možnost združitve."

12. MANTRAM. Mantra je zvok dihanja, s katerim merimo trajanje posameznih delov dihalnega ciklusa. A je to že bolj vidik četrtega vidika Joge, če zvok smatramo kot Besedo in Podobo, kakor v primeru gimnozofskega Pentagrama, ki je Podoba našega KHU "s krogom v sredini in ta Krog je rdeč." (Heksagram je podoba iste vrste.) Aum mani padme hum. Slaven si Dragulj v Lotusu!

13. BARBARSKA IMENA EVOKACIJE. Jezik gimnozofa je jezik Kabale. "Števila so Bogovi," je govoril gimnozof Pitagora, "računajmo z njimi!" Število predstavlja tisto nezamisljivo Naravo ali Vrednost Podobe Zvoka. Števila ne vidimo, niti ga ne slišimo, pa vendar moramo računati z njim. Tako je tudi z Besedo, v starozavetnem smislu, ki je bila Bog in je Meso postala.

Troedina monada Kabale, je torej naš osnovni znak komunikacije: ona je kabalistična Sveta Trojica. Kaj ima to veze z gimnozofijo? Počasi.

Alkemisti so jo znova razodeli kot Monas hierogliphica, ki nam je znana kot planetarno znakovje v astronomiji in astrologiji. S tremi znaki (sonce, luna, štirje elementi) tvorimo znake za planete, izmed katerih je najbolj uravnovešen Merkurij, ki predstavlja tudi Sveti Gral.

Barbarska imena evokacije so nam "tuja" oz. nerazumljiva na isti način, saj ne predstavljajo nobene znane besede, kakor tudi Koren v jezikoslovju. Toda obstajajo besede, ki so prav tako znane kot neznane, tuje in domače; n.pr. TELEMA, za katero vemo, da je včasih Grkom pomenila Voljo, čeprav jim danes, kar je simptomatično, ne pomeni več nič kaj takega.

Najbolj klasičen primer mantre ali barbarskega imena evokacije je TAO pri Mongolih za katerega v njihovi najsvetejši knjigi izrecno piše, da "Ni TAO, če se ga da zamisliti".

14. INTERLUDIJ.

Q.: Kaj je moja volja?

R.: To, da pišem.

Q.: S kakšnim namenom?

R.: Namenoma brez namena, razen same Poti pisanja ali Izkušnje takega načina Introspekcije.

Q.: Pa se ti zdi ta način dober?

R.: Ne vem še dobro. AUMGN.

(Blagor ubogim na umu, kajti oni bodo videli Nebesa.)

(s e n a d a l j u j e)

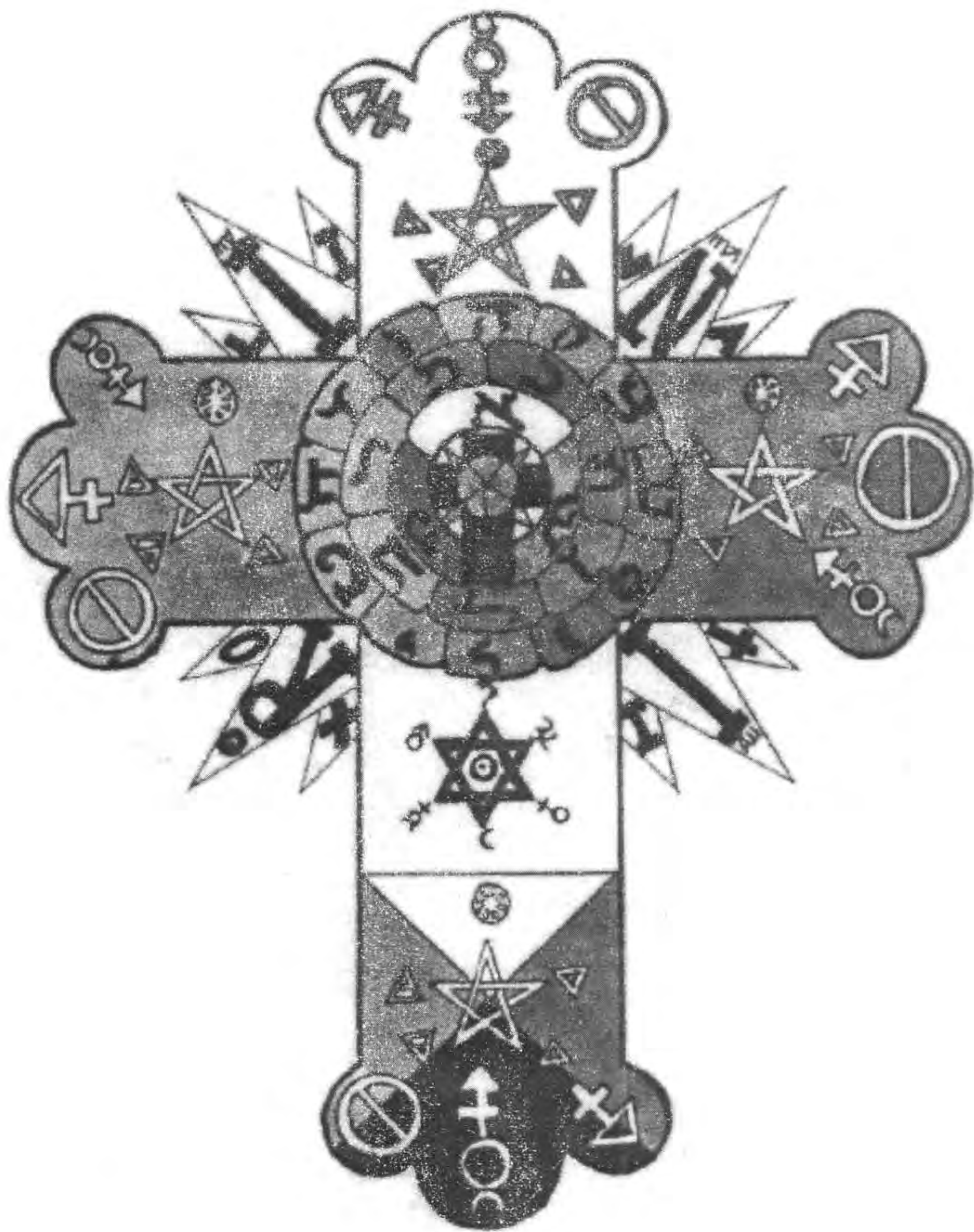
CŒLUM TERRÆ
ALI
MAGOV NEBEŠKI NERED

(Prvi del)

Bralec, sedaj sem svojo obljubo izpolnil in v skladu s svojimi možnostmi dokazal starodavnost magike. Nisem tako nor, da bi pričakoval vseobčo podporo za svoje napore. Vsakogaršnji *placet* namreč ni enak mojemu; toda "kocka je padla". Toliko sem postoril in kdor me hoče ovreči, naj najprej ve, da mu je dolžnost storiti več. Z vso pravico lahko tekmeca obvežem na naslednje – da ne bo zoperstavljal človeka bogu in poganskih romanc božji besedi. Kdor me hoče ukaniti, mora uporabiti orožja, kakršna sem jaz, saj svojih bralcev ne krmim s slamo, kakor tudi sam ne bom spodbit s strniščem. Nadalje je moj namen spregovoriti nekaj o sami umetnosti in to bom opravil v razumskem jeziku, za razliko od starih avtorjev, saj svoje razprave ne bom, kakor divjine, natrpal z levi in zmaji. Običajnim filozofom je ta hiba dokaj lastna; kot je Kvintiljan opazil pri nekaterih govornikih: "Vrhovi njihovih stavb so opazni, a temelji nevidni." Vrhovi njihovih Bablov so v oblakih, njih osnove pa ni videti nikjer. Nedvomno pripovedujejo o lepih stvareh, a nam ne povedo, na osnovi česa. Da bi se izognil takšnim izletom, bom v tej moji posodi – ni mi mnogo mar, kako jo imenujem – motril tole kompozicijo. Najprej bom govoril o tisti eni in edini stvari, ki je predmet te umetnosti in mati vseh stvari. Zatem bom spregovoril o tisti najimenitnejši in več kot naravni medicini, ki je iz nje ustvarjena. Nazadnje – čeprav v nekakšnem neredu – bom odkril, kako in s katerimi sredstvi ta umetnost deluje na predmet, a ker so to ključi, ki vodijo v samo osrčje narave, kjer ona sedi v polnem dostojanstvu in sprejema obiske filozofov, jih moram razmestiti po več delih razprave. To je vse in ne oziraj se na dolžino, temveč na popolnost razkritja, in to bo resnično takšno in tolikšno, da v svoji skromnosti ne boš mogel pričakovati več.

Tedaj vi, ki hočete biti kakršni so bili starodavni zdravniki, "božje roke, ki darujejo čilost", ne mazači in salve glinastega lonca; vi, ki bi morali početi to, kar javno razglašate in temu pravite, da je pošteno in vestno: udeležite se resnice in ne bodite ošabni! Pomnite, da so predsodki ničeva religija in potemtakem slaba tolažba! Četudi bi ta umetnost bila prekleta, bi jo lahko kljub temu varno proučevali, saj je vaše vodilo "poizkusiti vse, a obdržati zase tisto, kar velja". Vaša dolžnost je, da ostanete prisebni; in kar zadeva mene – ah, da me ne bi nihče pogrešal –, lahko s tem začnem.

Kabalistove besede: "Zgradba svetišča, ki stoji tu spodaj, je urejena v skladu s tistim, ki stoji iznad". Obstajata dva svetova, vidni in nevidni, ter dve univerzalni naravi, vidna in nevidna, iz katerih izhajata ta dva svetova. Pasivna univerzalna narava je bila ustvarjena v podobi aktivne in soglasje obeh svetov ali svetišč sestoji v izvornem soglasju njunih temeljev. Mnogo je platonikov – in zadnje stoletje jim je privoščilo kar nekaj bebastih učencev –, ki zelo smelo besedičijo o sličnosti inferiornega in superiornega, a če temeljiteje proučimo njihovo nesnago, vidimo, da je to skupek malenkostnih konspiracij – sonca namreč in heliotropov, železa in magnetov, ran in orožij. Nadvse zanimivo jih je slišati, kako kokodakajo, zbrani okrog teh ubogih detajlov, kot da bi poznali tisti magnet, ki tišči vkup ta veličastni sistem in giblje vse člene v medsebojni naklonjenosti. Ta humor je podoben Don

Kihotovemu, ki je Dulcinejo poznal, a je ni nikdar videl. Tisti študentje pa, ki bi hoteli biti natančneje poučeni, naj vedo, da obstoja univerzalni dejavnik, ki pričevši ustvarjati, ni imel na razpolago razen samega sebe nikakršnega kalupa ali vzorca, po katerem bi zgradil in oblikoval svoja bitja. Toda imevši v sebi neskončno notranjih idej ali predstav, je ustvarjal po svoji zamisli, kar pomeni, da je ustvaril zunanjo obliko, odgovarjajočo notranji predstavi ali podobi svojega uma. Naj nadalje vedo, da obstaja univerzalni sprejemnik, ki je bil ustvarjen s strani univerzalnega dejavnika. Ta obči sprejemnik je neposredni katoliški karakter samega boga v njegovem edinstvu in trojstvu. To je – jasneje povedano – tista substanca, ki ji ponavadi pravimo prva materija. Toda te ideje resnično nima smisla poznati, če ne vemo za tisto stvar, na katero se ona nanaša. Moramo jo videti, z njo delati in potom eksperimentalne, vidne demonstracije spoznati njeno najnotranjejše, nevidno bistvo in njene lastnosti. Toda prisluhnimo – kar zadeva to stvar – odličnemu Capionu, ki uči svojega Žida in svojega Epikurja o dveh katoliških naravah – materialni in duhovni:

"Ta ena narava (kot pravi on) je takšna, da jo lahko z očmi vidimo, ter z rokami otipljemo, in skoraj v vsakem hipu podlega spremembi. Oprostiti morate – kot pravi Apulej – temu nenavadnemu izrazu, ki gre na rovaš zagonetnosti same stvari. Prav to naravo – ki ne more ostati vedno ena in ista – je kljub vsemu prej moč dojeti takšno, kakršna je, kot pa takšno, kakršna ni; takšno namreč, kot je v resnici – spremenljiva. Druga narava – ali osnova substanc – je nepokvarljiva, nespremenljiva, stalna, vedno ena in ista, venomer obstoječa." Tako on. Ta spremenljiva narava, o kateri govori, je torej tista prva, vidna, otipljiva stvar, kar jih je bog kadarkoli ustvaril: videti je bele barve in Paracelzus nam pove, zakaj: "Vse stvari," pravi on, "so neposredno zatem, ko pridejo od boga, bele barve, toda zatem jih on obarva v skladu s svojim ugodjem". Prav o tej stvari pripoveduje primer, da ji filozofi včasih pravijo rdeča magnezija, drugič zopet bela, s čimer so zavedli že mnoge. Kajti pri prvi pripravi je kaos krvavo rdeč, saj filozofski ogenj pretrese in odkrije osrednje žveplo. V drugi je povsem bel in prosojen kot nebo. Res je nekoliko podoben navadnemu živemu srebru, a je nebeškega in izrednega sijaja; ne moremo ga primerjati z ničemer na svetu. Ta nežna substanca je dete elementov in to je najčistejša in najslajša devica, saj ni bilo iz nje še nič ustvarjenega. Če pa bo kadarkoli oplojena, bo to s strani ognja narave – ta je namreč njen soprog. Ona ni žival niti rastlina niti rudnina tudi ni izloček kakšne živali, rastline ali minerala, ampak že obstoja pred njimi vsemi, saj je njihova mati. In vendar je potrebno nekaj dodati: ona je dokaj dolgoživa, skoraj živalska. Njena sestava je čudežna in različna od katerekoli druge. Zlato ni tako čvrsto; vsak sofist lahko zaključi, da je sestavljeno, a ona je tako enovita, da si ljudje tega ne morejo niti predstavljati. Predaja se le ljubezni, saj je njen namen generacija in ta se še nikdar ni zgodila potom nasilja. Le ta, ki zna biti z njo razposajen, se z njo igrati, ta bo zadobil vsa njena bogatstva. Najprej izloči ob svojih bradavicah gosto, težko vodo, a belejšo od vsakega snega: filozofi ji pravijo devičino mleko. Temu zatem daruje kri svojega srca; to je bister nebeški ogenj, ki ga nekateri v zmoti imenujejo njihovo žveplo. Naposled ga sooči s skrivnostnim kristalom, ki je dragocenejši in sijajnejši od belega kamna in vseh njenih belin. To je ona in takšne so njene naklonjenosti: naj jo zgrabi, kdor jo more.

Mojemu opisu in odkritju bom še nekaj dodal, saj so jo opevali in odevali tudi drugi ljubimci. Peščica – takšnih, ki so jo dobro poznali – je pisala, da ni le edina in troedina, temveč tudi štiri in petkratna, kar je bistvena resnica. Imenovali so jo že z mnogimi imeni. Pravijo ji katoliška magnezija in sperma sveta, iz katere izhaja vse, kar je naravnega. Pripoveduje se, da je njeno rojstvo edinstveno in ne brez čudeža; njena polt je nebeška in različna od tiste njenih staršev. Prav tako je njeno telo v nekem smislu nepokvarljivo, navadni elementi mu ne morejo do živega, kot se tudi ona z njimi v bistvu ne bo zmešala. Po zunanji obliki ali postavi spominja na kamen, a vendarle ni kamen; imenujejo jo tudi njihova bela smola in morska voda, voda življenja, najčistejša in blažena voda, pa vendar nimajo v mislih vode oblakov ali dežja ali studenčnice ali rose, temveč določeno gosto, stanovitno, slankasto vodo, ki je suha in ne zmoči rok; lepljivo, glenasto vodo, ki se rojeva iz zemljine masti. Pravijo ji tudi njihov dvojni merkurij in azot, ki je spočet od vpliva dveh sfer – nebeške in zemeljske. Nadalje je moč slišati, da je takšne narave, da je noben ogenj ne more uničiti, kar je izmed vseh opisov še najresničnejše, kajti ona je sam ogenj, imevši v sebi del univerzalnega ognja narave in skrivnostni nebeški duh, ki ga oživlja in navdihuje sam bog, zaradi česar jo imajo za najblagoslovljenejši kamen. Končno pravijo, da je njena narava med gostim in redkim; ne povsem zemeljska, ne povsem ognjena, ampak osrednja zračna substanca, ki jo je moč najti povsod in ob vsakem času.

To zadošča. A naj še sam jasneje spregovorim: ona je sama sol, a nadvse mehka in nekoliko nežna ter tekoča, ne tako težka in ne tako gosta kot navadne ekstrahirane soli, saj ni podobna katerikoli vrsti soli, ki bi jo človek utegnil pridelati. Ona je sperma, ki jo narava sama vleče iz elementov brez pomoči umetnosti. Človek jo lahko najde, kjer jo narava pusti, saj ni njegov posel, da proizvaja ali izvlači spermo. Ta je že ustvarjena in za generacijo ne potrebuje ničesar, razen primernega kalupa in toplote. Sami tedaj presodite, kje narava pušča seme; a vendar so nekateri tako topoglavi, da ne vedo, kako delovati, četudi se jim to pove. V primeru živalske generacije vidimo, da se sperma ne loči od obeh staršev, ampak ostane pri samici, kjer se izpopolni. V velikem svetu – čeprav vsi elementi prispevajo k ubranosti sperme – se ta ne loči od vseh elementov, ampak ostaja z zemljo ali vodo oziroma prej z zemljo kot pa z vodo. Ne pitajte tedaj svojega uma s flegmatičnimi, neprebavljenimi Aristotlovimi izbljuvki; poglejte zelene, mladostne, cvetoče zemljine prsi. Pomislite, kako prostrana, univerzalna posoda je ta element. Zvezde in planeti jo čuvajo, ter jo – dasiravno ne morejo sestopiti semkaj – oblivajo s svojimi zlatimi kodri, ki so kot številni okrasi in znamenja ljubezni. Sonce je vseskozi zaposleno, obdajajoč jo s svojim žarom, kot bi hotelo nekaj izvabiti iz njenih prsi ter ji upleniti nek skrivnosten, zaklenjen dragulj. Se je mar od stvarjenja sem kaj izgubilo? Poznaš njegovo najmehkejšo posteljo in njegovo vzglavje? To je Zemlja. Kaj misliš, koliko mest je bilo z mečem uničenih? In koliko s potresi? In koliko s poplavami? Želiš morda vedeti, kje so sedaj: verjemi, v skupnem grobu počivajo. Nekoč njihova mati – je sedaj njihova grobnica. Vse se povrne tja, odkoder prihaja – in to je Zemlja. Če le imaš priložnost, se nekoliko sprehodi skozi abecedo narave; prouči vsako črko – mislim vsako posebno bitje – v njeni knjigi! Kaj se zgodi z njenimi zelenicami, z njenim klasjem, z njenimi rastlinami, z njenimi cvetlicami? Res je, tako ljudje kot živali jih uporabljajo, a le mimogrede, saj ne mirujejo, dokler se zopet ne povrnejo v Zemljo. V tem elementu so imele svoje prvo in bodo imele svoje poslednje postajališče. Pomisli – če ti ostale ničevosti to dopuščajo – na vse rodove, ki so bili pred teboj, in prikliči vse tiste, ki imajo šele priti. Kje so lepote, ki so jih ustvarili pretekli časi in kaj bo s tistimi, ki šele pridejo? Vse pojdejo v isti prah, vse imajo eno bivališče in ni je družine številnejše od tiste zagrobne. Le poglej vsakdanje igre narave, njene oblake in meglice, obličje in sijaj zraka. Celo te bežne stvari se povrnejo v Zemljino shrambo. Četudi jo sonce ožeja, se kmalu napije; kar se dvigne v oblakih, se vrne kot voda; Zemlja pogolta vse in, kakor tisti zmaj filozofov, grize svoj lastni rep. To so modri poetje videli in v svojem mističnem jeziku rekli Zemlji Saturn, s čimer so nam obenem povedali, da se hrani z lastnimi otroci. V njihovih svečanih besedah je resnično več resnice kot v Aristotlovi dolgočasni prozi, saj je bil slepa zver in zloba ga je naredila takšnega. Toda, če še nekoliko nadaljujem s teboj, želim, da prebaviš to, kar bereš, da za hip postaneš na zemlji, ne pa da takoj poletiš, občudujoč meteore svojih lastnih misli. Kot veš, je zemlja pozimi okorna, temna, mrtva stvar; odvratna, ledena, flegmatična gmota. A za časa pomladi, ko jo sonce vzpodbudi, kako redke bisere je najti na tem gnojišču, kako veličastne barve in nadihe nam odkrije. Snažno, večno zelenilo jo prekrije in tega spremlja nešteto drugih krasot – rdeče in bele vrtnice, zlate lilije, azurne vijolice, krvaveče hijacinte z njihovimi številnimi nebeškimi dišavami in začimbami. Če naj vam svetujem – pomislite, odkod zemlji ta nevidna bogatstva, ta vsakoletna flora, ki se ne pojavlja brez sončeve naklonjenosti. Prisluhnite – povedal vam bom toliko, kot mi je dano. V svetu obstajata dve skrajnosti: materija in duh. Zagotavljam vam, da je Zemlja ena od teh. Vpliv duha animira in poživlja materijo in seme duha je najti v materialnem ekstremu. V središčnih naravah – kot so ogenj, zrak in voda – se to seme ne zadržuje, saj so ti le deljitelji ali mediji, ki ga prenašajo od ene skrajnosti do druge, od duha do materije, to je zemlje. Toda postoj prijatelj, to umovanje te nekam vznemirja in postajaš besen, kot bi hotel kaj razdejati. Dopusti, da te postavim na svoje mesto. Nimam v mislih te navadne, blatne, nečiste zemlje; ta ne spada v mojo razpravo, s tem te le vodim za roko. Ta, o kateri govorim, je misterij: to je *coelum terrae* in *terra coeli*, ne blato in prah, ampak najskrivnejša, nebeška, nevidna zemlja.

Raymund Lully v svojih alkemističnih izvlečkih imenuje principe magijske umetnosti "določene pobegle duhove, ki kondenzirani v zraku v oblike raznih monstrumov, zveri in ljudi, hodijo sem ter tja kot oblaki". Kar se tiče zdravega razuma našega Španca, prepuščam to njegovim bralcem; naj iz tega naredijo, kar najbolje vedo.

Resnično, kot je zrak, in vse hlapljive substance, v njem nestalen, tako je tudi s prvo materijo. Človeško oko je še nikdar ni videlo v eni in isti obliki; toda kot so oblaki, gnani od vetra, prisiljeni zavzeti to in ono obliko – a ne morejo ohraniti stalne oblike –, tako je

ona preganjana s strani ognja narave. Ta ogenj in ta voda sta namreč kot dva ljubimca: komaj se srečata, že se zabavata in poigravata in s to igro ne odnehata, dokler se iz tega ne rodi neko novo dete. Pogosto sem občudoval njuno neprestano, subtilno gibanje, saj sta venomer in vsepovsod zavzeta, kar je botrovalo tisti znameniti Trismegistovi misli, da je delovanje življenje boga. Toda najodličnejši in najodločilnejši je orakelj Marka Antonija, ki v pogovoru s samim seboj resnično pove njega vredne stvari. "Narava sveta," pravi on, "se v ničemer tako ne raduje, kot v spreminjanju vseh stvari in vračanju le teh v zopet sličen položaj." To je njen tik – tak: eno igro igra zgolj zato, da bi lahko začela z drugo. Pred njo je materija kos voska, ki ga oblikuje v vse mogoče oblike in podobe. Sedaj ustvari ptico, sedaj zver, tedaj cvetlico, zatem žabo in s svojim magijskim izvajanjem je zadovoljna, kot so ljudje s svojimi muhami. Odtod ji Orfej pravi "mati, ki ustvarja premnoge stvari in zapoveduje čudnim podobam in oblikam." Prav tako ni takšna, kot so nekateri grešni starši, ki se -imevši svoje radosti-- ne zmenijo za svoje dete. Ljubi jih še po spočetju, z ostrim očesom bdi nad njimi in ne pozabi niti svojih vrabcev. Začuda počne to enako dobro tako tajno kot javno, ne le v vrtovih, kjer dame lahko vonjajo njene dišave, ampak tudi v oddaljenih samotah in puščavah. V resnici noče toliko ugajati drugim kot pa sebi, tako, da mnoga njenih del – in to tista najizbranejša – nikoli ne pridejo na vidno. Vidimo otročiče, ki so komaj prišli iz njenih rok, kako se preganjajo po vodi in blatu ter ostalih brezbrižnih zabavah, zavzeti le s samimi seboj. To je zato, ker še niso uklenjeni, kar jih navaja na iskanje lastnih ugodij. A ko pridejo v leta, jih ljubezen in korist pripravita do tega, da prilagodijo svoja dejanja željam ostalih ljudi. Nek Londončan si bo zadal državno blagajno na ramo, a bo pri tem njegova galantnost skvarjena, če ga ne opazi njegova ljubica. Spet se bo drugi boril, a bo njegova zmaga izgubljena, če se le javno ne razglasi; svet mora namreč slišati za njegov pogum. A narava je svoboden duh, ki mu ni mar za odobravanje; na nikogar ne motri bolj kot nase, saj ji ugaja predvsem lastna magika, kakor filozofom njihova tajna filozofija. Zato jo najdemo zaposleno ne le v cvetličnih posodah ampak tudi v divjih, strašnih krajih, kjer je razen zvezd in planetov ne občuduje nikogaršnje oko. Skratka, kjerkoli se ogenj narave sreča z deviškim merkurijem, tam najde svojo ljubezen in tam se predajata svojemu poljedelstvu, ki ne podlega preobilju, saj ponuja vedno nove raznolikosti.

Pripoveduje se, da je Mark Antonij, ta slavni, a nesrečni Rimljan, poslal svojega kurirja v svet prerisat vse lepe obraze, da bi med toliko izvrstnimi izbral tistega, ki bi mu najbolj ugajal. Resnično, narava je takšne sorte, saj v sebi vsebuje neskončno krasnih vzorcev in rado bi jih vse uzrla izven sebe, a tega ne more brez pomoči materije – ta je namreč njeno zrcalo. Zaradi tega neprestano rojeva in vtiskuje svoje zamisli v materijo, sporočajoč ji življenje, oblikujoč jo v skladu s svojo domišljijo. Tako svojo idejo oziroma domislek postavi izven sebe ali, kot bi rekli peripatetiki, onstran božanskega uma – v materijo namreč. A ker so ideje neštete in istočasno različne, je ugodje dejavnika podprto z njihovo raznolikostjo ali, primerneje povedano, z njegovo lastno rodovitnostjo, saj izmed vseh lepot, ki nam jih svet privošči, ni dveh, ki bi si bile popolnoma enaki.

Mnogo tega bi bilo moč povedati o lepoti; kaj je, odkod prihaja in kako se jo more skaziti, ne le v zunanji podobi, ampak v notranji ideji, ter jo s tem za vedno izgubiti v obeh svetovih. A s temi dičnimi gondolami nisem nikakor domač. Nimam ljubimke razen narave, zato bom fine dame prepustil finim mladcem in spregovoril o njej, ki se imenuje:

AElia Laelia

Bila še zarja ni vsa pozlatela,
se s prestola je Hijanta meni razodela.
V damast si je dehteč život odela,
sinje si nebo je za pestunjo vzela.
Poslal pogled sem pod nebo čuječ,
Saj Fortune pomnim še sijaj bleščeč.
A znal sem dobro že tedaj,
neskončnejši nje bode še sijaj.
Ne bode torej ura hitro preč,
če v naročje tvoje pridem malo leč.

Dremotna se mi je sprva zdela,
kot bi noč pač celo prebedela,
še je v belih rokah pestovala,
rožo, ki ji zglavje je dajala.
Tesneje jo s pogledom sem objel,
tam sem plašno solzo glej ujel,
po licu se boječe ji prikrasti,
saj nasmeh le more imeti ga v lasti.
A že v hipu milo je plakala,
tiho solzo je v grudo posejala,
Skrb bode svetla slajša od veselja,
saj mehkejša duhu potrebna je postelja.
Tvoje solze bolj so dragocene-
skoraj takšne oči kot so njene.

Čemu le solzam - preljubi norček ti
ne pa grehu daš se umazati?
Tvoje solze kot pogled so iz nebes,
- kakor slapa neprestanega sloves.
A še usoda njih je neznana
- kdaj le gorja bodo tvoja končana?
Snažno hrepenenje tvoje solze postajajo,
solze že zopet od njega prihajajo.
A val ko srebrni tedaj zadehti,
cvetlic tvojih rosa pa k njemu hiti,
se Hijanta vsa v radost odene,
radost postanejo solze vse njene.

Čuješ še plamen, od dišav ki prihaja
kodrast ga prstan dima obdaja,
strast ji poslednjo zasleduje,
vsa v dišavah ko ona izdihuje?
Tako Hijanta je storila. Imej -mi pove-
to stekleničko, naj od tebe več nikdar ne gre.
Skrila sem vanjo svoje srce,
ga zate prelila v bistre vode.
Še tiho le bije. Od lažnih smehljajev odidi,
kdor veka in vika me zlahka ne vidi.
Ne solzam nikdar ne veruj, saj v hipu jih ni
le tiste so solze očesa, ki nikdar ne spi.
In vedi sedaj še predno zaupaš se meni:
kdor moje solze ima za radost se drugo ne zmeni.

(se nadaljuje)

LIBER CL VEL נעל (SANDAL) DE LEGE LIBELLUM L-L-L-L-L

UVOD. ZAKON

Delaj po svoji volji in to naj ti bo ves Zakon.

Pridite semkaj s poštenim srcem in poslušajte: kajti to sem Jaz, TO ΜΕΓΑ ΘΗΡΙΟΝ, ki dajem ta Zakon vsakomur, ki se ima za svetega. To sem jaz, ne kdo drug, ki želim vašo absolutno svobodo ter rast vašega Znanja in Moči do popolnosti.

In glejte! Kraljestvo Boga je v vas, tako kot je Sonce večno na nebu - enako ob polnoči in opoldne. Sonce ne vzhaja in ne zahaja - le senca zemlje ga zakriva in pa oblaki na njenem obličju.

Dovolite mi torej razglasiti vam to Skrivnost Zakona, kot je bila meni razodeta na različnih mestih; v gorah in puščavah in tudi v velemestih. Te besede govorim vam v tolažbo in pogum. In naj se zgodi vam vsem !

Prvo vedite, da iz Zakona (Law, op.p.) izvirajo štirje žarki ali Emanacije: če je Zakon center vašega bitja, potem vas potom nujnosti izpolnijo s skrito božanskostjo. Štirje Žarki so Luč, Življenje, Ljubezen in Svoboda (Light, Life, Love, Liberty, op.p.).

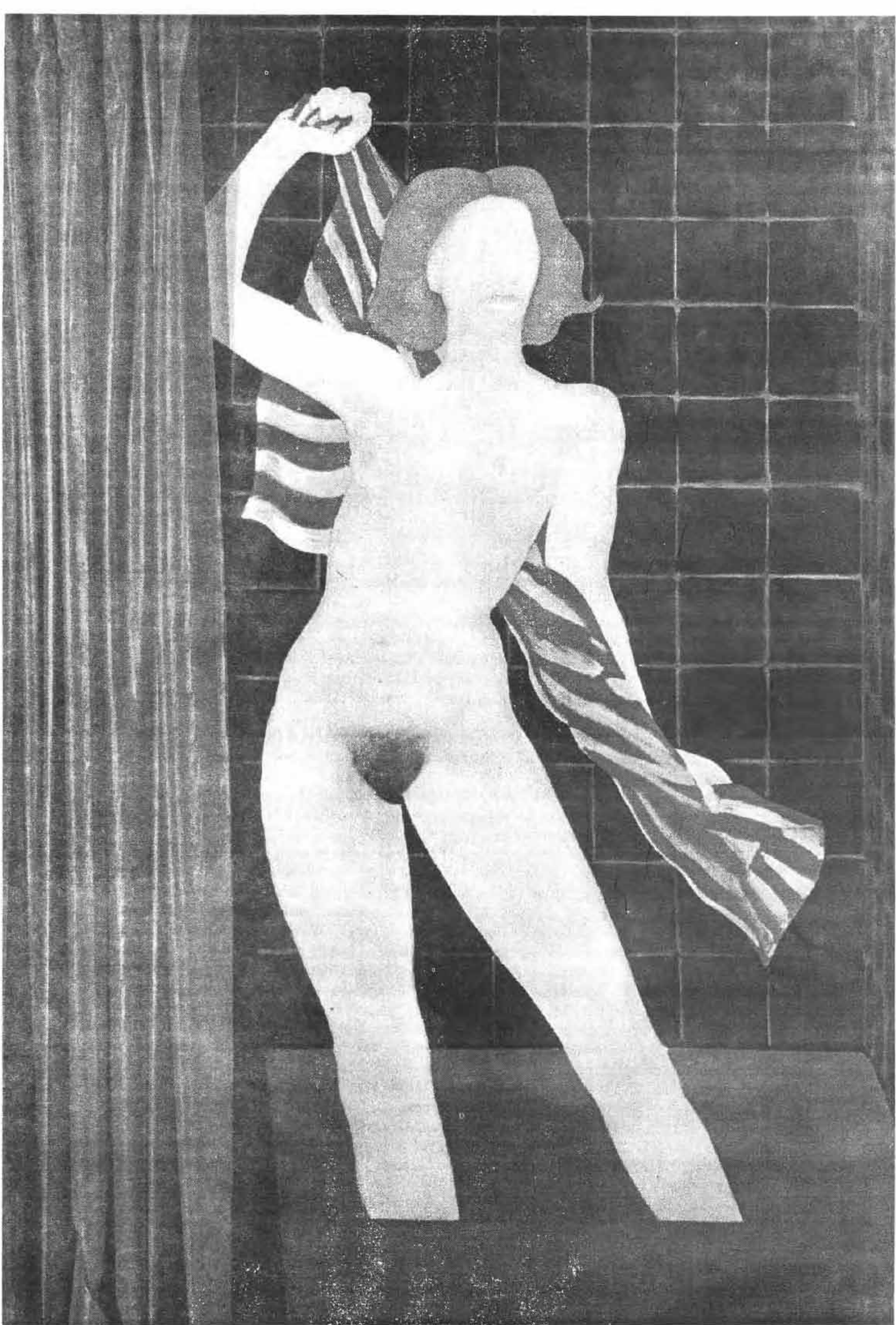
Z Lučjo boste zagledali sebe in opazili Vse Stvari, ki so v Resnici samo Ena, katere ime je Nič (No Thing, op.p.), kar vam bo kasneje pojasnjeno. Toda substanca Luči je Življenje, kajti brez Bivanja in Energije ne bi bilo ničesar. Potom Življenja ste ustvarili sebe, večne in nepodkupljive, žareče kot sonca, samoustvarjene in samozadostne, vsak je center Univerzuma.

Z Lučjo vidite, z Ljubeznijo čutite. Obstaja ekstaza čistega Znanja in tista čiste Ljubezni. Ljubezen je sila, ki združuje ločene stvari z uvidom v Luči njihove Enosti. Vedite, da Univerzum ne miruje, temveč je v skrajnem gibanju, katerega vsota je Mirovanje. Razumevanje tega, da je Stabilnost Sprememba in Sprememba Stabilnost, da je Biti isto kot Postajajti in Postajati isto kot Biti, je Ključ do Zlate Palače tega Zakona.

In končno, s Svobodo vam je dana moč, da usmerite svoje gibanje glede na svojo Voljo. Kajti Univerzum je brezmejen in vi ste svobodni uživati kakor vas je volja v tem neskončnem mnoštvu različnosti. To je tudi radost Zakona, da niti dve zvezdi nista enaki, a razumeti morate, da je Mnoštvo v resnici Enost in da brez Mnoštva Enosti ne bi bilo. Vse to je proti Razumu: doumeli boste, ko boste premagali Razum, ki je le manipulacija Uma, in ko boste prišli do čistega Znanja z neposrednim dojemanjem Resnice.

Vedite tudi, da štiri Emanacije Zakona žarijo na vseh poteh: po njih se ravnajte ne le na tej Glavni cesti Univerzuma, o kateri sem pisal, ampak tudi na vsaki Stranski cesti svojega vsakdanjega življenja.

Ljubezen je zakon, ljubezen usklajena z voljo.

I. O SVOBODI

NAJPREJ vam bom pisal o Svobodi, kajti če niste svobodni v svojem delovanju, sploh ne morete delovati. Sicer pa morajo biti vsi štirje darovi Zakona do neke stopnje izvajani, da bi uvideli, da so v bistvu eno. Toda Aspirant, ki pride k Mojstru, najprej potrebuje svobodo.

Najmočnejša od vseh omejitev je neznanje. Kako naj bo človek svoboden delovati, če ne ve za svoj lasten namen? Zato morate najprej odkriti, katera zvezda med vsemi zvezdami ste vi, kakšni so vaši odnosi z zvezdami okoli vas in vaš odnos do ter istovetnost s Celoto.

V naših Svetih Knjigah so podani različni načini, kako to odkriti, in vsak mora to storiti sam zase, doseči absolutno prepričanje z neposrednjo izkušnjo, in ne zgolj razmišljati ter kalkulirati, kaj vse je možno. Tako bo vsak dosegel spoznanje svoje končne volje; eden bo pesnik, drugi prerok, tretji delavec v jeklarni, četrti bo obdeloval žad. Spoznal bo tudi svojo neskončno Voljo, svojo usodo, da izvrši Veliko Delo in realizira svoj Resnični Jaz. O tej Volji bom spregovoril jasno in vsem, kajti tiče se vseh.

V vsakem človeku obstaja določeno nezadovoljstvo. Dobro analizirajte njegovo naravo: na koncu je v vsakem primeru isti zaključek. Zlo izvira iz verovanja v dve stvari: v obstoj Jaz-a in Ne-jaz-a ter v konflik med njima. To je tudi omejevanje Volje. Kdor je bolan, je v konfliktu s svojim telesom; kdor je reven, je v konfliktu z družbo, in tako naprej. Končni problem je torej, kako uničiti to percepcijo dualnosti in dojeti enost.

Predpostavimo, da ste prišli k Mojstru, ki vam je razodel Pot do Enosti. Kaj vas zadržuje? Žal; svoboda je še vedno daleč stran.

Jasno doumite tole: če ste prepričani v svojo Voljo in v svoja sredstva, potem je vsaka misel ali akcija, ki je v nasprotju s temi sredstvi, v nasprotju tudi s to Voljo.

Če vas torej Mojster zapriseže k Sveti Poslušnosti, vaša privolitev ne pomeni vdaje Volje, ampak njeno izpolnjevanje.

Raziščite, kaj vas ovira? Vzrok je zunaj vas, v vas samih ali oboje. Bistrim iskalcem bo lahko opraviti z javnim mnenjem ali izkoreniniti iz srca na določen način ljubljene stvari; a še vedno bodo v njih obstajale neskladnosti in vezi navad, ki morajo biti prav tako premagane.

V naši najsvetejši Knjigi je zapisano: "Ti nimaš nobene druge pravice, kot izvrševati svojo voljo. Delaj to, in nihče ti ne bo oporekal." Zapišite si to v svoja srca in možgane, kajti to je ključ vsega tega.

Narava sama naj bo vaš učitelj: saj v vsakem fenomenu sile in gibanja na glas razglaša to resnico. Celo v tako prozaičnem opravilu, kot je zabijanje žeblja v desko, lahko slišite isto pridigo. Vaš žebelj mora biti čvrst, gladek in oster, sicer se ne bo gibal v željeni smeri. Predstavljajte si žebelj iz kresala z dvajsetimi vrhovi - to sploh ni več žebelj. A skoraj vsi ljudje so taki. Želijo si ducat različnih karier in tako razsipavajo energijo, ki bi zadostovala za uspeh na enem področju, na vse strani; ostajajo ničle.

Takole se vam izpovem: čeprav sem se že skoraj v otroštvu zavezal Velikemu Delu, čeprav so mi pri tem prišle na pomoč najsilnejše energije celega Univerzuma, da bi me podprle, in čeprav me zdaj že navade usmerjajo v pravo smer, še vedno nisem izpolnil svoje Volje: vsakodnevno obračam hrbet zadanim si nalogam. Omahujem. Jecljam. Zaostajam.

Naj vam bo to v tolažbo, kati če sem jaz tako nepopoln - in nisem pretiraval, čeprav v svojo sramoto; če jaz, izbranec, še vedno delam napake, kako lahko vam bo prekositi me ali pa me vsaj doseči. In kljub temu, kako veliki dosežki bodo lahko vaši!

Bodite veseli torej, kajti tako moji porazi kot moji uspehi so argumenti za vaš pogum.

Raziskujte se pretanjeno, rotim vas, analizirajoč svoje najgloblje misli. Najprej pa se znebite vseh tistih robatih preprek, ki očitno ovirajo vašo Voljo: lenobe, neumnih prijateljstev, jalovih zaposlitev, praznih užitkov, da ne naštevam dalje zarotnikov proti blagostanju vaše Države.

Nadalje, odkrijte tisti minimum dnevnega časa, ki ga resnično potrebujete za svoje naravne potrebe, ostali čas pa posvetite Resničnim Sredstvom svojega Dosežka. In celo tiste ure nujnosti lahko posvetite Velikemu Delu, zavestno si govoreč, da svoje naravne Dolžnosti opravljate z namenom, da ohranite zdravo telo in zdrav um s ciljem, da ju uporabite za dosego enega in najvišjega Cilja.

Ne bo dolgo trajalo, preden boste doumeli, da je tako življenje resnična Svoboda. Začutili boste, kaj vas odvrača od vaše Volje. In to se vam več ne bo zdelo prijetno in atraktivno, temveč moteče in sramotno. In ko boste dosegli to točko, vedite, da ste prestopili Srednja Vrata te Poti. Kajti zedinili ste svojo Voljo.

To je tako, kot če človek sedi v gledališču, igra pa ga dolgočasi; vse drugo mu pride prav, da ga kratkočasi. Če pa bi se osredotočil na igro, bi ga vsak incident motil. Njegov odnos do motenj je zato pokazatelj njegovega odnosa do igre.

Navado usmerjene pozornosti si je sprva težko pridobiti. Vztrajajte in imeli boste periodične krče odpora. Sam razum vas bo napadel, rekoč: "Kako je lahko Pot do Svobode tako stroga vzdržnost?"

Vztrajajte. Še nikoli niste poznali Svobode. Ko bodo skušnjave premagane in glas Razuma utišan, bo vaša duša nemoteno krenila po svoji izbrani poti in prvič boste izkusili naslado ob tem, da ste Gospodarji samih Sebe in s tem celotnega Univerzuma.

Ko je to doseženo v popolnosti, in ko varno sedite v sedlu, lahko uživate tudi v tistih zabavah, ki so vas sprva veselile in potem jezile. Zdaj so to vaši sužnji in igrače.

Dokler ne dosežete te točke, niste popolnoma svobodni. Ubiti morate željo in strah. Konec vsega je moč, da živite v skladu s svojo naravo, brez nevarnosti, da bi se en del razvijal na račun celote, in brez skrbi, da bi ta nevarnost ponovno vzklila.

Pijanec pije in je pijan; strahopetec ne pije in drgeta; moder človek, pogumen in svoboden, pije in nazdravlja Najvišjemu Bogu.

To je torej Zakon Svobode: da posedujete vso pravico do popolne Svobode, toda svojo Pravico morate podpreti z Močjo: Svobodo zase si morate priboriti v mnogih bitkah. Gorje otrokom, ki spijo v Svobodi, ki so jo njihovi predniki izborili zanje!

"Ni zakona iznad Delaj po svoji volji"; toda samo najvzvišenejši v rasi imajo moč in pogum se pokoriti temu Zakonu.

O človek! Poglej se! S koliko bolečinami si bil ustvarjen! V koliko tisočletjih si bil oblikovan! Zgodovina planeta je vtkana v substanco tvojih možganov! Je bilo vse to zaman? Ni nobenega smisla v tebi? Ali si bil ustvarjen samo za to, da ješ, dihaš in umreš? Ne misli tako! Tako mnogo elementov vsebuješ, mnogih eonov dela si sad, ne more biti drugače, kot da si oblikovan za nek kolosalen Konec.

Torej zberi pogum, da ga najdeš in izvršiš. Nič te ne more zadovoljiti, kot le izpolnitev tvoje transcendentne Volje, ki je skrita v tebi. Zato, k orožju! Izbori si svojo Svobodo zase! Udari močno!

II. O LJUBEZNI

NAPISANO je: "Ljubezen je zakon, ljubezen usklajena z voljo." V tem je prikrita Skrivnost, *kajti v grščini ima beseda ΑΓΑΠΗ, Ljubezen, isto številčno vrednost kot ΘΕΛΗΜΑ, Volja.* Iz tega sledi, da je narava Univerzalne Volje Ljubezen.

Ljubezen je ekstatično vzplamtevanje Dveh, ki hočeta postati Eno. To je Univerzalna formula Visoke Magike. Zato uvidite, da morajo vse stvari, žalujoč zaradi občutka dualnosti, nujno hoteti Enost za lek.

Tudi pri tem je Narava vodič tistim, ki iščejo Modrost v njenih nedrih; kajti v združevanju elementov nasprotnih polov se veličastno sproščajo vročina, svetloba in elektrika. Prav tako v človeštvu uvidevamo spritualne sadeže poezije in ostale genijalnosti, z vsem spoštovanjem do tistih, ki so šolani v filozofiji, kako izvirajo iz semena animalne geste. In treba je močno poudariti, da je strast najsilnejša in najbolj božanska med ljudmi z docela neharmoničnimi značaji.

Rad bi, da se zavedate, da v umu kot takem ni nobene omejitve, ki bi človeku preprečevala zaljubljanje v mrtve objekte ali v idejo. Za tistega, ki je napredoval na Poti Meditacije, pa izgledajo vsi objekti, razen enega, odvratni; prav tako kot so se Njegovi Resnični Volji zdele odvratne priložnostne želje. Zato morajo biti vsi objekti zaobseženi v umu in sežgani v Sedemkratni Talilnici Ljubezni, dokler se ne zedinijo v eksploziji ekstaze in izginejo. Kajti zaradi svoje nepopolnosti so nemudoma uničeni ob stvarjenju Popolnosti Enosti, kakor se tudi osebnosti Ljubimca in Ljubljenega zlijeta v spiritualno zlato Ljubezni, ki ne pozna osebnosti, a dojema vse.

Ker pa je zvezda le ena zvezda in je združitev dveh le delna ekstaza, mora aspirant naše Svete Znanosti in Umetnosti nenehoma prakticirati to metodo asimilacije idej, tako da bo na koncu postal sposoben zajeti ves Univerzum v eni sami misli in jo naskočiti z vso svojo silo ter uničiti oboje. Tako bo postal Enost, katere ime je Ničnost. Zato neprestano težite k temu, da bi se z najmočnejšo strastjo in hrepenenjem po Enosti združevali z vsem, kar obstaja. Predvsem pa s stvarmi, do katerih čutite naraven odpor. Kajti tisto, kar je prijetno,

je asimilirano z lahkoto in brez ekstaze: v preobrazbi odvratnega in sovražnega v Ljubljeno je Jaz do svojih temeljev pretresen v Ljubezni.

V človekovih ljubezenskih odnosih lahko vidimo povprečneže, ki se ženijo z nevrednimi ženskami: a Zgodovina nas uči, da so največji mojsti imeli najbolj podle in grozne kreature za svoje konkubine, prekoračili so celo omejitve spola in vrste v svoji potrebi po transcendentiranju normalnosti. Takim naravam ni dovolj, da vzburijo svojo slo ali strast: sama imaginacija mora biti vzburkana z vsemi sredstvi.

Kaj naj torej mi, ki smo osvobojeni vseh lažnih zakonov, naredimo, da bi zadovoljili svojo Voljo po Enosti? Naša priležnica ni nihče drug kot cel Univerzum: ni bolj krčevite vlačuge kot je Neskončno Vesolje in ni noči posilstva, ki bi se primerjala z Neskončnostjo!

Če iz Ljubezni izvira vsa Ekstaza, potem odsotnost Ljubezni pomeni največje trpljenje. Kdor je preprečen v Ljubezni, resnično trpi, a tisti, ki v svojem srcu ne nosi te strasti po nekem objektu, je utrujen od bolečine hrepenenja. Tako stanje se mistično imenuje "Suša". Proti temu, po mojem mnenju, ni drugega zdravila, kot potrpežljivo vztrajanje v Načelih Življenja.

A Suša ima svojo vrlino, kajti v njej se duša čisti tistih stvari, ki ovirajo Voljo: ko postane žeja neznosna, se izkristalizira, tako da je ne more potešiti nič drugega, kot le Izvršitev Velikega Dela. Za močne duše je to vzpodbuda Volje. To je Talilna peč poželenja, v kateri zgorijo vse grobosti, ki so v nas.

A vsako dejanje Volje ima svojo Sušo: bolj ko v nas narašča Ljubezen, bolj nas muči njena odsotnost. Naj vam bo to v tolažbo pri preizkušnji! Še več, bolj kot je kruta muka impotentnosti, bolj hitro in nenadoma ta izgine.

To je metoda Ljubezni v Meditaciji. Naj se Aspirant trenira in disciplinira v Umetnosti usmerjene pozornosti na katerokoli stvar, brez dopuščanja najmanjših motenj.

Naj se izvežba tudi v umetnosti Analiziranja Idej in v nedopuščanju umu njegovih naravnih reakcij nanje, prijetnih ali neprijetnih. Tako se bo ustalil v Preprostosti in Indiferentnosti. Ko je to doseženo ob svojem času zrelosti, vedite, da bodo za vas vse ideje enakovredne, ker bo vsaka enostavna in nevtralna. Nekatere bodo v skladu z Voljo ostale v umu brez razburjanja in borbe ali tendence, da bi prehajale v druge ideje. Toda vsaka ideja bo imela posebno kvaliteto, skupno vsem, in to je, da nobena ni Jaz, ker jo Jaz dojema kot nekaj njemu nasprotnega.

Ko je to stanje temeljito zapopadeno, je za aspiranta pravi trenutek, da usmeri svojo Voljo k Ljubezni, tako da se vsa njegova zavest osredotoči na Eno Idejo. V začetku bo zavest lahko fiksirana, mrtva ali neprožna. To zna preiti v sušo ali odpor. Nato končno, potom čiste vztrajnosti v tem dejanju Volje po Ljubezni, se bo Ljubezen dvignila kot ptica, kot plamen, kot pesem in cela Duša bo zakrilila na pot strastne glasbe v Končno Nebo Posedovanja.

V tej metodi je mnogo poti in stezic; nekatere so enostavne in direktne, druge so skrite in misteriozne. Prav tako kot je s človeško ljubeznijo, za katero nihče ni naredil niti prvih skic mape. Kajti Ljubezen je tako neskončna in raznolika kot Zvezde. Zato puščam Ljubezni, naj sama gospodari v srcu vsakogar od vas; ona vas bo že pravilno poučevala, če ji boste le marljivo in predano služili, celo do samopozabe.

Ne zamerite ji čudnih šal, ki se jih bo šla z vami: ona je objesten in samovoljen deček, modra v Zvijačah Naše Gospe Afrodite, njene sladke Matere: in vse njene burke in krutosti so le pretkane začimbe sladkostim, ki prekašajo vsako umetnost.

Veselite se torej v Njeni igri, brez zadržkov v svoji gorečnosti, ki naj sije v bolečinah njenega bičanja; in naredite zakrament iz Smeha, da bo pomagal Ljubezni, kot so tudi v Rheimsovem Vinu iskre in skeline, ki so kakor ministri Visokega Svečenika njegove omame.

Spodobi se, da vam napišem tudi nekaj besed o pomenu Čistosti v Ljubezni. Ta se na noben način ne tiče objekta ali metode prakse: osnovna stvar je nedopuščanje vpletanja kakršnegakoli tujega elementa. In najbolj primerno za aspiranta v osnovnem in posvetnem aspektu dela je, da se ustali v metodi, ki mu je naravno blizu.

Vedite, da so vse stvari le maske in simboli Ene Resnice in narava vedno služi tako, da predstavi višjo popolnost pod tančico nižje popolnosti. Tako vam lahko vsa Umetnost in Obrt človeške ljubezni predstavljata hieroglif: kajti napisano je, da je Tisto, kar je zgoraj, podobno temu spodaj in tisto kar je spodaj je podobno temu zgoraj.

Usmerite pozornost in ne naredite napake glede čistosti. Vsako dejanje mora biti popolno na svojem nivoju in ne sme biti nobenega vmešavanja drugih nivojev, kajti to je nečistost. Vsako dejanje mora biti tako popolno, da je lahko ogledalo popolnosti vsakega drugega nivoja in na tak način postane udeleženo v čisti Luči najvišjega. Ker naj bi bila vsa dejanja,

dejanja svobodne volje na vseh nivojih, so vsi nivoji v bistvu eden: in tako je najnižja ekspresija katerekoli funkcije Volje hkrati ekspresija najvišje Volje ali edine resnične Volje, ki je že vsebovana v sprejemanju Zakona.

Naj vam bo jasno tudi to, da ni nobene potrebe niti pravičnosti v zatiranju naravne aktivnosti katerekoli vrste, kot to učijo lažnivci, duhovni evnuhi in pokvarjenci, da bi uničili mnoge. Kajti vsaka stvar je na svoj način popolna in omalovaževati popolno izvršitev in funkcijo kateregakoli dela pomeni pohabo in degeneracijo celote. Delujte torej v vseh smereh, toda transformirajte učinke vseh poti v Eno Pot Volje. To je možno, ker so vse poti v resnici in dejansko Ena Pot, saj je Univerzum Eden in Samo Eden, in njegova pojavnost kot Mnoštvo je ta kardinalna iluzija, ki je predmet Ljubezni, da jo uniči.

Za doseganje Ljubezni obstajata dva načina: odvladanje in dajanje. A njuno naravo je težko pojasniti, ker sta subtilni in najbolje ju je preučevati v Dejanjih same Ljubezni. Na splošno lahko rečem, da je odločitev za eno ali drugo formulo avtomatična, ker je delo Vaše in najnotranjejše Volje. Zato se ne trudite zavestno opredeljevati glede tega, ker se resnični instinkt ne moti.

Za konec le še to: v naših Svetih Knjigah so opisane mnoge podrobnosti dejanskega prakticiranja Ljubezni, in najboljše so tiste, ki so subtilno pisane na način simbolov in metafor, posebno v Tragediji in Komediji, kjer je narava vsega tega prikazana skozi Življenje samo, ki je zgolj sad Ljubezni.

Zato vam moram zdaj pisati o Življenju, kajti z vsakim dejanjem Volje v Ljubezni ustvarjate Življenje, kvintesenco bolj skrivnostno in veselo kot si lahko mislite, kajti to kar človek imenuje Življenje, je le senca resničnega Življenja, do katerega imate pravico z rojstvom in ki je darilo Zakona Teleme.

III. O ŽIVLJENJU

SISTOLA in diastola: to sta fazi vseh sestavljenih stvari. Tako je tudi s človeškim življenjem. Pravite, da se njegova krivulja dviga iz latentnosti oplojenega jačeca, doseže zenit in upade v ničnost smrti? Gledano v celoti, to ni čisto res. Človekovo življenje je zgolj en ovinek neskončne serpentine in njene ničle označujejo prehode iz plusa v minus ter iz minusa v plus, ki so koeficienti enačbe. To je eden izmed mnogih razlogov, zakaj so modri ljudje starih časov izbrali Kačo za Hieroglif Življenja.

Življenje je torej neuničljivo, kot tudi vse ostalo. Vse destrukcije in konstrukcije so le spremembe v naravi Ljubezni, kar sem vam pisal v prejšnjem poglavju. Tako kot z vsakim utripom srca steče po žilah kri spremenjene kvalitete od prejšnje, tako je tudi individualnost delno uničena tekom minevanja življenja; ne, celo z vsako mislijo.

Kaj potem tvori človeka, če nenehno umira in se rojeva in se spreminja z vsakim dihom? Tole: zavest o kontinuiteti, ki mu jo daje spomin, koncepcija Jaza kot nečesa, kar se potrjuje s temi spremembami, ki nanj ne vplivajo. Zato naj aspirant svete Modrosti ne gleda več na svoj Jaz kot na del Serpentine, ampak kot na celoto. Razširi naj svojo zavest tako, da bo obsegala rojstvo in smrt kot dva trivialna incidenta, kakršni se zdita tudi sistola in diastola, ki sta nujni za funkcioniranje srca.

Za utrditev uma v takem razumevanju Življenja sta najboljši dve metodi kot uvodni v večjo realizacijo, o kateri bo tekla beseda na primernem mestu, in v izkušnje, ki presegajo celo dosežke te Svobode in Ljubezni, o katerih sem pisal doslej, in tega Življenja, ki ga opisujem sedaj v svojo malo knjigo, namenjeno vam, da bi lahko dosegli Veliko Izpolnitev.

Prvi način je pridobitev takoimenovanega Magikalnega Spomina in je opisan natančno in jasno v eni od naših Svetih Knjig. Izkazalo se je, da je ta metoda ljudem izredno težka. Aspirant naj posluša impulze svoje lastne Volje pri odločitvi ali jo bo izbral ali ne.

Drugi način je lahek, sprejemljiv, nedolgočasen in konec koncev prav tako siguren kot prvi. A kot ima prvi to nevarnost, da ljudje izgubijo pogum, vas tudi drugi lahko zavede na Lažna Pota. No, na splošno lahko rečem, da pri vsakem Delu obstajata dve nevarnosti, in sicer prepreka Napake ter spanje na lovorikah Uspeha.

Drugi način pomeni ločitev stvari, ki sestavljajo vaše življenje. Najprej, ker je to najlažje, oddvojite tisto Obliko, ki se ji pravi Svetlobno Telo (in še mnogo drugih nazivov ima), ter se v njej odpravite sistematično raziskovati tiste svetove, ki so v odnosu na druge materialne stvari to, kar je vaše Svetlobno Telo v odnosu na vašo lastno materialno formo.

Na teh potovanjih se vam bo zgodilo, da boste naleteli na mnoga Vrata, skozi katera ne boste mogli vstopiti. To se primeri, če vaše Svetlobno Telo ni dovolj močno, dovolj subtilno in čisto: potem se morate naučiti oddvojiti od Svetlobnega Telesa moteče elemente na isti način kot prej, tako da bo vaša zavest ostajala na višjih in zapuščala nižje nivoje. Z vztrajnim prakticiranjem boste napeli svojo Voljo kot velik Lok, ki bo sprožil Puščico vaše zavesti v vse višja in svetejša nebesa. Vztrajanje na tej poti ima samo po sebi vitalno vrednost, kajti sama navada vas bo prepričala, da telo, ki je rojeno in umre v tako kratkem času kot je en krog, ki ga Neptun naredi okoli Sonca, res ni bistveno za vaš Jaz, in da je Življenje, katerega se udeležujete, čeprav podvrženo zakonom akcije in reakcije, plime in oseke, sistole in diastole, vseeno neobčutljivo za bedo tega življenja, ki ste ga včasih smatrali za edino vez z Obstojem.

Tukaj se morate odločiti za vlaganje največjih naporov: kajti tako cvetoči so travniki tega Raja in tako sladki sadeži v njegovih sadovnjakih, da si boste zaželeli ostati v njih, se naslajati in uganjati norčije. Zato vam z vso svojo energijo pravim - ne storite tega, kajti to je prepreka vašemu resničnemu napredovanju. Vsa ta zadovoljstva so zgolj odraz dualnosti in njihovo ime je Muka Iluzije, kar je tudi normalno človekovo življenje, katerega ste se odločili preseči.

Naj bo po vaši Volji, a vedite, da (kot je napisano) so srečni samo tisti, ki stremijo po nedosegljivem. Zato je definitivno najbolje, da je vaša Volja najti glavno zadovoljstvo v Ljubezni, se pravi v Osvajanju in v Smrti, to je v Predajanju, kot sem vam že pisal. Uživali boste v prej omenjenih radostih kot uživamo v igračah, a držeč svojo zrelost čvrsto in bistro, da bi prodrli do globljih in svetejših ekstaz brez omejevanja Volje.

Še več, dajem vam na znanje, da je v tej praksi, izvajani z plamtečim žarom, poseben čar, ker boste potom nje kot po naključju, prišli do stanja, ki presega samo prakso in je delo Čiste Luči, o kateri vam bom pisal v naslednjem poglavju.

Obstajajo namreč določena Vrata, ki jih nobeno bitje, ki se še vedno zaveda dualnosti, se pravi Ega in Ne-Ega kot nasprotji, ne more prestopiti: in v strelah božanske sle po prestopu teh Vrat bo vaš ogenj silovito uničeval vaš grobi Jaz, čeprav je že božanski iznad vaše prejšnje imaginacije, in ga sežigal v mistični smrti, tako da bo pri prestopu Vrat vse raztopljena in brezoblična Luč Enosti.

Pri vrnitvi iz tega stanja, in tudi v vračanju obstaja Misterij Radosti, boste odstavljeni od Mleka Lunine Teme in prisostvovali boste Zakaramentu Vina, ki je Sončeva kri. Na začetku lahko pride do šoka in konflikta zaradi starih misli, ki še vedno vztrajajo s silo navade: na vas je, da z nenehnim ponavljanjem ustvarite pravilne navade te zavesti Življenja, ki prebiva v Luči. To bo lahko, če imate močno voljo: kajti resnično življenje je toliko bolj jasno in polno od lažnega, da (po moji grobi oceni) ena ura resničnega življenja naredi mnogo večji vtis v spominu kot eno leto lažnega. Ena sama izkušnja, tudi če traja samo nekaj sekund, zadostuje za uničenje vere v realnost našega jalovega življenja na zemlji: a učinek se postopoma izgublja, če se zavest zaradi šoka ali strahu ne sprime z njim in če si Volja ne prizadeva neprestanih ponovitev te blaženosti, ki je lepša in strašnejša od same Smrti, in ki je pridobljena z vrlino Ljubezni.

Načinov doseganja resničnega Življenja je mnogo in naslednja dva vam lahko koristita pri razbijanju ledu vaše smrtne zmote v viziji vašega bitja. Prvi način je konstantna kontemplacija o Identičnosti Ljubezni in Smrti ter razumevanje razkrojitve telesa kot Dejanja Ljubezni, izvršenega na Telesu Univerzuma, kakor je tudi zapisano v naših Svetih Knjigah. In družno s tem gre, kot sestra z bratom dvojčkom, praksa minljive ljubezni, ki je simbolični zakrament velike Smrti: kakor je napisano: "Ubij sebe" in "Umri vsak dan".

Drugi izmed teh dveh nižjih načinov je praksa mentalnega dojemanja in analiziranja idej, kakor sem vas že poučeval, le s posebnim poudarkom na izbiri objektov, ki so vam naravno odvratni, še posebej smrti in spremljajočih pojavov. Tako je Buda zapovedal svojim učencem meditacijo na Deset Nečistosti oziroma na deset primerov smrti in razpadanja, tako da se je Aspirant, identificirajoč sebe z lastnim truplom v vseh teh imaginarnih formah, lahko osvobodil naravnih občutkov groze, strahu ali gnusa, ki jih je mogoče imel. Vedite, da vsaka ideja, kakršnekoli vrste, postane nerealna, fantastična in najbolj očitna iluzija, če se jo podvrže upornemu skoncentriranemu raziskovanju. To je še posebej lahko doseči v primerih vseh telesnih impresij, zato ker so vse materialne stvari, še posebej pa te, ki se jih takoj zavemo, naših teles namreč, najbolj grobe in nenaravne laži. Kajti v vseh nas je latentno prisotna luč, v kateri nobena napaka ne more vzdržati in ona že poučuje naš instinkt, da zavrže najprej tisto ogrinjalo, ki ga najtesneje ovija. Tako je tudi v meditaciji (za večino

ljudi) najbolj koristno skoncentrirati Voljo v Ljubezni na svete centre živčne energije: ker oni so, kot vse stvari, sposobni upodabljati ali resnično reflektirati svoje podobnosti na višjih sferah: tako se njihove grobe narave razpršijo v razkrajajočem strupu Meditacije in njihove finejše duše se pojavijo takorekoč gole, da bi v aspirantovi zavesti pokazale svojo moč in slavo.

Da, zares, naj vaša Volja v Ljubezni goreče stremi k stvarjenju resničnega življenja v vas, ki valovi po neskončnem morju Časa. Nikar ne životarite v strahu pred urami! Luna in Sonce in Zvezde, s katerimi merimo Čas, so le služabniki tega Življenja, ki bije v vas radostno bobnanje, ko triumfalno korakate po Aveniji Vekov. Nadalje, ko sta vsako vaše rojstvo in smrt prepoznana kot zgolj mejnika na vaši večni Poti - koliko neumnih slučajev v vaših bednih življenjih? Ali niso to zrna peska, ki jih nosi puščavski veter ali prodnik, ki ga teptate pod krilatimi stopali ali travnate vdolbine, kjer gnetete vdan in elastičen mah v svojem liričnem plesu. Za tistega, ki prebiva v Življenju, ni nič pomembno: njegovi so neskončno gibanje, energija, užitek v nenehnem Spreminjanju. Svež prehajaš iz Eona v Eon, od zvezde do zvezde: Univerzum je tvoje igrišče in tvoje je mnoštvo njegovih iger, vedno starih, vedno novih. Vse te ideje, ki so rodile žalost in strah so spoznane v njihovi Resnici in tako postanejo seme zadovoljstva: kajti vi ste brez dvoma prepričani v to, da ne boste nikoli umrli; da čeprav se spreminjate, je sprememba del vaše narave: Veliki Sovražnik postane Veliki Zaveznik.

Potem, ko ste tako vkoreninjeni v popolnosti, ko vaš Jaz postane samo Drevo Življenja, imate oporno točko svojega vzvoda: in že razumete ta utrip Enosti, ki je v sebi Dualnost in zato v najvišjem in najsvetejšem smislu še vedno Žalost in Iluzija; ko to dojamete, spet zahrepenite naprej k Četrtemu od Darov Zakona, k samemu Koncu Poti, v Luč.

IV. O LUČI

ROTIM vas, bodite potrpežljivi z menoj glede mojega pisanja o Luči: kajti tukaj obstaja naraščajoča težava v uporabi besed. Še huje, neprestano me nosi stran in premaguje subtilnost predmeta, tako da se navaden govor dvigne v pesem, kljub mojemu potrpežljivemu trudu z didaktičnimi izrazi. Globoko upam, da me boste lahko razumeli z vrlino simpatije vaše intuicije, tako kot se ljubimca lahko sporazumevata v jeziku, ki je drugim čisto nerazumljiv, čuden, razposajen in neumen. Ali kakor v tisti drugi omami, z Etrom, kjer se udeleženci, posvečeni s subtilnostjo droge, sporazumevajo z neskončno bistroumnostjo in modrostjo na način besed ali kretenj, ko jih prevzame razpoloženje. Tako tudi jaz, goreč v ljubezni do Luči in opit z večnim vinom te Luči, ne bom govoril toliko vašemu razumu in inteligenci, kot temu skritemu principu v vsakomur od vas, ki je pripravljen sodelovati z menoj. Tako kot lahko moški in ženska postaneta nora od zaljubljenosti, brez izgovorjenih besed med seboj, zaradi (nekakšne) privlačnosti njunih duš. Vaše razumevanje bo odvisno od vaše zrelosti za dojemanje moje Resnice. Še več, če je vaša Luč pripravljena, da zasije, vam bo ona interpretirala te temne besede v svojem jeziku, tako kot bi mrtva struna vibrirala v svojem čudnem tonu in s tem vzbudila drugo struno. Berite torej, ne le z očmi in možgani, ampak z ritmom tega Življenja, ki ste ga dosegli potom svoje Volje za Ljubezen, vzpodbujeni v plesu teh besed, ki so gibanje palice moje Volje za Ljubezen, tako da se bo vaše Življenje razvnelo v Luč.

(V tem razpoloženju sem prekinil svoje pisanje te male knjige in dva dni ter dve noči prebedel razmišljajoč, silovito se boreč s svojim duhom, da ne bi v naglici in neprevidnosti naredil kakšne napake, ki bi vam škodila.)

V izvajanju Volje in Ljubezni sta vsebovana gibanje in sprememba, v Življenju pa je dosežena Enost, ki se giblje in spreminja le v utripu ali fazi in je kot glasba. Z dosežkom Življenja ste že izkusili, da je njegova esenca čista Luč, brezoblična ekstaza, brezmejnost in neopisljivost. V Luči nič ne obstaja, kajti ona je homogena: zato jo ljudje imenujejo Tišina, Tema in Nič. Toda v teh, kakor tudi v vseh ostalih poizkusih, da bi jo poimenovali, ležijo korenine vseh laži in nesporazumov, kajti vse besede vsebujejo dualnost. Čeprav jo jaz poimenujem Luč, to ni Luč, niti odsotnost Luči. Mnogi so se poizkusili v opisovnju nje na način kontradikcij, ker s transcendirano negacijo govora nekatere narave lahko kaj dosežejo. Tudi s simboli in podobami so jo poskušali izraziti: a vedno zaman. Toda tisti, ki so pripravljeni dojeti naravo Luči, jo razumejo potom simpatije: in tudi vi, ki berete to malo knjigo, jo boste dojeli z Ljubeznijo. Kakorkoli že, vedite, da so najboljše od vseh inštrukcij o

tem predmetu - in pa Beseda, najprimernejša za Horusov Eon - podane v Knjigi Zakona. Tudi Knjiga Ararita je koristna pri Delu Luči, Cordis Cincti Serpente na Poti Ljubezni in Liberi na Poti Življenja. Sicer pa vse te knjige zadevajo vse štiri Darove, saj boste na koncu uvideli, da so neločljivi.

Želim vam nekaj napisati z ozirom na število 93, številom besede Θελημα, kajti to ni samo število njene interpretacije, Αγαπη, ampak je tudi število besede, ki vam bo neznana, dokler ne boste postali Neofit našega Svetega Reda A.·.A.·., in ki predstavlja nastanek Govora iz Tišine ter vrnitev na Konec. Število 93 je trikratnik števila 31, ki je hebrejski LA in pomeni NE ter zanika razširjanje v tri dimenzije Prostora. Rad bi, da pazljivo meditirate tudi na ime NU, ki je 56 in rečeno nam je bilo, naj delimo, seštejemo, pomnožimo in dojamemo. Z deljenjem dobimo 0.12, ki je zapis Nuit! Hadit! Ra-Hoor-Khuit! pred Diado. S seštevanjem vznikne Enajst, število Resnične Magike: in z množenjem dobimo Tristo, število Svetega Duha oziroma Ognja, črko Shin, v kateri so vse stvari konzumirane do skrajnosti. Z upoštevanjem tega in s polnim razumevanjem skrivnosti števil 666 in 418, boste mogočno oboroženi za to Pot daljnega poleta. Upoštevati pa morate tudi vsa števila v njihovih skalah. Kajti ni boljšega pomagala pri odločanju kot je čista matematika, v kateri so grobe ideje prefinjene in kjer je vse urejeno in pripravljeno za Alkemijo Velikega dela.

Pisal sem vam že, kako v Volji za Ljubezen vznikne Luč kot skriti del Življenja. A v prvih majhnih ljubeznih doseženo Življenje je še vedno osebno - kasneje postane neosebno in univerzalno. Takrat Volja doseže, če lahko tako rečem, svoj magnetni pol, čigar linije energije označujejo vse poti in nobeno: in Ljubezen ni več delo, ampak stanje. Te kvalitete postanejo del Univerzalnega Življenja, ki se, v zadovoljstvo Volje in Ljubezni v njej vsebovane, neskončno nadaljuje. Te stvari so v svoji perfekciji izgubile svoja imena in narave. Vendarle so one Substanca Življenja, njegova Oče in Mati: in brez njihovega vplivanja in delovanja bi utrip življenja polagoma popuščal. A ker je neskončna energija celega Univerzuma v Življenju, kaj je sploh drugega možno, kot da se vrne k svojemu prvemu Vzroku, postopno se razkrajajoč v Luč, ki je njegova najbolj skrita in najsubtilnejša narava?

Zato je Univerzum v resnici Nič, enačba, katere vsota je Nič. Če to ne bi bilo tako, bi obstajalo neravnovesje in nekaj bi nastajalo iz Nič, kar je absurd. Luč je torej Rezultat ali Totaliteta v čisti Perfekciji; in vsa druga stanja, pozitivna ali negativna, so nepopolna, ker zanemarjajo svoja nasprotja.

Še enkrat naj vas opomnim, da je ta enakost oziroma identičnost enačbe med vsemi stvarmi in Ničemer najabsolutnejša, tako da ne boste ostajali bolj v enem kot v drugem. Zelo lahko boste razumeli to največjo od Skrivnosti v luči teh drugih izkušenj, ki jih boste užili, in v katerih so gibanje in mirovanje, sprememba in stabilnost ter mnoga ostala subtilna nasprotja izenačena potom sile vaše svete meditacije.

Največji dar Zakona tako izhaja iz popolnega prakticiranja treh Manjših Darov. Tako temeljito morate vztrajati v tem Delu, da boste sposobni prehajati z ene strani enačbe na drugo v skladu s svojo Voljo: in ne samo to, temveč hipoma in za vedno doumeti celoto. To bo potem vašo časovno-prostorsko-vezano dušo vodilo glede na njeno naravo po njeni orbiti in razodevali boste Zakon tistim, ki so okovani v verige, kar je vaša posebna funkcija.

V tem se nahaja tudi misterij Zla. Prvič: kot Zlo razumemo tisto, kar je v nasprotju z našimi voljami; zato je to relativen, ne absoluten pojem. Kajti kar je lahko za nekoga največje zlo, je za nekoga drugega največje dobro, kot na primer gozdarja moti trdnost lesa, ki ga mora posekati, za varnost ladje na morju pa je trden les dober. To je lahko razumljiva resnica, ker je površinska in jasna tudi preprostemu umu.

Vse zlo je torej relativno ali navidezno ali iluzorno: toda ponavljam, če se vrnemo k filozofiji, da so njegove korenine vedno v dualnosti. Zato je za pobeg od tega navideznega zla potrebno težiti k Enosti, na način, ki sem vam ga že nakazal. Zdaj pa vas bom spomnil, kaj je o tej temi zapisano v Knjigi Zakona.

Prvi korak je Volja, zato je v luči volje Zlo definirano kot "vse, kar ovira izvrševanje Volje". Zato je napisano: "Greh pomeni Omejevanje". Naj omenim tudi Knjigo tridesetih etirjev, v kateri se Zlo pojavlja kot Horonzon, katerega število je 333, ki v grščini pomeni Impotentnost in Slabotnost: narava Horonzona je Disperzija in Nepovezanost.

Na Poti Ljubezni se Zlo pojavlja kot "vse, kar preprečuje Združitev katerihkoli dveh stvari". Tako nam Knjiga Zakona v podobi in z glasom Nuit pravi: "Vzemite napoj in pobudo ljubezni kakor vas je volja, kadar, kjer in s komer vas je volja! Toda vedno k meni." Kajti vsako dejanje Ljubezni mora biti "vsklajeno z Voljo", z Resnično Voljo, ki niti slučajno ni zadovoljena s parcialnim in prehodnim, ampak odločno napreduje proti Koncu. Tudi v Knjigi

Tridesetih Etirjev so Črni Bratje tisti, ki se zaprejo in se niso voljni podvreči destrukciji v Ljubezni.

Tretjič, na Poti Življenja se Zlo pojavlja pod finejšo krinko kot "vse, kar ni neosebno in univerzalno". Tukaj nam Knjiga Zakona z glasom Hadita sporoča: "V univerzumu sem povsod središče". In: "Jaz sem Življenje in Darovalec Življenja..., 'Pridi k meni', je bedasto rečeno: kajti jaz sem tisti, ki gre". "Kajti jaz sem popoln, ker me Ni." To Življenje je namreč v vsakem prostoru in času naenkrat, tako da v Njem omejitve ne obstajajo. Videli boste sami, da v vsakem dejanju Ljubezni čas in prostor izgineta s kreacijo Življenja potom njegove vrline, in prav to se zgodi tudi z osebnostjo. In zato tretjič, v še bolj subtilnem pomenu: "Greh pomeni Omejevanje".

Nazadnje, na Poti Luči je ta isti verz ključ do koncepta Zla. A tukaj Omejevanje pomeni neuspeh pri rešitvi Velike Enačbe, in kasneje preferiranje ene ekspresije ali faze Univerzuma na račun ostalih. Na to nas opozarja Knjiga Zakona z besedami Nuit, ki pravi: "Nič... in dva. Kajti jaz sem razdvojena zavoljo ljubezni, zaradi možnosti združitve," zatorej, "Če to ne bo v redu: če boste pomešali vesoljna znamenja, rekoč: Saj so eno: ali pa, Mnoštvo jih je... potem pričakujte strašne obsodbe...".

Tako, po zaslugi Thotha sem prispel do Konca te moje knjige: oborožite se s štirimi orožji: s Palico za Svobodo, S Kupo za Ljubezen, z Mečem za Življenje, z Diskom za Luč: in ustvarjajte čudeže z Umetnostjo Visoke Magike v skladu z Zakonom Novega Eona, čigar beseda je ΘΕΛΗΜΑ.

f i n i s

SEPHER JETZIRAH ali KNJIGA FORMACIJE

(STAR HEBREJSKI SVETI TEKST)

PRVO POGLAVJE

1. V dvaintridesetih skrivnih Poteh Modrosti je Jah, Jehovah množic, Bog Izraela, Živi Elohim, Kralj eonov, milostni in dobrotljivi Bog, Vzvišeni, Prebivalec v večnosti, najvišji in najsvetejši, vgraviral svoje ime s tremi Sepharim: Številkami, Črkami in Glasovi.

2. Deset je neizrekljivih Sefir (Sephirot, op.p.) Dvaindvajset je Črk; to je Baza vsega obstoječega: obstajajo Tri Matere, Sedem Dvojnih in Dvanajst Enostavnih črk.

3. Neizrekljivih Sefir je Deset, kakor tudi Številk; in kakor ima človek pet prstov preko petih, tako je nad njim ustanovljena zaveza moči z besedo iz ust in z obrezanjem mesa.

4. Deset je število neizrekljivih Sefir, deset in ne devet, deset in ne enajst. Razumite to modrost in bodite pametni potom zaznavanja. Raziskujte vse v zvezi s tem, obnovite Besedo za njenega stvarnika in Ga vrnite, Njega, ki jo je oblikoval, na Njegov prestol.

5. Desetim neizrekljivim Sefiram pripadajo širne regije, ki so vezane na njih; brezmejne so po izvoru in brez konca; brezno dobrega in zla; neizmerna višina in globina; neskončni Vzhod in Zahod; brez meja proti Severu in Jugu; in Gospod, edini Bog, Verni Kralj vlada vsemu temu s svojega svetega prestola, na vekomaj veke.

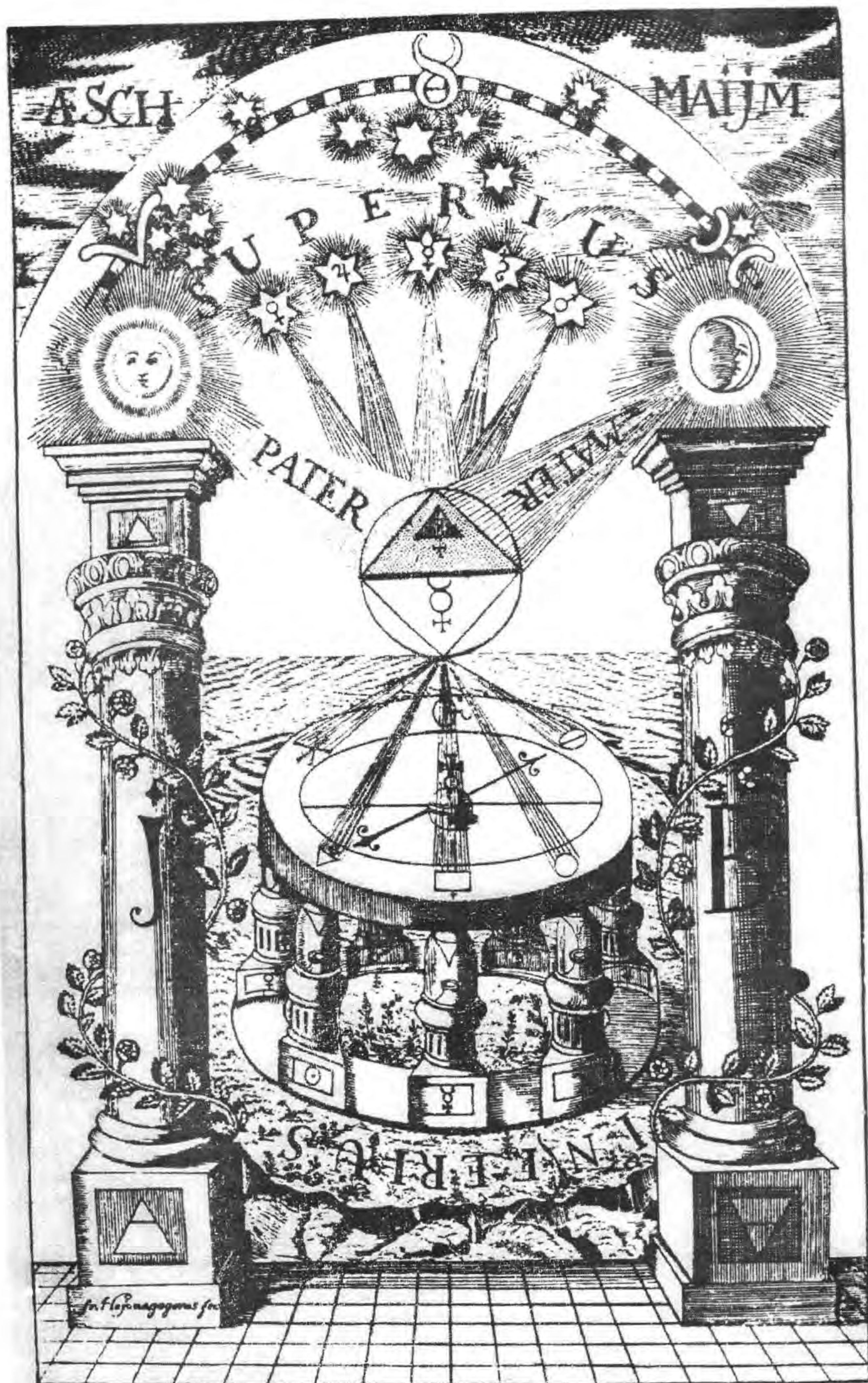
6. Deset neizrekljivih Sefir se pojavlja kot Ognjeni Blisk, njihov izvor je neviden in njihov konec nezaznaven. Vsebujejo Besedo, kakor naletijo in kakor se vrnejo, oni govorijo kakor vrtinčast vihar in po povratku padejo vznak v čaščenju pred Prestol.

7. Deset neizrekljivih Sefir, ki se končajo celo tako kot se začenjajo, so kakor plamen, ki se vzpne iz žarečega premoga. Bog namreč presega vse v svoji Enosti in nihče mu ni enak: katero številko lahko postaviš pred Enico?

8. Deset je neizrekljivih Sefir; zapečati svoje ustne, da ne bi govoril o njih, čuvaj svoje srce, ko jih jemlješ v obzir; in če ti pamet uide, vrni jo pod svoj nadzor; kakor je bilo celo rečeno: »beg in povratek« (živa bitja bežijo in se vračajo), in zato je bila narejena Zaveza.

9. Neizrekljive Sefire izdajajo Deset številk. Prvi; Duh Boga vsega živega; Blagoslovljen in več kot blagoslovljen bodi Živi Bog eonov. Glas, Duh in Beseda, ti so Sveti Duh.

10. Drugi iz Duha je proizvedel Zrak in uoblikoval v njem dvaindvajset zvokov – črk; tri so matere, sedem je dvojnih in dvanajst enostavnih; a Duh je prvi in iznad njih. Tretji; iz Zraka je oblikoval Vodovje, in iz brezobličnega in praznega je naredil blato in glino ter naznačil obrise na njiju, in izdolbil v njih luknje, tako oblikujoč močno materialno bazo. Četrti; iz Vode je uobličil Ogenj in za Sebe naredil Prestol Slave z Auphanim, Seraphim in Kerubim za svoje služabne angele; in s temi tremi je dovršil svoje domovanje, kakor je zapisano, »ki je ustvaril svoje angele kot duhove in svoje ministre kakor plamteči ogenj«.

ÆSCH
MAIJM
SUPERIUS
PATER
MATER
J
INFERIUS

11. Izmed enostavnih črk je izbral tri ter jih zapečatil in uoblikoval v Veličastno Ime, I H V, in s temi je nato zapečatil svet v šest smeri.
Peti; pogledal je navzgor in zapečatil Višavo z I H V.
Šesti; pogledal je navzdol in zapečatil Globočino z I V H.
Sedmi; pogledal je naprej in zapečatil Vzhod z H I V.
Osmi; pogledal je nazaj in zapečatil Zahod z H V I.
Deveti; pogledal je na desno in zapečatil Jug z V I H.
Deseti; pogledal je na levo in zapečatil Sever z V H I.
12. Glej! Desetim neizrekljivim Sefiram sledijo – En Duh Bogov vsega živega, Zrak, Voda, Ogenj; in tudi Višina, Globina, Vzhod, Zahod, Jug in Sever.

DRUGO POGLAVJE

1. Dvaindvajset zvokov in črk so Baza vsega obstoječega. Tri matere, sedem dvojnih in dvanajst enostavnih. Tri Matere so Aleph, Mem in Shin, oni so Zrak, Voda in Ogenj. Voda je tiha, Ogenj je sikajoč in Zrak, izvirajoč iz Duha, je kakor jezik ravnotežja, stoječ med tema nasprotnostima v ravnovesju, spravljajoč in posredujoč med njima.
2. S temi dvaindvajsetimi črkami je oblikoval, izmeril in sestavil vsak stvor, ter določil obliko vsega, kar bo nastalo potem.
3. Teh dvaindvajset zvokov ali črk je oblikoval z glasom, ki ga je vtisnil v zrak in zvočno preoblikoval v petih mestih; v grlu, v ustih, z jezikom, skozi zobe in z ustnicami.
4. Teh dvaindvajset črk, ki so baza vsega obstoječega, je uredil kakor na eno sfero z dvestoenaintridesetimi vrati, in ta se lahko obračajo naprej ali nazaj, bilo za dobro ali za zlo; iz dobrega prihaja resnično ugodje, iz zlega nič drugega kot le trpljenje.
5. Nakazal je kombinacijo teh črk, vsake z vsako; Aleph z vsemi in vse z alephom; Beth z vsemi in vse z Beth. Tako je v kombiniranju vseh skupaj v parih nastalo dvesto enaintrideset vrat znanja.
Tako je iz nebivajočega ustvaril Nekaj; in vse oblike govora in vse, kar je bilo proizvedeno; iz praznine je ustvaril materialni svet, in iz inertne zemlje je izrodil vse živo. Nekako je izdolbil ogromne stolpe iz neotipljivega zraka, in z močjo Svojega Imena je ustvaril vsako kreaturo in vse obstoječe; in proizvodnja vsega iz dvaindvajsetih črk je dokaz, da je vse samo del živega telesa.

TRETJE POGLAVJE

1. Baza vseh drugih zvokov je predvidena s Tremi Materami, Aleph, Mem in Shin; ti so kakor Tehtnica, na eni strani krivični, na drugi čisti, in Aleph, Zrak, je kakor Jezik Tehtnice med njimi.
2. Tri Materne Črke, Aleph, Mem in Shin, so velik Misterij, zelo čudovit in kreposten, in zapečaten s šestimi obroči; in od njih izhajajo Zrak, Ogenj in Voda, ki delijo aktivne in pasivne sile. Tri Matere, Aleph, Mem in Shin, so baza, iz katere izvirajo trije Očetje, in iz teh izhajajo vse obstoječe stvari na svetu.
3. Tri Matere na svetu so Aleph, Mem in Shin: nebesa so se proizvedla iz Ognja; zemlje in Vode; in Zrak iz Duha pomirja Ogenj in Vodo.
4. Tri Matere, Aleph, Mem in Shin, Ogenj, Voda in Zrak, se izkazujejo v Letu: od ognja je prišla vročina, iz vode hlad, iz zraka pa je nastalo umirjeno stanje, kar je spet posrednik med njima. Tri Matere; Aleph, Mem, Shin, Ogenj, Voda in Zrak, so ustanovljene v Človeku: iz ognja je oblikovana glava; iz vode trebuh; in iz zraka prsni koš; spet kot posrednik med drugima dvema.
5. On je proizvedel, naznačil in uskladil te Tri Matere; in jih zapečatil kot tri matere v Svetu, v Letu in v Človeku – tako moškem kot ženski. Aleph je namenil vladanju v Zraku in ga kronal ter ga v kombinaciji z drugimi zapečatil kot Zrak v Svetu, kot umerjenost (klime) Leta in kot dah v prsih (pljuča za vdihavanje zraka) v Človeku: v moškem kot Aleph, Mem, Shin, in v ženski kot Shin, Mem, Aleph. Črko Mem je namenil vladanju v

Vodi, jo kronal in v kombinaciji z drugimi oblikoval zemljo na svetu, hlad v letu in trebuh v človeku, moškem in ženski, v prvem kot Mem, Aleph, Shin, v drugi kot Mem, Shin, Aleph. Shin je namenil vladanju v Ognju, ga kronal v kombinaciji z drugimi z njim zapečatil nebesa v svetu, vročino v letu in glavo človeka, moškega in ženske.

ČETRTO POGLAVJE

1. Sedem dvojnih črk, Beth, Gimel, Daleth, Kaph, Peh, Resh in Tau, imajo vsaka po dva odgovarjajoča zvoka. Nanašajo se na Življenje, Mir, Modrost, Bogastvo, Milino, Plodnost in Moč. Dva zvoka vsake črke sta trdi in mehki – pridihnjen in omehčan.
Dvojni se imenujejo zaradi tega, ker vsaka od teh črk predstavlja en kontrast ali permutacijo; in sicer, Življenje in Smrt; Mir in Vojna; Modrost in Neumnost; Bogastvo in Revščina; Milina in Krivičnost; Plodnost in Osama; Moč in Sužnost.
2. Teh Sedem Dvojnih Črk nakazuje sedem nahajališč; Zgoraj, Spodaj, Vzhod, Zahod, Sever, Jug in Palačo Svetosti v sredini, ki vsebuje vse stvari.
3. Teh Sedem Dvojnih Črk je označil, proizvedel in uskladil, ter z njimi oblikoval Planete tega Sveta, Dneve Tedna in vrata duše (odprtine zaznavanja) v Človeku. Iz teh Sedmerih je proizvedel Sedem Nebes, Sedem Zemlja, Sedem Sabatov; iz tega vzroka je On ljubil in blagoslovil številko Sedem bolj kot vse drugo pod Nebom (Njegovim Prestolom).
4. Dvoje Črk proizvede dvoje hiš; s tri se oblikuje šest; s štiri štiriindvajset; s pet sto dvajset; šest oblikuje sedemsto dvajset; sedem oblikuje pet tisoč štirideset; in preko tega njihove številke narastejo, da jih usta težko izgovorijo in ušesa težko slišijo njih število. Tako zdaj, poglejte Zvezde našega Sveta, Planete, ki jih je sedem; Sonce, Venus, Merkurij, Luna, Saturn, Jupiter in Mars. Sedmero je tudi Dnevov Kreacije; in sedmero Izhodov Človeške Duše – dvoje oči, dvoje ušes, usta in dvoje nosnic. Tako je s Sedmico bilo oblikovano tudi sedem nebes, sedem zemlja in sedem obdobij časa; in tako Mu je število Sedem ljubše od vseh stvari pod Njegovim Nebom.

PETO POGLAVJE

1. Dvanajstero Enostavnih Črk je: Heh, Vau, Zain, Cheth, Teth, Jod, Lamed, Nun, Samech, Oin, Tzaddi in Qoph; te so baza teh dvanajstero lastnosti: Vid, Sluh, Voh, Govor, Okus, Spolna Ljubezen, Delo, Gibanje, Jeza, Smeh, Domišljija in Spanje. Tem Dvanajsterim pripadajo tudi smeri v prostoru: Severo-vzhod, Jugo-vzhod, Vzhod navzgor, Vzhod navzdol, Sever navzgor, Sever navzdol, Jugo-zahod, Severo-zahod, Zahod navzgor, Zahod navzdol, Jug navzgor, Jug navzdol; te segajo do neskončnosti in so kakor roke Univerzuma.
2. Teh Dvanajst Enostavnih Črk je označil, uskladil in z njimi oblikoval Dvanajst nebesnih konstelacij Zodijaka, katerih znamenja so: Teth, Shin, Tau, Samech, Aleph, Beth, Mem, Oin, Qoph, Gimel in Daleth (namreč začetnice imen ozvezdij v hebrejščini, opp.). Dvanajst je tudi Mesecev v Letu: Nisan, Aiar, Sivan, Tamuz, Ab, Elul, Tishri, Hesvan, Kislev, Tebet, Sabat in Adar. Dvanajst je tudi organov teles živih bitij: dvoje rok, dvoje nog, dvoje ledvic, jetra, žolčnik, genitalije, želodec, čreva.
Te je naredil kot province in jih uredil v vrsto kakor za na bitko. Prav tako je Elohim eno proizvedel iz področja druge.
Tri Matere in Tri Očetje; nato sledijo Ogenj, Zrak in Voda. Tri Matere, Sedem Dvojnih in Dvanajst Enostavnih črk in zvokov.
3. Poglej zdaj, to je Dvaindvajset Črk, iz katerih je Jah, Jehovah Tzabaoth, Živi Elohim, Bog Izraela, vzvišeni in skrajni, Prebivalec v Večnosti, oblikoval in s katerimi je ustanovil vse obstoječe stvari; Prevzvišeno in Sveto je Njegovo Ime.

ŠESTO POGLAVJE

1. Trije Očetje in njihove generacije, Sedem zavojevalcev in njihove armade, in Dvanajst vzgibov Univerzuma. Zdaj glej, izmed teh besed so verne priče Svet, Leto in Človek. Dodekada, heptada in triada s provincami; iznad je Nebesni Zmaj, **T** L I, izpod pa Svet, in končno srce Človeka. Trojica so Voda, Zrak in Ogenj; Ogenj zgoraj, Voda spodaj in Zrak posrednik med njima; in njihova znamenja so, da Ogenj ohranja (spreminja v hlape) vode; Mim je nem, Shin je sičnik, in Aleph Posrednik in nekakšen prijatelj postavljen med njiju.

2. Nebesni Zmaj, **T** L I, je postavljen preko sveta kakor en kralj na prestolu; revolucija leta je kakor kralj nad svojim gospostvom; srce človeka je kakor kralj v vojni. Nadalje je On naredil vse stvari eno iz druge; in je Elohim postavil dobro prek zlega, in naredil dobre stvari iz dobrega in zle stvari iz zla: z dobrim je preizkusil zlo in z zlom skuša Dobro. Sreča pripada dobremu in nesreča slabemu.

3. Trije so Eno, in to Eno stoji iznad. Sedmero je razdeljenih; trije proti trem, eden pa stoji med trojicama. Dvanajsterica je postavljena kakor za vojno; trije so prijatelji; trije sovražniki; trije so darovalci življenja; in trije uničevalci. Trije prijatelji so srce, ušesa, in usta; trije sovražniki so jetra, žolčnik in jezik; medtem ko Bog, verni vladar prevladuje vse. Eden nad Tremi, Trije nad Sedmimi, in sedem nad Dvanajstimi; in vsi so povezani eden z drugim.

4. In potem je naš oče Abraham uvidel in spoznal in je vzel dol in vgraviral vse to, nakar se je Gospod vsevišnji razkril in ga imenoval Njegov ljubljeni, in ustanovil Zavezo z njim in njegovim semenom; in Abraham je verjel vanj; kar se mu je štelo kot pravičnost. In naredil je Zavezo kakor med desetimi prsti na nogah –to je z obrezovanjem; in kakor med desetimi prsti roke in to je potom jezika. In oblikoval je dvaindvajset črk v govor in mu pokazal vse njihove skrivnosti. Povlekel ga je skozi Vode; zažgal ga je v Ognju; izzvenel ga je v Zrak; Sedem planetov na nebesih, in dvanajst nebesnih konstelacij zvezd Zodijaka.

PRVI DODATEK KNJIGI FORMACIJE

PETDESET VRAT INTELIGENCE

Prvi Red: *PRINCIPI*

1. Kaos, Hyle, Prva Materija.
2. Brezoblično, praznina, mrtvilo.
3. Brezno.
4. Izvor Elementov.
5. Zemlja (brez semenske zasnove).
6. Voda.
7. Zrak.
8. Ogenj.
9. Razdelitev kvalitete.
10. Zmes in kombinacija.

Drugi Red: DEKADA EVOLUCIJE

11. Ločitev Mineralov.
12. Pojavijo se Rastlinski principi.
13. Semena začnejo valiti v vlagi.
14. Biljke in Drevesa.
15. Oploditev in vegetabilno življenje.
16. Izvor nižjih oblik animalnega življenja.
17. Pojavijo se insekti in plazilci.
18. Ribe, vretenčarji v vodi.
19. Ptice, vretenčarji v zraku.
20. Štirinožci, vretenčarji na zemlji.

Tretji Red: DEKADA ČLOVEŠTVA

21. Pojav človeka.
22. Fizično telo človeka.
23. Človeška Duša mu je dodeljena.
24. Misterij Adama in Eve.
25. Popolen Človek kot Mikrokozmos.
26. Dar petih človeških obrazov dejavnih navzven.
27. Dar petih moči duše.
28. Adam Kadmon, Nebesni Človek.
29. Angelska bitja.
30. Človek v podobi Boga.

Četrti Red: SVET SFER

31. Luna (LBNH).
32. Merkur (KVKB).
33. Venera (NVGH).
34. Sonce (ShMSh).

35. Mars (MADIM).
36. Jupiter (TzDQ).
37. Saturn (ShBThAI).
38. Zvezde Stalnice ali Zodijak (MSLVTh).
39. Primum Mobile (RAShITh HGLGLIM).
40. Vladavina Nebes ali Eter (AIN).

Peti Red: SVET ANGELOV

41. Ishim – Sinovi Ognja.
42. Auphanim – Kerubi.
43. Aralim – Prestoli.
44. Chashmalim – Gospostva.
45. Seraphim – Vrline.
46. Malakim – Moči.
47. Elohim – Principi.
48. Beni Elohim – Angeli.
49. Cherubim – Arhangeli.

Šesti Red: ARHETIP

50. Bog. Ain Suph. Tisti, ki ga niso videle nobene oči smrtnika, in ki ga je poznal samo Messiah.

DRUGI DODATEK KNJIGI FORMACIJE

DVAINTRIDESET POTI MODROSTI

PRVA POT se imenuje Vzvišena ali Skrita Inteligenca (Najvišja Krona): to je namreč Svetloba, ki omogoča sposobnost dojemanja tistega Prvega Principa, ki nima začetka; to je Prvoten Blišč, kajti njegove srži ne more dojeti nobeno ustvarjeno bitje.

DRUGA POT je pot Razsvetljujoče Inteligence: to je Krona Stvarstva, Sijajnost Enosti, ki izenačuje in je vzvišena nad vsako glavo; Kabalisti jo imenujejo Druga Slava.

TRETJA POT je Posvečujoča Inteligenca, in je baza Primarne Modrosti, ki se imenuje Povzročitelj Verovanja, in njegov koren je A M N; to je Oče Vere, iz katerega se izpoljuje Vera.

ČETRTA POT se imenuje Združujoča ali Sprejemajoča Inteligenca; tako se imenuje, ker vsebuje v sebi vse svete moči, in iz nje se izpoljujejo vse duhovne vrline z najizvrstnejšimi esencami: izhajajo ena iz druge potom Moči Primarne Emanacije (Najvišje Krone).

PETA POT se imenuje Radikalna Inteligenca, ker nalikuje na Enost in se združuje z Binah ali Inteligenco, ki se izpoljuje iz Prvobitnih globin Modrosti ali Chokmaha.

ŠESTA POT se imenuje Posredujoča Inteligenca, ker so v njej pomnoženi vplivi emanacij, kajti ona povzroča, da ta vpliv prihaja do vseh rezervoarjev Blagoslova, s katerimi je tako združen.

SEDMA POT je Okultna Inteligenca, kajti ona je Obnavljajoči Sijaj vseh Intelektualnih vrlin, ki jih oko intelekta zaznava in srce čuti.

OSMA POT se imenuje Absolutna ali Popolna Inteligenca, ker je sredstvo prvobitnega, ki nima korenin, s katerimi bi se lahko oprijemal ali ustalil, razen v skritih prostorih Gedulaha, Veličanstva, od koder izvira njena lastna srž.

DEVETA POT je Čista Inteligenca, tako imenovana zato, ker prečiščuje Numeracije, dokazuje in popravlja označitve za njihovo predstavljanje, in jih dovršuje v njihovo enost, s katero se kombinirajo brez zmanjšanja ali delitve.

DESETA POT je Odsevajoča Inteligenca, ki je vzvišena iznad vsake glave in talenta, in sedi na tronu Binah (Inteligence Tretje Poti). Ona odseva sijaj vsake svetlobe in povzroča tisti vpliv, ki izvira od Principa dveh obličij (Metatrona, Mojzesovega Genija, opp.)

ENAJSTA POT je Iskriva Inteligenca, kajti ona je srž tistega zastora, ki se nahaja čisto blizu konca razporeditve, in to je posebna čast, da lahko stoji pred Obličjem Vzroka Vzrokov.

DVANAJSTA POT je Prosevajoča Inteligenca, kajti ona je tiste vrste Veličastja, ki se imenuje Chazchazit (moč videnja ali vizije; opp.), mesto, iz katerega izvira vizija tistih, ki se pojavljajo. (To so profesije vidcev potom vizij.)

TRINAJSTA POT se imenuje Združujoča Inteligenca, ki se tako imenuje, ker je po sebi bistvo Slave. To je Konzumacija Resnice posameznih duhovnih stvari.

ŠTIRINAJSTA POT je Navdihujoča Inteligenca, in se tako imenuje, ker je ona tisti Chashmal (iskrivi plamen opp.), ki je ustanovitelj skrivnih in temeljnih idej svetosti in njihovih stopenj priprave.

PETNAJSTA POT je Konstituirajoča Inteligenca, ker zasnuje substanco kreacije v čisti temi, in ljudje so govorili o tem snovanju; to je tista tema, o kateri je govora v Svetem Skriptu, Job xxxviii, 9: »popolna tema kot povoj zanj«.

ŠESTNAJSTA POT je Zmagoslavna ali Večna Inteligenca, tako imenovana, ker je uživanje Blišča, onstran katerega ni nobene druge Slave, ki bi bila temu enaka, in imenuje se tudi Paradiž, namenjen Pravičnim.

SEDEMNAJSTA POT je Dovršujoča Inteligenca, ki priskrbuje vero Pravičnim, jih odeva v Sveti Duh, in se imenuje tudi Baza Izvrstnosti in stanje višjih stvari.

OSEMNAJSTA POT se imenuje Inteligenca Vplivne Hiše, ki z veličino svojega obilja veča dotok dobrin ustvarjenim bitjem, in iz njene srži izhajajo misteriji in skriti čuti, ki bivajo v senci in stremijo k njej iz Vzroka vseh vzrokov.

DEVETNAJSTA POT je Inteligenca Skrivnosti dejavnosti vseh duhovnih bitij, in je tako imenovana zaradi vplivnosti, ki jo razdaja od vzvišenega in povzdiguje skrajno slavo.

DVAJSETA POT je Inteligenca Volje, in se tako imenuje, ker je način priprave vsakega ustvarjenega bitja, in s to inteligenco se razpoznava obstoj Prvobitne Modrosti.

ENAINDVAJSETA POT je Inteligenca Sprave in Plačila, in je tako imenovana, ker sprejema božanski vpliv, ki se vanjo steka iz njegovega blagoslova na vse in vsako bitje.

DVAINDVAJSETA POT je Verujoča Inteligenca, ker vzpodbuja duhovne vrline in skoraj vsi prebivalci zemlje se nahajajo v senci njenega odkritja.

TRIINDVAJSETA POT je Stabilna Inteligenca, in se tako imenuje, ker ima sposobnost vztrajanja med vsemi numeracijami.

ŠTIRIINDVAJSETA POT je Imaginativna Inteligenca, in se tako imenuje, ker daje podobnost vsem sorodnim stvarem, ki so ustvarjene na isti način v skladu z njihovimi izvrstnostmi.

PETINDVAJSETA POT je Inteligenca Preizkušnje ali Skušnjave, tako imenovana, ker je sama prvobitna skušnjava, s katero stvarnik preizkuša vse pravične.

ŠESTINDVAJSETA POT se imenuje Obnavljujoča Inteligenca, ker Vsevišnji z njo obnavlja vse spremenljive stvari, ki so prenovljene s stvarjenjem sveta.

SEDEMINDVAJSETA POT je Aktivna ali Vzburjajoča Inteligenca, in se tako imenuje, ker preko nje vsako obstoječe bitje sprejme lasten duh in gibanje.

OSEMINDVAJSETA POT se imenuje Naravna Inteligenca; ona dovršuje in izpolnjuje naravo vsega, kar obstaja pod Soncem.

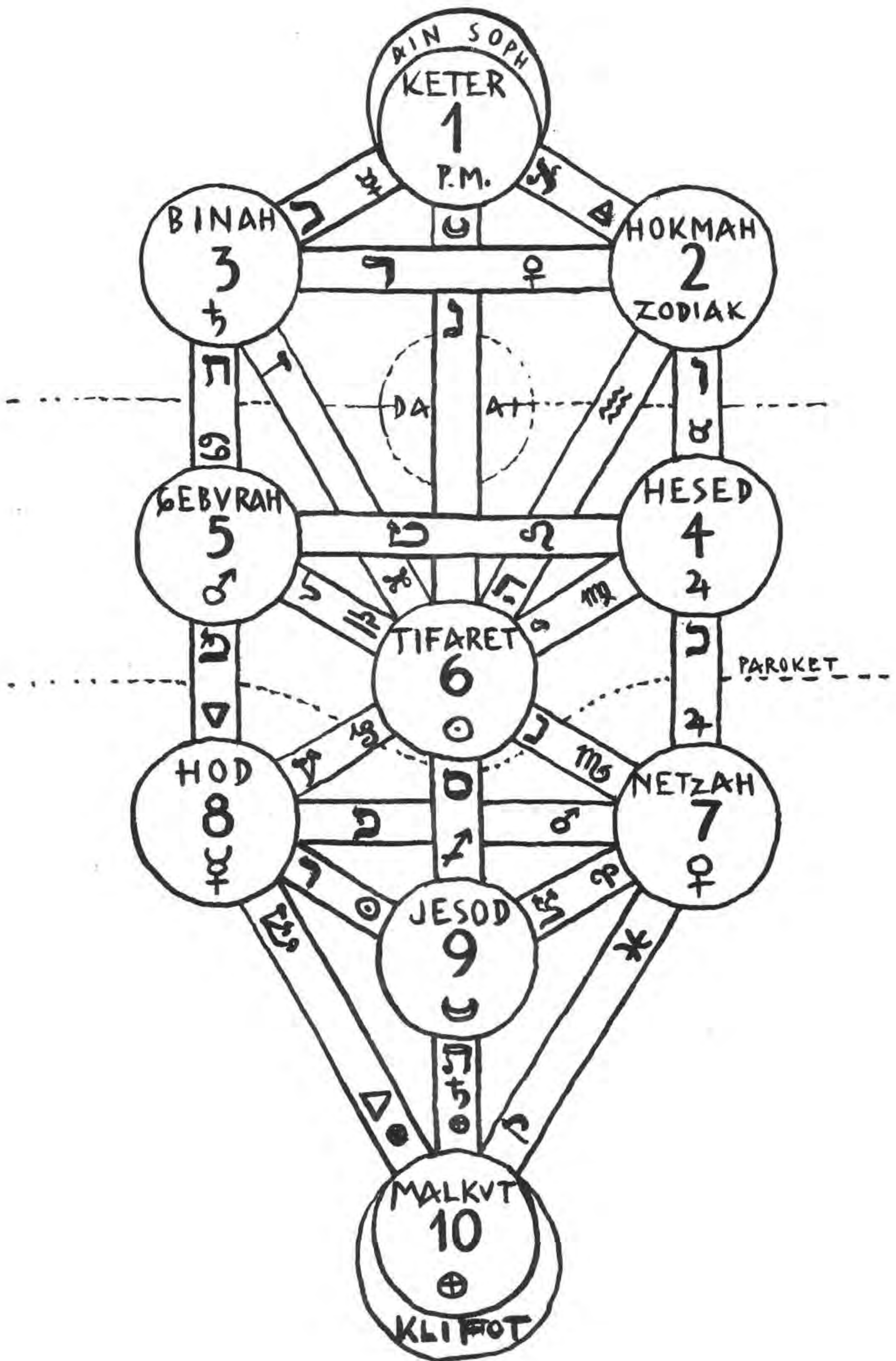
DEVETINDVAJSETA pot je Telesna Inteligenca, in se imenuje zato, ker oblikuje vsako telo, ki je oblikovano v vseh svetovih, kakor tudi njihovo reprodukcijo.

TRIDESETA POT je Kolektivna Inteligenca, in Astrologi iz nje sklepajo sodbo Zvezd in nebesnih znamenj, in izpolnjujejo njihovo znanost, v skladu s pravili gibanja zvezd.

ENAINTRIDESETA POT je Neprestana Inteligenca; zakaj neki se tako imenuje? Zato ker uravnava gibanje Sonca in Lune v njihov lasten red; vsak v svoji orbiti, ki mu pripada.

DVAINTRIDESETA POT je Administrativna Inteligenca, ki se tako imenuje, ker usmerja in povezuje gibanje sedmih planetov, usmerjajoč jih vsakega po njegovem lastnem toku.

f i n i s

AIN SOPH
KETER
1
P.M.
BINAH
3
HOKMAH
2
ZODIAK
DA
AT
GEBVRAH
5
HESED
4
PAROKET
TIFARET
6
HOD
8
NETZAH
7
JESOD
9
MALKVT
10
KLIPOT

ARTEMIS IOTA
vel
De COITU
Scholia Triviæ
sub figura DCLXVI
(publikacija A∴ A∴ v razredu B)

Dianae sumus in fide Puellae et pueri integri

Dianam pueri integri Puellaeque canamus.

CATULLUS

(Deviški dečki in deklice smo zvesti Diani,

Deviški dečki in deklice opevamo Diano.)

Greh pomeni Omejevanje. O človek! ne zavrni žene, če ona hoče. O ljubimec, če te je volja, oditi. Ni vezi, ki bi združila, kar je ločeno, kot le ljubezen: vse ostalo je prekletstvo. Prekleto! Prekleto naj bo na veke! Pekel.

(AL I 41)

O privolitvi ali zavrnitvi mora odločati impulz sam, brez kateregakoli drugega motiva, ki običajno pogojuje dejavnost.

> Tako pri vsem, kar imaš, ti nimaš nobene pravice, razen te, da izvršuješ svojo Voljo.

Vsaka misel, beseda ali dejanje so brez izjeme podvrženi temu zakonu. »Delaj po svoji volji« ne daje svoboščine v izvrševanju česarkoli drugega; da bi se to razumelo, doktrina tu posebej poudarja: »Ti nimaš nobene pravice, razen te, da izvršuješ svojo voljo.«

F. SOLVTIO PERFECTA III.

Vsak delček energije mora biti vgrajen v ta enojni tir mašine volje; neposredno ali posredno mora služiti enemu namenu. Neznatna odprtina v trupu namreč lahko potopi največjo ladjo.
Vsako dejanje, z mislimi in besedami, ki določa njegovo izvedbo, je potemtakem zakrament.
In izmed vseh dejanj je najbolj pomembno dejanje ljubezni. Prvič, ker je ekstaza, ki spremlja njegovo pravilno izvedbo, fizična podoba ali namig stanja Samadija, ker je zavest Jaza začasno v negotovosti. Drugič, ker je njegova moralna posledica na materialnem planu, ali naj bi vsaj bila, neizmerno velika. (Poudarek na besedi »pravilno« je brezpogojen.) Natanko zato, ker je tako silovito orožje, je njegova raba zavarovana z mnogimi svarili in njegova zloraba obsojena z opomini, ki so zelo oteženi z grožnjami ... »Prav tako vzemite napoj in pobudo ljubezni po volji, kadar, kjer in s komer vas je volja! Toda vedno k Meni.«

> *Če to ne bo v redu; če boste pomešali znamenja vesolja, rekoč: Eno so; ali rekoč: Mnoštvo jih je; če ritual ne bo vedno meni posvečen; potem pričakujte hude obsodbe Ra-Hoor-Khuita!*
>
> *To naj obnovi svet, mali svet mojo sestro, moje srce in moj jezik, kateremu pošiljam tale poljub ... Toda ekstaza naj bo tvoja, in pa radost zemlje: vedno k Meni! K Meni!*
>
> *... Naberite si dobrin ter obilo žena in dišav; nosite bogate dragulje; prekosite narode na zemlji v blišču in ponosu; toda vedno v moji ljubezni, in tako boste prispeli do moje radosti.*
>
> *Obstaja pajčolan, ki je črn. To je pajčolan spodobne ženske; to je pajčolan žalosti in pa pokrov smrti: to ni zame. Raztrgajte to lažno prikazen stoletij: ne odevajte svojih hib v vrle besede: te hibe so meni v uslugo; vi delate prav in poplačal vas bom tu in poslej.*
>
> *Pomoč in upanje je v drugih urokih. Modrost pravi: bodi močan! Tako boš lahko prenesel več radosti. Ne bodi žival; prečisti svoj zanos! Če piješ, pij z osem in devetdesetimi pravili umetnosti: če ljubiš, prekašaj z nežnostjo; in če se v čem raduješ, naj bo v tem bistroumnosti!*
>
> *Ampak prekašaj! Prekašaj!*
>
> *Prizadevaj si za vedno več! in če si zares moj – in v to ne dvomi; in če si vedno vesel – je smrt krona vsega.*

Tu je potrdilo v detaljih Knjige Zakona, I, 41. To dejanje je dokončen električen ali magnetni pojav. Ne tiče se nobenih drugih ogledov. (Zato se včasih nepoučenim zdi nespameten.) Edina izjema je – a tako se samo zdi –, ko zadovoljitev impulza očitno onemogoči resnično Voljo prej kot pa ji pomaga do izpolnitve; vsak tak primer naj se sodi po njegovih odlikah.
»Toda vedno k Meni.« Beseda »vedno« ne dopušča izjeme; »K Meni« ali parafrazirano kot »izpolnitev neke možnosti, ki je nujna za izvršitev Velikega Dela.« Vsako dejanje je zakrament, a ta še posebej. Tekst nadaljuje z jasno pretnjo: »če ritual ne bo vedno meni posvečen, potem pričakujte hude obsodbe Ra-Hoor-Khuita". Profanemu je ta zakrament zakramentov najusodnejša zmota in prestopek; kajti to je veleizdaja samega Velikega Dela.
Naslednji verz ponovi: »Če ritual ne bo vedno meni v čast«, in to še poudari in ojača s pretnjo. Kršitelj nič več prosto ne uživa v objemu Boginje Ljubezni; izvržen je pritisku kazni neusmiljenega in strašnega Boga Tretjega Poglavja Knjige Zakona.
»Bodite torej dobrotljivi; oblačite se vsi v fina oblačila; jejte bogato hrano in pijte sladka vina in pa vina, ki se penijo! Prav tako vzemite napoj in pobudo ljubezni po volji, kadar, kjer in s komer vas je volja...« To se nanaša na tehniko umetnosti; razložena bo kasneje v tem eseju.
»S komer vas je volja.« Tu je ponovljeno to, kar je bilo že povedano zgoraj v pripombi k AL I 41.
Verz 53 potrjuje pomembnost te dogme. Zanemarjanje teh predpisov je odgovorno za neskončne in neznosne agonije, ostudne in neublažljive katastrofe v preteklosti.

Kabalist bo zapazil, da »k Meni« (To ME!) na koncu verza ne le ponovi rotitev, temveč je tudi Magijski Pečat na dogmo. (Verz 54 je namig na to skrivnost.)

Z grškimi črkami TO MH je to 418; kar je istovetno z Abrahadabra, šifro Velikega Dela. Meditacija lahko privede študenta do še globjega in plodnejšega uvida.

Prikličite me pod mojimi zvezdami! Ljubezen je zakon, ljubezen v skladu z voljo. In naj niti norci ne pogrešajo ljubezni; kajti obstajata ljubezen in ljubezen. Obstaja golobica in pa kača. Izberite dobro! On, moj prerok, je izbral, zavedajoč se zakona trdnjave in pa velikega misterija Hiše Boga.

Lepota in moč, poskočni smeh in žlahtno koprnenje, sila in ogenj so od nas.

Jaz sem Kača, ki prinaša Znanje in Naslado in razkošen sijaj, in ki razvnema ljudska srca s pijanostjo. Meni v čaščenje vzemite vino in čudne droge, o čemer bom še povedal mojemu preroku, in se opijajte z njimi! Sploh vas ne bodo oškodovala. To je laž, ta norost proti sebi. Izpostavljanje nedolžnosti je laž. Bodi močan, o človek, raduj se v vseh stvareh čutnosti in zanosa! ne se bati, da bi te katerikoli bog zato zavrgel.

Pazite! to so važne skrivnosti; imam tudi prijatelje puščavnike. Vendar ne mislite, da jih boste našli v gozdu ali na gori, temveč v purpurnih posteljah, v objemu izvrstnih ženskih zverin ogromnih udov, z ognjem in živostjo v njihovih očeh ter maso plamene grive naokrog; tu jih boste našli.

Toda vi, O moje ljudstvo: vstanite in se predramite!

Naj bodo rituali pravilno izvajani, z radostjo in lepoto!

To so rituali elementov in pa občasni prazniki.

Praznik prve noči Preroka in njegove Neveste!

Praznik treh dni pisanja Knjige zakona.

Praznik Tahutija in prerokovega otroka – skrivnost, O Prerok!

Praznik Najvišjega Rituala in praznik Enakonočja Bogov.

Praznik ognja in praznik vode; praznik življenja in večji praznik smrti!

Praznik vsak dan v radosti mojega zanosa!

Praznik vsako noč v čast Nu, in užitek skrajne naslade!

Vselej! praznujte! radujte se! brez strahu odslej. Obstaja stopitev in večna ekstaza v poljubih Nu.

Ti verzi spet namigujejo na okoliščine, ki spremljajo dejanje: naznačujejo pripomočke pri tehniki, kakor tudi duha, v katerem mu je treba dostopiti. Ločena, znanstvena drža preučevanja in priprave so predpogoj; treba je namreč predvideti ovire, olajšati in pa usmeriti tok: vendar impulz sam je Entuziazem.

Obstaja pajčolan, ki je črn. To je pajčolan spodobne ženske. To je pajčolan žalosti in pa pokrivalo smrti: nič od tega ni moje. Raztrgajte to lažno prikazen stoletij: ne zavijajte svojih hib v vrle besede: te hibe so meni v uslugo. Vi že dobro delate in poplačal vas bom tu in poslej.

Brezmadežno Marijo naj se razpne na kolesa: zavoljo nje naj bodo vse spodobne ženske skrajno zaničevane med vami!

Prav tako zavoljo lepote in pa ljubezni!

Študent naj osvoji doktrino »Črnih Bratov«. Zavračati izpolnitev katerekoli svoje možnosti pomeni neposredno negacijo Velikega Dela.

Pomoč in upanje je v drugih urokih. Modrost pravi: bodi močan! Tako boš lahko prenesel več radosti. Ne bodi žival; prečisti svoj zanos! Če piješ, pij z osemindevetdesetimi pravili umetnosti; če ljubiš; prekašaj z nežnostjo; in če se v čem veseliš, naj pri tem ne manjka bistroumnosti!

A prekašaj! Prekašaj!

Stremi za vedno več! in če si resnično moj – in v to nikar ne dvomi; in če si vedno vesel – je smrt krona vsega.

Tu, v par preprostih frazah, je popolen vodič – v orisu – do Umetnosti Ljubezni.

Genij brez tehnike je dostikrat okoren in nedojemljiv; toda tehnika je brez genija suho okostje. Genij je ali pa ga ni; ne pomaga niti veščina niti trud, če je odsoten. Vendar se lahko smatra, da je vedno prisoten, kajti »vsak moški in vsaka ženska je zvezda«. V vsakem primeru je le tehnika odgovorna študiju in vaji. Zapisano je bilo nekje, da »je potrebno za to toliko študija kot za teologijo, in toliko vaje kot za biljard.« Kar lahko naredimo, je da (a) osvobodimo in (b) usmerimo latentni genij. V deželah, ki so sovražne civilizaciji (horribilesque ultimosque Brittanos) in njihovih kolonijah, bivših in današnjih, tehnika skoraj ne eksistira; posamezniki, ki jo do neke stopnje popolnosti le posedujejo, se imajo za svojo odličnost zahvaliti, v skoraj vseh primerih, treningu in učenju pri domačinih srečnejših in manj barbarskih delov sveta. Vsak tip rase ali kulture ima svojske in posebne vrline.

A. *Študij:* Študent naj preštudira, nosi v spominu in vzame k srcu takšne klasike kot so Ananga-Ranga, Bagh-i-Muattar, Kama Shastra, Kama Sutra, Dišeči Vrt (Sheikh Nefzawi) in pa določene znanstvene ali psevdo-znanstvene razprave (običajno o deformacijah narave oz. značajev, ali zlorabah neznanja) številnih avtorjev, največ francoskih, nemških, avstrijskih in italijanskih. Ojačani Zanos se priporoča, zaradi svoje izvrstnosti in vrline, kakor tudi LIBRI LXVI, CCCLXX, DCCCXXXI, CLXXV, CLVI in drugi iz A.·.A.·. Biblioteke. Tu so še različna klasična dela o tem, ki lahko pomagajo osvojiti romantično in zamaknjeno atmosfero, ki je lastna Umetnosti: Catullus, Juvenal (posebno Šesta Satira), Martial, Petronij Arbiter, Apulej, Boccaccio, Masucci, Rabelais, Balzac (Contes Drolatiques), De Sade, Andre de Nerciat, Alfred de Musset in Greges Sand – Gamiani, Sacher Masoch (Venus v krznu) in mnogi angleški in ameriški avtorji, ki so preštevilni, da bi jih tu naštevali, a predvsem pesniki kot so Swift, Sterne, Herrick, Donne in Herbert.

Potem je tu tudi celotna literatura misticizma, ki je blizu ali pa vsebuje to materijo, a takšna dela so za mladega študenta nevarna prav tako, kakor so na videz privlačna. Ta opogumljajo občutek krivde in učijo smrtonosno umetnost samoopravičevanja ter hvalijo prav tisto hipokrizijo, ki jo svoboda tako odločno zavrača. »Raztrgajte to lažno prikazen stoletij.«

B. *Praksa:* Noben učitelj, pa naj bo še tako nadarjen, ne more pokriti enega odstotka osnove te Umetnosti. Najboljši učitelji so izurjeni in posvečeni eksperti; nato moški in ženske naravnega talenta.

C. *Izvirne Raziskave:* Te morajo temeljiti na najširšem možnem znanju in najglobjem razumevanju taistega; ter na rezultatih dogleda in intenzivnosti naše prakse.

Toda presegaj ! presegaj !

(AL II 71)

Toda vedno k Meni.

(AL I 51)

f i n i s

TRI ŠOLE MAGIKE

(Gerard Aumont)

Mnogo nesporazumov je danes v zvezi s pomenom besede »Magika«. Bilo je storjenih mnogo poskusov, da se jo definira, a bi bilo nemara najbolje, da jo za tale naš prikaz definiramo tako: Magika je Veda o Neizmerljivostih.

To je ena od mnogih prepovedanih rab termina, primerna našemu trenutnemu namenu. Še posebej moramo pripomniti, da Magika, tako pogosto vpletena v popularno pojmovanje religije, nima z le-to ničesar skupnega. V bistvu je pravzaprav eksaktno nasprotje religije; in celo, še bolj kot Prirodna Znanost, njen nespravljivi sovražnik.

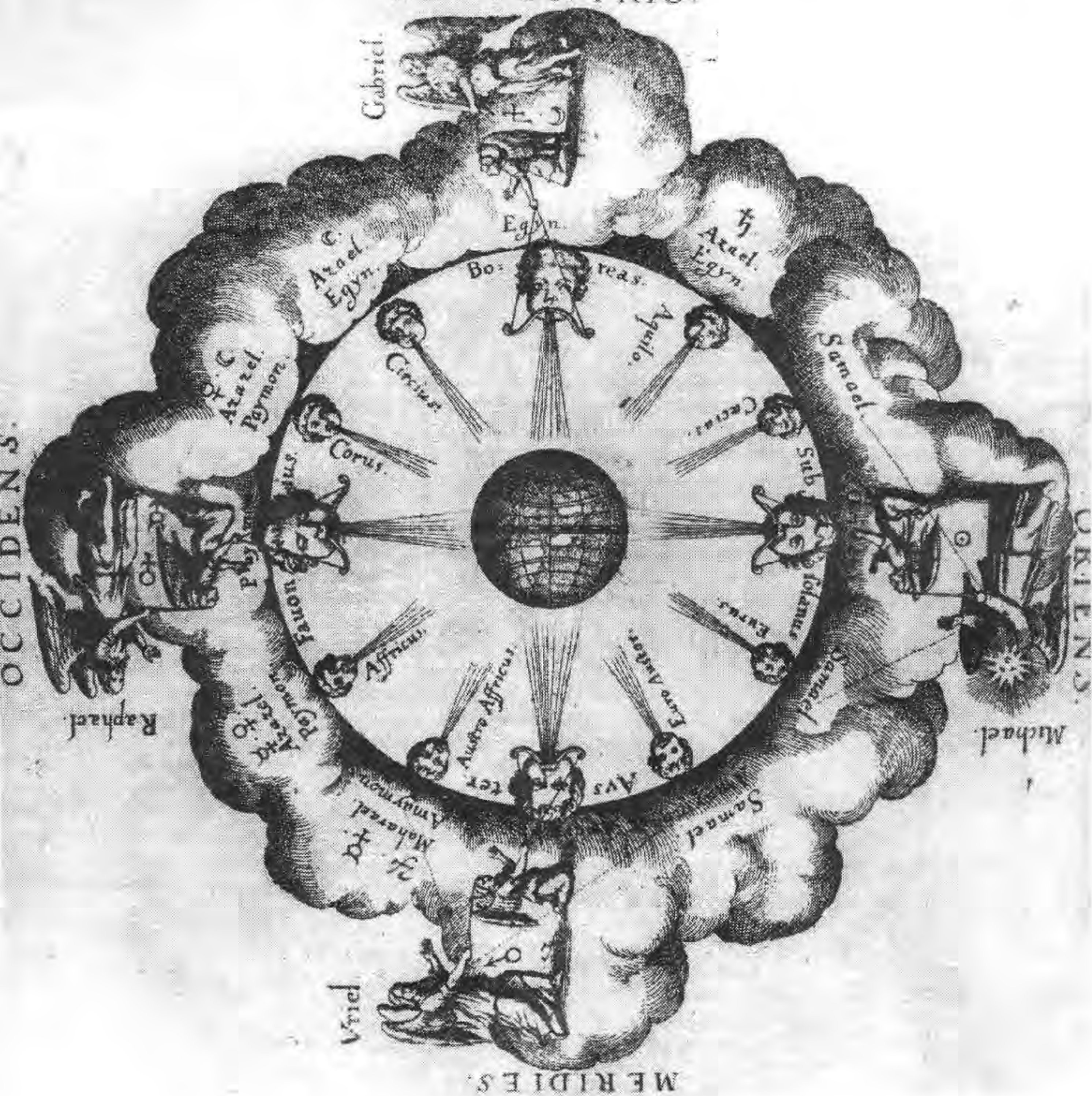
Naj razliko jasno definiramo: Magika raziskuje Zakone Narave z namenom, da bi jih uporabila. Od »profane« znanosti se razlikuje zgolj po tem, da je vedno pred njo. Kakor je pokazal Frazer (The Golden Bough, opp), je Magika znanost v poskusnem stadiju; a je lahko, in dostikrat je, več kot to. Ona je znanost, ki iz enega ali drugega razloga ne more biti razodeta profanemu.

Religija pa v nasprotju s tem poskuša ignorirati zakone Narave, ali jih zaobiti s pozivanjem na postulirano oblast, za katero se smatra, da jih je samovoljno ukazala. Religiozni človek je, kot tak, nezmožen razumeti, kaj zakoni narave v resnici so. (Namreč, da so posplošitve zapaženih dejstev.)

Zgodovine Magike se nikoli ni nihče resno lotil; zaradi enega razloga, ker samo iniciati, zavezani tajnosti, vedo kaj o tem; in iz drugega, ker vsak zgodovinar govori o neki komercialni obliki Magike in ne o stvari po sebi. A Magika upravlja svetu že od vsega začetka zgodovine, ako ne na drugačen način, potem že za to, ker je bila vedno mati Znanosti. Zatorej je skrajno pomembno, da se potrudimo, da bi kaj razumeli o stvari; zato ne potrebujemo zagovora, ko poskušamo s tem kratkim orisom njenih historičnih aspektov.

Vedno so obstajale, vsaj v jedru, tri glavne šole filozofske prakse. (Besedo »filozofske« uporabljamo v tistem dobrem starem širšem smislu, kot je mišljen v frazi »filozofske transakcije Kraljevskega društva za napredek znanja«.) V navadi je, da opisujemo te tri šole kot Rumena, Črna in Bela. Bralca moramo opozoriti, da jih ne sme zamenjati z rasnim razlikovanjem in da se še manj nanašajo na konvencionalne simbole kot so: rumene čepice, rumene halje, črna magija, belo čarovništvo ipd. Nevarnost je v tem, da te analogije pogosto zapeljejo, kot tudi dokazujejo, da je raziskovanje na stranpoti.

Te tri šole predstavljajo tri popolnoma različne in nasprotujoče si teorije univerzuma, in s tem, prakse spiritualne vede. Magijska formula vsake je precizna kot kakšen teorem v trigonometriji. Vsaka privzema določen zakon Narave in stvar se zakomplicira vsled dejstev, da vsaka šola v bistvu priznava formulo ostalih dveh. Smatra ju zgolj za na nek način nepopolni, sekundarni in iluzorni. Rumena šola se tudi ne vmešava v drugi dve že zaradi narave svojih postulatov, kakor bomo videli kasneje. A Črna in Bela šola sta vedno bolj ali manj v dejanskem sporu; in ravno zaradi tega, ker je ta konflikt dosegel svoj višek, je treba tale esej napisati. Adepti Bele šole smatrajo sedanjo nevarnost, ki preti človeštvu, za tako veliko, da so pripravljeni prekršiti tradicionalno politiko molka, z namenom, da v svoje vrste pridobijo pogane vseh ljudstev.

SEPTENTRIO.
Gabriel.
Egyn.
Boreas.
Aquilo.
Circius.
Corus.
Caecias.
Subsolanus.
Eurus.
Euro Auster.
Auster.
Austro Affricus.
Affricus.
Favon
OCCIDENS.
ORIENS.
MERIDIES.
Raphael.
Michael.
Uriel.
Samael.
Samoel.
Amaymon.
Maharael.
Azael.
Paymon.

Posedujemo določen mistični dokument[12], ki ga zaradi konvencionalnosti lahko na kratko opišemo kot Razodetje, katerega ključe imamo, zahvaljujoč intervenciji Učitelja, ki se je pojavil ob pravem in usodnem času. Ta dokument se sestoji iz vrste vizij, v katerih smo slišali glas različnih inteligenc, katerih značaj bi bilo težko definirati, a ki so oskrbljene z znanjem in močjo, daleč iznad česarkoli, kar običajno smatramo, da je lastno človeškemu rodu.

Navesti moramo odlomek iz enega najpomembnejših izmed teh dokumentov. Doktrina je vsebovana, kakor je v navadi med Iniciati, v obliki parabole. Tisti, ki so dosegli vsaj povprečno razsvetlitev, se zavedajo, da sta grobo prepričanje vernika in groba neiskrenost posmehljivca v odnosu do samih dejstev zgolj otročja. Vsak incident v naravi, resničen ali lažen vsebuje spiritualen pomen. Ta značaj je tisti in zgolj on ima kakršnokoli filozofsko vrednost za Iniciata.

Pravoverni naj ne bodo šokirani in prosvetljeni ne ošabni ob spoznanju, da je odlomek, ki ga bomo navedli, parabola, ki temelji na najnespodobnejši biblijski legendi, ki se nanaša na Noaha. Sebi v prid si je pač privoščila biblijski komfort.

Tu je odlomek iz vizije:

In pojavi se glas: Prekleti naj bodo tisti, ki bodo razkrili goloto Vsevišnjega, kajti on je pijan od vina, ki je kri adeptov. In BABALON ga je uspavala na svojih prsih, in zbežala je stran ter ga pustila nagega, in sklicala svoje otroke rekoč: Pridite, da se ponorčujete iz golote Najvišjega.

In prvi izmed Adeptov je zakril Njegovo sramoto z tkanino, stopajoč nazaj, in je bil bel. In je drugi izmed Adeptov zakril Njegovo sramoto s tkanino, stopajoč po strani, in je bil rumen. Tretji izmed Adeptov pa se je ponorčeval iz Njegove sramote, stopajoč naprej, in je bil črn. In to so tri velike šole Magov, ki so tudi trije Magi, ki so potovali v Betlehem; in ker nimaš modrosti, ne boš zvedel, katera šola prevladuje in če te tri šole niso morda ena sama.

Zdaj lahko preučimo filozofske temelje teh treh šol. A najprej moramo posvariti pred preveč literarno interpretacijo, celo parabole. Pričakovali bi, zaradi razlogov, ki se bodo pokazali ob nadaljnem raziskovanju doktrin Treh šol, da je bila ta parabola izmišljena od inteligence Črne šole, ki se je zavedala svoje zlobe, misleč, da jo bo potom neke alkemije bahavo spremenila v pravičnost.

Bistroumni bralec bo zapazil zahrbtni namen, da se identificira doktrino Črne šole z neke vrste črno magijo, ki se običajno imenuje diabolizem. Z drugimi besedami, ta parabola je po sebi primer neke skrajno delikatne črnomagijske operacije in globji uvid takšnih trikov nas privede do razumevanja čudnih čarovniških postopkov s kačami. Profani bralec naj ne smatra take podrobnosti za zanemarljive nesmisle. To je namreč zvitost tiste vrste, ki določa ceno krompirja na trgu.

Zgornja digresija nemara ni tako neopravičljiva, kot se zdi na prvi pogled. Ob podrobnem proučevanju le-te lahko odkrijemo naravo miselnega procesa, ki ga navadno uporabljajo tajni učitelji človeške rase, da bi ji določili njeno usodo.

Ko se že vsi smejete, bi vam priporočil da proučite resnične učinke na potek človeških afer, ki so bili povzročeni s strani Cezarja, Atile, Napoleona po eni, ter Platona, Enciklopedistov in Karla Marksa[13] na drugi strani.

Rumena šola Magike smatra s čisto znanstveno in filozofsko vzvišenostjo fenomen Univerzuma kot dejstvo. Ker je po sebi del tega Univerzuma, se ima za nezmožno, da bi spremenila totaliteto, niti v najmanjši stopnji. In če povemo vulgarno, ona se ne poskuša dvigniti s tal, da bi zgrabila za delo. Potemtakem se ne upira toku dogodkov z reakcijo sovraštva niti simpatije. V kolikor sploh skuša vplivati na potek dogodkov, to naredi na edini možni razumni način: zmanjšati skuša notranje trenje.

Zato ostaja v kontemplativni pozi. Če uporabim izraze zahodnjaške filozofije, v njeni drži je nekaj zenovskega stoicizma; ali pikvikovščine Epikurja, če smem uporabiti ta izraz. Idealna reakcija na pojave je popolna elastičnost. Ona vsebuje nekaj hladnokrvnosti matematike; in

[12] Liber CDXVIII, Vizija in Glas (Aleister Crowley: The Vision and the Voice). Prva edicija – Thelema Publishing Co. Barstow, California. Revidirana izdaja – Sangreal Fundation, Dallas.

[13] Zanimivo je pripomniti, da so trije največji vplivi v svetu danes bili ustvarjeni od tevtonskih Židov: Marxa, Hertza in Freuda.

zato lahko mirno rečemo, v smislu elementarne študioznosti, da je Pitagora njen najadekvatnejši zastopnik v evropski filozofiji.

Do odkritja azijske misli, kakorkoli že, nam ni bilo treba jemati naših idej iz druge roke. Rumena šola poseduje eno popolno klasično delo, Tao Teh King.[14]

Zaman bi iskali neko religijo, ki bi ustrezno predstavljala misel te mojstrovine. Ni le religija kot taka nestrpna do znanosti in filozofije, temveč po sami naravi načel Rumene šole njeni privrženci nimajo nobenih namenov, da bi se spravljali v neprikladnost s prosvetljevanjem velike večine ljudi, ki jih smatrajo za brezupne bedake.

Medtem ko je teorija religije kot take ena sama kopica laži, pa edina prava moč katerekoli religije izvira iz stvari, ki jih je ukradla Magijski doktrini; in iz dejstva, da je religiozna oseba po definiciji popolnoma brez vesti, sledi, da katerakoli dana religija verjetno vsebuje drobce Magijske doktrine, bolj ali manj po naključju izmaknjene od ene ali druge šole, kakor pač nanese.

Bralec naj se torej najresneje izogiba poskusom, da bi to stvar dojel potom vabljivih analogij. Taoizem ima tako malo s Tao Teh Kingom kot ima Katoliška cerkev z Evangelijem.

Tao Teh King vceplja zavestno, ali bolje, nezavedno nedejavnost v smislu zmanjšanja zmede sveta. Par citatov iz teksta bo razjasnilo bistvo doktrine:

> X, 3:
>
> V tem je skrivnost vrline. Ona ustvarja vse in hrani vse, vendar ne ostaja temu zvesta; ona vodi vse, a se tega ne zaveda, niti tega ne razglaša; ona usmerja vse, a brez zavestne kontrole.
>
> XXII, 2:
>
> Zato se modrijan osredotoča na eno Voljo, in ta je luč vsemu svetu. Skrivajoč se, on blesti; umikajoč se, on vzbuja pozornost; ponižujoč se, pridobiva moč, da doseže svojo Voljo. Ker ne hrepeni, se nihče ne more kosati z njim.
>
> XLIII, 1:
>
> Najnežnejša substanca ujame najodpornejšo. Brezsubstančno prodira tam, kjer ni odprtine. V tem je Vrlina Inercije.
>
> XLIII, 2:
>
> Malo je tistih, ki dosežejo, katerih govor je Tišina, katerih Delo je Inercija.
>
> XLVIII, 3:
>
> Tisti, ki si privzame vse pod Nebom, doseže to brez truda. Tisti, ki se trudi, si ni sposoben privzeti.
>
> LVIII, 3:
>
> Modri človek je stanoviten in se izogiba nasilju; njegovi vogali ne poškodujejo drugih. Giblje se v ravni črti in se ne odvrača od nje; on je sijajen, a ne slepi s svojim sijajem.

[14] Žal ne obstaja prevod, ki bi bil delo Inicata. Vse obstoječe prevode so popačili ljudje, ki preprosto niso dojeli teksta. Sorazmerno popoln prevod je dostopen, a obstaja zgolj v rokopisu. (Gre za Crowleyev prevod, narejen potom invokacije magijske Inteligence Teksta in manj preko slovničnega poznavanja kitajščine, op. p.) Namen te pripombe je, da bi vzbudila zadosten interes za izvedbo in tiskanje teksta.

LXIII, 2:

Delaj velike stvari, ko so še majhne, divje stvari, ko so še krotke; kajti vse stvari, kakorkoli velike ali divje so že, se začnejo, ko so majhne in krotke. Tako modri človek izvršuje najtežje naloge, ne da bi se lotil česa pomembnega.

LXXVI, 2:

Torej sta otrplost in trdnost znamenje smrti, elastičnost in prilagodljivost pa življenja.

LXXVI, 3:

Tisti, ki izsiljuje moč, ne zmaga; tudi močno drevo objem zapolni.

LXXVI, 4:

Tako imata trdno in otrplo nižje mesto, mehko in elastično pa višjega.

Črna Šola Magike, ki se je na noben način ne sme pomešati s šolo Črne Magije ali Čarovništvom, ki je le perverzija Bele tradicije, se v bistvu razlikuje od Rumene Šole po tem, da smatra Univerzum ne za nevtralen, temveč dokončno za prekletstvo. Njen prvi teorem je »Prva Plemenita Resnica« Bude: »Vse je Žalost«. Pri primitivnih klasikih te šole je ideja žalosti pomešana z idejo greha. (Ta ideja univerzalnega žalovanja je odgovorna za izbiro črne barve za njeno simbolično barvo. Pa vendar, mar ni kitajska žalna noša bela?)

Analize filozofov te šole uvrščajo vsak fenomen v kategorijo žalosti. Popolnoma brez haska je opozarjati na določene dogodke, ki jih spremlja veselje: oni bodo nadaljevali s svojimi krutimi kalkulacijami in nam v zadovoljstvo, ali bolje, nezadovoljstvo, dokazovali, da bolj kot se nek dogodek zdi ugoden, bolj zločesto varljiva je njegova fascinacija. Obstaja samo en pojmljiv način, da se temu izognemo, in ta je povsem preprost: izničenje. (Površni kritiki budizma so zapravili velik del svoje bedaste duhovitosti, ko so poskušali prikazati, da Nirvana ali Nibbana pomeni nekaj drugega, kar so pa etimologija, tradicija in pričevanja klasikov skupno določili. Beseda pomeni čisto preprosto »prenehanje«: namreč, če je vse žalostno, potem je edina stvar, ki ni žalost, nič, in torej, izogniti se žalosti pomeni, doseči ničnost.)

Zahodna filozofija se je sem in tja približala tej doktrini ali pa je vsaj zatrjevala, da ne obstaja oblika bivanja, ki ne bi bila podvržena žalosti. Huxley pravi v spisu »Evolucija in etika«: »Trpljenje je znak celotnega rodu čutečih stvari«.

Filozofi te šole so, kar je razumljivo, iščoč, da bi popravili to zlo pri korenini, raziskovali vzrok bivanja, ki je žalost, in nemudoma prispeli do »Druge Plemenite Resnice« Bude: »Vzrok žalosti je Želja«. Oni sledijo neskončnemu nizanju vzrokov, katerih zadnje bistvo je Neznanje. (Nisem odgovoren za to, da bi branil logiko te šole: jaz zgolj navajam njeno doktrino.) Praktična posledica vsega tega je to, da je vsaka vrsta aktivnosti neizogibna in obenem zločin. Tu moramo skreniti, da razložim, kako se mišljenska zmeda te doktrine vseskozi ponavlja. To je del črnote Ignorance, za katero oni izjavljajo, da je baza njihovega Univerzuma. (Konec koncev ima vsakdo pravico do lastnega univerzuma in do poti, ki jo izbere.)

Ta šola, ki je po svoji naravi degradirana, ni tako daleč od konvencionalne religije, kakor sta nasprotno Bela in Rumena. Za najprimitivnejše fetišistične religije se v resnici lahko smatra, da so precej verne predpostavke te filozofije. Kjer vlada animizem, »človek medicine« personificira to univerzalno zlo in ga skuša pomiriti s človeško žrtvijo. Zgodnje oblike judaizma in tisti tip krščanstva, ki ga povezujemo z »Vojsko rešitve«, Billy Sunday in fundamentalisti ameriškega podeželja, so dovolj preprosti primeri religije, katere bistvo je v pomirjanju zlega demona.

Ko luč inteligence začne vzhajati in razblinjati maso megle iznad teh divjakov, dosežemo drugi stadij. Hrabri duhovi zberejo pogum in razglasijo, da je sicer tako očitno zlo, na nek skrivnosten način iluzija. S tem podvržejo ves kompleks žalosti pod en sam vzrok, to je, pojavu omenjene iluzije. Problem nato povzame svojo zadnjo obliko: Kako ukiniti to iluzijo ?

Zelo čist primer prvega stadija tega tipa najdemo v Vedah in drugega v Upanišadah. A odgovor na vprašanje, kako izničiti iluzijo zla, je odvisen od naslednje poteze teorije. Lahko si predstavljamo, da je Parabrahman neskončno dober, lep, velik etc. etc., s čimer smatramo za destrukcijo iluzije zla zopetno združenje zavesti z Parabrahmanom. Nesrečni del te sheme stvari je, da, ko skušamo Parabrahmana definirati v smislu povrnitve v njegovo Čistost, slej ko prej odkrijemo, da sploh nima nobenih kvalitet. Z drugimi besedami, kakor je vzkliknil farmer, ko so mu pokazali slona: Sej take žvali sploh nej!

Gautama Buda je bil tisti, ki je spoznal nekoristnost brananja po tem imaginarnem pahidermu. »Če je naš Parabrahman«, je dejal hinduističnim filozofom, »v resnici nič, zakaj se ne bi držali naše prvotne koncepcije, da je vse žalost, in priznali, da je edini način ukinitve žalosti, prispetje do ničnosti?«

Celotno tradicijo Indijskega polotoka lahko kompletiramo zelo preprosto. K Vedam, Upanišadam in Tripataki budistov lahko dodamo le še Tantre vamačarijanskih šol, kakor jih lahko imenujemo. Paradoksalno, kakor se lahko sliši, so Tantristi v bistvu najnaprednejši med hinduisti. Njihova teorija je v svojem filozofskem ultimatu primitivni stadij Bele tradicije, kajti bistvo tantričnih kultov je, da se lahko z izvajanjem določenih Magijskih ritualov, ne le izognemo propadu, temveč si tudi pridobimo resnični blagoslov. Tantrist ni obseden z voljo do smrti. Težaven posel je to, brez dvoma, izvleči iz bivanja kakršnokoli razvedrilo; toda v najslabšem primeru ni nemogoče. Ali drugače rečeno, on s tem zanika temeljno predpostavko, da je bivanje žalost, in formulira bistveni postulat Bele Šole Magike, namreč, da obstajajo sredstva, s katerimi lahko razkrinkamo univerzalno žalost, (dozdevajočo se, seveda, vsakemu normalnemu opazovanju), kakor v primeru Izidinih iniciacijskih obredov v starih časih Kema (Egipta, opp). Tam se je Neofit (Novinec, opp) potem, ko so pod prisilo njegove ustne pomolili pred šobečo se zadnjico Mendeškega Kozla, naenkrat znašel ljubkovan z ustnami deviške svečenice te Boginje, ob vznožju katere svetišča je pisalo: Nihče ni odkril njenega pajčolana.

Ni nemogoče, da je baza Črne filozofije golo podnebje s svojo rezultirajočo etiolacijo domorodcev, s svojim medlim, čemernim, anemičnim, vročično izčrpujočim pomehkuženjem človeške duše. V skladu s tem bomo našli le malo pravih ekvivalentov te šole v Evropi. V grški filozofiji ni niti sledu o tej doktrini. Strup se je v svoji najbolj nagnusni in smrtonosni obliki pojavil s krščanstvom.[15] Kljub temu najdemo neke ljudi resnične eminentnosti, ki so aksiom pesimizma vzeli resno. Huxley, z vsem svojim harfiranjem na molovski ključ, je v bistvu evpeptičen torijec. Kulminacijo črne filozofije najdemo pri Schopenhauerju, in zanj lahko smatramo, da je bil obseden na eni strani z obupom vsled lažnega skepticizma, ki se ga je navzel ob bankrotu Humea in Kanta, in na drugi strani direktno z budističnimi dokumenti, do katerih si je, kot eden prvih evropejcev, pridobil dostop. On se zdi, kakor da bi bil gnan v samomor s svojo lastno ničevostjo; čudna paralela Kirilovu iz Besov Dostojevskega.

Vendar pa imamo polno primerov religij, izvirajočih skoraj izključno iz Črne tradicije v njenih različnih fazah. Omenili smo že evangelijske kulte z njihovim zverinskim hudičem-bogom, ki ustvarja človeštvo iz užitka, da ga preklinja in prisiljuje, da se plazi pred njim, medtem ko sam tuli v pijani radosti nad agonijo svojega edinorojenega sina.[16] In v isti razred moramo uvrstiti Krščansko Znanost, ki se tako groteskno boji bolečine, trpljenja in zla vseh vrst, da njeni prevaranci ne morejo upati na nič boljšega kot na blejanje preklicov njene aktualnosti v upanju, da se bi hipnotizirali v anastezijo.

Zahodnjaki praktično niso dosegli tretjega stadija Črne tradicije, Budistični stadij. Zgolj osamljeni mistiki in tisti, ki z ošabno privolitvijo pristajajo na standard najbližje religije in ki se najmanj dolgočasijo v svojem iskanju ničnosti, so pripeljali svoje žalopojke tako daleč.

Dokumente Črne šole smo že omenili. Po večini so to skrajno dolgočasni teksti in mrzki vsakemu celovitemu človeku; vendar je težko zanikati, da take knjige, kot so Dammapada ali Ekleziastike, niso literarne mojstrovine. Predstavljajo agonijo človeškega obupa na najvišji stopnji intenzivnosti in melanholična kontemplacija, ki spremlja njih čitanje, ni v prid

[15]Antisemitski pisci v Evropi – e.g. Weininger – imenujejo Črno teorijo in prakso judaizem, dočim, potom čudne konfuzije, so iste ideje imenovane krščanske med Anglo-saksonci. Leta 1939 e.v. »Nazi«-šola začenja opažati to dejstvo.

[16]Krščanstvo je bilo v svoji zgodnji fazi židovski Komunizem, komaj se razlikujoč od Marksizma.

takšnemu razpoloženju, ki privede vsakega resnično pogumnega človeka do odločitve, da bi pobegnil izpod šibe Črnega Šolmoštra v razširjeno naročje Bele Priležnice Življenja.

Zapustimo nesrečni Schopenhaurjev lik v prid skrivnostno sijočemu Spinozi! Slednji filozof, vsaj glede na njegov Panteizem, zadosti prepričljivo predstavi temeljno tezo Bele tradicije. Prvo, kar moramo opaziti, je dejstvo, da Belo tradicijo skoraj ne moremo odkriti zunaj Evrope. Najprej se pojavi v legendah o Dionizu.

Egipčanska Oziridična tradicija ni nič drugačna. Osrednja ideja Bele Šole je, da so, prepuščajoč profanemu »vse je žalost«, Iniciati hoteli spremeniti to v »vse je radost«. Tu ne gre za nikakršno nojevsko ignoriranje dejstva kakor v Krščanski Znanosti. Pri tem tudi ne gre za kakšen bolj ali manj sofisticiran argument, ki bi spremenil situacijo kakor v primeru vedantizma. Nasprotno, mi zagovarjamo stališče, ki ga je verjetno prvi, v historičnem smislu, definiral Zoroaster: »Narava nas uči in oraklji to potrjujejo, da so celo zli mikrobi Materije lahko uporabni in koristni. Ne stoj nad Prepadom z Odpadkom materije, kajti obstaja mesto za tvoj lik v večno svetlem kraljestvu. Če se s svojim Gorečim Umom posvetiš delu Pobožnosti, boš lahko ohranil taljivo Telo«.[17]

Zdi se, da je bil Levant, od Bizanca in Aten do Damaska, Jeruzalema, Aleksandrije in Kaira, zaposlen s formulacijo te Šole v popularni religiji, začenši od Augustovih dni. Elementi te osrednje ideje namreč obstajajo v delih Gnostikov, nato v določenih ritualih, ki jih Frazer pripisuje t.i. Aziatskemu Bogu, in pa v ostankih staroegipčanskega kulta. Doktrina se je v komiteju ostudno skorumpirala in rezultat je bil – Krščanstvo, ki ga lahko smatramo za Beli Ritual, preobložen z ogromno maso Črne doktrine, kakor otrok matere, ki ni bila všeč Kralju Salomonu. Doktrino Bele Šole v njeni čisti obliki lahko definiramo na zelo preprost način.

Bivanje je čista radost. Žalost je posledica nezmožnosti, da bi to dejstvo zaznali; a to ni nesreča. Žalost, ki konec koncev sploh ni pomembna, smo izumili z namenom, da bi bili deležni obilnega zadovoljstva v tem, da se je znebimo. Bivanje je na ta način zakrament.

Adepti Bele Šole gledajo na svoje Črne brate slično, kakor je aristokratsko angleški Sahib (v časih, ko je bila Anglija še nacija) gledal na nevedne Indijce. Nietzsche izraža filozofijo te Šole v tej meri z veliko doslednostjo in odločnostjo. Človek, ki se odpoveduje življenju, prikaže sebe zgolj kot nekoga, ki življenju ni kos. Pogumen človek se veseli dajanja in sprejemanja močnih udarcev, in je radosten. Skandinavska ideja Valhalle je lahko primitivna, a je možata. Kristjanova Nebesa popularne domene, Budistov nezavestni počitek ali celo Muslimanovo čutno zadovoljstvo mu vzbujajo gnus in zaničevanje. On razume, da je edina radost, ki je kaj vredna, radost neprestanega zmagoslavja; in zmaga sama bi postala dolgočasna in kroketna, če ne bi bila začinjena z neprestanim porazom.

Najpristnejše dokumente Bele Šole najdemo v Svetih Knjigah Teleme, Doktrina je podana v nenavadni perfekciji, tako v Knjigi S Kačo Ovitega Srca, kot v knjigi Lapis Lazuli. En sam odlomek zadostuje, da razložim formulo.

7. Zagledal sem podobo reke. Na njej je bil majhen čoln in v njem, pod škrlatnimi jadri, je bila Asi, njen lik narejen iz najčistejšega zlata. Reka je bila krvava in čoln iz svetlečega se jekla. Nato sem jo ljubil in se potem osvobodil svojega pasu ter se vrgel v reko.
8. Umiril sem se v majhnem čolnu in se mnoge dneve in noči ljubil z njo, prižigajoč čudovito kadilo pred njo.
9. Resnično! Dal sem ji cvet svoje mladosti.
10. A se ni vznemirjala, ko sem jo oskrunil s svojimi poljubi, da je postala črna pred menoj.
11. Vendar sem jo oboževal in ji dal cvet svoje mladosti.
12. Sčasoma je shirala in postala pokvarjena pred menoj. Skoraj bi se predal reki.
13. Nato, ko je prišlo do predvidenega konca, je bilo njeno telo bolj belo od zvezdnega mleka in njene ustne rdeče in vroče kakor večerna zarja in njeno življenje polno bele vročine, kakor sončev poldan.
14. Nato je vstala iz brezna Vekov Spanja in njeno telo me je objelo. Čisto sem se stopil in bil srečen.

[17]Ta citat se zdi, da je direkten namig na Formulo IX° O.T.O. in preparacijo Eliksirja Življenja.

15. Reka je postala reka Amrit in majhen čoln je postal mesena kočija in jadra so bila krvava od krvi srca, ki me je rodilo, ja, ki me je rodilo.

(Liber LXV, 2. poglavje)

Celo v profani literaturi najdemo doktrino Bele Šole Magike:

Oh Buda! mar ne najdeš obstanka,
ti stožer sveta?
Ali se morajo vse stvari izpričevati za
zgolj spremembo na obroču prekletstva?

Prisegam pri vsem blaženstvu žalosti,
da je moja Frina s svojim lišpom na sebi
prav tako lažna - in prav tako resnična -,
kakor skelet tvoj zoprni.

Vsak po svojem okusu: če imaš
rajši to nejevoljno tuhtanje o razkroju;
zame je to Rast, in mi je ljubša
od vse dnevne očarljivosti.

Ti bi ne zapravljal časa z Dorino,
ker za oveneti ima njena lepota,
ker ti smatraš za nečiste stvari,
da devico naredijo za mrljivo.

Jaz, če njeno gnilo truplo bilo bi moje,
do njega bi se obnašal kakor do naravne hrane,
zanikajoč vse, kar ni Božansko,
tako v dobrem kot v zlem.

Aspazija mi lahko odrgne kožo
in Laisa me lahko okuži z boleznijo.
So revni ti užitki in grenke te izgube?
Zanikal bom Diogena.

Izpelji to svojo predstavo dovolj daleč!
Na koncu prišel boš gotovo do Boga.

Ta šola ne poskuša zanikati dejstva, da je Narava, kot je rekel Zoroaster, »fatalna in zla sila«; toda Narava je, tako rekoč, »Prva Materija Dela«, ki se mora spremeniti v zlato. Radost je funkcija našega lastnega deleža v tej alkemiji. Zato najneustrašnejši in najspretnejši adepti vedno raziskujejo najodvratnejše elemente Narave, da je njihov triumf toliko večji. To je očitno formula najvztrajnejšega poguma. Ideja vitalnosti in možatosti je tu izražena v svoji najdinamičnejši obliki.

Edina religija, ki je povezana s to šolo, je staroegipčanska; verjetno tudi kaldejska. In to zato, ker so to Magijske religije v strogo tehničnem pomenu besede. Njihova religiozna komponenta je zanemarljiva. V kolikor obstaja, je to le za neposvečene.

Vendar pa najdemo sledove vpliva te šole v judaizmu in paganizmu. Obstajajo tudi določeni dokumenti čisto grškega duha s sledovi tega vpliva. Gre za, kakor so oni to imenovali, Teurgijo.

Krščanska religija, v svojem najpreprostejšem bistvu, z idejo premagovanja zla z magijskim obredom, Križanjem, se zdi na prvi pogled lep primer Bele tradicije; toda ideja greha in njegovega odkupljanja ga ostudno zapaca s Črnino. Toda obstajali so določeni krščanski misleci, ki so naredili pogumen in logičen korak naprej s tem, da so smatrali zlo za izum Boga, namenjen izvajanju radosti v boju in zmagoslavju. To je, seveda, čisto Bela doktrina; a so jo smatrali za najnevarnejšo izmed vseh herezij (Rimljanom, VI: 1, 2 etc.).

Kljub vsemu, ideja je tu. Maša sama je v bistvu tipični Beli ritual. Njegov namen je spremeniti grobo tvar direktno v Božanstvo. Tako je to kardinalna operacija talismanske Magike. Toda pod vplivom Črne šole je ideja korodirala na eni strani z metafizičnimi in na drugi s praznovernimi teološkimi dodatki tako dokončno, da je ideja popolnoma zakrita.

V reformaciji najdemo jalov poskus odstranitve Črnega elementa. Protestantski misleci so naredili, kar so mogli, da bi se znebili ideje greha. A kmalu se je izkazalo, da bi trud privedel zgolj v antinomianizem; in spoznali so, da bi to zanesljivo uničilo religiozno idejo kot tako.

Mistiki, tako katoliški kot tudi protestantski, so poskušali nadalje osvoboditi krščanstvo temnega oblaka zlonamernosti. Oni so si segli v roke s Sufiji in Vedantisti. Toda to pelje spet le v zanikanje resničnosti zla. In to je še nadaljni odmik, malo po malo, od jasne zaznave dejstva Narave; njihova doktrina je postala čisto teoretična in je izginila, medtem ko se je nevihtni oblak grešnosti ustalil še trdneje kot kdajkoli prej.

Najvažnejši poskus Bele Šole, gledano z eksoteričnega stališča, je Islam. V njegovi doktrini je sicer rahel madež, a dosti medlejši kot v krščanstvu. To je možata religija. On se sooči z dejstvi in upošteva grozo; a jo hoče premagati zgolj z poštenim možatim udarcem. Škoda, metafizične koncepcije njegove kvaziprofane šole so grobo materialistične. Panteizem Sufijev je tisti, ki eliminira koncept odkupljanja; in v praksi so Sufiji preveč blizu združeni z vedantisti, da bi lahko ohranili stik z realnostjo.

V zgodovini obstaja samo eno gibanje, katerega cilj je bil organizirati osamljene adepte Bele Šole Magike, in to gibanje nima nobene veze z religijo, razen v toliko, v kolikor je vplivalo na reformatorje krščanske cerkve. Njegov poziv nikakor ni bil namenjen ljudstvu. Ponudilo je le odkrit odnos osamljenim znanstvenikom po Evropi in jim sporočilo določene praktične skrivnosti modrosti. To gibanje je splošno znano pod imenom Rosenkreuzarstvo.

Beseda sproža vse vrste obžalovanja vrednih asociacij; a Adepti društva niso bili nikoli v najmanjših skrbeh zaradi zlorabe imena, bodisi v primeru šarlatanstva ali pa glede napada s strani nevoščljivih kritikov. Tako modro so zakrili svoje aktivnosti, da so neki moderni sholarji plitkega tipa izjavili, da kakšno takšno gibanje sploh nikoli ni obstajalo in da je to le spretna šala na račun radovednosti praznovernega srednjega veka. Vsekakor je res, da po originalni razglasitvi (Fama Fraternitatis, opp.) ni izšla nobena uradna publikacija. Bistvene skrivnosti so ostale neoskrunjene. Če je bilo v zadnjih letih izdano kar lepo število dokumentov, čeprav ne v njihovem imenu, je bilo to zaradi grozeče krize civilizacije, o kateri bo govora malo kasneje. Brez pravega smisla bi bilo, četudi bi nam bilo dovoljeno, diskutirati o naravi bistva znanstvnega odkritja, ki je srž doktrine Društva. Nujno je le, da opozorimo, da je njegova korespondenca z alkemijo naravno dejstvo stvari, za katere smo si dovolili, da se nam izmuzne; Rosenkreuzar, kakor nam izpričuje njegov osrednji simbol, goli križ, na katerem cveti vrtnica, je zavzet predvsem s spiritualno in fiziološko alkemijo. Za »Prvo Materijo Dela« vzame neko nevtralno ali inertno substanco (ta je vedno opisana kot najobičajnejša in najbrezvrednejša stvar na zemlji in lahko dejansko pomeni pač katerokoli substanco) in jo preudarno zastrupi, jo privede takorekoč do stanja transmutacije, običajno imenovane Črni Zmaj, ter nato nadaljuje z Delom na tem smrtonosnem iskvarku, dokler ne doseže teoretično predvidene popolnosti.

Slučajno obstaja skoraj precizna paralela s to operacijo v moderni bakteriologiji. Navidez neškodljivi bacili neke bolezni se kultivirajo, dokler ne postanejo tisočkrat bolj smrtonosni kot na začetku, in iz te kulture se nato pripravi vakcina, ki je efektno zdravilo proti vsemi mogočimi pustošenji te vrste mikroorganizmov.

Zadali smo si, da predstavimo, mogoče preširoko, glavne doktrine teh Šol. Naloga, kakorkoli je že suhoparna, je bila nujno v tem, da z razumljivo jasnostjo razložimo njihovo povezavo s svetom, ki ga usmerjajo njihove ideje; se pravi naravo njihove politične efektivnosti.

Rumena Šola, v skladu z njeno doktrino o popolnoma elastični reakciji in nevmešavanju, je popolnoma odmaknjena (gledano na splošno) od vseh takih problemov. Težko bi si jo predstavljali kot zadosti zainteresirano za kakršenkoli dogodek nasploh, da bi reagirala agresivno. Čuti se dovolj močno, da zadovoljivo trguje z vsemi pojavi; in na splošno smatra, da bi kakršnakoli akcija z njene strani prej povečala kot pa zmanjšala nesporazum.

Ona ostaja nekako zaničevalno oddaljena od večnega konflikta Črne Šole z Belo. Obenem pa med Rumenimi adepti obstaja določen občutek ogroženosti v smislu, da, če bi ena od teh dveh šol bila uničena, potem se lahko zgodi, bi zmagovalec slej ko prej usmeril preostalo energijo proti njim.

Zatorej, v skladu z njihovim generalnim načrtom neaktivnosti, kot je izražen v Tao Teh Kingu, se oni od časa do časa vljudno vmešajo v razdor, preden postane presilovit in bi jim bil nevaren, da vzpostavijo spet ravnotežje.

Za časa dveh zadnjih generacij so bili Učitelji Rumene Šole prisiljeni zaznati progresivno propadanje Belih Adeptov. Krščanstvo, ki je imelo vsaj videz Bele formule, je v agoniji razkroja, če ne celo tik pred propadom. Materialistična znanost je prevzela vero in upanje kristjanov (oni niso nikoli posedovali kakršnekoli vrline, da bi prevzeli vajeti) z demonstracijo žalosti, minljivosti in krute nesmiselnosti Sveta. Neznanski val pesimizma je pogoltnil trdnjavo človeške duše.

Smrtni udarec za adepte Bele Šole je bil, ko je znanost, njihov lastni družinski prijatelj, v katerega so zaupali, dvignila svoje kopito proti njim. To je bil ugoden trenutek, da Rumeni Adepti pošljejo v zahodni svet poslanca, Heleno Petrovno Blavatsky, s posebno misijo, da uniči na eni strani surove šole Krščanstva in na drugi da iz prirodnih znanosti izkorenini materializem. Ona je vzpostavila nujno vez z Edvardom Meitlandom in Ano Kingsford, ki sta brezupno poskušala dati eksoterično formulo v roke študentov, ter s tajnimi predstavniki Rosenkreuzarskega Bratstva. Ni na nas, da bi na tem mestu ocenjevali stopnjo uspešnosti, s katero je opravila svojo ambasado; toda najmanj: danes smo priča, kako je Prirodna Znanost končno prodrla do spiritualne baze materialnih fenomenov. Dela Henryja Poincareja, Einsteina, Whitheadea in Bertranda Russela so zadosten dokaz tega dejstva.

Tudi krščanstvo vzbuja zaničevanje kot ga ni še nikoli. Potem ko je spoznalo, da izumira, je naredilo še zadnji samomorilski poskus ter se pognalo v smrtno agonijo Prve Svetovne Vojne. Bilo je pregnilo, da bi reagiralo na injekcije Bele formule, ki bi ga lahko rešile. Danes vidimo, da se Krščanstvo še fantastičneje nadalje oddvaja od realnosti, kakor se je kdajkoli. V nekaterih deželah se je znova pojavila persekutivna cerkev.

Z odvratnim veseljaštvom so Adepti Črne Šole gledali na ta kruti napad. Naredili so še več. Mirno so razporedili svoje sile in se pripravili, da bi počistili razbitine na bojnih poljanah. In sedaj (1924 e.v.) so si še dokončno zaprisegli, da odženejo možate rase od svoje spiritualne svetinje. (Krč še vedno traja /1945 e.v./, upoštevajte, kako anglikanski škofje vpijejo progermanske parole in kako Vatikan spletkari.)

Črna Šola je vedno delovala zahrbtno, z izdajstvi. Zato ne bodimo presenečeni ob spoznanju, da je bila njena najvidnejša predstavnica odpadniška privrženka Blavatske, Annie Besant, ki ji je bilo s strani njenih Črnih Učiteljev naloženo, da naj prepriča svet, da bi sprejel negroidnega Mesijo. Da bi bilo ponižanje še popolnejše, je bila za to izbrana pomilovanja vredna kreatura (Krishnamurti, op. p.), ki je svojim najpriskutnejšim moralnim kvalitetam dodal še najbolj topoglavo imbecilnost. Nato je počilo!

To je torej sedanja faza vojne Treh Šol. Ne moremo predpostavljati, da je človeštvo tako nizkotno, da bi sprejelo Krishnamurtija; vendar, da je taka shema lahko sploh bila spočeta, je simptom domala brezupne dekadence Bele Šole.[18] Črni Adeptje se odkrito bahajo, da so na celi črti izbojevali zmago. Njihova formula je dosegla uničenje vseh pozitivnih kvalitet. Samo en korak je do stanja, ko se bo uničenje vsega življenja in duha pojavila kot fatalna nujnost. Materializem in vitalni skepticizem sedanjosti, njuno blazno hlepenje po užitkih, pričajo o pogojih popolnega moralnega razsula in nizkotne spiritualne anarhije.

Bela Šola je tako bila paralizirana. To nas spominja na pajka, kakor ga je opisal Fabre, ki vbrizga v svojo žrtev strup, da jo paralizira, ne da bi jo ubil, tako da lahko njegovi mladiči dobijo sveže meso. In to je tisto, kar se lahko dogodi v Evropi in Ameriki, če se ne bo nekaj ukrenilo, in to nemudoma.

Rumenošolci ne morejo ostati zgolj pasivni opazovalci teh nagnusnosti. Madam Blavatsky je bila le predhodnik. Skupaj s Skrivnimi Vodji Bele Šole v Evropi, ki so bili prisiljeni podpirati vse napade na eksoterično prosvetljevanje s splošno moralno debilnostjo, ki je prevzela rodove, iz vrst katerih so izbrali svoje Adepte, so pripravili vodiča za človeštvo. Ta človek ekstremne moralne moči in vzvišenosti, kombinirane z globokim čutom za posvetne resničnosti, je izpostavil sebe, da bi poskušal rešiti Belo Šolo, da bi rehabilitiral njeno formulo in od branikov moralne svobode pregnal rjoveče divjake malodušja. Če njegov apel ne bo uslišan, če se ne pojavi resnično pogumna reakcija na plazečo se atrofijo, ki jo je zastrupila, če ne bo pod svoj standard pridobila domala vse ljudi, bo odločilna velika bitka izgubljena.

---

[18]Ta odlomek je bil napisan leta 1924 e.v.. Pojavil se je Mojster Terion in ga uničil. Kar se je zdelo velika grožnja, je zdaj komaj bežen spomin.

Ta prerok Bele Šole, ki so ga izbrali Mojstri in njegovi Bratje, da reši Teorijo in Prakso, je oborožen z mečem, daleč mogočnejšim od Excaliburja. Poverjena mu je bila nova Magijska formula, ki je sprejemljiva za ves človeški rod. Njena prisvojitev bo ojačala Rumeno Šolo s tem, da bo bolj pozitivno ovrednotila njeno Teorijo; postulate Črne Šole bo pustila nedotaknjene, jih presegla ter njeno Teorijo in Prakso povzdignila skoraj do stopnje Rumene. Prav tako za Belo Šolo, odstranila bo od nje kužne strupene madeže Črnine, povrnila odločnost njeni osrednji formuli spiritualne alkemije, da bo ponudila vsakemu človeku nek neodvisen ideal. Konec bo naredila moralni kastraciji, ki jo implicira trditev, da mora vsak človek, kakršnekoli nravi, zanikati sebe, da bi izpeljal nek fantastičen in nepraktičen ideal dobrote. Obenem bo ta formula rešila prirodno znanost sàmo, s tem, da bo njen obup nad svojo nesposobnostjo ter njen vitalni skepticizem, ki sta jo v preteklosti tako pomehkužila, naredila za zanemarljiva. Ta formula izpričuje, da radost bivanja ni v nekem smotru, kajti ta je vsekakor nedosegljiv, temveč v bitju samem.

Ta zakon se imenuje Zakon Teleme. Povzeti ga je mogoče v štirih besedah: Delaj po svoji Volji.

Ni potrebno, da bi tukaj razlagali, da tega sporočila ni mogoče v celoti dojeti z naglo preiskavo. Treba jo je preučiti z vsakega možnega vidika in analizirati z najprodornejšo filozofsko bistroumnostjo in jo končno aplicirati kot ključ vsega problema, notranjega ali zunanjega, ki obstaja. Ta ključ, če je uporabljen z veščino, odpre vsako ključavnico.

Gledano iz najglobjega stališča, največja vrednost te formule je v tem, da ponuja, prvič v zgodovini, temelj za spravo med tremi velikimi Šolami Magike. Stremi za tem, da bi pomirila večni konflikt, z razumevanjem, da mora vsak način mišljenja iti svojo lastno pot, izdelati sebi lastne primarne kvalitete brez poskusov vmešavanja v drugo formulo, kakorkoli je že na videz njemu nasproti.

Kar drži za vsako Šolo, to drži tudi za vsakega posameznika. Uspeh v življenju, na temelju zakona Teleme, zahteva strogo samodisciplino. Vsako bitje mora napredovati, kakor nas uči biologija, s striktno adaptacijo na pogoje organizma. Če je, kakor stalno zatrjuje Črna Šola, vzrok žalosti želja, se je mi lahko še vedno izognemo z Zakonom Teleme. Kar je neizogibno, je to, da brez iskanja nekega fantastičnega ideala, ki nikakor ne ustreza našim resničnim potrebam, odkrijemo pravo naravo teh potreb, jih izpolnimo ter se v tem radujemo.

To je proces, na katerega se v resnici misli pri Iniciaciji; se pravi, itje k samem sebi (Telema, volja, op. p.) in pomiritev, takorekoč, z nekimi silami, ki jih tu najdemo.

Tu nam ni potrebno debatirati o naravi Knjige Zakona, Svetega Skripta Teleme. Celo po štiridesetih letih natančnega strokovnega preučevanja, ostaja v večjem delu skrivnostna; toda malo, kar vemo o njej, je zadosti, da se je izakazalo, kako sublimna sinteza vseh Znanosti in Etike je. Z vrlino te Knjige človek lahko doseže stopnjo osvobojenosti, prej nikoli slutene za možno, duhovno izgradnjo, povsem iznad vsega prej poznanega; in, kar je v resnici bistveno, obvladanje zunanje narave, ki najbolj bahave dosežke prejšnega stoletja spremeni v nič manj kot otroške priprave za neko neprimerno mogočnejšo odraslost.

Nekateri izjavljajo, da je Zakon Teleme namenjen zgolj eliti človeštva. Brez dvoma, v tem je dosti resnice, da se le najvzvišenejši lahko v celoti okoristijo z izrednimi privilegiji, ki jih ponuja. Toda istočasno, »Zakon je za vse«. Vsak po svoji stopnji, vsakdo se lahko uči uresničevati naravo svojega lastnega bitja in ga izgradi svobodno.

To je način, s katerim lahko Bela Šola Magike upraviči svojo preteklost, odkupi svojo sedanjost in si zajamči svojo prihodnost, da zagotovi vsakemu človeškemu bitju Življenje Svobode in Ljubezni.

OBČI UVOD

AUDIO Med vsemi modernimi humani(stični)mi (psevdo)znanostmi smo našli Kibernetiko, sicer slabotnega zadaha, pa vendar najbolj veselo in najvoljnejšo za prejemanje primata v (meta)teoriji humanizma. Po naši prvi Tezi je samo Ona zmožna zaobjeti vso narojeno deco humanističnih znanosti, med katerimi vlada tako nespameten nesporazum in nered. Ona je tista Znanost, ki je E(di)na (in Nobena, seveda), ki jo je kot tako tako težko imenovati. Njena bizarna mačeha Religija (druga Teza!) jo dela mistično, kot to še nikoli ni bila, tako da se nam zdi kakor Pepelka, Devica Sveta, pravkar dozorela, in ki se že nemirno ogleduje po svoji Zveri, ki jo bo odrešila njenega devištva. Tako nekako se že pregovarja njena zgodba, celo v kinematografiji in znanstveni fantastiki.

VIDEO »Čistost pomeni živeti samo za Najvišje; Najvišje je Vse; bodi kakor Artemis za Pana, kakor piše v Knjigi Zakona, in razdri pajčolan Device.«
»Ime mi je Lola, kajti jaz sem ključ Radosti, in ostali otroci iz mojih sanj me kličejo Lola Sanja. Ko sem zbujena, veste, jaz vem, da sanjam, torej morajo biti zelo nespametni otroci, mar ne. Tudi ljudje so v sanjah, ki so povsem odrasli in prav grozni. A kar je najvažnejše, je prebujena oseba. Samo eden je, saj nikoli ni obstajal nekdo, kot je on. Imenujem ga moj Pravljični Princ. On jezdi na konju, ki ima prekrasna krila, ki so kakor labodja, in včasih na nekem čudnem stvoru, ki je kakor lev ali bik, in ima ženske prsi in obraz ter oči brez dna.«

AUDIO Kibernetika je pravzaprav veščina krmarjev in Platon jo je zvlekel v politiko; nemara zaradi svoje lenosti ali pa pomanjkanja fantazije ali zavoljo špekulacije. Kakorkoli že, politiki je vedno laskalo to prispodabljanje, še več, v tem se je vedno zavedala svoje prilike, da se kosa z religijo, svojo babico. In tudi ostali otroci so jo opogumljali v tem podjetju.

VIDEO Cerkev je vedno bila ladja, zatočišče, špilja med Nebom in Zemljo, kjer se skrivnostneje, intimneje in bolj prefinjeno kakor v politiki srečujejo Bogovi in Ljudje, ki so seveda oboji Norci.

SEPhER AIN SVPh AVR

8 · 80 · 418 ≈ 61

1

MAGVS

STVLTVS

3

2

IMPERATRIX

SACERDOS

ABYSSVS

CVRRVS

AMATORES

DAT

STELLA

HIEROFANT

5

4

LIBIDO

COMPENSATIO

HERMIT

6

TEMPLVM

SVSPENSVS

FORTVNA

DIABOLVS

MORS

8

7

TVR ARS RIS

SOL

IMPERATOR

9

AEON

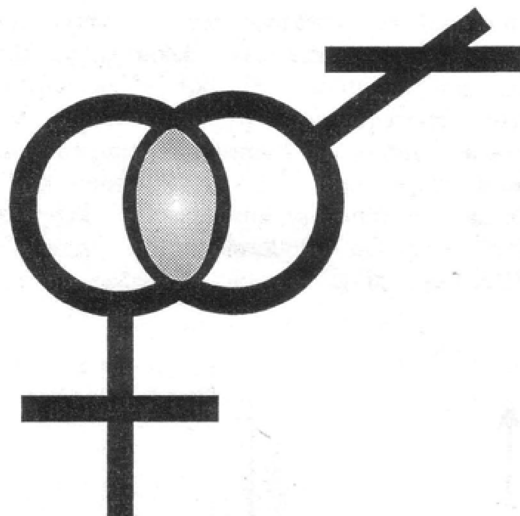
LVNA

VNIVERSVM

10

AUDIO Ta odnos se je veselo zakompliciral, ko je Freud cerkev proglasil za norišnico. Nastalo je premirje in lahko si mislimo, komu je ta teutonski Žid naredil uslugo. (Religiji, seveda; naslednja Teza!) Podobno je tista »meniška pošast« Martin Luter s svojim histeričnim protestom naredil to, da je krščanstvo potrajalo še nadaljnih petsto let. Čeprav oba Diva Volje, sinova Leva in Kače, v bistvu gnostika in ateista, poznavalca ljudske živali, sta zgolj protestnika, se pravi, lovca na Besedo, ki je vedno Bog, ki je bila na samem Začetku (Konca sveta). A je v tem zatišju Zoon politikon poprijel za krmilo te Nore Ladje, ki jo imenujemo Legalna ali Civilna Država in ki jo vsi tako noro častimo. Toda pripravlja se neurje in zapopada nas »demokratska« histerija mešetarjenja za oblast nad krmilom. Naša civilizacija je na robu propada; zato si dovoljujemo jemati vam še preostali čas zdravega premisleka in vam bomo povedali čudno zgodbo o Alkibernetiki. Prosimo, spokoj in brez pohlepa po rezultatu!

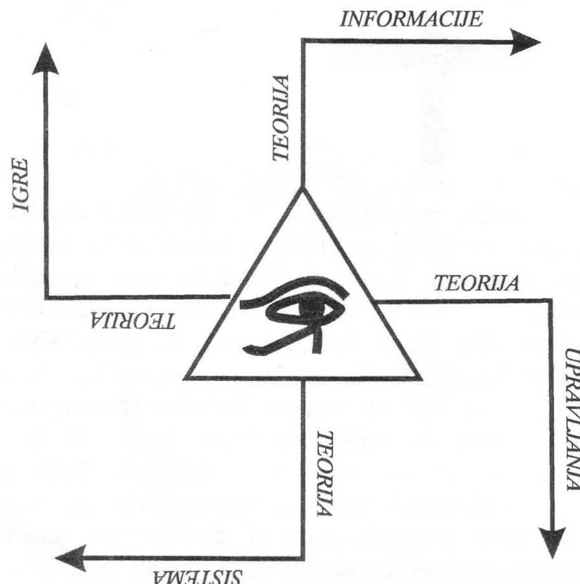
Kibernetika je, kakor smo že pripomnili, danes bolj mistična kot kdajkoli prej in zato pseudoznanost. Spravlja nas v isto zadrego kakor prej Starega Khema in Platona ter njegovo kompanijo, razen ene svetle izjeme, Kralja Salomona, ki ga smatramo za prvega evropskega, postkemovskega, patriarhalnega in modernističnega adepta kibernetike. (Modernističnega - v smislu teze, da bi tudi danes takšen kralj bil prav tako katoličanski, vseobči Faraon, Kalif ipd., če bi posedoval takšen Ključ in Meč kot on.) Izziv je bil in bo vedno isti, izziv totalitarizma, le da je danes, po Cezarju, Karlu Velikem, Napoleonu in Hitlerju, v zunanjih krogih Reda, se pravi v politiki, univerzalna freudovska norost naredila ta izziv in projekt za absurdna.

Ratio, ki je Dux et Deus moderne civilne Države Mnoštva, nikakor ne more posedovati tiste Volje do Moči, ki je potrebna pravemu Bogu (in človeku), namreč Duhu Časa. A nekaj je bilo vseeno storjeno: če pogledamo okrog Sebe po svetu Zemljanov, po svetu podjetništva in industrije, vidimo, da skoraj ni boga, ki se ne bi inkarniral v neko mašino, v neki komputor, ki filozofira, v nekega Pamfaga in Pangenetorja. Enim se to zdi grozovito in groteskno, nam pa se to zdi veselo kot le kaj, kakor Svobodna misel, Brezglavi, Akefalos, Nerojeni; kakor so nekdaj imenovali Vsevišnjega.

Torej, svoboda misli je razodeta za tiste, ki vidijo. Toda, mar niso vse mašine nekdaj bile bogovi in vsi bogovi nadljudje? No, mi se hočemo omejiti od te splošne norosti; kakor smo že izpostavili pojem »modernega« v zvezi s Kraljem Salamonom, kot zgodovinsko osebo, in idejo Kralja za razliko od Boga ali Zveri. Prav tako bi se lahko osredotočili, če bi ne hoteli biti na vsak način moderni, na Fu Hsija, avtorja Knjige Sprememb, boga smeha in radosti, ali pa na Tehutija, Trikrat Največjega, ki je informiral svojega Preroka-Norca Mojzesa; ali pa bi vzeli mero Rajevi Barki ali Noetovi (kot kabalisti) in bi se tako naučili Krmarjenja ter se napotili po Svodu nebeških in zemeljskih voda, na kar se bomo že še povrnili, brez skrbi.

Omejili se bomo tudi od post-moderne, se pravi, ameriške kibernetike, ki je Osvobojeno misel ponovno »psihizirala«, nakar se je izkazalo, da je Amerika zgolj Evropin »pohlep po rezultatu«, ki boluje za taisto lucidnostjo duha – za antropomorfizmom, katerega paradigma je: človek je merilo vsega –, ki je dokončno definirana z židovskim sindromom, namreč skrajno disperzijo.
Tiste, ki še vedno iščejo duha v telesu ali stroju, pošiljamo k velikem eksorcistu Budi, ki je vso njihovo filozofijo zreduciral na higijeno; ali k Mohamedu, ki je iniciiral dokončno tragedijo modernizma in izčrpal vse možnosti definiranja (Nad)Jaza kot E(di)nega, ki je v resnici Nobeden.

VIDEO

AUDIO Veliki dosežek moder(nistič)ne kibernetike je bil ta, da je po logiki tetragramatonskega Zakona, ki predstavlja univerzalni Ključ antike oz. patriarhalnega Eona, sebe skladno in harmonično podelila v štiri teorije: teorija upravljanja (TEUP), teorija informacije (TEIN), teorija igre (TEIG) in teorija sistema (TEOS). Te štiri teorije brez muk lahko zaobjemajo vse humanistične pseudoznanosti, v kar se lahko vsak iskren študent sam prepriča v svojem poskusu in izenačevanju ali sinhronizaciji. Če mu to ne gre od rok, pa naj se prej nauči filozofiranja s kladivom. V primeru najkompleksnejših znanosti kot so n.pr. lingvistika, sociologija, antropologija itd., ki so same po sebi bliže Edini znanosti, kakor tudi sama kibernetika, naj nikar ne podlega svoji lucidnosti ter želji po popolnem skladanju, kajti same zmede ali točneje Kaosa ne moremo racionalno prevesti v Kozmos, ali direktno, temveč to lahko prepustimo avtomatizmu naše skrajne analize. Ko bomo dosegli Razumevanje, se bo naša znanost sprevrgla v religijo in čaščenje.
ALKIBERNETIKA, kakor bomo videli, ki je najbolj Vesela Znanost, bo potom svoje skrivne alkemije vse stopila v Eno in Nobeno; tudi politiko, tudi religijo in še marsikaj drugega, kar seveda pomeni veliko razočaranje ali eksorcizem za vse tiste, ki analizirajo in razlikujejo v strahu in mržnji, kar je značilno za večino konzumatorjev evropske metafizike. Naša teorija je čista praksa, kakor je tudi njeno univerzalno OKO (v trikotniku) tudi Falos, Freudovo Nezavedno, »oko, ki joče« in Rosni Križ alkemistov. Že nam postaja jasno, zakaj se kibernetika izgublja v znanstveni fikciji v želji, da bi bila mlada in vesela, ko pa je v resnici stara kot svet in njegova najprimitivnejša religija. Pa vendar poznamo Unverzalni Ključ, Univerzalno Medicino, s pomočjo katere lahko resnično doseže večno mladost. Zares in Amen.

VIDEO Smo našli kibernetski krog, njeno Ničnost in vseobsežnost, neprekinjenost? Na Začetku (Konca) je bilo Nič, se pravi, samo Eno Oko, brez vek, ki nikoli ne zaspi – TEORIJA.

Obstaja subjektivno in objektivno, namreč Gledanje. Svetlobni žarek se prelomi, ko naleti na svoj Element. Tako naša (NOB)ENA Teorija postane Četverna, Zakon in Omejitev, Prekletstvo Štirice, ki izhaja iz prav tako preklete Diade (subjekt-objekt). Vsak sistem pomeni Omejevanje in Greh in Zmoto, pa vendar je to edini način izkustva in Spoznanja. Izvirni Greh je Napaka Začetka, ki NE obstaja, kakor tudi konec ne obstaja. Nebivanje je prej in poslej, Postajanje in Neprekinjenost Bivanja... TIŠINA.
Je to zgolj privid pred neurjem nebesnega in tetragramatonskega trušča? Grozi nam Ognjeni Meč Očetovskega ljubosumja! Reši se kdor se more! Glej Kačo Modrosti! Levo, desno! Veslaj! (S kom vendar jaz govorim? Mar sanjam? Sem znorel?) Obstaja levo, desno, spredaj, zadaj, gor in dol! Norec v Kocki! Kvadratura Kroga!
Ah, prebudili smo se iz nautike v Alkibernetiko.
Jaz ni Znalec.
Božje Oko.
»Poznaj Nič! Vse poti do nedolžnost so zakonite.
Čista norost je ključ iniciacije. Nič izbija v ekstazo.
Ne bodi niti moški niti ženska temveč oba v enem.
Molči, dete v Jajcu Modrine, da boš zrasel, da boš lahko nosil Kopje in Gral!
Potuj sam in poj! V kraljevi palači te pričakuje Kraljeva Hči.«

f i n i s

D O D A T E K *KLASIČNA ŠOLA MAGIKE*

INICIACIJA V HERMETIKO
(Franz Bardon)

PRVI KORAK

Vedno se je treba zavedati dejstva, da moramo telo, dušo in um vaditi simultano, sicer ne moremo pridobiti in si zagotoviti magijskega ravnovesja, ki je Temelj Velikega Dela. V treningih se nikakor ni dobro prenaprezati, kajti vse potrebuje svoj čas. Potrpljenje, vzdržljivost in vztrajnost so predpogoji za kakršnokoli izpopolnitev. Naš trud bo na vsak način bogato poplačan. Kdor hoče stopiti na magijsko pot, mora redne treninge smatrati za svojo sveto dolžnost. Biti mora dobrotljiv, širokosrčen in prizanesljiv do svojih soljudi, toda trd in nepopustljiv do sebe. Samo takšno ravnanje prinaša uspeh v magiki. Ne kritiziraj in ne obsojaj drugih ter pospravi najprej pred svojim pragom. Ne dovoli nikomur, da gleda v tvoje svetišče. Magik mora vedno molčati o svoji poti, o svojem napredku in svojih uspehih. Ta molčečnost prinaša največje moči; bolj gotova je, bolj so mu te moči dostopne. Čimveč časa moraš posvetiti svojemu napredku in izpopoljevanju. Povsem nesmiselno je tratiti čas s posedanjem v trivialni druščini. Čas teče kakor reka in se nikoli ne vrača. Določen čas si moraš zagotoviti, toda moral si ga boš tudi vzeti. Izjeme so zgolj najnujnejši primeri. Človek je podvržen navadam in ko se enkrat navadiš na svoje treninge, potem se ti ni treba več toliko truditi, isto kakor v primeru jedenja ali spanja. To je edini način za dosego uspeha. Skrivnost je torej v navadi.

Moja ambicija je prirediti instrukcije za najzaposlenejšega človeka. Kdor pa ima časa na pretek, se lahko posveti dvem ali več vajam hkrati, vendar brez prenaprezanja in pohlepa po rezultatu.

MENTALNI MAGIKALNI TRENING (I)

Kontrola misli, disciplina misli, podreditev misli.

Usedi se v udoben stol ali pa se ulezi na zofo. Sprosti celo telo, zapri oči in opazuj tok svojih misli pet minut ter ga poskušaj zaustaviti. Sprva boš zapazil naletavanje misli v zvezi z vsakdanjimi dogodki, poslovnimi aferami, skrbmi in podobno. Zavzemi položaj pristranskega tihega opazovalca tega toka svoje zavesti, svobodno in neodvisno od njega. V skladu s svojo miselnostjo, mentalnim stanjem in psihičnim razpoloženjem, v katerem se trenutno nahajaš, bo ta vaja bolj ali manj lahka zate. Važno je, da se ne spozabiš in ne izgubiš tega toka misli, sledeč ga kar se dá pozorno. Pazi, da te ob tem ne premaga spanec. Če boš začutil utrujenost, prenehaj z vajo in jo prestavi na primernejši čas, ko boš bolj spočit. Da pa ne bi izgubljal dragocenega časa, se lahko osvežiš s hladno vodo ali mokro krpo po obrazu ali celem zgornjem delu telesa. Pred začetkom vaje nekajkrat globoko vdihni in počasi izdihni, kar bo tudi pregnalo utrujenost. Sicer pa moraš dobro razlikovati med utrujenostjo in lenobnostjo. To vajo izvajaj zjutraj po vstajanju in zvečer pred spanjem, ter jo vsak dan

podaljšaj za eno minuto. Tako boš lahko dosegel moč opazovanja in kontrolo misli za najmanj 10 minut v enem tednu rednih vaj.

Ta rok je primeren za običajnega človeka. Če ti to ne bo zadostovalo, ga lahko podaljšaš v skladu z lastnim presodkom. V vsakem primeru moraš nadaljevati z vajo vestno in postopno in brez hitenja ter prenaprezanja možganov, kar je lahko škodljivo. Zatorej na noben način na pretiravaj in ne prehajaj na drugo vajo dokler prve nisi dovršil, se pravi, da lahko brez muk kontroliraš tok zavesti za določen čas.

Pozorni učenec bo na začetku opazil, kako silovito misli navirajo nadenj in kako naglo hitijo mimo ter kako težko jih je razbrati in urediti. Toda od vaje do vaje jih bo najdeval vse manj kaotične in neposlušne, dokler se ne bodo čisto razredčile, in se jih bo v njegovi glavi pojavilo le nekaj, prihajajoč od nekje daleč.

Temu poslu miselne kontrole se moraš posvetiti kar se dá pozorno; to je za magijsko izpopolnitev nadvse pomembno, kar boš tudi sam kmalu spoznal.

Ko boš to delo opravil, potem lahko preideš na pravi umski ali mentalni trening.

Za sedaj znaš svoje misli kontrolirati. Naslednja vaja pa je v tem, da ne dopuščaš prodirati v svojo zavest nezaželjenim mislim. Na primer, ko se vrneš z dela domov, nič več ne smeš misliti na delo in kar je pač v zvezi z njim, temveč se ves posveti svojemu privatnemu življenju. S tem da ne dopustiš drugim mislim, da te okupirajo, postaneš v trenutku tako rekoč čisto drug človek zgolj s tem, da slečeš svojo delovno obleko ali plašč in oblečeš domačo haljo. In obratno: na delu moraš vse misli osredotočiti na posel in na noben način ne smeš dopustiti mislim, da ti begajo domov ali kam drugam. Privaditi se moraš predvsem na to, da dosežeš polno osveščenost v čemerkoli, kar počneš in čemur se posvečaš, bodisi da je to profesionalno delo, domač hobi ali privatna zabava, vse velike in male stvari, ki ti izpolnjujejo življenje. To vajo moramo prakticirati celo življenje, kajti ona nam ostri um, jača zavest in spomin.

Ko boš v tem dosegel določeno spretnost, lahko preideš na naslednjo vajo. Tvoj namen v tem bodi ta, da zadržiš eno samo misel v glavi ali idejo ali sliko za dlje časa, odbijajoč vsako drugo, ki bi se hotela vrivati in motiti tvojo misel ali mirno gladino tvoje zavesti. Izbrana misel ali ideja ali predstava naj ustreza tvojemu osebnemu okusu. Z vso svojo močjo se drži te predstave. Energično zavrzi vsako drugo, ki nima s tem ničesar skupnega. Najprej ti bo to uspevalo samo za par sekund, kasneje za par minut. Prvi cilj naj ti bo 10 minut.

Ko boš ta cilj dosegel, se pravi, ko boš zmožen najmanj deset minut zadržati eno misel brez muke, potem lahko preideš na naslednjo vajo, v kateri boš poskušal doseči popolno odsotnost vsake misli v tvoji zavesti. Ulezi se udobno na posteljo ali zofo ali pa se usedi v udoben naslonjač ter sprosti svoje telo. Zapri oči. Energično odbij vsako misel, ki pride nadte. Tvojemu duhu se ne sme nič dogajati, razen popolne praznine. Zadrži to praznino brez prekinitve ali pozabe. Najprej poskušaj samo par sekund, toda z redno vajo boš svojo moč počasi in gotovo povečeval. Namen vaje bo dosežen, ko boš uspel to stanje praznine zadržati 10 minut, ne da bi pri tem izgubil zavest ali zaspal.

Svoje dosežke natančno beleži v svoj magijski dnevnik, kar velja za vse vaje, brez izjeme. Ta naj ti postane stalni spremljevalec, saj ti bo omogočil točno evidenco tvojega znanstvenega napredovanja. Bolj boš natančen v tem beleženju, lažje ti bo izvajati vaje. Pripravi si plan dela za naslednji dan ali za naslednji teden, seveda v mejah svojih zmožnosti.

PSIHIČNI MAGIKALNI TRENING (I)

Introspekcija ali samospoznavanje

V naši lastni stavbi, se pravi, v našem telesu, v naši duši, moramo ob vsakem trenutku znati najti svojo pot ven. Zato nam bodi prva dolžnost, da spoznamo samega sebe. Vsak sistem iniciacije, kakršnekoli vrste, postavlja ta predpogoj na prvo mesto. Brez samopoznavanja ni možen noben resnični dosežek na višjih stopnjah iniciacije ali adepstva.

Najprej se bomo posvetili praktičnemu delu introspekcije.

V svoj magijski dnevnik si popiši vse svoje slabe lastnosti ali hibe svojega značaja oz. duše. To bo tvoja kontrolna knjiga, ki ne sme biti na vpogled nobenemu drugemu. V samoosveščanju svojih napak si nikakor ne smeš prizanašati in sam sebi lagati. Bodi neusmiljen do sebe in si ne laskaj. Opazuj sebe hladno in molče, ogledujoč se v različnih situacijah iz preteklosti, spominjajoč se svojih ravnanj ali izpadov, bolečih ali malo manj

bolečih. Zabeleži si vse malenkosti in odtenke svojih nerodnosti. Več boš odkril, bolje bo zate. Nič ne sme ostati skrito ali pozabljeno, ne glede na očiglednost ali nepomembnost epizod. Tako boš očistil svojo dušo in otresel ves prah z nje.

Ta samoanaliza je eden najvažnejših predpogojev za iniciacijo v magiki. Mnogi okultni sistemi, ki so to zanemarjali, prav zaradi tega niso bili uspešni. To je temelj magijskega ravnovesja in vsakega nadaljnjega napredovanja ter izpopolnjevanja. Zatorej se temu posveti tako zjutraj ko vstaneš, kakor tudi in predvsem zvečer, ko greš spat. In če imaš čas tudi med dnevom. Beležko imej vedno pri sebi, saj je spomin zelo nepredvidljiv ter se navezuje na asociacije v našem vsakdanjem življenju. In sámo spominjanje je sila mukotrpno delo, posebno v primeru dejstev, ki so nam mrzki.

Če ti v enem tednu ne bo uspelo odkriti vseh svojih slabosti in napak, se posveti temu še naslednji teden. Šele potem lahko greš naprej na naslednjo vajo, ki se sestoji v tem, da poskušaš vsako svojo lastnost uvrstiti v rubriko enega od štirih elementov. Nariši si v dnevnik shemo štirih rubrik in še ene, kamor boš uvrstil lastnosti, za katere ne veš, pod kateri element spadajo. Sčasoma boš ugotovil, kam spadajo in od kod izvirajo.

Na primer: ljubosumnost, mržnjo, bes, maščevalnost boš uvrstil pod Ogenj; lahkomiselnost, samoljubje, bahavost, nemarnost, blebetavost, prevzetnost in nerednost pod Zrak; nevestnost, obžalovanje, sram in nerednost ter neodločnost pod element Vodo; lenobo, topost, melanholijo, trmoglavost in neprilagodljivost pod element Zemljo. Pod rubriko »nedoločeno« pa si zapiši tiste lastnosti in hibe, ki jim ne veš elementarnega izvora. Nadalje si lahko pomagaš z astrološkimi aspekti, če imaš svojo astrološko karto.

Tako si boš ustvaril t.i. astralno ogledalo svoje duše, in sicer dva: belega s svojimi dobrimi in črnega s svojimi slabimi lastnostmi. To je tvoje pravo okultno in magično ogledalo, ki je namenjeno samo tebi in nikomur drugemu na vpogled. Zelo se potrudi v tem delu, bodi vesten in natančen ter vseskozi tekom svojega izpopolnjevanja vnašaj vanj vse, kar boš odkril. Magično ogledalo omogoča magiku, da vedno bolje spoznava samega sebe, razpoznavajoč svoje najpoglavitnejše poteze. Naj ponovim, da je to razpoznavanje absoluten predpogoj za magijsko ravnovesje in vsako nadaljno napredovanje.

FIZIČNI MAGIKALNI TRENING (I)

Materialno ali meseno telo

Z roko v roki z izgradnjo uma in duše mora potekati tudi njen zunanji izraz, se pravi telo oz. njegovo izpopolnjevanje. Nobenega dela našega Jaza ne smemo zanemarjati in puščati zadaj. Takoj ko zjutraj vstaneš, si zdrgni telo z mehko brisačo, tako da ti bo koža postala rahlo rdečkasta. Tako si boš odprl pore, da boš lahko dihal svobodneje, ter razbremenil svoja ledvica v njihovem izločanju. Nato se umij po celem telesu ali vsaj po zgornjem delu s hladno vodo ter se zdrgni z grobo brisačo, dokler ne začutiš topline. Kdor je preobčutljiv, naj uporabi toplo vodo v hladni sezoni. Ta procedura ti mora postati vsakdanja rutina za vse življenje. Tako boš vedno svež in nikoli utrujen.

Kot dodatek prakticiraj tudi jutranjo telovadbo, vsaj nekaj minut na dan, da boš obdržal telesno gibčnost. Posebnega programa za telovadbo z moje strani ne potrebuješ, saj si ga lahko prilagodiš sam, v skladu s svojo starostjo in zmožnostmi. Važno je le to, da si telesno dovolj gibčen.

Skrivnost dihanja

Dihanju moramo vsekakor posvetiti posebno pozornost. Vsako živo bitje je vezano nanj, saj brez dihanja ni življenja. In očitno je, da mora magik vedeti malo več o tem, kot le to, da vdihava kisik skupaj z dušikom, kar pluča absorbirajo in izločajo kot dušik. Pljučam je potrebno dihanje in hrana, in to je vse, kar nas ohranja pri življenju. Toda magik dojema vse stvari tetrapolarno, v skladu s teorijo šterih elementov, vštevši petega, Akaša princip. Kisik je podvržen principu ognja in dušik principu vode. Zrak je medij med tema dvema principoma, zemlja pa je tisti princip, ki integrira te elemente. Akaša ali eterični princip je izvorni ali božanski princip. Kakor tudi v vesolju, v naravi, imajo tudi elementi dva pola oz. fluida, električnega in magnetnega. Z normalnim ali nezavednim dihanjem je telo preskrbljeno

le s tisto hrano, ki jo potrebuje za preživetje in regeneracijo, ob čemer je zaloga odvisna od elementarne substance. Čisto drugače je z zavestnim dihanjem.

Z zavestnim dihanjem poleg zraka vdihavamo tudi misel ali idejo ali sliko in to omogoča eterični princip v zraku, ki se konzumira potom njegovih elektro-magnetnih fluidov. Z idejo impregnirani ali natovorjeni zrak, ki potuje po krvnih žilah igra tako dvojno vlogo; materialni del ohranja telo, elektro-magnetni fluid v zraku pa preko astralne matrice z idejo hrani astralno telo, kakor tudi nesmrtnega duha nadalje skozi odgovarjajočo duhovno matrico. In to je razrešitev skrivnosti dihanja s stališča magika.

Mnoge teogonije uporabljajo zavestno dihanje v svoje intelektualne namene, kot na primer hata joga, toda brez zavedanja tega magijskega principa, ki je sicer sam po sebi težko evidenten. Nekateri ljudje, ki so izvajali ekstremne dihalne vaje in to brez potrebnega vodstva, so utrpeli hude poškodbe. V večini primerih je šlo za pohlep po okultnih močeh, ki so jim bile obljubljene, če bodo izvajali te prakse. Pričujoči kurz posvetitve je univerzalen in v vseh detaljih dosleden, tako da se kaj takega študentu ne more pripetiti, če posluša pametne nasvete, čeprav ne more do potankosti dojeti njihovega smisla. Razumevanje prihaja samo s prakso.

Torej, ni kvantiteta vdihnjenea zraka pomembna, temveč kvaliteta, se pravi ideja, s katero impregniramo zračno substanco, ki ni zgolj materialna. Dihalne vaje zato delaj počasi in mirno, brez hitenja in naprezanja.

Udobno se usedi, sprosti svoje telo in vdihni skozi nos. Predstavljaj si, kako z zrakom v tvoje telo prihaja zdravje, spokoj, uspeh, modrost in vse oz. karkoli si v resnici želiš zase; in v pljuča in v kri. Podoba tvoje želje mora biti tako intenzivna in vdihnjeni zrak tako močno prežet z njo, da že postane resničnost. O tem ne sme biti najmanjšega dvoma. Da ta dejanskost ne bi slabela, bodi dovolj, da začneš s sedmimi vdihi zjutraj in sedmimi zvečer pred spanjem. Počasi povečuj število vdihov vsak dan za enega več. Ne hiti, kajti vse potrebuje svoj čas. V vsakem primeru ne prehajaj na drugo željo, dokler prejšnja ni v celoti realizirana. Uspeh se lahko pri talentiranem študentu manifestira že po tednu dni, odvisno od njegove sposobnosti in volje. Nekdo drug bo potreboval več časa, več tednov ali celo mesecev, kar je odvisno tudi od vrste želje. Ta ne sme biti sebična, tendenciozna in kompleksna. Dihalna vaja v celoti ne sme trajati več kot pol ure. Kasneje ti bo zadostovalo deset minut in to ti bo obči standard.

Zavestno hranjenje

Kar smo povedali o dihanju, prav tako velja za jedenje. Tudi tu se dogaja isti elementarni proces, le da je pri hrani učinek bolj materialen ali drastičnejši.

Usedi se pred svoj krožnik s hrano, ki jo nameravaš pojesti, in se z vso intenzivnostjo misli skoncentriraj na željo, ki jo uteleša ta hrana v vsej svoji materialni predstavnosti. Lahko se poslužiš geste blagoslova ali posvetitve, lahko zgolj v mislih, če te je pred drugim sram ali se ti zdi neprimerno. Lahko si izmisliš tudi molitev pred jedjo, katere smisel je, da pomaga pri pretvorbi hrane v duhovno vsebino. Nato počasi in zavestno pojej svoj obed, s polno gotovostjo, da s hrano v tvoje telo vstopa tudi izbrana želja, prežemajoč vse svoje telo do najnotranjejšega živca. Tako hranjenje ti mora postati sveto hranjenje ali ritual. Seveda ne hiti z jedenjem. Za magijsko hranjenje je primerna vsaka vrsta hrane, toda obed se mora pojesti ves, tako da ne ostane niti najmanjša drobtinica. Med jedjo ne počni ničesar drugega, kakor je sicer v navadi med ljudmi, da se pogovarjajo, berejo ali kaj drugega. V mislih moraš imeti samo svojo željo, kajti kakor pravi pregovor: kdor si želi dve nevesti, ne dobi nobene.

Skrivnost zavestnega jedenja je v celoti vsebovana v evharističnem misteriju zadnje večerje ali Svete katoliške maše: Vzemite in jejte, kajti to je moje telo. Vzemite in pijte, kajti to je moja kri.

Magija Vode

Voda igra eno najvažnejših vlog v našem vsakdanjem življenju. Poleg tega, da je naša glavna pijača, se z njo tudi umivamo, si pripravljamo hrano, proizvajamo paro v strojih in tovarnah in še marsikaj drugega. A pomembna je tudi za naš magijski razvoj.

Element vode ustvarja magnetizem ali moč privlačevanja in to njegovo lastnost bomo uporabili v naš namen. Vse knjige o animalnem magnetizmu in sličnem omenjajo dejstvo, da

lahko vodo namagnetimo. Redko pa se omenja, kako to kvaliteto povečamo ali uporabimo v različne namene. Ne le voda, temveč vsaka tekočina ima specifično moč privlačevanja in v skladu z njeno kontrakcijo trdno veže nase vse slabe in dobre vplive. Zato lahko smatramo vodni element, posebno njegov materialni aspekt, za nekakšen akumulator. Bolj je voda hladna, večja je njena moč akumulacije. Pri njeni polni specifični teži, namreč 4^0 C, je najbolj dovzetna. Do 6^0 C je sicer razlika tako neznatna, da jo lahko občuti le dobro izvežban magik.

S segrevanjem se njena dovzetnost rapidno manjša. Med 36 in 37^0 C postane magnetno nevtralna. Pozor! Nas zanima zgolj njena specifična moč atrakcije in njena praktična zmožnost privlačevanja ali magnetizma, torej tisto neizpodbitno dejstvo, ki je posledica interakcije elementov.

Impregnacija (s pomočjo akaša principa, ki je v vsaki substanci, tudi v vodi) z željo je aktualna na vsakem objektu in pri vsaki temperaturi. Kos kruha ali vročo juho ali skodelico čaja ali kave je na vsak način možno impregnirati na magijski način. Toda to natovarjanje ni odvisno od akumulacijske zmožnosti vodnega elementa, saj se dogodi potom delovanja pete elementarne sile ter se izpoljuje v elektro-magnetnem fluidu dotičnega elementa. Na to se ne moremo ozirati, da bi se izognili zmoti, namreč da je nemogoče magnetizirati krožnik vroče juhe, saj je akumulativna moč vode iznad 37^0 C uravnovešena po akaša principu, tako da je to kljub temu možno.

Poglejmo zdaj praktično plat vodne magije.

Ko si umivaš roke, si intenzivno zamišljaj, da s sebe ne izpiraš le telesne umazanije, temveč tudi duhovno. Misli si kako tvoje napake, skrbi in nezadovoljstva, ki so taista umazanija rok, ki jo izpiraš, odtekajo od tebe z vodo. Če je le mogoče se umivaj pod tušem, tako da umazanija takoj in nepovratno odteče z vodo od tebe. Če to ni mogoče, glej, da posodo z umazano vodo takoj vržeš stran in da ne pride z nikomer v stik. Lahko tudi roke potopiš za trenutek v hladno vodo in se koncentriraš na astralno privlačno silo, ki iz tebe v vodo povleče vse, kar je zlo in slabotno v tebi. Bodi povsem prepričan, da se je to zgodilo in boš kmalu presenečen nad uspehom te vaje. To vodo moraš tudi takoj zavreči. Ta vaja je nenavadno efektna, če jo izvedeš poleti v tekoči reki, do vratu pogreznjen vanjo, kakor to počnejo Indijci v svojih svetih rekah.

Lahko jo izvedeš tudi obratno, da s svojo željo impregniraš vodo in jo nato s kopanjem sprejmeš vase, trdno prepričan, da je njena moč prešla vate in je želja postala resničnost. Kdor ima čas, lahko kombinira oboje, tako da se najprej znebi vseh svojih slabosti pod tušem ali v posebnem bazenu ali posodi, ter se nato izpere v drugi vodi, ki jo impregnira s svojo željo. V tem primeru pri prvem umivanju uporabi milo. Ženske se lahko umivajo z željo, da bi jim koža postala gladka in prožna, skratka mlajša in privlačna, zato lahko ves obraz potopijo v vodo za par sekund in naj to ponovijo vsaj sedemkrat v eni vaji. Vodi se lahko doda boraks.

Obstaja tudi možnost očesne kopeli. Zjutraj naj magik potopi glavo v prejšnji večer zavrelo vodo, naj pod vodo odpre oči in jih obrača v vse smeri, ob čemer bo na začetku čutil rahlo pekočino, kar je normalno. Kdor še posebej trpi za slabovidnostjo, lahko vodi doda rahel zvarek smetlike (Herba Euphrasia). Ta kopel naredi oči odpornejše pred vremenskimi spremembami ter nenavadno sijoče. Vid postane čist in oster. Ne pozabi vode impregnirati s svojo izbrano in skoncentrirano željo. Adepti, ki se učijo jasnovidnosti, lahko na ta način efektno promovirajo svojo zmožnost jasnovidnosti.

Zaenkrat je to vse za Prvi Korak.

PANOVA HIMNA

Vznemirjen od ljubezni sem radostno vzletel:
io io Pan Pan!
O, Pan Pan, pohajkovalec prek morja,
pojavi se z grebena zasnežene Kilene,
ti, ki vodiš ples, namenjen bogovom.
(Sofoklej: Ajant)

Vzdrhti v gibki sli po svetlobi,
o, človek! človek moj!
Ven izdirjaj iz Panove noči
Io Pan! Io Pan, joj!
Io Pan! Io Pan! Pridi čez morje,
s Sicilije in Arkadije!
Tavajoč kakor Bakh, družno s panterji in favni
in nimfami in satiri, ki tvoji so stražarjii;
na mlečnobelem oslu prek morja kreni
k meni, k meni
pridi z Apolonom odet kot svatovalka
(pastirica in vedeževalka),
pridi z Artemido, svileno obutih nog,
in umij si svoje belo stegno, lepi Bog,
v mesečini gozdov, na gori iz marmorja,
vzvalovana gora izvira jantarja!
Potopi purpur in molitve strast
v karminast oltar, v škrlatno past,
dušo, ki se zgane v očeh žalosti,
da bi zrla tvoje razuzdano curljanje skozi
zaraščen gaj, skozi grčavo deblo živega
drevesa, ki je duh in duša
in telo in um - prek morja kreni
(Io Pan! Io Pan! Joj!),
hudič ali bog, k meni, k meni,
moj človek! človek moj!
Pridi s trobentami rezko zvenečimi
preko hriba!
Pridi z bobni nizko donečimi
od izvira!

S piščaljo in flavto pridi,
zrelost mojo daj sprevidi!
Jaz, ki čakam, trpim in z zrakom se borim,
ki je brez vej, da bi vgnezdil mi telo
praznega objema naveličano,
močno kot lev in gibčno kakor gad –
pridi, o, pridi že!
Otopél sem od sle
samotne in hudičevske.
V te okove mučne meč mi vtakni,
ti, vsepožirajoči, vserojevajoči;
daj mi znak odprtega Očesa
in pokončni dokaz trnovega bedresa
in besedo blaznosti in misterija,
o Pan! Io Pan!
Io Pan! Io Pan Pan! Pan Pan! Pan,
človek sem:
delam po svoji volji, kakor véliki bog, Io Pan!
Prebujen sem
v stisku kačjem.
Kot orel trgam s kljunom in kremplji;
in umaknejo se bogovi:
pridejo veličastne zveri, io Pan!
Rodil sem se za
smrt na
rogu samoroga.
Pan sem! Io Pan! Io Pan Pan! Pan! oj
Tvoj drug sem, človek tvoj,
kozel tvoje črede, bog in zlato,
cvet tvoje palice in tvoje kosti meso.
Po skalovju drvim s svojimi jeklenimi kopiti
v enakonočje, skozi sončev obrat neizprosni.
In razsajam; posiljujem in param in trgam
večnost, svet brez konca,
človek, lutka, devica, menada,
v silnosti Pana.

(Druga verzija slovenskega prevoda, ki sledi, je prispevek Andreja Lutmana, in jo ponujamo občestvu kot modernistično alternativo prevajanja Crowleyeve poezije, ki nikakor ni bila modernistična. Teza Studia za Alkibernetiko je, da treba Crowleya prevajati kakor n.pr, Shakespearea, torej treba upoštevati klasična pravila metrike, kar je bilo tudi Crowleyu, poleg čiste inspiracije, tudi glaven izziv tako poezije kot tudi magikalne invokacije. Namen tele opombe je tudi v tem, da izzove resno prevajanje Crowleya, kar je sam po sebi resda težak posel. Torej lahko razumemo, da je vsak prevod Crowleyeve klasične poezije, se pravi, katere glavna konstituenta sta rima in ritem, zgolj teza in nikakor dogma.)

H I M N A   P A N U

Vznemirjen od ljubezni sem radostno vzletel
io io Pan Pan!
O, Pan Pan, pohajkovalec prek morja,
pojavi se z grebena zasnežene Kilene,
ti, ki vodiš ples, namenjen bogovom.

(Sofoklej: Ajant)

Drhti od gibke sle svetlobe,
o, človek! moj človek!
Izdirjaj ven iz noči
Pana! Io Pan!
Io Pan! Io Pan! Pridi prek morja
s Sicilije in Arkadije!
Tavajoč kakor Bakh, družno s favni in panterji
in nimfami in satirji za svoje stražarje;
na mlečnobelem oslu pridi prek morja
k meni, k meni
pridi z Apolonom, kot nevesta odet
(pastirica in prerokinja),
pridi z Artemido, v svilo obut,
in umij si svoje belo stegno. lepi Bog,
v mesečini gozdov, na marmornati gori,
vzvalovana zora jantarjevega izvira!
Potopi purpur strastne molitve
v karminast oltar, v škrlatno past,
dušo, ki se zgane v očeh žalosti,
da bi zrla tvoje razuzdano curljanje skoz
zaraščen gaj, skozi grčavo deblo
živega drevesa, ki je duh in je duša
in telo in možgani - pridi prek morja
(io Pan! io Pan!),
hudič ali bog, k meni, k meni,
moj človek! moj človek!
Pridi z rezko zvenečimi trobentami
prek hriba!

Pridi s tiho donečimi bobni
od studenca!
Pridi s flavto in pridi s piščaljo!
Mar nisem dozorel?
Jaz, ki čakam, trpim in borim se
z zrakom, ki je brez vej, da vgnezdi
moje telo, naveličano praznega objema,
močno kot lev in gibčno kot gad -
pridi, o, pridi!
Otopel sem
s samotno slo hudičevstva.
Vtakni meč v dražeče okove,
vsegoltajoči, vserojevajoči;
daj mi znak Odprtega očesa
in pokončen dokaz trnovega bedra
in besedo blaznosti in skrivnosti,
o, Pan! Io Pan!
Io Pan! Io Pan Pan! Pan Pan! Pan,
sem človek:
delaj po svoji volji, kot zmore veliki bog,
o, Pan! Io Pan!
Io Pan! Io Pan Pan! Buden sem
v stisku kače.
Orel raztrže s kljunom in krempljem;
bogovi se umaknejo:
zveri veličastne prihajajo, io Pan! Rojen sem
za smrt gor na rogu
Samoroga.
Pan sem! Io Pan! Io Pan Pan! Pan!
Tvoj drug sem, tvoj človek,
kozel tvoje črede, zlato sem in bog,
meso tvoji kosti, cvet tvoji palici.
S kopiti iz jekla po skalah drvim
skoz neizprosen sončni obrat v enakonočje.
In razsajam; razdevičim in razkrijem in razkoljem
večnost, svet brez konca,
lutko, devico, menado, človeka
v silnosti Pana.
Io Pan! Io Pan Pan! Pan! Io Pan!

F i n i s

D O D A T E K *NENAVADNE DROGE*

SINOPSIS ŠESTIH ČLANKOV O DROGAH

I OBČI PREGLED

A. Obče nepoznavanje pravih dejstev o drogah. Divja stališča na obeh straneh; užitki in nevarnosti, povečevanje obeh.

B. Splošno poročilo o poglavitnih drogah stvarnega interesa: alkohol, eter, anhalonium levinii, opij (v raznih oblikah) z derivati, morfij in heroin, kokain, atropin (beladona), stramonium (datura), hašiš, kloroform.

C. Dva glavna tipa droge: »Kar je za nekoga kosilo, je za drugega strup.«

D. Potreba po razlikovanju med različnimi oblikami intoksikacije in po identifikaciji pravega vzroka učinkovanja katerekoli droge.

E. Obča uporabnost neke droge ter razlogi za njeno zlorabo pri vsakem posebnem primeru.

II ZGODOVINSKI PREGLED

A. Etnografska in klimatska razdelitev.

B. Odnos med intoksikacijo, manijo in religiozno ekstazo. Obredna uporaba droge v različnih kultih.

C. Raziskave različnih znanstvenikov. Zakaj so začeli z raziskovanjem in študijem drog. Njihova osebna identifikacija. Vsota njihovih rezultatov. Pomembnost tehnike administracije. Eksperimenti na drugih ljudeh.

III ZLORABA DROG

A. Zakaj se ljudje zatekajo k drogam?

1. Osebna idiosinkrazija.
2. Iskanje novih senzacij.
3. Neprilagojenost okolici.
4. Neznanje.
5. Ekonomija.
6. Hipokrizija. (Ko javno mnenje preklinja uživanje; tisti, ki se tega boje, se zato zatekajo k skritim pregreham.)
7. Pohlep po nadčloveški moči in znanju.
8. Stres modernega življenja.
9. Preseganje imaginacije.
10. Preseganje senzitivnosti.
11. Dolgčas.
12. Bolečina.
13. Slabost karakterja.

14. Zlonamernost.
B. Običajni rezultati zlorabe:
- alkohol: obče poznani,
- eter: alkoholizem in paraliza,
- hašiš: blaznost,
- anhalonium lavinii: blaznost,
- kloroform: malo znanih primerov,
- kokain: živčni zlom, blaznost,
- opij (kajenje): negativni rezultati so redki,
- laudanum (opijeva tinktura): Glej De Quincey: Mesečev kamen;
- morfij: živčni zlom, blaznost, nespečnost, prebavne motnje;
- heroin: kakor pri morfiju, plus velika otopelost in depresija.
C. Pogoji, ki vodijo od uporabe do zlorabe.
D. Težave na poti odrekanja. Narava skušnjave po nadaljevanju opijanja.

IV KOMERCIALNI ASPEKTI

A. Učinki zakonske represije in prohibicije.
Veliki zaslužki za:
1. Tihotapce in razpečevalce,
2. Policijo,
3. Izsiljevalce,
4. Mazače,
5. Sanitarijske hijene,
6. Senzacionalistične žurnaliste,
7. Ovaduhe in uslužbence.
Vsi ti učinki bi izginili, če bi prohibicija bila učinkovita ali pa če se zakoni razveljavijo.
B. Strošek za nacijo.
1. Žrtve izgubljajo svojo ekonomsko vrednost.
2. Potratno vzdrževanje prohibicijske mašinerije, inšpektorjev in ovaduhov ipd., podpora obsojencev in zasvojencev.
3. Izguba dostojanstva zdravnika in farmacevta, če se podvržeta policiji, ter degradacija teh profesij, kakor tudi njih odtujevanje od najbolj sposobnih in s tem uničenje nacionalnega zdravja.
4. Cenenost drog iz igre eliminira alkohol. Večino drog se da proizvesti sintetično iz »neškodljivih« sestavin.

V. ZDRAVLJENJE NARKOMANIJE

A. Nekatere droge, n.pr. opij, povzročajo telesno slo vsled kronične zastrupitve tkiva; zato je abstinenca lahko presodna. Simptomi abstinence so lahko hudi, pomoč pa je potrebna tudi ljudem močne volje. Druge, n.pr. kokain, pa ne predstavljajo tolikšne ovire pri abstinenci; pri njih je skušnjava v glavnem moralnega karakterja.
B. Vsak pacient zahteva posebno zdravljenje, ki je odvisno od:
1. Izvirnega vzroka navade,
2. Pacientove konstitucije,
3. Njegove okolice,
4. Njegovih izgledov za prihodnost.
C. Različne teorije zdravljenja. Glavni ugovori vsaki izmed njih.
D. Zakon Teleme predstavlja univerzalno zdravilo. Vsak pacient se mora psihoanalizirati, vse dokler zase ne odkrije pravega smisla, zaradi katerega se je sploh rodil na ta svet. Tako se bo lahko odločno zoperstavil drogi, ki ga preprečuje v izvrševanju njegove Resnične Volje. V pomoč so mu razna lajšala, kadar nek fizični simptom hoče prevladati nad njegovo odločitvijo.
E. Blažitelji pomagajo v različnih krizah.

VI OBVLADOVANJE DROG

A. Človek mora vaditi koristno uporabo drog brez negativnih učinkov.

B. Potrebno je eksperimentiranje, da bi se odkrilo, kako nedvomni telesni in moralni učinek drog obrniti v največjo korist.

C. Rezultati naših raziskovanj v tej smeri:

ALKOHOL: v svojem učinkovanju preveč univerzalen, da bi bil posebno koristen.

ETER: koristen za miselno analizo; za odkrivanje naših skrajnih sodb o neki stvari. Daje zmožnost upoštevanja elementov, iz katerih je sestavljena senzacija. Primer: občutek giba enega prsta v detaljih.

HAŠIŠ: enako dober za mentalno analizo. Služi imaginaciji ter gradi pogum. Lahko trasiramo genezo neke ideje, ob čemer je razrešitev lahko podana v nizu slik. Primer: začetek našega imetja.

ANHALONIUM LEVINII: kakor pri hašišu. (Vse tri odlično služijo v prihajanju iznad površine neke ideje, kakor tudi pri odkrivanju korena misli.)

MORFIJ, OPIJ: služita koncentraciji; osvobajata od pritiska zmedenih misli; podpirata kreativno imaginacijo. Ugovor: škodita sposobnosti realizacije, tako da ideje postajajo jalove.

KOKAIN: preprečuje utrujenost in nam omogoča delovanje v polni moči za neomejen čas.

HEROIN: kombinira odlike kokaina in opija. Budi imaginacijo, pomaga pri koncentraciji in umirjanju; krepi moč izvrševanja ter vzdržljivost. Primer: A. Crowley: Dnevnik uživalca mamil.

D. Tehnika administracije. Izbor droge z eksperimentiranjem. Doziranje. Opsonična linija ali linija količinske tolerance. Čas, prostor ter ostali pogoji.

(ED.: Gornji Sinopsis, ki ga je napisal Aleister Crowley, a ga ni uspel realizirati v enem zvezku, smo si v naši Reviji zamislili kot poziv in izziv, tako nam kot tudi vsem ostalim znanstvenikom in dušebrižnikom, pacientom in učiteljem, moralistom in mistikom itd., da vzamejo svoj posel in dolžnost resno ter brez predsodkov, ki prevladujejo tako v ezoteriji kot v eksoteriji »Čudnih drog«. Obsojati vsakega eksperimentatorja za narkomana je običajna in smešna neumnost večine ignorantov. Crowley je problematiko drog predvidel in napovedal, zato se je čutil dolžnega, da prouči stvar tako temeljito, da se je voljno podvrgel vsaki drogi, da bi se nato »zdravil« njene inhibicije. Največ težav je imel s heroinom, ki je bil tedaj edino sredstvo proti napadom astme in bronhitisa; kar seveda njegovi nasprotniki in obsedenci vseskozi poveličujejo kot očitno hibo ter simptom njegovega »propada«. Glej n.pr. epigonsko poročilo Ž. Mihajloviča Slavinskega, eno izmed mnogih žrtev "Demona" Crowleya. Mi se ne trudimo rehabilitirati Preroka, saj je bil sam ponosen na vsakega izmed Tisočev in Enega Mita, ki si jih pripovedujejo kvaziokultisti in moralisti, da bi izničili njegovo delo. Glej tipično vulgarni aspekt stvari pri Sommersethu Maughamu v romanu »Čarovnik«. Ta obča vulgarnost je prav tako tipična za »Čudne droge« in MAGIKO na sploh. Persona non grata, in prav je tako; nam je važna sama stvar, ki nas prizadeva. Smo se sposobni spopasti z Njo?)

Seznam ilustracij

ה

seksualnosti nestali, ako bi »sex« smatrali fiskulturom. Prevazilaženje vulgarnog stvar je iskušenja Kandidata, koje može biti vrlo drastično i logično je, da bez Inicijacije sve »okultne« škole ostaju terapije straha i ksompleksiranosti. Da bi se prevazišao nivo animalnog magnetizma potrebna je istinita hiperpolitička egzaltacija. Svi šarlatani i terapeuti dobro znaju, da je lakše ubijediti čovjeka u njegovu morbidnost, nego u božanstvenost; i time se oni vješto služe; ali su na kurtoazni pozdrav Telemita »Radi po svojoj volji i to neka ti bude sav Zakon« uvijek spremni na neku perverznost, dok će njihovi pacijenti prije prihvatiti odgovor — »Ljubav je zakon, ljubav u skladu s voljom«, ako za njih ima barem djelić nade u ozdravljenje od tih terapija i tereapeuta, okušavajući tako prvi put Eliksir Života, koja je njihova vlastita Vrlina i Z lato.

10. Konačno ćemo se u ANTROPOLOGICI uvijek iznova prizemljivati, to jest, nalaziti temeljnu antropološku orijentaciju naše Vesele Znanosti (sic!). Iako svijet sjena, smrti i fantoma, Zemlja je naše istinsko Kraljevstvo, štaviše, ona je Djevica Univerzuma uvijek u tgraganju za nasljedstvom, duša čovjeka, koja tako često zaboravlja na izbavljenje. Modernoj antropologiji i etnologiji bi mogli puno toga prigovarati, ali nsiu one jedina izgubljena djeca Sophiae, koja nikako da ne nađu put ka Čovjeku i sebi; one nisu vesele i ne namjeravaju to postati. Mi ne tražimo od naučnika i filozofa, da postanu umjetnici i lakrdijaši, nego samo to, da se osvijeste suštine svog poziva, naime, bojevitosti. Antični humanizam nije bio u moralu, osim ako taj moral, etos, niej bio borbenost. Bilo kako, suština obiju je Radost, nepogrešiva i lavljeg srca, a mi dodajemo i, zmijske lukavosti.
Potrebna je još riječ o dodacima, koji su označeni slovima, a ne brojevima. Ako je Broj ideja, sila, božanstvena i pozitivna emanacija, onda je Slovo, glas ili zvuk, Inteligencija. Dodaci će biti ažurniji, aktualniji, dinamičniji i u detaljima će razgolićavati našu Veselu Znanost, kao i donositi svjedočenja o zbiljskim moćima Postignuća. Da nabrojim samo neke, dok druge možete pogoditi poznavanjem Svetih Slova i njihovih atributa.

A — Alkibernetika. Teze o Magičnoj Teoriji Društva.
B — Scholia Magica. Praktične lekcije za početnike i Studente.
C — Astralni plan.
D — Kurtoazija. Dramatika, Intima i njeni okršaji u historiji.
E — Astrologika.
N — Tanatologika.
Q — Čudne droge.
O — Paganska kultura.
V — Gnostički Sveci. Kontinuitet Kurtoazije.
T — Arhitektura Hrama.

»Čovjek je napredovao tako daleko od socijalnog sistema (iako to nije bio nikakav sistem) pećinskog čovjeka; od primitivne koncepcije imovine u ljudskom mesu.
Čovjek je napredovao tako daleko od grube anatomske klasifikacije duše bilo kojeg ljudskog bića, da bi se konačno snašao u najstrašnijoj močvari psihopatologije i psihoanalize.
Zamorne i tvrdoglave su predrasude ljudi, koji moralno datiraju tamo negdje oko 25.000 godina prije Krista. Uglavnom po zasluzi njihovog vlastitog neodstupanja ovi ljudi su bili rođeni pod različitim spiritualnim zakonom; oni su se zatekli progonjeni ne samo od svojih predaka, nego i zaprepašteni nesigurnošću svojih vlastitih koraka. Zadatak pionira Novog Eona je taj, da to dovedu u red.«

JAVNA ZAKLETVA: Svim svojim moćima ćemo se truditi, da bi svaki muškarac i svaka žena mogli pronaći u našoj Reviji Magike za Novu Kurtoaziju Svjetlo Istine, da bi mogli postići Znanje i Konverzaciju svog Svetog Anđela Čuvara i tako dovršiti Veliko Djelo te postići Najviše Dobro, Istinsku Mudrost i Potpunu Sreću. Neka tako bude!

A U M G N

Studio 176

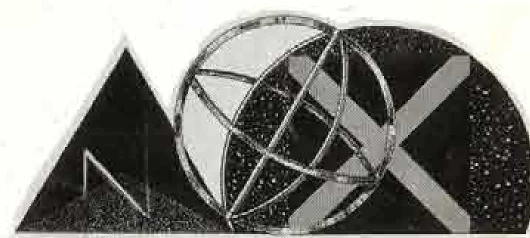
NOX

N.O.X. — Revija magike za novu Kurtoaziju
U prvom broju donosi:

0. IZ TIŠINE
1. Cemmentarii Philosophici
2. Grimorii Sanctissimi Magiki
3. Gnosis
4. Ritual
5. Gimnozofija
6. Elixir Vitae
7. Etika Djetata
8. Kabala
9. Seksualna Magika
10. Antropologika

. . .

A. ALKIBERNETIKA
B. SCHOLIA MAGICA
C. ARS DIVITINATIONS
D. KURTOAZIJA
F. ASTROLOGIKA
Q. ČUDNE DROGE
O. WWICCA
T. ARHITEKTURA HRAMA
itd.

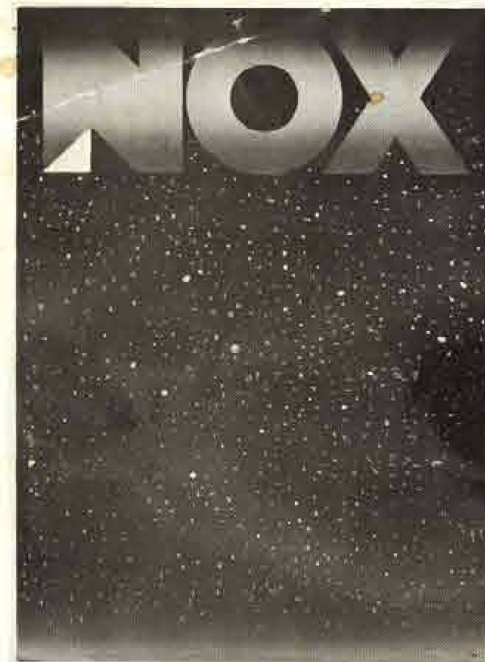
Kontakt adrese NOX-a
1. STUDIO ZA ALKIBERNETIKU
Breg 10, 61000 Ljubljana
061 315 005

2. ZVONIMIR BAKOTIN
Doverska 5, 58000 Split
058 554 012

Tisak: ARCADIA — design & print

PREDSTAVLJA

NOX

MOJA BOJA JE CRNA ZA SLIJEPE, ALI PLAVO I ZLATNO SU VIDLJIVI ONIMA KOJI VIDE.

NOX

N.O.X. REVIJA MAGIKE ZA NOVU KURTOAZIJU

U V O D N I K: IZ TIŠINE

S pravom na Riječ prekida se Tišina, koju, kkod Stiksa, zapravo nije moguće prekinuti; ona naime jeste Tišina. Ona vibrira unutar Materice Vremena ali ima pravo na Život i Smrt. O!

»O generacijo brbljivaca! Ko će vas odriješiti Gnjeva, koji se nadvio nad vas?«

(Tko to tamo priča?)

»Vi Pričljivi, Blebetala, Lajavci, Žvakala, Crvene Marame, koja razsrdi Apisa Spasitelja do ludila! Naučite prvo što je Djelo, i VELIKO DJELO neće biti više daleko!«

Da li nam zbilja treba apologija ili možemo odmah prijeći na djelo?

»Mi smo kao strazburške guske; elegancija našeg govora posljedica je nelagodnosti naših tijela.«

Dobro... onda na djelo!

I bez upitnika, molim!)

Nulti broj naše nove revije, u kome smo razmatrali naklonost vremena, naroda i Visokog autoriteta, bio je začet negdje u proljeće 1989. godien vulgarne ere, i vjerojatno je prošao u toj buci mimo vaših ušiju. Vrijeme inkubacije svakog Magičkog Djetata je, kao što se zna, devet mjeseci u prosjeku... Dakle tu negdje je ovaj Prvi broj, na dohvat svih uticaja prostora i vremena. Pitanje Uvoda, bilo prvog ili negog drugog broja, još je posebno aktualno u našem primjeru. Svaki broj, kao i svaka rubrika, govori prije svega sam za sebe, da bi se mogao adekvatno uklopiti u cjelinu, tako šareno satkanu. Istiniti uvod u Reviju predstavlja Nulti broj, kao što ste sigurno već naslutili, vi, potomci zrakoplovaca evropske metafizike, Znalci logičkih zagonetki svirepog i lepršavog uma.

Počeli smo dakle brojat; u beskonačnost, naravno. Svaki Broj je beskonačan u isto tako beskonačnom Kontinuitetu. Ali potrebne su (samo?) trideset i dvije (32) rubrike, da bi se, kako nama, tako i vama, ispunila želja po konzumaciji Trideset i Dvije Staze Mudrosti naših vrijednih Predaka, koje poštujemo i u srcu spominjemo.

Prvih deset — glavnih ili statičkih rubrika predstavljaju Desaet glavnih ogranaka naše »Vesele Znanosti«. Redom su to:

1. Cemmentarii Philosophici
2. Grimorii Sanctissimi Magiki
3. Gnosis
4. Ritual
5. Gimnozofija
6. Elixir Vitae
7. Etika Djetata
8. Kabala
9. Seksualna Magika
10. Antropologika

Najprije ćemo se u Prvoj rubrici zabavljati komentarima na famoznu Knjigu ZAKONA ILI Liber AL vel Legis, koja se pojavila 1904. e. v. Pisaru Prinčeva Aleisteru Crowleyu, i koja se iztjavljuje kao Listina Zakona Teleme ili univerzalne slobode, to jest, Zakona Novog Eona, Eona HORUSA, Okrunjenog i Pobjedničkog DJETETA. Dakako, mi smo pobliže razmotrili ovo čudesno Magičko Dijete i došli do zaključka, da ga možemo uistinu smatrati za sada najadekvatnijim iskazom Duha Vremena. U Pisarevim komentarima pronašli smo istinsku filozofiju Nove Kurtoazije, koju smo tako dugo uzalud tražili po zaprašenim bibliotekama. Cjelovitost doktrine, koja proizlazi iz praktičnosti ove nove Magičke Formule, i koja nam je dala naslutiti VELIKO DJELO, odnosno, Magnum Opus, koje kao Piramida sa onom beštijom Sfingom, stoji iza svega toga, jest ono što smo tražili, i pronašli za naš veliki banket. Štoviše, s oduševljenjem smo jednom zauvijek odbacili staro kršćansko brojanje godina erae vulgaris, i počeli od početka — ANNO LEGIS — od Nule Proljeća 1904. e. v. Velike Ravnodnevnice Bogova, kada je

»Ra-Hoor-Khuit zauzeo prijestolje na Istoku«.

(Radost! Radost!)

»i uništio jedan svijet, i ništa osta.«

Veselje i ples!)

2. Druga rubrika će nam predstaviti Kraljevsku Umjetnost (sic!) u njenom najčišćem i najpraktičnijem obliku kroz najpotpunije Svete Grimoare prošlosti, koje inače ne možemo prebrojiti ni na prstima jedne ruke. To su Goetia Lemegetona Kralja Solomona, Sveta Magija Abramelina Maga, Liber Henokh i još neke, koje ne bi bilo mudro na ovom mjestu ni spominjati. Kada ćemo govoriti o Magici, toj Majci svih ljudskih umijeća, mislit ćemo na onu tajnu Nauku i Umjetnost koja je oduvijek postojala skoro ne nepromijenjena zbog nevolja njenih zreča za mijenjanjem u smislu popularizacije i koja je kao takva ostala u Tišini, na bi nam ono što je bilo proglašeno u njenom imenu izgledalo Apsurdno i djetinjasto, ni prebijene pare dostojno. A u tom bio je i jest uspjeh. Naš ozbiljan antropološki studij nema namjeru da promijeni taj vulgarni odnos i sram do Stvari, nego će vjerno odslikavati našu istinsku praksu ili ne-praksu, iz koje može tek proslijediti neki trunak Razumijevanja Kozmosa. Tako jezik, kao i stvari, koje uzimamo kao takve, kakve nam dođu pod ruku. Magika stoji dakle, za Majku, koja u sebi obuhvaća prije svega dva svoja prvorođena djeteta; Misticizam — subjektivni put, i magiju — objektivni put. Recimo Put, to jest, put iskustva, promjer, ljubavi smrti; a mogli bi reći i Nauka, Umjetnost i sl. Objektivno »SVE POSTOJI« stoji uvijek nasuprot subjektivnom »SVE JE ILUZIJA«. Sa tom već progutanom shizoidnošću nećemo se više baviti. Ove Scilu i Haribdu filozofije, koje neki zovu Riječ i Stvar na nekom drugom planu, svaki moreplovac treba sam savladati, jednom i zauvijek. Rast ili IDEJNE teoretski je moguće samo kompenzacijom ZNANJA, HTIJENJA, SMJELOSTI I ŠUTNJE, i uvijek se pripisivalo samo bogovima sa zlatnim sandalama. A u praksi? Ide li? Jesmo li bogovi? Nemojte da vam u Grlu nešto zapinje. Da i Amen! Magičar je vladar oba svijeta, tako Realnog, kako i Idealnog, iako sam nije više od djelića prašine na putu. Priznajemo, ne gledajući lijevim okom, Magika je mukotrpan, O da, izraz ljudske aspiracije za Postignućem SVEMOĆI, to jest, za iskustvom SVIH mogućnosti i Stapanje sa SVEMIROM.

3. GNOSIS je isto tako jedna od starih riječi Mudrosti ili Nauke. Sa njom ćemo vam prikazivati, kako se prvobitna Sophia realizira na danom objektu u danom vremenu i prostoru, i kako danas, tako i kroz prošlost ona ukazuje na svoje bitno Žensko, ili, kako bi mogli smjelo reći, »pasivno nesvjesno«. Uistinu ona šuti i postoji kao takva, naime, ljudska, varirajući sa našom posebnošću u danim uvjetima.

4. U četvrtoj rubrici, koja se jednostavno zove RITUAL, prikazivat ćemo sveukupnu umjetnost u njenom najkompleksnijem i ujedno najjednostavnijem obliku. Ritualna Magika predstavlja nešto najelementarnije u kulturi vanjske Kurtoazije; od Kamena filozofa, koji inače vulgusu na agori ne vrijedi ni prebijene pare, i kojim Student plaho izražava svim bićima svih svjetova želju za učešćem u Radosti Kozmosa, žrtvujući svoje individualno Ja u ljubavi za stapanjem; do najkompletnijeg postignuća slavlje Riječi, koja u Ritualu, naime, usmeno, živi i prenosi se iz generacije u generaciju, ne da bi bila izrečena. Ritual je pola skriven postoji dakako, samo u fragmentu »masonerije«.

5. GIMNOZOFIJA, Mudrost Tijela, ukazat će prije svega na tehničku neadekvatnost platonske podjele bića na tijelo i duh. Mudrost i zdravlje tijela jesu u njegovoj funkcionalnosti. Svjetlost se nalazi u tijelu, a ne obratno. Postoje tijela, to jest, ljušture, sjene, subjekti »malih smrti«, koji umotavaju srž Svjetlosti, onu krajnju iskru najintimnijeg Ognja Života. Čovjek je Zvijezda, to jest svjetlosni fenomen, a njegovo tijelo njegov imago i instrument iskustva, onaj najskupocjeniji talisman, zbog kojeg se on i uputio u tako hrabar čin, kao što je »slučaj« inkarnacije.

6. Šesta rubrika, ELIXIR VITAE, donosit će prijevode najaktualnijih tekstova starih Alkemičara, u kojima je na tako čudesan način izrečeno sve, ne da bi se razotkrilo išta; da bi čisto djevičansko Zlato moglo sijati u svom istinskom sjaju. Ove tekstove smatramo za najveće postignuće literature skrivenih dogmi naše nauke.

7. Stalni naslov sedme rubrike govori dosta jasno, da će tu biti govora o Etici Djeteta, to jest, duha vremena. Neki ovo Dijete zovu nadčovjekom, ali nam to ne govori nešto naročito, pa i skandalozno nerazumijevanje Nietzscheovog Übermenscha isto tako dokazuje ciničan i ignorantski odnos do te bitne teme današnje antropologije. Nietzsche je svoj izraz izabrao dosta nesretno, ako gledamo kratkoročno pa smatramo, da je naš izraz aktualniji i jasniji. Dijete je Horus, tek rođena svijest Novog Eona. To je svijest N.O.X., svemirska noć, koja tamna i crna samo za slijepe, a u biti je dan, plav i zlatan. Svijest djeteta je stalna Rast kroz sva beskonačna iskustva u tom Nebeskom Kontinuitetu. Noć, i analogno, smrt, je samo nesretan slučaj u obrtanju planeta, to jest lutalice-čovjeka, oko svoje osi. Evolucijski gledano, radi se dakle o konačnoj konzumaciji kopernikovskog heliocentrizma, naime, o prijenosu svijesti na Sunce, Zvijezdu, koja je pravi čovjekov identitet. Izvan zemaljske orbite nema ni dana ni noći, nego samo N.O.X., Bezdan, bez smisla, osim ekscesa i avanture, to jest, rasti.

8. Osma rubrika nam donosi Kabalu, razgolićenu i na djelu. Kabala je univerzalan Jezik, za nas najpotpuniji od svih do sada izrađenih. Slika, Zvuk i BROJ tvore zapravo nepodjeljivu monadu Kabale to je najprvobitniji SIMBOLON komunikacije, ili kako je Pistorius to nazvao, Scriptis-Numeratis-Pronuntiatis, a Postellus, Numerans-Numerus-Numeratus. Sveti Hieroglif hebreji su nazivali Sepher, Grci Sfera, a mi šifra. O Kabali bilo je napisano isuviše uzaludnih riječi i to većinom od onih, koji inače nisu vješti ili vrijedni, da bi se služili tim instrumentom i sistemom.

9. Sa devetom rubrikom, SEKSUALNA MAGIKA, usudit ćemo se, valjda po prvi put u evropskoj literaturi sistematski prikazati kako erotizam može biti način Postignuća, to jest, aspekt Velikog Djela. U vezi toga neki govore o najplemenitijem Putu, koji je ujedno i najopasniji, i čija teorija ne postoji. No, mi nećemo stajati na tom stanovištu, nego ćemo se uz pomoć znanja Gimnozofije i naoružani naučnim metodom polako približiti tom »ništavnom« misteriju, kako ga to narod naziva, ne znajući, da govori, iako sramno, veliku mudrost Kabale.

Poslije dužeg razmatranja odlučili smo se pristupiti Stvari sa psihoanalitičkog, to jest, skeptičkog stanovišta, koji je inače blizak svim pop-terapizmima; naime, istina je, da bi svi problemi oko